

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 101 / Mayıs 1990 / 3-DM

ARGK'DEN EYLEM DALGASI

HAKKARI: 36 asker, 17 korucu öldürüldü. 1 gerilla şehit düştü.
ŞIRNAK: 2'si üstteğmen ve 4'ü subay olmak üzere 89 asker, 24 çete öldürüldü, 13 çete yaralandı. 2 helikopter düşürüldü ve 8 araç tahrip edildi. Toplam 10 gerilla şehit oldu ve 10 çoban katledildi.
SIİRT: 2 çete öldürüldü.
MARDİN: 17 özel tim elemanı ve 20 asker öldürüldü. 1 yurtsever şehit düştü ve ayrıca kitlesel gösteriler...
VAN: 1'i çavuş 3 asker öldürüldü.
MUS: 4 özel tim elemanı ve 6 asker öldürüldü. 3 gerilla şehit düştü.
AGRI: 3 özel tim elemanı, 15 asker öldürüldü ve 5 asker kayıp, 3 gerilla şehit düştü.

ELAZIĞ: 10 özel tim elemanı öldürüldü. Demiryoluna iki ayrı yerde sabotaj düzenlendi.
DERSİM: 4 özel tim elemanı öldürüldü, 20'ye yakını yaralandı ve 1 helikopter düşürüldü.
DIYARBAKIR: 7 özel tim elemanı ve 1 korucu öldürüldü.
BİNGÖL: 1 yük treni yakıldı ve bir ilkokula ERNK bayrağı çekildi.
URFA: 1'i teğmen 2 asker, 1 polis öldürüldü, 4 asker yaralandı. Urfa Kalesi'ne ERNK bayrağı çekildi. 3 gerilla şehit düştü.
Kürdistan'ın dörtbir tarafı eylemlerle çalkalanıyor.

Eylem haberleri 3-4. sayfalarda

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, "PKK ORTADOĞU ŞEHİTLİĞİ"nin açılış töreninde yaptığı konuşma:

Doğru yaşam şehitlerin kendileridir

"İnsan kanını nasıl yerinde dökecek? Görüyoruz ki bir siyaselimiz var şimdi, günden güne yükseliyor. Halkımızın da, düşmanın da üzerinde hakımız oluyor. Kendisini dünyaya duyuruyor. Bizim içimizde de böyle yürütülüyor, dinde de bu böyle. Siyaseti böyle yerinde yürüteceğiz. Biz böyle yaptıktan sonra ölüm gelse de bir şey değil. Ölüm zaten burada ölüyor. Bir şiarımız daha var. Biz diyoruz ki, PKK yaşamında ölümü öldürdük. Hangi ölümü? Kötu ölümü; bizim amacımızda ve yolumuzda olmayan ölümü. Biz Partimiz ve şehitlerimiz için ölümü öldürdük. Bunun üzerine derin düşünün; bizi, bu gerçekliği rahat görür. Bunun bilincine ulaşan, bundan böyle biliniç bir şekilde kanını dökmelidir. Bir damla kanınız boşa gitmemelidir. Kanınız içinizde bozulmasın. Niye kanınızı boşa aktıralım, niye zamansız bozulsun? Bundan böyle kendinizi ne kadar büyüteceksiniz bu kanla büyütün..."

Yazısı 6 sayftada

Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin iflası derinleşiyor

Türk sömürgeciliğinin adeta bir can simidi gibi sarıldığı ve Kürdistan'daki çıkmazının çözüm gücü olarak görüldüğü 28 Mart Kararnamesi'nin yürürlüğe girmesinin üzerinden bir ay aşkın süre geçti. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bu yıl içinde en azından büyük darbeler indirecek felce uğratma hedefiyle tüm güçlerini harekete geçiren sömürgeciler, her geçen gün daha da batağa saplanmanın çirpinişlerini yaşıyorlar. Kararname ile sömürgeciler, görüyor ki, zaten güdümlü olan basın organlarını iyice yalan ve demagojilerinin sesi haline getirmekten öteye bir şey elde edemiyorlar. E azından şimdi mevcut

olan durum, bundan öteye bir şey değil. Bu şüphesiz ki, sömürgecilerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine

Devami 2. sayftada

İsmail Beşikçi gerçeğinin öğrettikleri

"Yazdıklarından öyle anlaşılıyor ki, Beşikçi, politik mücadeleye katılmayan bir incelemece ve araştırmacıdır. Örgütlerle, örgütlü politik mücadeleyle, dışardan izlemek dışında bir ilksikt yoktur. Kendini örgütleyen ve bu temelde inceleyp, düşünüp bilgi üreten

bir kişidir. Buna rağmen, Kürdistan, Kürt halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine tespitleri, yorumları ve ortaya koyduğu sonuçlar, gerçekler çok büyük oranda çakışmaktadır. Bu da, bilimsel ölçülerle ne denli bağlı olduğunu, objektif davrandığını, iyi bir gözlemci olduğunu ve Kürdistan'ı iyi tanıdığını gösteriyor. Bilimsel incelemece olarak vardığı sonuçları, PKK'nın politik mücadelede ortaya çıkardığı gerçekler ve ulaştığı sonuçlar, temel noktalarda büyük çoğunlukla çakışıyor..."

Yazısı 21. sayftada

Federal Almanya-PKK Davası savunmalarından...

H. Hayri Güler:

"PKK direnen insanlığın Kürdistan'daki temsilcisidir"

"Bu davanın sahipleri hiçbir zaman unutmazsınlar ki, bugünün Kürt ve Kürdistan'ı ile geçmişin Kürt ve Kürdistan'ı birbirleri ile kıyaslanamaz. Günümüz Kürdistan'ındaki Kürtler PKK önderliği altında uyanmış ve özgürlükleri için savaşçı yaşıyorlar.

Hiçbir güç ve kuvvet PKK şahsında Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük talebini hiçbir zaman yargılayamaz. PKK'nın yargılanması insanlık tarihinin yargılanması demektir. İnsanlık tarihinin yargılananlar kendilerini hiçbir zaman yargılanmaktan kurtaramazlar.

Bu mahkeme, önüne Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini engelleme görevini koymuştur, fakat PKK ve Kürt halkını yargılama hakkına sahip değildir. Onlar insanlık kanunlarını ayakları altında ezerek gerici kararlar verebilirler, fakat ben onları hiçbir kararını tanımayorum. Doğru karar insanlık tarihinin kararıdır ve benim tanyacağım karar da bu karardır."

Yazısı 12. sayftada

Dünyada bağımsız bir Kürdistan, Kürdistan'da özgür ve eşit bir halk yaratmak için görevlerimize yönelelim

Hepinizin Newroz'u kutlu olsun.

Bu Newroz, halkın isyan Newroz'udur. Umutluyuz ki, bundan sonra bu şekilde, kendi ülkemizde zafere uluşup bağımsızlığı gerçekleştireceğiz. Biz, bu temelde birbirimizi göreceğiz.

Biz, 1990 yılından sonra, birlerce yıldır sömürgeci egemenlik altındaki Newroz'umuz, ülkemizin toprakları üzerinde kutlayacağımız ve gerçeklerini yerine getireceğiz. Önemündeki yıllarda Newroz'umuz bu şekilde kutlayacağımız inanıyoruz.

PKK önderliği altında kendimizi bu aşamaya kadar ulaştırmamız az bir şey değildir. Şimdiye dek bizim için tarih yenilme ve boğulma idi. Bugün insan, kendi üzerinde nasıl durmalı? Kendini nasıl tanımalı? Önemü nasıl açmalı? Biz bu soruları kendimize sormalıyız. Bu sorular, bizim için yeni-çömek kadar önemlidir. Dünyaya ve tarihe bakın, bizden daha geri kalan var mı? Egemenlik ve ölüm darbeleri altında olan var mı? Yok. Sadece biziz bu durumda olan. İnsan, bu darbeler ve bu ölüm tehlikesi yüzünden biraz düşünmesi, kendi kaderi üzerinde durması gerekiyor ve daha çok da insan, davası üzerinde durmalıdır. Nasıtlı ve ne yapmalıdır? Şimdiye kadar biz ne yapmışız? Yetersizliklerimiz nelerdir?

Devami 14. sayftada

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı TKP teslimiyetçiliği eliyle yeni bir komplö hazırlanıyor

"Öyle bir hava varılmek istendi ki, işte TKP şefleri sanki hükümetle anlaşarak değil de, sözümona direnerek çıkmış oldular. Açlık grevi ve ölüm orucu gibi anlamlı devrimci eylemleri böylesine gülünç biçimde bayağılaştırın bu kapazelerin hesapları farklıydı. Böyle 'tanrı ceset' durumunda çıkarsa faşist rejime de bir faydalanılmayacaktır. İşte sözde açlık grevi ve direniş, bu 'cesetleri canlandırma, biraz olsun prestij kazandırma oyununda başka bir şey değildir. Üstelik zamanlama açısından bir de gündemi sapırma anlamında rejime hizmet etmiş oldu. Hem Hasan Celal ile Hande olayı gibi, kamuoyunun dikkatini muhtıra ve 413 sayılı kararnameye getirilen yeni baskı yasalarının biraz uzaklaştırılmış oldu; hem de, gerçekleşen tahliye ile faşist rejime, Avrupa'da dostlarına karşı bir 'demokrasi gösterisi' yapma olanağı sundu."

Yazısı 24. sayftada

Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin iflası derinleşiyor

Baştarafı 1. sayfa da sine karşı yöntemlerinde daha da insanlık dışı bir durum ortaya koymadıkları anlamına gelmiyor. Aksine, Kürdistan'daki savaşta yaygın kimyasal silah kullanılmaktan sürgünlere, halka karşı zorbalık, baskı ve zulmün daha da katmerleşmesinden ırkçı-faşist kadroların ve donanımlı askerî güçlerin Kürdistan'da daha fazla yığılmasına kadar, birçok çağdışı uygulamaya hızlandırılmış bulunuyor. Ancak, tüm bu yöntemler, TC'nin çıkmasını iyice artırmaktan ötede bir sonuç vermiyor. Türk sömürgecileri kısaca ederek etkin darbelerle sonuca ulaşmaya çalıştıkça daha fazla savasın içine sü-rüklenmekten ve darbe üstüne darbe almakta kurtulmuyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bugün Kürdistan'ın hemen her köşesine yayılmış olarak ve dörtlük tarafta düşmana peşpeşe darbeler indirerek büyük bir atılım içinde olduğunu ortaya koyuyor. Düşmanın basına getirdiği sıkı san-

süre, her gün gerillaların indirdikleri darbeler ve kendi zaferleri üzerine yayımladıkları düzmece haberlere ve sömürgeci yetkililerin bu yönü de meçherine rağmen, Kürdistan'da sömürgeci varlığı indirilen etkili darbelerin yankısı önlenemiyor, gerillaların yoğunlaşan ataklarının önüne geçilemiyor. Demirel verdiği demeçlerde, Kararnamenin fiyasko ile sonuçlandığını ve savaşın TC aleyhine gelişmesinin önlenemediğini itiraf etmek zorunda kalıyor; İnönü durumu içaçığı bulmadığını üstüne basa basa belirtmekten kaçınmıyor. Evet, sömürgecilerin telâhi ve umutsuzluğu büyüyor. Nasıl büyümeyecek!

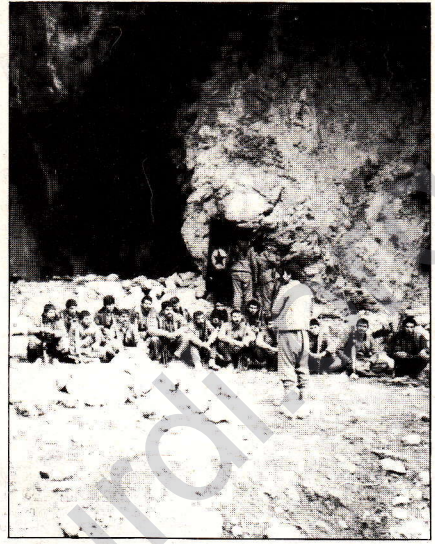
Kürdistan halkı Cizre ve Nusaybînde yakılan serihildan ateşini her gün Kürdistan'ın bir başka köşesine taşıyor. "Bölücülere" destek olanlara verilen cezaların iki katına çıkarılmış olması, sürgün ve ölüm tehditleri de artık halkın gözünü korkutuyor. Kürdistan kadınları ve çocukları başta olmak üzere Kürdis-

tan halkı sıhahlarını tanıdı artık: Nerede bir saldırı, nerede bir baskı varsa orada elde taşlarla düşmanın üstüne üstüne yürüyor. Son günlerde bir kez daha Cizre'de ve Midyatta yaşanan bu tür örnekler intifadın derinden derine sürdüğünü ve her an herhangi bir yerde patlak verebileceğini gösteriyor. İşte sömürgecilerin uykusunu kaçırın esas nokta da burası.

TC'nin güdümünü muhalefet liderleri ve özel savasın baş destekçilerinden İnönü ve Demirel geçtiğimiz günlerde Kürdistan'a geziler düzenlediler. Sömürgeci devlet ile Kürdistan halkı arasında kopmanın eşliğine gelmiş köprüleri yeniden inşa etme, en azından biraz onarma umuduyla Kürdistan'da boy gösteren bu sahte kurtarıcılar tüm konuşmalarında, 28 Mart Kararnamesi'ne karşı oldukları sahtekarlığı dile getirmek ANAP hükümetini eleştirtiler ve Kürdistan halkına kendileri adına vaadlerde bulundular. Halkın TC'ye olan kin ve nefretini ANAP'a kanalize ederek, devlete güveni yeniden tesis etmeye çalışın bu sahtekarlar Kürdistan halkından gerekli cevabı almakta kurtulamadılar. Sömürgeci partilerin Kürdistan'da silindiyi tespitini hemen tüm burjuva gazeteleri ve politikacılar yapmak zorunda kalmaktadırlar. Kürdistan'daki sömürgeci egemenliğin emniyet süzaplari olan partilerin böylesine silinmesi Türk sömürgecilerinin Kürdistan halkını büsbütün kaybettiyi anlamına geliyor. İşte bu nedenle de hangisi olursa olsun, her hangi bir sömürgeci partinin Kürdistan'da yeniden güven kaynağı olması hayati anlam taşıyor. Bu amaç çerçevesinde gerçekleştirilen son geziler sömürgecilerin paniklerini arttırdı. Zira, sömürgeci parti istedikleri Kürdistan'da halkın açık nefreti ile karşılandılar; taşlandı, yuhalandılar, arkalarından tenekeler çalındı! Bu Türk sömürgeci otoritesinin iflası anlamına geliyordu. Babasının oğlu İnönü'nün, Kararnameye karşı olduğu, Kürt halkın dostu olduğu, Kürdistan'ın serbest bırakılmasını istedikleri tarzındaki söz ve vaadleri de, bu sahtekarların gerçek yüzünü artık çok iyi tanıyan Kürdistan halkını kandırma yetmedi. Kürdistan halkı terimci kimden ve neden yana koyduğuna artık daha üst perdeden haykırıyor.

Sömürgecilerin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı aldıkları önlemlerin salt Kararname ile sınırlı olmadığı, gizli bazı kararların daha alındığı şeklindeki, bizzat TC Cumhurbaşkanı Özal'ın ağzından dile getirilen sözleri pratik anlamına bulmaya başlıyor. TBKP liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargin düzmece eyemler arından salıverildiler. Böylece, Takrir-i Sükun yasasının tamamlayıcı olduğu gündümü Komünist Partisi'nin kuruluşu yolunda bir adım daha atıldı. Kutlu ve Sargin'i salıvererek, bir yandan Batı'da hakkında uyanan şüphe ve hoşnutsuzluğu bertaraf edip demokratik bir imaj yaratmaya ve böylece Kürdistan'daki katliamlarını daha da serbest bir ortamda gerçekleştirmeyi hedefleyen sömürgeci, diğer yandan da arkasına aldığı ülke içi cepheyi genişletmeyi hedefliyor. Böylelikle, 1925'te baş vurduğuna oyuna bir kez daha başvurup Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bozmalama amaçlıyor.

Diğer yandan sömürgeciler, İspanya-Bask örneğini gelecekte alternatif bir model olarak düşünün bir yandan da bu alternatifte göre harekâtlanıyor yapıyor. Ancak bu alternatif, Kürdistan ulusal kurtuluş müca-

delesini askeri zorla bastıramaması halinde düşünüyor. Yani, mümkün olduğu kadar, askeri zorla çözüme gitmeyi amaçlıyor ve bunun için çalışıyor. "Kissinger reçetesi" olarak adlandırılan teoriye göre, TC, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine etkili darbe indirmeden herhangi bir tavize yaklaşmak istemiyor, çünkü bunun mücadelesinin daha da güçlenmesine hizmet edeceği endişesini taşıyor. Bu nedenle de sömürgeciler önlerine, bu yıl sonuna kadar mücadelemizi tüm güçlerini sarf ederek darbeleme, felce uğratma amacını koymuş bulunuyorlar. Bu amaçla ulaşabilecek için de askeri-siyasi-ekonomik-diplomatik tüm güçlerini seferber etmiş bulunuyorlar. Kürdistan'a yoğun askeri yığınak yapılarak, sürgünlere hile vererek, operasyonlarını arttırarak, işbirlikçi-hain çevreleri daha çok harekete geçirmeye çalışarak ve savaşta kimyasal silah kullanma da dahil, her türlü alıçkaça yontulmuş başarılar sonuç almaya çalışıyorlar.

Kürdistan'da bu yollarla sonuç almaya çalışıyor, uluslararası alanda da yoğun bir diplomatik faaliyetle destek almaya çalışıyorlar. Geçtiğimiz günlerde sömürgeci başbakan Yıldırım Akbulut Irak'a bir ziyaret gerçekleştirdi. Görüşte su sorunu başta olmak üzere ekonomik-icari işbirliği ziyaretini temel gerçekleştirdi. Ancak esasta bu gezi başta Kürdistan halkı olmak üzere Ortadoğu halklarına yönelik kâğıt işbirliğini temellere canlandırma amacını taşıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ortak savaşım ve Bağdat Paketi'ni yeniden canlandırma çabası TC-İrak görüşmesinin ana gündem maddesiydi. Gerçi taraflar aralarındaki bazı çıkar gelişmeleri yüzünden tam bir anlaşma sağlanamıyor görünüyordu ama her iki faşist diktatörlüğün karakteri ve tarihi suç ortaklıkların gelecekte de halkımız ve Ortadoğu halklarına karşı ortak saldırı cephesinde yer almalarını kaçınılmaz kılabilecek.

Diğer yandan, TC'nin diplomatik bir atığa hazırladığı ve üç aşamalı bir planla Kürdistan sorununa karşı dış destek sağlamaya çalıştığı yönünde burjuva basınında haberler

yer alıyor. Bu haberlere göre; TC, sırasıyla Amerika ile Avrupa ve Ortadoğu ülkelerinden Kürdistan sorununa karşı açık destek talep ederek TC'nin bu ülkelerden bu konuda zaten destek aldığı dikkate alındığında sözü edilen "açık" desteğin Kürdistan halkının toplu imhasında destek almak olduğu açıktır. Bu amaçla TC, yer yer kalıcı karşıya kaldığı insan hakları ihlalleri bir eleştirilirdi de bertaraf ederek, Kürdistan'a daha pervasızca yönelmek için destek aramaktadır. Bu durum, TC'nin giderek artan boyutlarda ve yaygın kimyasal silah kullanması ve sürgünlere başvurması dikate alındığında daha da ciddiyet kazanmaktadır.

Ancak TC tüm çabalarına rağmen Kürdistan'da giderek daha fazla batığa saplanmakta kurtulamamaktadır. Mücadelemizin halki karakteri ve ıstıraklı gelişmesi uluslararası kamuoyunda giderek daha fazla ilgi ve destek bulmaktadır. TC, 1925'lerin karayak köşullarını bir daha asla bulamayacak, halkımız sessiz-sessiz katliamlardan geçiremeyecektir.

Bugün Kürdistan halkı artık ölümden kurtuluşun tek yolunu ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmekten geçtiğini bilmekte ve bu ruhla mücadele etrafında giderek daha fazla kenetlenmektedir. Yine ARGK gerillaları, düşmanın her türlü saldırı ve kompolarını bir bir boşa çıkararak sürekli yükselen bir atığı gerçekleştirmektedirler. Bugün atığı yalnızca Botan'da değil, Kürdistan'ın dörtlük tarafinda kurtuluş savaşı giderek boyutlanmakta ve her gün yeni mevziler kazanılmaktadır. Kürdistan artık her gün eylemlerle kazanılmakta; sömürgecilerin tüm gizleme çabalarına rağmen darbe üstüne darbe aldıkları, buna karşılık ARGK gerillalarının savaş gücünün giderek yitkinleştiği görülmektedir. Gerilla ordusuna toplu katliamlar nitelikte bir büyüme atığını yaşamaktadır. Bütün bu gelişmeler 1990 Bahar Atılımı'nın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde önemli bir yer tutacağına şimdiden müjdelmektedir.

Kürdistan Sosyalist Hareketi-TSK Genel Sekreteri Zeki ADSIZ, yakalandığı hastalığın kurtulamayarak yaşamını yitirdi

Tevgera Sosyalist a Kürdistanê (Kürdistan Sosyalist Hareketi)-TSK Genel Sekreteri **Zeki ADSIZ** yakalandığı kanser hastalığından kurtulamayarak 17 Nisan 1990 günü hayatını kaybetti. 1948 yılında Bingöl'de doğan **Zeki ADSIZ**, genç yaşta atıldığı devrimi mücadeleye çeşitli faaliyetleri içinde yer aldı, zaman zaman tutuklanarak düşünceleri ve eylemlerinden dolayı sömürgecilerce yargılandı. 12 Mart döneminde cezaevinde bulunan **Zeki ADSIZ**, daha sonra yürüttüğü gazetecilik mesleği sırasında yazdığı yazılardan dolayı 10 ay hapis, 6 ay sürgün cezasına çarptırıldı. Daha sonrakı yıllarda sendikalar ve siyasal faaliyetleri sürdüren **Zeki ADSIZ**, Genel İş Sendikası Diyarbakır Şubesi başkanlığı ve DİSK 10. Bölge temsilciliği görevlerinde bulundu. 1979'da bir kez daha tutuldu.

1974 yılında itibaren TKSP safılarında yer alan ve merkez komite üyeliği yapan **Zeki ADSIZ**, 12 Eylül cuntası arından Doğu Kürdistan ve Avrupa'da faaliyetlerde bulundu. TKSP'nin sağ-reformist yapıyla çelişen **Zeki ADSIZ**, 1982 sonlarında bir grupla birlikte TKSP'den ayrılarak TKSP-Roja Welat kanadını kurdu. 1986'da TKSP-Roja Welat ile KIP-GBK'nin birleşmesiyle oluşturulan TSK'nin önderliğini üstlendi.

Kürdistan'da silahlı mücadelesinin temel mücadele yöntemi olduğuna inanarak TSK, 1988'de ORK (Ordiya Ritizyaya Kurdistan) adıyla silahlı birimlerinin oluşturulmasına geçti.

Zeki ADSIZ ORK Yüksek Askeri Konsey Başkanlığı görevini de üstlendi. Kürdistan'da silahlı mücadele vermek amacıyla ülkeye giren ORK'nin bir silahlı grubu ülkeye girerken kısa bir süre sonra Uludere'de sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada savaşarak şehit düştü.

Zeki ADSIZ, yaşamı boyunca belli illere bağlı kalan ve bu illerle uğruna mücadele eden bir Kürdistan devrimcisi olarak onurlu bir yaşam sürme çabası içinde olmuştur. Silahlı mücadeleyi reddeden ve illerine kadar işbirlikçi bir hareketin gelişmesine rağmen bu reformist-işbirlikçi çizgiden kopmayı göze alamamış, uzun ömürlü bir silahlı mücadeleyi örgütleyemeyişine de en azından bunun çabası içinde olmuştur. Bu çabalar şüphesiz ki saygı duyulacak çabalardır. Ancak ne yazık ki, fazla yıl katedememiş.

Zeki ADSIZ, Partimiz PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanlıkta yemini olan Kürt küçük-burjuva reformistlerinden bir yönüyle daha ayrılmaktadır; o da mücadelemize saygılı ve dost bir tutum takınımış olmalıdır. İdeolojik ayrılıklara rağmen, Kürdistan'da verilen silahlı mücadeleye en azından inkarcı yaklaşımımız, Partimizle dostluk ilişkileri içinde olmuştur. Bu yönüyle de dürüst bir Kürdistanlı'nın sergilemesi gereken tutumu göstermeye bilmiştir.

Zeki ADSIZ, ideolojik ve politik birçok ayrılıklarımıza rağmen dost gördüğümüz, dostça ilişkileri içinde olduğumuz bir politikacıydı. Yurtseverliği ve Kürdistan halkının kurtuluşu için çabasına halkımızda daha çok hizmete bulunabileceken hayatını kaybetmesi bir talihsizliktir. İnanıyoruz ki, oğey yaşayacağı ulusal kurtuluş mücadelemize daha da gelecekte dostluklar kurabileceği bir yönde yul alacaktır.

Daha verimli çalışmaları için girebileceği bir dönemde yakalandığı hastalıklardan kurtulamayarak hayatını kaybeden **Zeki ADSIZ**'in aramızdan ayrılması dolayısıyla ailesi ve dava arkadaşlarının üzüntüsünü paylaşıyor, başsağlığı dileriz.

ARGK'DEN EYLEM DALGASI

BEYTÜŞŞEBAP: Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı sömürgeci savaşın en azlı işbirlikçilerinden olan Jirki aşireti çetelerine darbe üstüne darbe vuruldu. Bizat aşiret reisi çete başı Tahir Adıyaman'a yönelik geliştirilen eylemlerden biri daha 27 Nisan günü gerçekleştirildi. Şeker Bayramı'nın ikinci günü Jirki'nin ikinci aşası Hacı Dırbaşa bayramlaşmaya giden ve içinde Tahir Adıyaman'ın da bulunduğu 4 arabalık bir konvoy, Beytüşşebapın Berkavir ve Kespiyanış köyleri arasında ARGK'nin mayınlı pususuna düştü. Mayına çarpan ve ardından otomatik silahlarla taranan ilk iki araç tahrip olurken, içindeki 5 çete de öldürüldü. Öldürülenler arasında Tahir Adıyaman'ın amcası ve kayınbabası olan Çavuş isimli çete ile bir yeğeni de bulunmaktadır. Üçüncü araçta olan Tahir Adıyaman ise pusuya 60 metre yaklaşmışken, ilk iki aracın tahrip edilmesinin üzerine geri kaçmayı becermiş ve şimdiki intikam eyleminden kurtulmuştur.

9 Mayıs günü ise, yine Jirki aşiretine mensup olan ve operasyon yapan sömürgeci güçlere kılavuzluk eden 6 çete, Beytüşşebapın Turanış (Boğazören) köyü civarında ARGK'yi gerillaların pususuna düşürdü. Çetelerin silahlarını da bu köyden gerillalar kayıp vermedesini üstleneni geri çekilmeleridir.

SİRNAK: Sömürgeci ölümlerine yönelik ARGK eylemleri gerekirken daha kapsamlı boyutlara sıyrarak sömürgeciplerin verdikleri kayıpları da yükseltti. Sırnak'ın Gundikê Melle (Mıllı), Xiribê Bestê (Dedeören) ve Bişarê köylerinde büyük ölümlere, konulan sömürgeci güçlere, ARGK birlikleri 25 Nisan akşamı aynı anda birer baskın eylemi gerçekleştirdi. Ağır silahlarla donatılmış olan kalabalık sayıdaki gerillaların 26 Nisan sabahına kadar süren baskın eylemlerinde her üç köydeki askeri binalar yer bir edilirken, sayısı 50'yi aşkın düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralandı. Ölenlerin arasında çok sayıda subay da bulunmaktadır.

ARGK gerillaların kayıp vermesizine sömürgeci böylesine ağır bir darbe indirmeleri Kürdistan halkı üzerinde büyük etki yarattı, sömürgeci ile buğyaları panik içine soktu. 28 Mart Karanman'ın ardından saldırılarını artıran askeri kuvvetler gitmesin sömürgeci, birkaç gün kaldırmaya. Kürdistan toprakları üzerinde yaşam imkanlarını dahi artırmak zorlanmaktadır.

3 Mayıs günü, çetelere takiyevli sömürgeci güçler ile ARGK gerillaları arasında büyük bir çarpışma yaşandı. Uludere'nin azılı çete başı Mala Bayriler ve özel tim elemanlarından oluşan 20 kişilik bir grup, gerilla kılına giren Sırnak'ın Ayvan (Dereler) köyünden 10 çobanı gerillaların yerlerini göstermeleri için tehdit etti. Kendilerini gerilla olarak tanıtan bu çete ve özel tim elemanlarını tehditleri sonucu çobanlar kendilerini gerillaların üstlendiği Besta Bige'nin Geliye Baraza (Domuzlar Deresi) mirtıkasına götürüldü. Gerillaların yerini tespit eden bu grup, Hilal, Segirka, Ümedere, Oşyan (Pervan), Çaman (Beytüşşebap) ve Sırnak'ta binlerce kuvvet istedi.

Sayıp bilgileri veran sömürgeci güçler ve çeteler ile 150 kişilik ARGK birliği arasında akşam saat 5'te başlayan çarpışma 4 Mayıs sabahına kadar devam etti. Gerillaların kahramanca direnişi, sömürgeciplerin ağır

kayıplar vermesi ile sonuçlandı. 11 üstümeğin ve 4'ü subay olmak üzere 36 düşman askeri öldürüldü, düşman cesetlerini helikopterle Sırnak'a kaldırdı. Çatışmada Mala Bayre çeteleri, sömürgeciplerin verdiği kimyasal silahları kullandılar. Ancak silahlı kullanmayı iyi bildikleri için kendilerine de zarar verdiler. Gerillaların direnişi sırasında ve çetelerin arasında patlayan kimyasal silahlara 10 çete öldü, 13'ü de yaralandı. Öldürülen çeteler Segirka'ya gömülürken, yaralananlar da hastanelerde sıkı güvenlik altında tedaviye alındı. Bu çatışmada da görüldüğü gibi, sömürgecipler, kendileri ve uçakları eliyle Kürdistan'da yağın olarak kimyasal silah kullanmaktadır.

Gerillalar ile sömürgeci güçler ve çeteler arasındaki çarpışmada ayrıca 1 helikopter gerillalara çarpışma alanına düşürüldü ve içindeki eliyle, yara alan 1 helikopter de çarpışma alanını terk etmek zorunda kaldı. Bu helikopterin de çarpışma alanı dışında düştüğü belirtilmektedir.

Stratejik bir tepede konulanarak gerilla birliğini koruyan 7 ARGK gerillası kahramanca çarpışarak şehit düşerken, sömürgeciplerin yanlarına zorla aldıkları 10 çobanı da hunharca katlettiler.

Sömürgecipler, bu büyük çarpışmadaki kayıplarını gizlerken, gerilla kayıplarını ise 17 kişi olarak açıkladılar. Böylece hezimetterini kamuoyundan gizleyip kendilerini başarılı olarak göstermeye çalıştılar. Ancak gerçekleri bilen halk kiteleri sömürgeciplerin aldıkları büyük kayıpları ve bir çete odayının daha çokertimesinden coşkuya kapıldılar ve gerçekleri dörtbir tarafa duyurdular. Çokertilen çete odayı Mala Bayriler'e ait Ayvan ve diğer iki köy, daha önce gerillalara kamulaştırılmış ve yurtsaver köyülerinin hizmetine verilmişti. Bu nedenle çeteler halkı sürekli tehdit etmekteydi. Ancak sorun aldıkları darbe ile belleni doğrultamaz hale gelmişlerdir.

Düster taraftan 5 Mayıs tarihinde Sırnak'ın Dergule köyü civarında azılı çete başı Mehmet Özden ile bir çetesi daha ölüme cezalandırıldı. Sömürgeciplerin silahlarını almayı reddeden Batıyan aşiretinden olan Mehmet Özden isimli halk 16 yıllık mahkumken, sömürgeciplerin silah alı gerillalara karşı savaşmak şartıyla affedilmiş ve Kürdistan halkına karşı çete örgütlenmesinin başını çekmişti. Bu konumundan dolayı ölüme cezalandırılan çete başının cesedi, ibret için yolu üzerindeki bir telefoni direğine asıldı ve uzun süre burada asılı kaldı.

Yine 10 Mayıs tarihinde Sırnak Cizre karayolu üzerindeki Kasrik

Boğaz'ında pususu kuran ARGK gerillaları bir sömürgeci askeri birliğini pusuya düşürdü. Pusuya düşen güçlerden 1 teğmen, 8 asker ve 10 köy korucusu öldürüldü, silahlarına da gerillalar el kondu. Ayrıca 8 araç da tahrip edildi. Tahrip edilen araçlardan bir kısmı askeri araç, bir kısmı da askerlere erzak taşıyan araçlardı. Sömürgecipler her zaman yaptıkları gibi, bu olayda da gerçek kayıplarını gizlediler ve ölümlerini 7 kişi olarak açıkladılar.

Pusu eyleminden sonra meydana gelen çatışmalarda 3 gerilla da şehit düştü.

Sırnak'tan ulaşılan bilgilere göre, burayı 1 yaparlık özel savaş merkezlerinden bir haline getiren sömürgecipler, her türlü yığınak ve tedbirlerine rağmen, gerillaların yoğunlaşma saldırı eylemleri sonucu çok terli olduklarıdır. Memurlar bile, askeri araçlarla ve büyük güvenlik önlemleri altında çalıştıkları dairelere getirilip götürülmektedir. Bu da göstermektedir ki, sömürgecipler işgalci bir güç olarak Kürdistan'da yaşam şansı bulamamakta ve şehir merkezlerinde de kapana kısılmış bulunmaktadır.

23 Nisan tarihinde operasyon yapan yüzlerce kişilik tim, asker ve çete gücü ile ARGK gerillaları arasında Kirkuk'ya köyü yakınlarında çatışma çıktı. Saatlerce süren çatışmada ARGK güçleri üstün savaş yetenekleriyle kayıp vermezken, sömürgecipler çok sayıda ölü ve yaralı verdirdiler. Ancak sömürgecipler kayıplarını sadece 1 askerin öldüğü şeklinde duyurdular.

26 Nisan tarihinde de gerillalar Geçitboyu köyündeki bir ajanın evine baskın düzenlediler. Baskında Salih Çoban isimli ajan ve onun gibi işbirlikçi olan öglü Aythan Çoban ölüme cezalandırıldı.

ÇUKURCA: Mayıs ayı ortalarında Çukurca'nın Marusan (Kurudere) köyü civarında, sömürgeci askerlerin her zaman pususu kurdukları bir noktaya erken gidip yelken gerillaları, pusu kurmaya gelen askerleri kendileri pusuya düşürerek ağır kayıp verdirdiler. Ava geçiren gafil avlanan sömürgeci askerlerden 14'ü öldürüldü.

Diğer yandan 10 Mayıs'ta Çukurca merkezindeki tabur, gerillalara kuşatmaya alındı. Kuşatıkları taburu roketatar ateşine tutan ARGK gerillaları sömürgecipler çok büyük zayıflar verdirdiler. Henüz ayrıntıları hakkında bilgi alınmayan eylemin çok boyutlu olduğu ve halkta büyük çete yarattığı bildirilmektedir.

Öte taraftan Dibek köyü yakınlarında operasyon yapan sömürgeci askerlerle ARGK gerillaları arasında 23 Nisan'da büyük bir çatışma ya-

şandı. Çatışmada sömürgecipler çok sayıda ölü ve yaralı verdiren gerillalar hiç kayıp vermeden operasyon alanından uzaklaşmayı başardılar.

YÜKSEKOVA: 5 Mayıs tarihinde Dibekli köyüne bir baskın eylemi düzenleyen gerillalar, 4 köy korucusunu ölüme cezalandırarak silahlarına el koydular. Eylemden sonra da köyde pususu kurularak ve takviye için gelen sömürgeci askerleri pusuya düşürdüler, 13 asker öldürüldü. Sömürgecipler kayıplarını kamuoyundan gizlediler.

Sömürgeci askerlerle çıkan çatışmada 1 ARGK savaşçısı kahramanca çarpışarak şehit oldu.

ERUH: Sirt'in Eruh ilçesine bağlı 300 haneli Aval (Tüneknar) köyünde 10 Mayıs tarihinde bir toplantı yapan ARGK gerillaları köydeki tüm korucuların silahlarını kamulaştırdılar. Ayrıca suçlu bulunan 2 köy korucusunu da ölüme cezalandırdılar.

ŞEMDİNLİ: Şemdinlin'in De (Samani) köyünde 14 Mayıs'ta gerçekleştirilen bir eylemde ARGK gerillaları 2 çeteyi ölüme cezalandırdılar.

23 Mayıs'ta da Garâ (Tekeli) köyü yakınlarındaki Manustanlı Dağı'nda pususu kuran ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında çıkan ve 3-4 saat süren çarpışmada 9 sömürgeci asker öldürüldü, onlarca yaralandı. Helikopterlerin Van'a sürekli yaralı taşıdıkları bildirilmektedir.

Yine, Mayıs ayı ortalarında sömürgeci işgal güçlerinin konumlandığı bir karakola baskın düzenleyen ARGK gerillaları, karakolu imha ederek çok sayıda askeri öldürdü, birçoğunu yaraladılar.

KERBORAN (DARGEÇİT): ARGK gerillaları 5 Mayıs'ta Kerboran yakınlarında yola pususu kurularak, iki araçlık düşman konvoyu pusuya düşürdü. Her iki araç da imha edildi ve içinde bulunan en az 20 asker ve subaydan çoğu ölü, bazıları da yaralandı. Düşman, kayıplarını gizleyerek sadece 2 askerin öldüğünü duyurdu.

SİLOPI: 28 Nisan günü Silopi'den Cizre'ye gitmekte olan Halli KILIÇ isimli yurtsaver, karşı yönden gelen bir özel tim aracını kamyonuyla ezerek, içindeki özel tim elemanlarını öldürdü. Kamyonuyla Cizre'ye gidirken karşıdan özel tim alı aracını geldiğini gören yurtsaver, ulusal kınıni eyleme dönüştürerek kamyonunu özel tim aracının üzerine sürdü. Eylemiyle 6 özel tim elemanını ölüme cezalandıran yurtsaver de hayatını kaybetti.

Halkımız düşmana kınıni ve davasına sahip çıkışının soyulu bir örneği olan bu kahramanca eylemi, düşman özünden boşaltmaya çalıştı, oysa kaza süsü verdi. Ancak artık ayak-

lanmalarla sesini haykırın bu yöre halkımızın, düşmana karşı kınınin her yerde ve her biçimde eyleme geçtiği gerçeği giderek daha fazla kendini ortaya koymaktadır.

Yine aynı günlerde Silopi'de ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında bir çarpışma meydana geldi. Uzun süren çarpışmada gerillalar 11 özel tim elemanını öldürdüler, birçok tim elemanı ve askeri de yaraladılar.

CİZRE: Serhihdani ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine en büyük desteklerden birini veren ve direnişçi ruhunu dost-düşman herkese kanıtlayan yurtsaver Cizre halkının eylemli gücüdür.

15 Mayıs Salı günü Cizre halkı kitlesel bir gösteri daha gerçekleştirdi. Uludere'deki bir çarpışmada şehit düşen Cizrelli bir ARGK savaşçısının cenaze töreni, binlerce yurtsaverin katıldığı büyük bir gösteriye dönüştürüldü. Salı günü yapılan cenaze törenine katılan çocuk-yaşlı, kadın-erkek onbin aşkın kitle ulusal kurtuluş mücadelemizi destekleyen ve sömürgeciği lanetleyen sloganlar attı. Sömürgeci güçler, olayı kamuoyundan gizleyebilmek ve tepkinin daha da üst boyutlara sıçramasını engellemek için törene katılan ve sloganlar atan kitleye müdahale etmedi.

Diğer yandan Cizre halkının mücadele ruhundan ürken sömürgecipler, yurtsaverleri tek tek veya gruplar halinde tutuklamaya faaliyete başvuruyorlar. Mayıs ayı başında 11 yurtsaver "yataklık ve kuruyelik" iddiasıyla gözaltına alındı.

ÇATAK: Son bir yılda ulusal kurtuluş mücadelemizin gözle görülür bir атаға geçtiği Çatak ve çevresinde sömürgeci özellikle aşiret güçlerine dayanarak ve büyük güç yığarak varlıklarını korumaya çalışıyor. Son dönemlerde daha da yoğunlaştırılan baskı ve tehditlere koruculuk yaptırılmaya çalışılıyor. SHP Van 1 Başkanlı ise aşiret reisi Sadun Ağa'nın başını çektiği koruculaştırma çabalarında sürgün de dahil her yönüne başvuruyorlar. Bu tehdit ve çabalar sonucu buğüne kadar 2000 dolayında kişilerin silahlandırıldığı bildiriliyor. Çoğu zorla silahlandırılan bu kişilerden ancak 300 kadının gönüllü silah aldığı belirtiliyor. Silah almayı reddeden köyler ve kişiler sürgüne tabi tutuluyor. Örneğin; Mayıs ayı içinde silah almayı reddeden Graviyan aşiretinin Uluru köyü boşaltılmıştır. Sürgüne tabi tutulanlar Çatak merkezi, Van ve Izmir'e göç ettiriliyorlar. Çeteleşmenin başını çeken hain ağa ve işbirlikçiler, silahlandırıldıkları her kişi başına sömürgeciplerden 100.000 TL alıyorlar.

Diğer taraftan sömürgecipler Mayıs ayının ikinci yarısından itibaren Çatak'a yeni güçler konumlandırılmaya başladılar. Eskişehir'den hava indirme birlikleri, Bolu'dan da komando birlikleri alana aktarılmış bulunuyor. Sömürgecipler tüm bu çabalarla mücadelemizin gelişmesini önlemeye ve silahlı güçlerimizde darbe vurmayı amaçlıyor. Ancak, mücadelemizin giderek yükselmesinin önüne geçemiyor.

Sömürgeciplerin koruculaştırma faaliyetine karşı mücadeleyi yoğunlaştıran gerillalar Mayıs ayı içinde Xellian aşiretinden çok sayıda korucuyu silahsızlandırdılar.

Diğer yandan 10 Mayıs'tan itibaren yörede yağın çarpışmalar yaşanıyor. Sömürgecipler yöreye giriş-çıkışları denetim altına alarak zaman zaman yasaklıyorlar.

21 Mayıs'ta ise Çatak-Bey-

tüşşebap-Pervari üçgenindeki Farkinis (Övecek) köyü yakınlarında, Kato Dağında büyük bir çarpışma meydana geldi. Üç sömürgeci bülük ve bir bülük gücündeki çetelerle ARGK gerillaları arasında çıkan çarpışma tüm gün sürdü. Gelen ilk bilgilere göre, 1 çavuş ve 2 asker gerillalarca öldürüldü. Çatışmanın boyutlarının büyük olduğu dikkate alındığında, sömürgeçlerin kayıplarının daha fazla olduğu anlaşılmaktadır.

MİDYAT: 21 Mayıs 1990 günü sömürgeci işgal kuvvetleri, yurtsever bir Kürt köylüsünü hunharca katedtiler. Midyat merkeze bağlı 150 hanelik Kerşavê (Budaklı) köyünde Beşir Algan isimli yurtsever köylü sabah namazından sonra çifte gitmek üzere köy çıkışına yönelir. Ancak köyün etrafında pusu kuran özel timler ve askerler tarafından kursun yağmuruna tutularak katedilir. Asker ve özel timler, daha önceki örneklerde görüldüğü gibi, olaya çatışma süsü vermek amacıyla yurtseverin cesedini daha götürmek isterler. Ancak silah sesleri üzerine olay yerine giden köylüler durumu göremek müdahale ederler. Kadın ve çocukları katil asker ve özel timleri taşıyan araçları tutarlar. Kitleye doğrudan ateş etmekte korkan sömürgeci güçler başlarını üzerinden atarak ederek ürktürmeye çalışırlar. Ancak kitle cesedini yerinden almamasını önler.

Daha sonra öfkeli Midyat'a doğru yürüyüşe geçen halk kitleleri, şehrin girişinde özel tim, asker ve polislerin kurduğu barikata durdurulur. Halkın tepkisinin yaygınlaşmasını ürken sömürgeci, Midyat Belediye Başkanını devreye sokarak ve köylüler köylerine geri gönderilir. Köylüler, askerlerin cinayetlerinin tespiti için derinleşen sürdürür ve uzun süre cesedi öldüğü yerde bekletirler.

Kerşavê köyü şehit **MUSTAFA BİLMEN** yoldaşın köyüdü ve halkı yurtseverdir. Kerşavê köylüleri, sömürgecilere karşı koydukları tutarı tavrına caniyetle sessiz kalmayacaklarını göstermiş ve halk isyanının yaygınlaşacağını kanıtı olmuşlardır.

NUSAYBİN: Nusaybin Lisesi öğrencileri, işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs'ı boykot etmeye kuttadılar. Okulu boykot eden öğrenciler yaptıkları gösteride, "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın sok", "Kahrolsun faşizm" sloganlarını attılar. Tüm gün eylemlerini sürdüren öğrenciler, sömürgeci güçlerin tüm saldırı ve tehditlerine rağmen eylemlerinden taviz vermediler.

İDİL: ARGK gerillaları 23 Nisan akşamı İdil Emiyet Amirliğine yönelik, roketatörlerin da kullandığı büyük bir saldırı eylemi gerçekleştirdiler. Roketatarlarla dövlen Emiyet Amirliği binası büyük hasar görürken, karşı koyma gücünü dahi gösteremeyen sömürgeçlerden çok sayıda polis öldü, birçok yaralandı. Sömürgeci güçlerin saldırı iddiası ettiler.

PERVARI: 23 Nisan günü Pervari'nin Doğanca bucağı Sığırtı mezasında operasyon yapan sömürgeci güçler, gerillalar tarafından pusuya düşürüldüler. Gafli avlanan sömürgeci askerlerden çok sayıda ölen ve yaralanan oldu. Sömürgeci askerler, 1 jandarma onbaşısını öldürdüğü tarzında açıkladılar.

KURTALAN: 13 Mayıs gecesi Saribe köyünün Helere mezasında 3 kişilik bir ARGK grubu ile sömürgeci güçler arasında büyük bir çarpışma yaşandı. Bir görev gereği Helere mezasında olan ARGK gerillaları mezarada pusuya yattığı ölen ve yaralanan oldu. Sömürgeci askerler, 1 jandarma onbaşısını öldürdüğü tarzında açıkladılar.

4 özel tim elemanı ve 6 sömürgeci askeri de öldürüldü.

Çatışmada büyük kayıplar veren sömürgeçler hunharca gerillaların bedenlerine saldırıp parçaladılar. Parçaladıkları gerillalardan ikisinin parçalarını ailelerine teslim eden sömürgeçlerin, gerillaları yaralı ele geçirip hunharca işkencelerle katedtiği söyleniyor, yurtseverlerce.

Şehit düşen ARGK gerillalarından **HALİT BALTA**, aslen Kurtalanlı olup Batman'da işçilik yapan bir ailenin oğludur. Şehit **ALİ AGAL** Beşir'in Baziveren (Kumgeçit) köyündendir. Diğer şehit savaşçının kod isminin **Kendal** olduğu bildiriliyor. Halkımız şehitlerini başına bastı, çok sayıda yurtsever, şehitlerin ailelerini ziyaret ederek, başsağlığı dileyip ve onların direnişyle gururlandıklarını dedi getiriyorlar.

BATMAN: 28 Mart Kararnamesi ile il yapılmış kararaştırılan Batman, 4 özel tim asker ve askerlerinden biri haline getiriliyor. Resmi Gazete'de yayımlanan özel bir kararnameye, Şırnak ile birlikte Özel Hal Bölgesi'ne dahil eden ve 6 ay süre için özel hal ilan edilerek özel valliğe bağlanan Batman, il olmanın "nimetleri"nden yararlanmaya başlandı. Diyarbakır'da öğrenilen olay 7. Kolordu Batman'a taşınıyor. Böylece Batman, özel tim asker merkezlerinden biri haline getirilmeye hazırlanıyor.

Diğer yandan, Kararname'de yer alan, Kürdistan'a 90 bin işçi ve memur kadrosunun verilmesi kararının icazı de pratikte kendini göstermeye başladı. TPAO (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı-Batman Rafinerisi) ya sivil savunma adı altında 1000 özel "işçi" alıyor. Bu "işçi"lerin ezici kesimi Türk. Bunların görevi, işyerinin güvenliğini ait altında işçileri izlemek, işverene ve askeri yetkililere durumlarını rapor etmektir. Bu "işçi"lerin Rafineri'de görevlendirilmeye, her dört işçiyi bir muhbir düşmüş oluyor. Böylece, Kürdistan işçisinin candamarı olan Batman Rafineri'sinin etkisiz kılınması amaçlanıyor.

Sömürgeçlerin bu yönelimleri sürerken, Batman'daki 100 Mobil işçisi açığı grevi eylemine başladı. İşçiler, ücretlerin arttırılmasını talep ediyor ve kötü çalışma koşullarını protesto ediyorlar.

Diğer taraftan, 8 Mart 1990'da silahları gerillalarca alınan Göçebek köyü korucularından 81 tutuklandı. Kemal Çiçek, Adil Demir, Ramazan Demir, Mirza Balık, Hamza Çiçek, Mahmut Aydın, İhan Demir ve Mehmet Balık isimli korucular, silahlarını dirmenmeden ve dansıklı olarak gerillalara teslim ettikleri iddiasıyla 3-5 yıl arası ceza istemiyle yargılanıyor. Aynı olay nedeniyle gözaltına alınan ve uzun süre ağır işkencelere maruz bırakılan 12 yurtsever ise serbest bırakıldı.

ELAZIĞ: ARGK gerillaları 10 Mayıs tarihinde Elazığ-Tatvan demiryolunu iki ayrı noktada kestiler. Kale ve Suveren-Beyen istasyonları arasında durdurulan iki ayrı yük treni yakıldı. Trenlere yüklenmiş bulunan sömürgeçlerin ihrac mallarının imha edilmesini istemeye yönelik ağır maddi kayı verdirdi. Ayrıca, gerillaların "dur" itarnına uymayan ve karşı koymaya kalkışan 4 görevli de ölüme cezalandırıldı.

PALU: Son dönemlerde mücadelemin gidecek gelişme kaydedtiği bir alan olan Elazığ'ın Palu ilçesi krsal kesiminde 20 Mayıs'ta sömürgeci işgal kuvvetlerine yönelik gerçekleştirilen bir eylemde 6 özel tim elemanı gerillalarca öldürüldü. Çok sayıda yaralı da veren sömürgeçler aldıkları darbeyi kamuoyundan gizlediler.

KARAKOÇAN: Mayıs ayı içinde Karakoçan'da meydana gelen bir

çatışmada, ilk ulaşan bilgilere göre, 4 özel tim elemanı ölüme cezalandırıldı. Gerillaların kayıp vermedikleri çatışmanın ayrıntıları henüz öğrenilemedi.

NAZİMYE: 20 Nisan günü Nazimiye merkezindeki özel tim binasına roketatarı saldırdı düzenleyen ARGK gerillaları, 4 özel tim elemanını öldürdü, 20'ye yakınına da yaraladılar. Kendilerini en çok güvencilek hissettikleri ilerinde saldırıya uğrayan bu katli sürüsüne vurulan darbe halkımızda büyük çöküş, düşmandan panik yarattı.

Yine, Nisan ayının son haftasında Nazimiye'de kurtuluş kuvvetlerimiz ile sömürgeci işgal güçleri arasında meydana gelen bir çarpışmada 1 helikopter düşürüldü. Helikopterdeki tüm askerler öldürülürken silahlarına da el konuldu. Düşürülen bu helikopterle birlikte son iki ay içinde Dersim'de düşürülen helikopter sayısı 2'ye çıktı.

BİNGÖL: Bingöl'ün Çıkanlı (Yeniköy) köyünde 1 Mayıs günü okul direğinden sömürgeçlerin bayrağını indirerek köy çocukları, kadın ve gençlerin de desteğiyle yerine ERNK bayrağını göndererek çekip dalgalandırıldı. Eylemi haber alan sömürgeçler, kadın, çocuk ve gençlerden oluşan 19 yurtseveri gözaltına aldılar. Bağımsızlık azadlığının tüm halkımızda dalga dalga özlemimin bir ifadesi olan bu eylem, sömürgeçlerin ne kadar çaresiz ve yenilgiye mahkum olduklarını yeni bir kanıttır.

Diğer yandan Bingöl'de giderek gelişen mücadelemizi engellemek ve gerillayı halktan koparmak isteyen sömürgeçler, köy boşaltma eylemlerini hızlandırdılar. Son dönemlerde çok sayıda köyün baskı ve zorla göçe zorlandığı, bazılarının da boşaltıldığı bildiriliyor.

GENÇ: 3 Mayıs'ta Genç'in Suveren istasyonuna yakınlarında bir yük trenini durduran ARGK gerillaları, sömürgeçlere ait mallarla yüklü treni yakarak ağır maddi zarar verdirdiler.

AĞRI: Son dönemlerde yoğun çatışmaların yaşandığı Ağrı Dağ'ında 25 Nisan günü meydana gelen bir çatışmada gerillalar sömürgeçlere ağır darbeler indirdiler. Gerillalar kendilerini çembere alıp imha etmek isteyen sömürgeci güçlerin amaçlarını boşa çıkardıkları gibi çok sayıda ölü ve yaralı da verdirdiler. Üstün silah güçleriyle çemberi yaran gerillalar kayıp vermeden çatışma alanından uzaklaşmayı başardılar.

DOĞUBEYAZIT: 17 Mayıs'ta ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında saat 17.30'da başlayan ve uzun süre devam eden büyük bir çarpışmada 3 özel tim elemanı ve 15 asker öldürüldü, 5 asker ise kayboldu. Bu askerlerin gerillalarca birlikte götürüldükleri sanılıyor. Sömürgeçler aldıkları büyük darbeye rağmen kayıplarını ısrarla gizlediler.

Çarpışmada ayrıca 3 ARGK gerillası ölümlü düşü.

KARS: Mayıs ayı başlarında Tuzluca ve Kağızman çevresinde meydana gelen çarpışmalarda gerillalar sömürgeci askerlere çok sayıda ölü ve yaralı verdirdiler. Günlere süren bu büyük çarpışmalarda aldığı darbeleri sömürgeçler kamuoyundan gizlediler.

URFA: Kırsal kesim ve kasabalarla boyutlanan mücadelemin kent merkezlerinde de giderek daha fazla gelişme kaydediyor. 1 Mayıs akşamı Urfa Kalesi'ne ERNK bayrağı çekildi. Bombalı saldırı verilen bayrak uzun süre asılı kaldı. Sömürgeçlerin en çok denetim sağladıkları şehir merkezinde gerçekleşen eylem halkta büyük çöküş yarattı.

CEYLANPINAR: 15 Mayıs'ta sömürgeci güçlere yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları, 1 teğmen, 2 polis ve 1 askeri ölüme cezalandırıldı. ARGK gerillalarının kayıp vermediği eylemin halk üzerindeki etkisi büyük oldu.

Yine, ilk alınan bilgilere göre, 2 Mayıs'ta Ceylanpinar'ın krsal kesiminde ARGK gerillaları ile sömürgeci askerler arasında çıkan ve iki gün süren bir çatışmada çok sayıda özel tim elemanı öldürüldü, 4'ü de yaralandı. 2 gerilla şehit düşü. Büyük darbe atan sömürgeci güçler, Mardin ve çevre illerden takviye güç aktararak

1 Mayıs, sosyalizme ve halkların mücadele birliğine inançla kutlandı

İstanbul 1 Mayıs gösterilerinden

Sömürgeci-faşist Türk rejiminin aldığı olağanüstü önlemlere rağmen, 1990 yılı 1 Mayıs'ı eylemlerle karşılandı. Kürdistan'da 90 Newroz'unda başlayan halk ayaklanmamız Türkiye'de de etkisini gösterdi. Mücadelemin, başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere, Türkiye halkına da bu çağdışı rejimin kurtulma cesaret ve azmini aşıladı. Kürdistan'daki direnme ve kazanımların derin etkisini hissederek Türkiye'de emekçiler, bu ruhla ve coşkuyla dünya proletaryasının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı kutladılar.

1 Mayıs kutlamalarının en çok kitlesel ve çatışmalı geçtiği yer İstan-

bul oldu. İstanbul'daki hemen hemen bütün işyerlerinde işçiler ertelimi durdurdular. Yapılan toplantılarla saygı duruşları yapıldı, 1 Mayıs bildirileri okundu ve yapılan konuşmalarla 1 Mayıs'ın işçi sınıfının mücadelesindeki yeri ve önemi üzerinde duruldu. Bazı işyerlerinde işçiler de toplantı sonrası yürüyüşe geçtiler.

Olağanüstü önlemler alınmış, yürüyüşlere coplu ve silahlı saldırılar düzenlendi. Bu saldırıların sonucu çıkan çatışmalarda çok sayıda işçi ve öğrenci yaralandı. Çatışmalar en fazla Taksim ve çevresinde yoğunlaştı. Bu çatışmalarda 60'ı aşkın gösterici yaralandı.

Ayrıca, son dönemde Lice'de onlarca köy korucusu da gerillalarca silahlılandırılıp silahlarına el kondu.

KULP: 4 Mayıs tarihinde Kul'ın Kelesor köyüne bir baskın eylemi düzenleyen gerillalar köyün tüm kucuklarını silahlılandırıldılar. Köy halkı ile toplantı yapıldı. Silahını vermemekte direnen ve katli olan 1 korucuyu da ölüme cezalandırıldı.

DIYARBAKIR: Nusaybin ve Cizre halkı ayaklanmalarında gözaltına alınan çok sayıda yurtsever mahkeme önüne çıkarılıyor.

Nusaybin'de gözaltına alınan 175 kişiden 145'i bir süre işkenceden geçirildikten sonra serbest bırakıldı. 30 yurtsever ise tutuklandı ve haklarında daha ağırlık üzere savcılığa sevk edildi.

Cizre ayaklanmamızda gözaltına alınan 200 kişiden ise 129'u bırakıldı. Tutuklanan 71 yurtsever ise 21 Mayıs'ta mahkeme önüne çıkarıldı ve halen yargılanmaları sürüyor.

Sömürgeçler, ellerinden her gün biraz daha kayıp eden Kürdistan'ı tutabilecek için halkımızı silah, zorbalık, işkence ve hapistlikle sindirmeye çalışıyorlar. Ancak, gözünü kırpmadan ölümin üstüne yürümeye bilen bir halkı durdurmanın örneğini tarih yazmamıştır, yazmayacaktır.

İSTANBUL: 18 Mayıs'ta İstanbul'un Beyazıt Meydanı çevresinde sayı 200'ü aşkın Kürdistanlı yurtseverlerin bir grup, şehit **HAKİ KARER** yoldaş ve bedenlerini göstermek üzere ölümsüzlenen **DÖRT**'leri anmak için bir gösteri düzenledi. Şehitlerin anısına atılan sloganlar haykırarak yurtseverler, buldukları her alanda mücadeleyi ve şehitleri yaşatacaklarını gösterdiler.

Türkiye halkına!

Bugün, Türkiye ve Kürdistan halkını yakından ilgilendiren gelişmeler yaşanıyor. Bir halkın var olma mücadelesinin vahşetle bastırılmasından an basit demokratik haklarına kadar uzatılacak bir plan devreye sokuluyor. Bu dizginis saldırıya ilgisiz kalmak, halklarımızın geleceğinin karartılmasına izin vermek demektir. Son günlerde televizyondan, radyodan, basından sık sık duyulan Türkiye emekçi halkının toplumsal kuruluş mücadelesine ve Kürd halkının ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelesine yönelik tehditler, Bakanlar Kurulu tarafından uygulanmaya konulan zora dayalı uykunun sıkı tedbirler ve halkımızın üzerinde do-laştırılan karabulutlar niye?

Bilindiği gibi, Kürdistan'da Newroz'un coşkusuyla yaşanan bu günlerde Nusaybin, Cizre, Kızıltepe, Batman ve diğer il ve ilçelerde Kürd halkının ulusal kuruluş özleminin dış vurumu olan infitada ve kepenk kapatma eylemleri devleti çileden çıkardı. Çünkü, son yıllarda her alanda boyutlanan özgürlük mücadelesini temelinde yükselen infitada TC'nin Kürdistan üzerindeki yüz-yıllardır süren egemenliği ve gele-neksel politikasını iflas ettirdi. Özgür bir ülke ve halk demokrasisine ulaşma yolunda sokaklara dökülen kadın, çocuk, yaşlı tüm halkın öz-lemlerine tahammül göstermesi beklenmezdi. Halkın özgürlük müca-delesinin, Kürdistan'm elinden kay-ması olarak değerlendirilen ırkçı-şoven devletin koruyucusu ve kollayıcısı oldu, partilerin derhal bir araya gelerek ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelesini bastırma-kayıtsız şartsız destek vermelerini istedi. Bunun sonucu hizaya gelen burjuva siyasal partileri Kürd halkının özgürlük mücadelesinin bastırılma-sında derhal millî mütabakata vardılar. Her zaman Kürd halkının müca-delesinin zorla bastırılmasından yana olan burjuva partilerin, egemen güçlerin koruyucusu olan ordu gibi, girişilecek teröre, işleniecek suçlara büyük bir hevesle ortak olmak iste-meleri şaşırtıcı değildir. Aslında Türkiye'de gerçek tek siyasal parti gibi hareket eden Milli Güvenlik Kurulu'nun bugüne kadar Türk siya-sal yaşamındaki etkisi düşünüldürse, diğer siyasal partilerin esas duruşa geçmelerine şaşmamak gerekir.

Partilerin zirvesi sonucunda Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılan kararla Türkiye'de oynanan de-mokrasizlik oyununun sahteliğini çok güzel biçimde ortaya koydu. İktidar-muhafelef çekişmesinin ilke-nin önemi sorunlarında göz sahibi olmadıkları; siyasal partilerin fazla önemi sorunlarla ilgililmediği ya da başka yerlerde pişirilen politikaların perde önündeki oyuncuları olduğu anlaşıldı. Türkiye'deki burjuva par-tilerin Kürd halkını temel sorunlarına çözüm getirmeyeceği bir kez daha açık biçimde görüldü. Çözüm olmayı bir yana bırakalım, halkın ve onun müca-delesinin açık düşmanları olduk-larını gözler önüne serdiler. Son kararlar bunun kanıtıdır. Tüm bunlar şu geçerçi bir dahi gözler önüne serdi: Türkiye'de ancak; belli odak-lara boyun eğmeyen, Kürd ulusunun kendi kaderini tayin hakkına saygılı

Ceyhan Özel Tıp Cezaevi'nde bir görüş günü...

olan, egemen güçleri ve gizli iktidar odaklarını hizaya getiren, tasfiye eden devrimci-demokratik halk güçleri gerçek iktidar olabilir ve sorunları çözebilir.

Kürdistan halkının ulusal ve kurtuluş mücadelesinin tüm halka karşı terör estirilerek bastırılmak isten-mesi, Türkiye'de demokrasi müca-delesinin safalarını ve gerçek de-mokratların kimler olduğunu netleştirecek tutum ve gelişmelere yolaçması bakımından da önem ka-zanmaktadır. Demokrasi ve devrim konusundaki ciddiyeti, devletin Kürdistan'daki özgürlük mücadelesi-nin ezme istemesine karşı gösterilecek tavırda ölçülecektir.

Her dönemde Kürdistan'da estiril-en baskı ve terör Türk halkına da şu veya bu düzeyde yansımıştır. 1925 yılında Şeyh Said ayaklanmasından sonra Kürdistan'da estirilen baskı ve terörün Türkiye'ye yansımaları bilinmektedir. Yine Türkiye'de de-mokratik hak ve özgürlüklerin geliş-mesi önünde "Kürt sorununu" çözümsüz kılmasının çok önemli bir engel olduğu bugün tüm devrimci-demokratik güçler tarafından teslim edilmiştir. İşte bugün Kürdistan'da ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelesine yönelik terör ve faşist tedbirlerden Türkiye halkı ve işçi sınıfı da nasibini şu veya bu biçimde alacaktır. Nitekim Türkiye'de bazı çevreler Kürdistan'la ilgili alınan tedbirlerin Türkiye'ye yansıtılmasından rahatsız olduklarını ortaya koymuşlardır. "Başka ulusu ezen bir ulus özgür olamaz" deyimi, bugün bir daha doğrulanmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti, özellikle son yıllarda Kürdistan'daki ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelesinin netlik bir gelişme göstermesi karşısında faşizan tedbirler uygulandığı özel bir savaşî uygulamaya sokmuştur. Türkiye'deki tüm politikalar -eko-nomik, diplomatik, politik- bu özel savaşın hizmetine koşmuştur. Özel savaşın sürdürülmesi için alınan tedbirler harcanan milyarlar, daha doğrusu özel savaşın hizmetine gö-re ilgisiz ekonomi politikası entlas-yonu körükleyerek ekonomik bunali-min derinleştirilmiştir, bu da halkın sırtına ağır yükler getirmiştir. 10 Nisan'da yürürlüğe giren Bakanlar

Kurulu kararı özel savaşta milyarlar aktararak Türkiye halkının cebini daha da boşaltmış, sofrasındaki ek-meği biraz daha küçülmüştür.

Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı Olağanüstü Hal, Özel Vahlik, Özel Kolordu, Özel Tim, Pişmanlık Yasası, Koruculuk, Kelle Avcılığı, Tüm Kamu Personeline Olağanüstü Hal Tazminatı ve daha başka birtakım tedbirler uygulan-maya konmuştur. Bunlar yetme-miş, geçmişte olduğu gibi devlet eliyle halkın üzerinde yüz-yıllardır egemenlik kurmuş aşiret reisleri ve ağalar örgütlendirenlecek halkın üz-dürne sürmüştür. Yani tüm bu uyu-lamalarla yüz-yıllardır halklara karşı uyguladığı ezme politikasını bir daha yaşama geçirecek sorunu böyle çö-zmek istemiştir. Bu anlayışlardır ki, Nusaybin, Cizre'de halki katlederek infitada ve kepenk kapatmayı dur-durmaya çalışmıştır. Ne var ki o güne kadar uyguladığı tedbirler kitte hareketi dahil tüm alanlardaki özgür-lük mücadelesini önlemeyince, uyguladığı faşist teröre yenilerini eklemiştir. Bu tedbirlerin bazılarının ne anlama geldiğini izah edelim:

Basına sansür koyarak, özellikle de sosyalist basının sesini kısarak Kürd halkını daha rahat ezmenin ortamını yaratmak istiyor. "Tüm yayınlar devletin baskı ve şiddetine göz yummalı, yoksa ezirim" diyor. Zaten sürünge basın devletin baskısına dün olduğu gibi bugün de göz yummaya hazırdır. Yapılmak isten-en, Kürdistan'daki gelişmeler hak-kında özel vahlilğin verdiği bilgiler dışında halkın bilgil alınması engelle-me ve düzen savunucusu burjuva basını yönlendirecek zulme uygun ortam hazırlamaktır. Yine bu ka-yırlara istediği aileyi ya da köyleri en kısa zamanda yerinden ve yurdun-dan ederek mecburi iskana tabi tuta-caktır. Birkaç yıldır devlet baskısı nedeniyle Türkiye'deki il ve ilçelere göçenlere, bu defa resmi olarak sürgün ve iskana tabi tutulan yüzbin-ler eklenicektir. Yine, insan öldür-me, bir tür kararla bir tür güvence altına alındığından, "ha bir köpek, ha bir Kürd öldürdün" anlayışıyla öldür-gün insan manzaraları, doğaj bir görünümler olarak karışmaya çıkacaktır. Kürdistan halkının özgürlük müca-

delesini bastırma-kolle görevlendirilmiş vahlilğe, mahkemeler üzerinde etkili olma hakkı verildiğinden, binlerce Kürd insanı sorgusuz-sualsiz esir kamplarına gönderilecektir. Ceza-la-rını ki kat artırıldığı düşünüldürse, binlerce Kürd insanı yarımcı esir kamplarında geçirmek zorunda ka-lacaktır. Özcesi, Kürdistan halkının ulusal kurtuluşu gönül bağıllığı, ulusal özelemleri dış getirmesi, öldür-ölmesi ya da yıllarca dört duvar arasında tutulmasına yol açabilecektir. Böylece infitadaya katılan ka-dın, çocuk, yaşlı, düşman muame-lesi görecek, estirilen terörden fazlasıyla nasibini alacaktır.

Tüm anlatılardan anlaşılıyor ki, Kürd halkı üzerinde akla hayale gel-medi baskı uygulanacaktır. Bir yan-dan ulusal ve toplumsal kuruluş özelemleri ayağa kalkan halk, diğer yandan bir halkın en doğal ulusal, sosyal, siyasal alanda eşitlik, özgür-lük, bağımsızlık mücadelesini ez-meye çalışan ırkçı-şoven politika uygulayıcıları. Bir durumda de-mokratizm, çağdaş insanın diyen her insanın bir tarafta yerini alması zo-runludur. Ya Kürd halkının yanında olmak ya da ona karşı yapılacak zulüme; suskunluk, Kürd halkına karşı işlenecek suçlara ortaklık yap-mak olur, suç işleyen cesaret ver-mek olur. Ötesi Türkiye halkının kendisini de köleleştiren, baskı altına alan bu devlete boyununu uzlatması olur. Almanların, egemen güzman temsilcisi olsa da Hitlerin yaptıkları-ndan dolayı ezilerek duymalarını Türk halkı yaşamak istemiyorsa se-sini yükseltmelidir. Kürd halkına dost elini uzatmalıdır.

Bir Kürdistanlı idam edilince Tür-kiye halkının hangi çıkarı koruna-caktır?! Binlerce Kürd insanı işkenne görürse, esir kamplarına sokulursa Türkiye halkının hangi sorunları çö-zülecektir. Türkiye halkının cebinden çıkan milyarlarca parayla tank, top, tüfek alınır ve bunlarla Kürdistan halkının özgürlük özelemleri kesilecek istenirse, Türkiye işçi sınıfının, Tür-kiye aydınının ya da gençinin, özcesi tüm halkın hangi çıkarları koruna-caktır?! Kürd ulusunun kaderini tayin hakkı gerçekleştirirse Türkiye halkının hangi ulusal, siyasal hakkına halel gelecektir?! Ya da Kürdistan halkı

özgürlüğüne kavuşursa Türkiye halkının hangi ulusal ve siyasal çıkarını elinden alacaktır?! Tüm bunlara olumlu yanıt vermek imkansızdır. Aksine Kürd halkının üzerindeki baskı kalkar, uluların kendi kaderini tayin hakkı gerçekleşir ve Kürd halkı özgürlüğüne kavuşursa Türkiye'deki de-mokrasî ve ekonomi dahil birçok alandaki tıkanıklık çözülecek, Tür-kiye halkı geleceğince daha umutlu bakabilecektir. Bunun da yolu devrimci mücadeleden geçer.

Türkiye halkının Kürdistan halkı-nın köleleştirilmesinden çıkarı yoktur, olamaz da. Bu nedenle, Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini ve kendi kaderini tayin hakkını destek-lemek, demokratik, çağdaşın diyen her insanın görevidir. Bu tutum aynı zamanda Türkiye ve Kürdistan halk-larının dost olmasını, kardeşçe iliş-kiyer içerisinde olmasını da en etkili araç olacaktır.

Bu nedenle, biz Türkiye'ye ve Kür-distanlı devrimciler Türkiye halkına bu çağrıyla yarıyoruz:

Kürdistan halkına uygulanacak ırkçı-şovenist terör uygulamalarına karşı çıkalım. Basına sansür konu-larak, halk gübelerinin diline tek vur-larak, zora ve baskının pervasızca uygulanmasına karşı çıkalım. Kür-distan üzerine ölü topağı serpilme-sine izin vermeyelim. Kürd halkı üz-re-nin daha kolayca cinayet ve suç işlenmesi için Türkiye halkının ortak ve alet edilmesine karşı çıkalım. Emekçilerin boğazından kesilerek, silaha ve özel savaşta milyarlarca para aktırılmasına engel olalım. Uyu-lamaya konulan politikaları boşa çıkarmaya gösterelim. Doğuluğun, kar-deşliğin dişi sınavları bugünlerde-dir.

Yukarıdaki tüm görevler seni bek-liyor. Çünkü her şeyden önce Kür-distan ulusal ve toplumsal kuruluş mücadelesini, aynı zamanda Türkiye halkının özgürlüğüne mücadelesini. Bu mücadele yine aynı zamanda Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadelede büyük imkanlar sağ-layan bir potansiyeldir. Potansiyelden öte, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin geleceğince maddi ve manevi zemindir. 12 Eylül'de bastırılan Türkiye devrimci-demokratik hareketine sağlıklı bir soluk alırdırmadı. Yani onu yeniden ayağa kaldıracak iklimi ve olanakları yaratmaktadır. O halde seni baskı ve sömürüye tabi tutulan burjuva müca-delesini savunarak, kendi mücadelesini Kürdistan halkının özgürlük mücadelesine ve uluların kendi ka-delerini tayin hakkına sahip çıkalım.

CEYHAN ÖZEL Tıp CEZAEVİ TUSAKLARI ADINA:

TİKB (Tahsin Alparsar), PKK (Selim Çürükçü), THKP-C ACILICILER (Salman Altınöz), DEV-SAVAŞ (Hüseyin Gevher), THKO-TDY-DİRİLİŞ (Hasan Akbaba), TEKEP (Nihat Şeker), TBKP (Ekrem Ertik), TKP-ML HAREKETİ (Hüseyin Çapartas), TDKP (İlker Dilcan), KAWA (Fahri İksal), TIKH (M. Şah Yıldırım), PPKK (Mehmet Cibran), TKP-ML-TIKKO (Ramazan Kılavuz).

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. San
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkf.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 6.50 s.
İsviçre 7.50 sfr.
Norveç 3.50 nkr.
Porto 3.00 skr.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, "PKK Ortadoğu Şehitliği"nin açılış töreninde yaptığı konuşma:

DOĞRU YAŞAM ŞEHİTLERİN KENDİLERİDİR

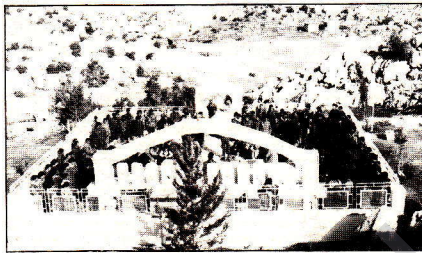
Tüm şehit anne ve babaları! Tüm şehitlerin yoldaşları! Parti tarihimize ilk defa şehitlerimiz için böyle bir yer hazırladık. Burada, yurdumuzda böyle bir yer ilk defa hazırlandı. Tarihimizde şimdiye kadar ülke içinde ve dışında birçok şehit verdik. Halkımız şehitlerin halkıdır. Onların acısı budur. Biz bu acının üstünde büyüdük. Bizim halkımız kadar şehit veren hiçbir halk olmamasına rağmen, halkımız bunun karşılığını alamamıştır. Bu halkımızın acısını daha da arttırmaktadır. Burada biz böyle bir şehitliği yapacak kadar şehit vermiyoruz. Bu yer dışında yapmayı hiç mi hiç istemeyiz. Amacımız büyüdü. Fakat gerçek olan, mücadelemiz bidden içte de, dışta da şehit istediğidir. Eğer biz burada bu kadar şehidimizi vermiyorduk, bunca işi de yapamazdık. Bu şehitlerimiz, her şeyden önce bizim dost halklarla bağlarımızın kurulmasını, birlik ve dayanışmanın gelişmesini sağladılar. Bizim isimimizi dost halklara duyurdular. Bunun için buradaki şehitlerini en değerli şehitlerimizdir.

Ülkede düşman, şehitlerimiz yıkamadan, kefensiz toprağa göyüyor. Düşman korktuğu için bunu yapıyor. Bu, düşmanın korkusudur. Bizim şehitlerimizden, ölümlerimizden bile bu derece korkuyor. Bu, şehitlerimizin büyüklüğünü gösteriyor. Şehitler üzerine çok şey söylendi ve her zaman da söyleniyor. Gerçekten insan şehitler için, "öldüler" diyebilir mi? Biz bunun üzerinde çok durduk. Yaşamımıza bakıyoruz, tarihimize bakıyoruz; yaşamın ne olduğunu, ölümün ne olduğunu çok iyi görüyoruz. Eğer insan üzerinde daha derin düşünürsünüz, halkımızın üzerinde yürüdüğü yol, yaptığı şey ölümdür. Daha önce, şehitlerden önce içinde öldüğümüz yaşam neydi? Biz yaşadığımızı sanıyorduk, ama derinliğine baktığımızda gerçekten ölü olan bizdik. İnsan kendi durumuna bakarsın, kesinlikle diyemez ki, "biz yaşamı temsil ediyoruz." Gerçekle, ölüm nedir? Eğer şerefin, seni yücelten, sana ait olan bir yolda değişen şey gidersen, vurulursun. Sen de öldürürsen, vurursun, o zaman olur. Fakat diğer biçiminde ölümün fazla bir kıymeti olmaz. Ama eğer insan büyük bir amaç uğruna, tüm yaşamını sonuna kadar adanmış ve bu yolda şehadete uğlasına buna ölüm denilmez. Bu yaşamdır, yaşamın ta kendisidir. Biz bunun için diyoruz ki, burada gerçekleştireceğiz yaşamı. Bu yolda düşen şehitler ölümsüzdür. Bu gerçekler ve doğrudur. Niye doğrudur? Düşman her türlü zoru altında, her türlü hüküm altında her gün yerin altına sokuyor, her gün insanı sefersizleştiriyor, bu hüküm, bu düzen altında yaşam ölümden bin kat daha kötüdür. Ve bizim yaşamımız da böyledir. Şimdiye kadar, diriliğimiz, şehit vermemize başladığımız ana kadar da halimiz böyledir. Onun için insan, "o yaşamı ve PKK şehitleri ölümün" diyemez. Bu sözlenemez. PKK'nın ortaya çıkışından bugüne kadar, ilk şehitlerden bugüne kadarki şehitler halkımıza baktığımızda, bir hakikat ortaya çıkar ki; ülke kansız, şehitsiz tartışılmaz.

En zor olay, insanın şehit vermesidir ve biz bunu yapıyoruz. İlk şehidimiz verdiğimiz zaman iyi hatırlıyoruz. Hakiki şehit verdiğimiz zaman sanki dünya başımıza yıkıldı. Sanki çok üstümüzde ters döndü. Tabii ki mesele, hazır olduğumuz bir anda bir arkadaşın aramızdan ayrılması değildir. Mesele; dökülen kana nasıl sahip çıkacağız. İlk atılan adımı devam ettireceğiz mi, ettiremeyeceğiz mi? Oluşturduğumuz birlik yürüyüşü de,

Ortadoğu şehitlerimiz: A. Kadir ÇUBUKÇU, Veli ÇAKMAK, Emin YAŞAR, Şerif ARAS, Kemal ÇELİK, Mehmet ATMAKA, Semir AHMET, İrfan AY, Abdullah KUMRAL, Mustafa MARGANZOĞ, Şahabettin KURT, İsmet ÖZKAN, Hasan BINDAL, Haydar EROĞLU.

yürümeyecek mi? Yıkılacak mısın, yıkılmayacak mısın? Eğer sen burada kendi şehitlerinin kanı üzerinde durmazsan, onların kanına sahip çıkmazsan, ondan sonra nefes bile alamazsın. Düşman da üzerimize geldiği ve ilk yoldaşlarımızı böyle şehit ettiği zaman istedi ki biz böyle yapalım, kendimizi uzaklaştıralım, pişman olalım, eski yaşamımıza dönelim. Amaç budur. Biz bunu başlangıçta farkettilik. Arkada devlet var ve her yönüyle üzerimize geliyor. O halde biz de kan üzerinde yürüyeceğiz. Mücadelemizi daha da yavaşlatmayacağız, genisleteceğiz, bir adım daha ilerleyeceğiz. Bunun dışında şehitlerin anısına sahip çıkmamız ve bu de öyle yaptık. Orda insan tek bir şey söyleyebilirdi: İlk şehidimizin anısına bağlılığın bir gereği olarak dedik ki, "PKK'yi kuracağız, ilan edeceğiz. Ne kadar yetersizliklerimiz de olsa, ne kadar hazır da olmasak, Parti'yi, Parti'ya Kardeşler Kurduklarını ilan edeceğiz." Onların anısına sahip çıkmak ancak PKK'yi ilan etmekte mümkündür. Başka türlü anıya sahip çıkılmazdı ve öyle de yaptık.

Şimdiye kadar ispatlanan ne oldu? Kendi şehitlerinin anısına, yerinde ve zamanında mücadeleyi yükselten, anlarına anında sahip çıkan, büyük bir davanın sahibi, yürütücüsü olanlar. Onlar büyük bir yaşam, halkın tümünün yaşama olurlar. İnsan kendi tarihinde bir kez daha durduğunda, yine Parti tarihi üzerinde durduğunda rahatlıkla diyebilir ki, bu tarih şehitleri tarihidir. Hepimiz bilirakalım, bu tarihi kendi kanlarıyla yazanlar şehitlerin kendileridir. Bazıları belki kötü yola girer, belki bazıları kendilerini kandırır ve kendilerini oynar, belki bazıları döner ama, şehitler için dönmek yoktur; şehitler için düşmek, şehitler için teslim olmak, şehitler için korku yoktur. Bunun için de diyoruz ki, bizim esas ve daimi önderliğimiz şehitlerimizdir kendisidir. Eğer sen tamamen şehitlerine dayanarak kalkarsan, bu böyledir. Kendi şehitleri üzerinde ucuca duran, onları erken unutan, anlarına sahip çıkamayandır daha namussuz kimsedir. Kendi şehitlerini kanı üzerinde küçük he-

saplar yapan, onları hem unutan ve hem de basit bir yaşam peşinde olan, bunu onların kanı üzerinde yapmak isteyen, kötünün en kötüsüdür. Biraz kendisini tanıyan bir insan, onların yoldaşının diyen bir insan, her şeyden önce onların anısına sahip çıkmalıdır. Belki her şeyi yapabilirler, her türlü yetersizliğe girebilirler. Fakat şehitlerin emirleri karşısında yüze yüze yürünecektir. İnsan şehitleri böyle anmalıdır. Şimdiye kadar yürüttüğümüz önderlikte şehitlerimizi asla unutmadık. Ben kendim, ilk şehitlerimizden şimdiye kadar, çevremde ne kadar farklı yaşam yolları vardığına da "her şey onların yolunda" dedim. İlk büyük eylemim vardı; bir şehidi kaldırdım. Ankara'da ilk önce, onu düşmanın elinden alalım dedim. Bir Kurt şehidiydi. Gittik, zorla düşmanın başkentindeki mezarlıktan aldık, bir tabut yaptırıp ona, Çevremiz polislerle dolmuştu. Şehidin babası ve ben kendim o şehidi Ankara'dan ülkeye kadar getirdik ve yaklaşık on bin kişiyle birlikte yürüdük. Biz, PKK'yi böyle başlattık ve ondan sonra kendimizi bu biçimde şehitlerimizle bağlayarak bugüne kadar ulaştık. Ama bakıyoruz, siz kendinizi onların yaşamları içinde eritmiyorsunuz. Onlar şehit düşüklerinde, "onlar güçlü" deniliyor. Oysa böyle değil. Bu görüşü, bu yaklaşımı kabul eden, büyük yanlışlık içine girer.

25-30 yaşında genecek insanlar, gençler, kızlar toprağa düşüyor. Bunlar unutulur mu? Unutursanız kendinizi anlamlı bir yaşamdan yoksun bırakmış olursunuz, kendinizi düşürsünüz, belki de kendinizden haberiniz olmaz, bu durumda da iflah olamazsınız. Bu doğrudur. Neden unutuluyorsunuz, neden başınız hep özümsüzdür? Neden hatalara düşüyorsunuz? Tüm bunlar kendi kendinize sahip çıkamamanızdan kaynaklanıyor, şehitlerimizle sahip çıkamamanızdan kaynaklanıyor. PKK'de niye savası sonuna kadar götürmüyorsunuz? Şehitleri tanıtmıyorsunuz da ondan. 1000'in üzerinde şehidimiz var. Bu şehitlerimiz diğer şehitlere benzemiyor. Bunlar kararlılığın içinde tek başlarına, yü-

reklerine dayanarak o büyük zulüm, büyük korku ortamından kalktılar, buna cesaret ettiler, yaşamlarını feda ettirer siz için. Bu gerçekten daha büyük gerçek, bu mücadeleden daha büyük mücadeleye yokuş. Evet, başka halkları da şehitleri çoktur. Ama birlerce kişilik orduları vardır. Güçleri düşmanın gücünden az değildir. Onun için ne kadar şehit verseler de zahmet değil onlar için. Ama bizim için öyle değildir. Biz bir insanı şahadet yoluna koyuncaya kadar, Kurt halkı için -o Kurt ki kendisini unutmuz, sadece kişiliğini değil, ismini bile unutmuz, hep kendinden utanmış ve başını hep öne eğmiş, hep kendinden kaçmış, en önemli meselesini hep unutmuz, yüreğimizi, özgürlük meselesini unutmuz, kimsine buna kıymet bile vermemiş- bir insanımızı şahadet yoluna koyuncaya kadar büyük çaba veriyoruz.

Bu dönemde düşman da bir taraftan, "sen bir adım atıyorsun, ben de seni yutacağım" diyor. Düşman bu, üzerine geliyor. Kendisini böylesine kaybetmiş, kendinden böylesine uzaklaşmış başka halk var mı? Şehitlerimizden uzaklaşmış bir halk var mı? Düşman bu kadar güçlü üzerimize geliyor. PKK şehitleri bu ortamda doğdular. İnsan şehitleri unutmaz, onları unutmamalıdır. Onları unutmamak, hatırlayıp ağlamak değildir. Bu ayıptır, şehitlerin huzurunda PKK'de ağlamak ayıptır. İnsan şehitlerinin huzurunda kendisini güçlendirmelidir. Ancak böyle yapılırsa, "şehitler andık" diyebiliriz. "Şöyle biriydi, şöyle yürüyordu, şöyle konuşuyordu" demek, şehitleri anlamak değildir. Hayır, gece-gündüz, her gün şehitlerle birlikte olur insan. Bu ne anlamla gelir? Bu, nefes nefese her an gücümüzle, savası yükseltmek anlamına gelir. Bunun dışında, şehitleri anmak mümkün değildir. Şehitlerin şahipleri çok değil, şehitlerin arkadaşları çok değil, kıymetini tam bilmiyorlar. Neden bilmiyorlar? Gerçekten tek bir kişi desin ki, "ben şehitliğin varım" o tek başına bir yaşamıdır. Kişi şehitlerin gücünü arkasına alarak, onların huzurunda yola çıkarsa, kimsenin ondan önce ölmesi gerekmez. Biz her zaman söylüyoruz; kendinizi güçlendirmek mi istiyorsunuz, o halde, şehitlerimizle temsil edin. Ben bir şehit için söylüyorum ya, PKK'li de değildir ama ona sahip çıktık. Halkı ayığa kaldırdık. İlk şehidimizin anısına yerine getirdik; PKK'yi ilan ettik. Şehit Mazlum'u andık; ülkeye erken dönüşü gerçekleştirdik. Şehit Mahsum KORKMAZI'ı andık; eskiden ülkede on kişi barmıyorduk; dedik ki, silahlı 50, 100 kişi güç-gücündü kalacağız ve kesinlikle kırmayacağız. Önmümüzdeki yıllarda, onların anısına amacımıza ulaşacağız diyoruz. Ağtın anısının gereklerini, gücü on misline ulaştırarak yerine getireceğiz dedik. Genler oldu, O'na sahip çıktık. Şehit düşünen bunu yerine getirdik. Tüm arkadaşlarımız için dilem ki, "biz de bazı şeyler yaptık, biz de şehitleri andık" diyebiliriz. Bizim en büyük görevimiz neydi? Gece-gündüz demeden mücadelemizi güdündürdük, ne kadar. Madem ki hedef budur, ne kadar yokluk olursa olsun biz yine de var edeceğiz. Biz öyle yaptık. Birçoğu böyle değil. Bizim önderliğimiz zaten siyasi olarak güçlüdür. Bunu biz mi yaratık? Hayır, her şeyden önce şehitlerin yaşamı, bizim için bir emirdir. Biz onların emirleri doğrultusunda yürüdük. Ben kendim mücadeleyi bu aşamaya vardırımdı. Bu neyle ispatlıyor? En büyük kuvvet,

Ben bunu söylüyorum. Benim şehitlere olan bağlılığım, ortaya çıkardığım mücadele ve yürütüğüm iştir. Her şeyden önce ben budur diyoruz. İnsan kendi yoldaşının kanını unutmaz. Unutmak, insanın yanlışlıklara girmesidir, erken düşmesidir, erken şehit olmasıdır.

Şehitlerin istediği yaşam nedir? Erken düşmeyeceksin, çok geleceksin, günbegün düşmanı vuracaksın, ondan alan kurtaracaksın. Şehitlere bağlılık gerçekten budur. Onlar ne diyor: "biz mücadeleyi belli bir aşamaya kadar getirdik, bundan sonra siz devam ettireceksiniz, erken şehit düşmeyin." Şehitler bize şunu emrediyorlar: "Daha erken yürüyün, yanlışlıklara, eksikliklere az düşün. Biziz düşüren eksiklikleri farklıyız ama düşürdük, siz düşmeyin." "Bizim dönemimiz dardır, olanaklar da azdı. Bundan sonra imkanlarımız çoktur. Bizim kanımız üzerinde imkanlar çoğalmıştır. Biz kan verdiğimiz size, siz üzerinde yürüyün" diyorlar. Bu ne anlamam gelir? Bu, onların emirleri, manevi komutanlıkları altında yürümesi anlamına gelir. Bunun dışında insan hiçbir şey anlayamaz. Eğer bağımsızlığı, özgürlüğü yaratmak istiyorsak, tamamen Kürdistan şehitlerinin, PKK şehitlerinin etrafında kenetlenmeliyiz ve kendimizi bir güç haline getirmeliyiz. O arkadaşlar ki, her biri birer kahraman güç. Onları kelimelele ifade etmek olanaksızdır. Onları erken unutmak, onlar için "gittiler" demek harekettir, büyük bir hakarettir. Şehitler karşısında içine girilebilecek en büyük namussuzluktur. Her şeyi yapın, onun oynayın ama şehitlerimizden üzerinde bu biçimde durmayın. Her bir arkadaşımız şehit düşüğünde, yaşamla ölüm içiçe geldi eşitleniyor bizde. PKK'nın yaşamında biz bir şey çıkardık ortaya; ölü kimdir, yaşayan kimdir? Her şeyden önce, kalın arkadaşlar ve tüm Kürdistan halkı, onların amaç ve arzularını yerine getirmelerine, onların yaşamına hakları oluyor. Benim yaşamı böyledir. Ve onların yolunda onlarca şehit vereceğiz. Halk ölümlü korkusundan kurtulacak, kurtuluyor ve kendisini şehitlere ulaştıracağız. Eskiden mesafeler birbirinden çok büyüktü. Olanı erken unutuluyorlardı, kalınlar da zaten kendilerini ölümden bu uzak tutuyorlardı. Fakat biz bir aldattık. Kendi mücadelemiz bu gereği ortaya çıkardı. Bizim mücadelemizde ne ölüm ölüydü, ne de yaşam ölüye yaşandı. Ne biz öyle yaşamı kabul ederiz, ne de öyle ölümü kabul ederiz. Biz bunu ortadan kaldırdık. Bir yerde biz, ölümü ortadan kaldırdık. O sahte yaşamı ortadan kaldırdık.

Şimdi biz buraya 10-15 şehidin resmini asmışız. Onlara bu mezarlığı yaptık. Onlar birlerce şehidimizi sadece temsil ediyor, bir semboldür. Onların yaşamına bakıyoruz, onları hatırlayıp anıyoruz. Ben olanca gücümle her şeyi yapacağım. Şehitlerin istedikleri neydi, verdikleri sen nefes ne uğrunaydı? Geriye kalınlar da canlarını sizlerin uğruna vermesini bilecekler. Ölümün sizin uğruna olacaktır. Yaşamları da yine sizin içindir. Şehitleri tanıyan bir, şehitlerin yoldaş olmak isteyen bir bundan başka bir şey diyemez, başka yeminler içmez.

Tarihte şehitler vardır. İslamiyet tarihinin şehitlerine baktığımızda, bizim şehitlerimiz onlara çok benziyor. Şehit Hamza, şehit Hasan onlar gibiydi. Şimdiğimiz şehitlerimiz bu insan türüne, tüm insanlığın aşırn

VAHDETTİN KİTAY YOLDAŞI KÜRDİSTAN SERHİLDANI'NDA YAŞATIYORUZ

Vahdettin KİTAY (Veli) yoldaş, 1958 yılında Bingöl'ün Derenzak köyünde dünyaya gelir. Veli yoldaş daha küçük yaşta babasını kaybeder. Annesi de evden ayrılır. Bu durum Veli yoldaşın yoksulluk ve sefalet içinde büyümesine neden olur. Bu nedenle daha küçük yaşta üretimle içiçe, toprak ve doğa ile bütünleşen bir özelliği vardır. Emekçi özellikleri O'nda muazzam başarılı bir yetenekler yumağını ortaya çıkarır. İnsanlarla ilişkileri, alçakgönüllülüğü ve yardımseverliğiyle örnek bir insandır. Veli yoldaş, Bencil, çıkarıcı ve lümpence yaşamın karşısında Veli yoldaş mutlakla bulmak mümkündür. Öğrenimine komşu köyü olan Yeniköy'de başladığında üstün zekası ve kavrama kabiliyetiyle iki sınıftan birinden atlayarak, ilkökulu 3 yıldız bitirir. Ortaokulu aynı köyde okur ve yatılı gittiği okul sınavında da kazananlar 1976 yılında Tunceli Öğretmen Lisesi'ne başlar.

Veli yoldaş, yaşamın her alanında bir arayış içindedir. 1976, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin Dersim'e taşındığı yıldır. Öğretmen lisesinde yüzlerce Kürt genç bir düşünceleri tartışmaktadır. Veli yoldaş reddettirdiği bir biçimde ulusal kurtuluş grubu yanında yerini alır. **Cuma TAK, Seyit'in ZOGURLU, Mehmet SEVGAT** ve daha onlarca şehit yoldaşımız ile, bugün zindanlarda ve dağlarda direnen birçok yoldaşımız da o yıllarda tanışarak, ulusal kurtuluş grubun ilk çekirdek elemanlarından biri olmasını bilmiştir.

Bu yıllar, saldırıların ve olanaksızlıkların yoğun olduğu yıllardır. Veli yoldaşın ihtilali ve elemci özelliği bu olanaksızlıklar içinde tam bir dayanak olmaktadır. O, olanaksızlıklar ortamında olanak yaratan, zor görevlere hemen talip olan, gönüllü bir yoldaştır. Yoldaşları içinde, alçakgönüllü, fedakar ve uyumluudur. O'ndaki yaratıcı ve emekçi özellikler sınıf bilinci ve ulusal kurtuluşçu düşüncelerle bütünleştiğinde daha saygın ve olgun bir kişilik ortaya çıkarıyordu. Hak arasında konuşulan, sevilen ve sayılan bir kişiliğe sahipti. Gerçekten kördü nedir bilmeyen, atık, olgun, ağırbaşlı kişiliği ve alçakgönüllülüğü, halk içinde O'nu doğal bir önder konumuna getirmişti. O'nun bu özelliği kendisini ulusal kurtuluşçu grup içinde de andından en çok bahsedilen ve aranan bir yoldaş durumuna getirmişti.

Veli yoldaşın önder alınması gereken en güzel özelliklerinden biri de, halk ile en geniş ilişkiyi oluşturması ve bu ilişkilere değer vermesiydi. Bingöl ve çevre yerlerinde O'nun tanınmadığı çok az insan vardı. 1978'de PKK ilan edildiğinde, Veli yoldaş diğer arkadaşlarıyla en çok tartıştığı konu şuydu: "*Partiye en doğru kitlemi nasıl yapacağız?*". *Daha ileri bir çalışmaya nasıl geçileceğiz?* Bu soruların yaratıcısı, sorumluluk, komiteleşmenin zorunluluğuna açığı çıkardı. Veli yoldaş, hem köy komitesinde yer alıyordu, hem şehir çalışmaları pratik olarak yardımcı oluyor ve hem de şehir ile köy arasında bir köprü rolü oynuyordu. O'nun en önem verdiği ilişkiyi yoldaşlık ilişkileriydi. Bu durumundan dolayı, başlı çevrelerce O, aile ve akrabalarına önem vermemek ve her şeyini Kürdistan için feda eden biri olarak suçlanıyordu. Ailesel çıkarlarını her şeyin üstünde tutulduğu bu yıllarda sergilenen bu fedakarlık, Kürdistan'ın köle kaderini değiştiren PKK'nın bir ahlakı ve yarıttığı bir kişiliği. Veli yoldaş her

türü ailesel çıkarları ve maddiyetinin hizmetine sunmuştur. Silah mı lazımdır? Veli yoldaş hemen hazır. Para mı lazımdır? Veli yoldaş yine hazır. Ulaşılmaması gereken bir hedef mi vardır? O yine orada hazır. Yoldaşları aranyan mı? O'nun özünümlü Veli yoldaş yapar. Bu nedenle O'nun tek alanında görmek zor. O adeta her yerdedir. O'nun bu fedakarlığı yöre halkı tarafından, "*Apocular daha Kürdistan'ın kurdandan insanlar arasında eşitliği sağlamaya başladılar. Yoksullara yardımcı oluyorlar. Bunlar gerçekten kurtarıcı ve adaleti insanlardır...*" şeklinde değerlendirilirdi.

Veli yoldaş, yaz aylarında köye döner, tırpancı (ışçı) tutardı. O bu noktada da örnek bir insan. En yüksek ücret tespitini kendisi yapar ve bu tespit bütün yörede işlenirdi. İşçileri işbaından zaman zaman alıkoyarak onlarla ulusal ve sınıfsal mücadele üzerine tartışırdı. Daha fazla çalışmak isteyen işçilere kırdı. Bu nedenle, Kürt işçileri bu durumu hayretler içinde dile getiriyordular. Köyde topraksız olan köylüler kendi topraklarını o biçimlere işçi sunardı. O'nun bu özelliği yoksul köylülükte daha çok etkiliydi ve Partye güvneni artırıyordu.

1979 yılının sonlarında bir sorunu çözmek için Almanya'ya giden Veli yoldaş, gittiği alanda çalışmaları ara vermeden sürdürecek. O'nun niyeti köle, halk ile bir süre sonra kırılır dönmektir. Ancak gittiği Almanya'nın Hamburg kentinde geniş bir Kürt kitleli ile karşılaşınca burada çalışmaları içinde yer almasını daha yarıtlar olacağını düşünür. Fakat bir ikilem içinde kalır. Ülkeye gönderdiği mektuplarında gerçek amacını, "*Yoldaşlarımızın unutmadım, Partinin alandaki (Avrupa'daki) saygınlığı ve yarıtlarında değerler başka güçler tarafından parselenmektedir. Buna karşı kayıtsız kalmayorum. Biraz da olsa bu güçlerin sahtekarlığını teşhir edeceğim o çok özlediğim yoldaşlarımızın arasına döneceğim. Sömürgecilere karşı çarpışacağız. Belki bazıları Vahdettin karşı diyeceklerdir. Ama bunun böyle olmadığını ispatlayacağız...*" şeklinde dile getiriyordu. Veli yoldaş, bulundduğu Almanya'da kitleleri aydınlatmak için bilmec tukenmez bir çalışma yürütür. Bir süre sonra Partimiz Avrupa alanında müdahale ettiğinde hemen ilişkileri yer ve Hamburg bölgesine bir köprü olur. Hamburg bölgesi bu yıllarda önemli

bir yere sahiptir. Düşman ve işbirlikçilerin politik oyunları Kürdistanlı kitlelere içinde doruğa çıkarılmıştır. 1982 yılında Hamburg komitesi içinde yer alır. Şehit **Ömer AKKAYA (Zaza Hasan)** ile birlikte çalışmalarını yürütür. Bölge komitesi, demek yönetim kurulu ve bahçelerde çalışan Kürdistanlılar içinde faaliyetlerde yer alır. Olanda alanda seminerler verir, toplantılar gerçekleştirir.

Veli yoldaş, 1982 yılının sonlarında Semir provokatorünün Hamburg alanda geliştirmek istediği yozluk ve komite çalışanlarını birbirine düşürme faaliyetlerine karşı gücü oranında mücadele eder. Doğal özelliği olan dürüstlüğü ve yoldaşlarına karşı açık olması, bu provokasyonların boşa çıkarılmasında etkili rol oynar. Bu yapıcı özelliklerinden dolayı, Semir provokatorü, Veli yoldaş hedef tahtası olarak seçer.

Veli yoldaş, Hamburg dışında da çalışmalarını sürdürür. Oldenburg ve Bremen alanındaki kitlelerle ilişki kurar, onları eğitime çalışır. Bu çalışmaları sonucu geniş bir çevre safılarına alınır.

Veli yoldaş, 1984'ten Nisan ayında düzenlenen uzun yürüyüşüne Hannover-Bonn (500 km) kolunda, tertip komitesi üyesi olarak yer alır. Yürüyüş boyunca gösterdiği direnç, yürüyüşçülerin takdirini toplar. 1984-1985 yıllarında Frankfurt bölgesi sorumluluğuna atanır. O'nun bu alanda da kitlelerle ilişkileri; olgun, eğitici ve cesaret vericidir. Halkın taktir ettiği dürüstlüğü ve resmiyeti ile çok kısa sürede PKK'nın örnek militan kadrosu olarak gösterilir. Kitleler bu yoldaşımız şahsında Partiyeye duydukları güveni günümüzde de dile getirmektedirler.

Veli yoldaş, ülkeye dönme isteminin sık sık raporlandığı dile getirir. 1985 yılında Partii Önderliğinin çağırısı üzerine eğitim kampına gider. Veli yoldaş PKK'nın tarihi hazırlık süreci olan III. Kongre dönemini bir bütün olarak yaşama şansına kavuşur. PKK III. Kongresinde kişiliği daha kapsamlı çözümleyen Veli yoldaşın komutan özellikleri öne çıkar. Yoldaşlık ilişkilerinde uyumlu, fedakar, alçakgönüllü ve atık olan Veli yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nin yönetimine yer alır. Bu dönem tarihi öneme sahiptir. III. Kongre çözümlemeleri ve hedefler programı temelinde ülkeye yönelmenin son hazırlıklarının yapıldığı ve özgürlüğe yürüyüş hamlesinin

başlatıldığı dönemdir. Veli yoldaş, sergilediği başarılı pratik sonucu, Diyarbakır-Bingöl Eyaleti sorumluluğuna atanır. Veli yoldaş, Lübnan'dan Diyarbakır'a özgürlük yürüyüşünden bir kılavuz ve önder olarak yer alır.

1987 bahar atılımında Diyarbakır-Bingöl Eyaleti'ne ulaşan Veli yoldaş, yoğun bir çalışma içine girer. Ülke pratiğinde 2 yıl boyunca sürdürdüğü siyasi ve askeri faaliyetler küçümsemeyecek gelişmelere yol açar. İşbirlikçi hain ceterlerin dağıtılması, düşmanın askeri kurullarına, talan kuruluşlarına, asimilasyon yuvalarına, geliştirilmek istenen köy kuruluşuna ve teritoryal sisteme karşı sayısız eylemlerde rol oynar. Halk ile ilişkilerinde eğitici olur. Sayısız köy toplantıları düzenleyerek, kitlelere döneme göre eğitime çalışır. O'nun bu çabası düşmanı çığına çevirir. Türk basını O'nu "yılanın başı" olarak hedef gösterir.

Veli yoldaşın Diyarbakır-Bingöl Eyaleti'nde sergilediği direniş ve şahadet, alanda ortaya çıkan her türlü eksiğliği ve yetmezliği verilen bir cevaptır. O'nun şahadetinden çıkaracağımız önemli dersler vardır. 8 Ekim 1989 tarihinde birliğine yeni savaşçı almak için gittiği Bingöl'e bağlı Yamaç bucağının Haz köyünde düşman pususuna düşerek 3 yoldaş ile birlikte şehit düşer.

Veli yoldaşta cesaret tedbirsizliğine neden olur. Düşman alana verdiği öneme, Veli yoldaşın işi içinde olduğu en yakın akrabası çevresi, bir Rayber ve bir Kır Sado'yu Seyit Rıza'ya ve Şeyh Sait'e karşı kullanıldığı gibi, Veli yoldaşa karşı kullan-

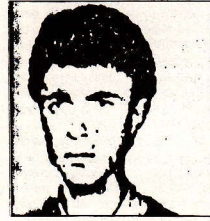
mayı becerir. Veli yoldaşın şahadeti bizi tekrar tekrar Parti çözümlerimiz üzerinde yoğunlaşmaya iten bir tali-mattır.

Veli yoldaşın, kitlelerin gönlünü fetheden militan kişiliği, şahadetine birlerce insanı selama durdurdu. Cenaze törenine 5000 insan katıldı. Yürüyüş konvoyu 10 km'yi aştı. Evet, Veli yoldaşın cenaze törenine katılan kitleler, sömürgecilere karşı kinlerini bu biçimde ortaya koyarken, şehitlere bağlılığı da gayet açık bir biçimde ortaya koymuşlardır. Veli yoldaşın ansızın yoldaşlarımızın savaş andı, halkımızın serhildan'ının temel harcıdır. O'nun ve tüm şehitlerimizi zafere kadar yaşatacağız.

Abdullah BUCUKA: 8 Ekim 1989'da Bingöl'ün Haz köyünde V. KİTAY yoldaşla birlikte şehit düştü.

Ercan yoldaş; Zagros'ları sırtlayan gencecik bir beden, ölüme alınını açan bir kahraman ve yaşama susayan bir kardelendi

Hasan KAYA (Ercan) yoldaş, 1974 yılında Karşın Digor ilçesinin Arpalı köyünde orta halli kalabalık bir ailenin en büyük çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okuduktan sonra ailesinin geçimine yardımcı olmak için küçük yaşta üretme kalıma başladı. Üretim faaliyette bulunmayan en ağır işleri büyük bir dirençle çözer, yağın çok üstünde olan kişilerin yapamayacağı işleri yapmaya çalışırdı. Bu, ondaki sorumluluk duygusu ve zorlukların üzerine gitme özelliğinden kaynaklanıyordu. Canlı ve atılan yağın, sevecenliği ve şirintiliği, bulundduğu her ortamda hemen öne çıkar, dikkatleri üstüne çekti. Nerde canlı bir ortam varsa orada belirdi, somurtkanlık ve miskinliği asla sevmeydi. Aile içinde olduğu gibi çevresinde de yaşamı canlı ve renkli tutmaya çalışır, hiçbir zaman karamsarlığa ve durgunluğa yer vermezdi. Bu hayat dolu özelliklerine, dürüstlüğü ve sadeliği de eklenince, Ercan yoldaş çevre gençliği ara-

şında adeta doğal bir önder olarak ilgi görüp kabul ediliyordu.

O'nun kişilik olarak güçlü özelliklere kavuşmasında, yakını olan militan-devrimci şehit **Mahir CAN** yoldaşın etkisi büyüktür. **Mahir CAN** yoldaşın 1978'de sosyal-şovenerin kurşunlarına hedef olmasıyla yere döken can, Ercan gibi gençlerin çekirdekten yetişme bir militan olarak o topraklardan çıkış gibi fitilenmeleri için yetiyordu. Ercan yoldaşın sömürgeçilik baskı ve imha politikalarına tanıklığı bu olaylarla başladı. O dönemlerde yaşça küçük olmasına rağmen, kavrama kabiliyeti sayesinde uygulanan baskıları algılayıp ve daha sonra sömürgeçliğe karşı savasamak işi bunları içinde biriktiriyor, kine dönüştürüyordu.

12 Eylül faşizminin iktidara gelmesiyle birlikte, tüm çök halkının yanısıra Ercan yoldaşın ailesi de günlerce işkence görür ve sömürgeçlerin köy halkına yönelik baskı ve işkenceleri daha sonra da sistemi bir şekilde devam eder. Ancak köy halkı her türlü baskıya rağmen teslimiyeti kabul etmez, devrimcilerle olan bağlılığını gölge düştürmez. İşte Ercan yoldaş böylesi ortamda, ilerle sömürgeçliğe dönmek bir namul olarak çekileşiyordu. Bu çekilmesinde ise, **Mahir CAN** yoldaşın özelliklerini kendisine örnek almayı amaç ediniyordu. Şöyle diyorlardı: "*Ben o yıldı, o şehide hayranım! Mahir ağabey gibi kahramanca şahadete kavuşmak ne güzel!*" Bu O'nun daha o zamanlar devrimci bir öze sahip

olduğunu ve devrim uğruna devrim şehitlerini bayrağını dalgalandırmak için seve seve ölüme atılacağını göstermiştir. **Mahir CAM** yoldaşın katan bayrağı PKK ruhuyla yükseltmeyi kendi kendisine karar kılmıştı. Baskı ve işkencelerden sonuç almayan sömürgecilerin, çevredekî iftiharlılığı silanlandırıp **Ercan yoldaşın** köyüne saldırtması sonucu **Semîstan CAM** adlı yurtsaver köylüsünün şehit edilmesi, Ö'nü daha da etkiledi. İçinde biriken kinin boşa gitmesi isteminin ateşleşti yapıp tutuştuğunu ruh halıyla belli ediyordu.

9-10 yaşlarından itibaren ailesinin maddi yoksunluğundan dolayı çalışmaya başladı. Ö'nü en çok rahatsız eden durum oldu. Bu nedenle küçük yaşta Türkiye metropollerine çalışmaya gitti. Tam üç yıl gibi uzun bir süre bu alanlarda ağır ve zor işlerde çalışarak ailesine yardımcı olma istedi. Ama hiçbir zaman yatan toprağından kopmadı. Bu nedenle garın yarından geçerken, hareket etmekte olan trenlerin izini seslendiren son derece etkilenen, bu duygularını daha sonra şöyle dile getirdi: "Bu ses

yine insanın niyetini bozuyor. Adeta diyor ki, hemen yarın sabah bilettiği kes, dikmeye gel..." İşte Ö'ndaki yurt özlemi, yurt sevgisi...

1989 atılımı her Kürdistanlı yurtsever genç insanı etkilediği gibi, **Ercan yoldaş** da derinden etkiledi. Bunun üzerine, büyük özlemini duyduğu köyüne döndükten sonra çoşkuyla bir sekkide gerilla'ya katılmama arasıyına girer. Geliştirilen etimliliği yöre halkını yenilen etkileyince, artık **Ercan yoldaş** kendisi gibi yurtsaver olan arkadaşlarıyla bir çıkış yapmanın tartışmasını yürütür. İçinde yer aldığı gençlik grubuna, köylerine inen gerilla'larla ilişkisi sıkı tutulmanın gerekliliğini hep vurgular. Nihayet gerilla'lar kendisiyle ilişkisi geçince, hemen onları katilarkar yola düşer; mücadeleye katılmı o kadar içten ve coşukludur ki, daha ilk adımımda gayet ciddi bir sekkide, "Haydi vuralım!" der. Gerilla birliğine katıldığı gibi, her işe koşarak çalışılınca ve fedakarlığının sürekli gösterir; son derece yorgun düşmesine rağmen bunu hiç yansıtmaz, özellikle canlı ve şen yaşayışla birliğin yaşamının bir anda renklendiği.

Ercan yoldaş, Parti ortamında bu üstün özelliklerini PKK'nin devrimci proleter kişiliğiyle birleştirmek için yoğun çaba içinde dir. Devrimin yüksek sorumluluğuna her an binliğe tutarlar Partiyeye yararlı olmak, mücadeleye daha fazla katılım göstermek ve ileride büyük bir komutan olmak için yetersizliklerine karşı üstün bir yönetime gösterir. Bu çabalarının sonucu olarak kısa sürede Parti kişiliğine ulaşma yolunda büyük adımlar attı. Sahip olduğu yüksek sorumluluk anlayışı ve değerlere bağlılık özelliği, kendisine verilen her görevde büyük bir titizlikle sarıyolu, hata yapmadık işi başlarıyla yerine getirmeye için bütün çaba ve yeteneklerini sergilemekten kaçınıyordu.

1988-89 Benavok Direnış Şehitleri Eğitim Devresinde başarıyla çıkan **Ercan yoldaş**, kişî ortalarında Botan I. Savaş Bölgesi'ne faaliyet yürütmek için gelen grupta yer aldı. Grupa birlikte **Ercan yoldaş**, Zagros'un amansız kişî koşullarında kar fırtınası ve dondurucu soğukla boğuşa boğuşa yol alıp hedefine ulaşmaya çalışır. İrade gücüyle zorluklara karşı

gösterdiği dirençliliği sonucu üstün özelliklere sahip olduğunu bir kez daha kanıtlar. Büyük çabalara rağmen soğuktan, grup üyelerinin birçoğunun yanısıra **Ercan yoldaş** da ayağı yapışsaya başlar. Fakat Ö bu durumda bile, arkadaşlarını, zor durumda bırakmaması için kendisine yapılıp istenen hiçbir yardımı kabul etmez ve henüz körü bünyesine rağmen kararlılıkla yolluna devam eder. Ayağının soğuktan yanmasına rağmen hiçbir zayıflık, kararsızlık ve moralizasyon göstermez, aksine ayakları iyice yanmış ve zor durumda olan arkadaşlarına yardımcı olmak ve moral vermek için yoğun çaba sarf eder. Yine o fedakarlık ve çalışkanlık özelliğiyle kar, fırtına, soğuk, düşman tehlikeleri ortamında günlük yaşamın yükünü omuzlamak ve sakat kalması arkadaşlarına hizmet etmek için, o isten bu işe koşar, öylesine acı ve yalnızlık koşullarında yerli moral atmosferini yükseltmek, arkadaşlarını güçlendirmek için, o küçük yaşında terli yüzü kalbi ve duygularıyla her türlü çabaya başvurur. Türküler söyler, fıkralar anlatır, espriler yapar... Ve edeta her anın neşe

kaynağı olur.

Ercan yoldaş ayağının yanmış olmasına rağmen, özük balmık ve dinlenmeye girmeden, fiziki acı devam ede kaldığı yerden yolculuğuna devam eder. Zorluklar ve ölüm tehlikeleriyle geçen uzun bir yolculuktan sonra çalışma alanı Botan I. Savaş Bölgesi-Çukurca'yı aktif olur. Burada 1989 yılı faaliyetlerine katkı sağlar. Savaşın geliştirilmesi için çaresiz katilini konuşturur ve geçesini gündüzüne katarak çalışır. Alanda savaşın geliştirilmesi ve beklenen gelişmelerin önemli ölçüde yaratılmasını büyük bir mutluluk ve coşku duyar. Saffara katılmalarının artması için sevinçle doldurur. Cesareti, yeteneği ve enerjik çalışması sayesinde kısa sürede manga komutanlığı görevine getirilir. Bunun coşkusunu, sevincini ve azimliliği çalışması içindeyen ve henüz mücadelesinde doymadık yüzüyle yaşayışla birlikte şehit düşer. **Ercan yoldaş**, PKK dirençliliği için **layık** bir temsilcisi olmasını bildi. O halk savaşımızın kahraman bir savaşçısı olarak anılacak ve yaşatılacaktır. □

Tahir KURT yoldaşın şahadetini yürüldüğümüz yolda güç ve onur kaynağımızdır

Direnış kaleminin yükütlü savaşçılarında **Tahir KURT (Serdar)** yoldaş, 1.7.1972 tarihinde Nusaybin ilçesinde Güneybakan köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

Kısa fakat anlamlı yaşayışıyla vüdağlarına ve halkına çok anlamlı bir mesaj bırakırken; "nasıl yaşanmalıdır" sorusunu hiçbir irkilikleğe yer bırakmadan cevaplayan **Tahir yoldaş**, halkımızın arasında yaygın olan fakat gerçekleri bir türlü yerine getirilmeyen, "Açkalça bin sene yaşayacağına; merçte bir sene yaşa, bin seneden daha iyidir" özdeyişinin canlı pratik örneği olmuştur.

İnsanca yaşama ulaşmanın ne yaşla, ne cinsiyetle ve ne de milliyetle ilişkisi vardır. Çünkü Kürdistan'da yaşam denilince el, insanlıktan kınmanın ardıdır. Oysa ki, gerçek yaşam; bir gün, bir saat de olsa; insanlık onun, halkın ve vatanın kutsal değerleri için yaşanarak, onun için mücadele etmek, onun için ölümleride yaşamı yaratmaktır.

Tahir yoldaş, Mardin'in Nusaybin ilçesinde kendi köyüne yakın Si-reçte köyünde ilkökulu okudu; okumaya çok hevesli olmasına rağmen, ailesinin isteksizliğini dolayı öğrenimede devam etmedi. Göncöcek bedenindeki iyrekte doğru olmak, halkının yararlarını sakar verdi. Bu isteğini gerçekleştirmedi; ama yükselttiği ulusal kurultuş mücadelesiyle Kürdistan'da insanlığın ilerlemesinde rol oynayan PKK'nin saflarında yer alarak, toplumumuzun tarihtoplamal yararlarını tedavî eden doğru olmuştur. 15 Ağustos 1984, halkımızın tarihinde kıpkızıl bir sayfa olurken; halk ordumuzun görkemliyi, geliştirilme süreci ve yaşama arzusu halkımıza unut veymiş. Kürdistan geliştiğini kalbine yatan asatının kükremesine yol açmıştır.

Kahraman gerillalarımızın vuruşları düşmanın telaşa iterken, özellikle gençliğini hareketlendirmiş, onları daha çok ülke gerçekliğiyle yakıştırmıştır. İşte böyle bir dönemde **Tahir yoldaş** şehitlerinin yaşayışından derinden etkilenmiş, Partiyi daha iyi tanımak, onun gerçekliğini daha derinden özmek için çabalarını yoğunlaştırmıştır. Sömürgeci Türk devletinin bunalıtını baskını haksız görmüş, polislerin rüşvetçiliğine, çapulculuğuna büyük bir kin duymuştur. Bunların şahsında Türk devletine kin duyarak İzmir'den köyüne dönmüş, arkadaşları aramış, gerilla'ları büyük bir arzu ve istek beklemişti.

Tahir yoldaş arzusuna, Parti misilleri kanalıyla 7 Ağustos 1987 tarihinde kavuşmuştur. Sevindiği, tarihi hesaplaşmasını artık yapabilecekti. Halkına layık olması gerektiğini, bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması mücadelesinde yer aldığını ve insanca bir yaşamın ancak böyle yaratılabileceğini bilincindedir. Bu bilinçe Partiyeye yazdığı bir raporunda, "Düşmanla daha iyi savaşabileceğimizi, üzerinde bulunan ek-siklikleri gidermek için eğitim istiyorum" diyerek, mücadeleye bütününe arzusunda elde getirmişti. Bu arzusuna ulaşmanın derin cabasıyla hareket etmiş, tüm öğlunu göstererek, pratik içinde; Partiyeye, halka, şehitlere bağlılığını sonucu olarak 1988'de Derik-Bayraklı köyü Gresor mntıkasında, barbar düşmanla girilen bir çatışmada kahramanca direnerek şehitleri kervanına katılmıştır. Şahadetiyle mücadele yoldaşlarına, halkımıza öemli güç vermiş; Kürdistan halkını daha çok düşünmeye, sömürgecilerin barbardıklarına müsaade etmeye, evlatlarını, oğullarına ve kızlarına sahip kıymaya davet ederken, bunun yolunun, birtane üyesini halkın geleceğini yalnızca için şehit vererek, bilencesine bütün orduların araklaştırarak savuşturan PKK'ye sahip çıkılmakta geçtiğini de göstermiştir. Akan kanların halkın kanı olduğunu, bunu aktıran da sömürgeci, barbar Türk devleti olduğunu bir kez daha pratiyle dile getirmişti.

Tahir yoldaşın mücadeleye katılması, bilencesine Kürdistanlı yurtsever gençimizin gerçek yaşama yolunu göstermektedir. Sömürgeci zulüm altında bugün bilencesine çek ölmüye yaşayan Kürdistan gençlerinin, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılmasıyla onurlu ve şerefli bir yaşama kavuşacakları, dökülen şehit kanlarıyla ispatlanmıştır. **Tahir yoldaşın** şahadeti, Kürdistan gençliğine yürümesi gereken yolda güç vermektedir, onlara onur kazandırmaktadır.

Tüm halkımızın olduğu gibi, Kürdistan yurtsever gençliğinin de esas alacağı daimi önderler şehitlerimizdir.

Soylu özgürlük ağacının kanlarıyla sulayarak büyüten şehitlerimiz, mücadelemin en yüksek değerleridir. Yeniden dirilişe geçen bir halkın kavgasında şehitlerin oynadığı rol, her şeyin üstündedir. "Ölüme yaşamı yaratma" şiarıyla toprağı düşen yoldaşlarımız, her türlü insanlık değeri için yücelmesinde rol oynuyorlar. Bu yolda bağımsızlık ve özgürlük gibi soylu değerler uğruna yaşayışın mücadeleye katkı eden yoldaşlarımızdan biri de **Menar yoldaş**tır.

Yurtsaver bir ailenin en küçük bireyi olan **Menar yoldaş**, 1967 yılında Batman'da dünyaya geldi. 1980 öncesinde bölgede oldukça yaygınlaşan mücadelemiz, bu yurtsaver ailenin biryereyi de etkisi altına aldı. Kendisinin büyük kardeşlerinin Hareketimiz içinde yer alması, **Menar yoldaşın** da erkenden mücadeleye tanışmasını sağladı. Yaşık çok genç olmasına rağmen, kavgade safını tutan bu yoldaşımız, istihbarat ve kuryelik görevlerinde çalıştığı yettinece katılmaya çalıştı. 12 Eylülyi geçirdikten sonra Parti çaroları arasında yurtdışına geri çekilince Partiyeye ilişki kesildi. Diğer randa, sömürgeci tarafından aranan durumla düştü. Partiyeye ilişkin kesilmesi ve aranaması nedeniyle Batman'dan ayrılmak zorunda kaldı. 1980 baskılar sonucu, 1981 Yılanlı metropole gitti. Şifli olarak çalışmaya başlayan **Menar yoldaş**, yeniden Hareketeyle ilişkiye geçtiği 1987 başlarına kadar metropolde kaldı. Metropoldeki işi, kişisizleştirici ve kendi benliğine yabancılaştıran yaşam ortamı yoldaşımızdaki Parti sevgisini ve yurtsaverlik duygularını köretmedi. Partiyeye olan bağlılığı ve iki ağabeyinin Parti davasından Diyarbakır cezaevinde yatmaları **Menar yoldaşın** sömürgeçliğe olan kinini daha çok artırmaktaydı.

"Kendisini tanıyan bir insan, onların yoldaşım diyen bir insan, her şeyden önce onların anısına sahip çıkmalıdır. Onların uğruna savaştığı bağımsız ve özgür Kürdistan için, görevlerine sınıksız sarılmak, onlardan devraldığı bayrağı doruklara dikemelmelidir..."

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN

Menar yoldaşın anısı yükselelen mücadelemizde yaşayacaktır

Kürdistan devletlerinde geliştirilen savaşın etkisiyle mücadeleye katılma arzusu daha da artan **Menar yoldaş**, Partiyeye yeniden katılmayı şöyle dile getirdi: "Beni katılmaya ilen nedenden başında PKK'ye olan sevgim, inancım ve de 1980 öncesi Harekete katılımlı olmam oldu. Ancak işe, PKK ilkelileri doğrudan doğruya hareket etmek, sömürgeci Türk ordusuna karşı sa-

vaşmak ve bundan önceki PKK'lilere layık olmağır." Bu özlü düşüncelere sahip olarak sıcak savaşım alanına yerini alan **Menar yoldaş**, 1988 yılının Mayıs ayında Derik'e bağlı Bayraklı köyünün Gresor mntıkasında çıkan çatışma sırasında kahramanca savaşarak şehit düştü. Anısı, yükselen mücadelemin doruklarında yaşayacaktır.

Silah arkadaşları

M. Reşat YEL (Ramazan) yoldaş unutulmuyacak

M. Reşat YEL yoldaş, 1963 yılında Mardin'e bağlı Nusaybin ilçesinde Kutlubey köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. İlkokuldan sonra maddi olanaksızlıklardan dolayı yatılı okul sınıvlarına girdi. Bu sınıvları kazanarak İsparta'nın Yalvaç ilçesinde bulunan Atatürk lisesinin yatılı bölümüne okuma olanagını elde etti. Artık bundan sonra **Reşat yoldaş** için, kemalizin en koyu politikalarını beynlerine sırına ediddiği yatılı okul yılları başlamış oldu. Yatılı okula lise 2. sınıfına kadar devam etti. Siyasi nedenerlerden dolayı yatılı okulun lise 2. sınıfından sonra ayrılmak zorunda kaldı. Lise 3. sınıfı Mıdyatta okudu. Liseyi bitirdikten sonra ailesinin geçimine katkıda bulunmak için İzmir'e gidip garsonluk, şöförlük ve aldiven imalatı gibi işlerde çalıştı. Yine bu süreçte üniversite sınıvlarına katılan **Reşat yoldaş**, Parti saflarına katıldığı 1987 yılında kadar açık öğretim fakültesinde öğrenimine devam etti. Partiyeye katılınca bu okulun 3. sınıfında okuyordu.

Reşat yoldaşın Partiyeye tanışması 1978 yılında dayanmaktadır. Bu dö-

nemde Kürdistan'da faaliyet yürüten Kürdistan Devrimcileri'nin **Reşat yoldaşın** köyüne de uğramaları, Ö'nü Partiyeye tanışma şansına kavuşturdu. Bu tanışmadan sonra alanda amatör düzeyde çalışma yürüten **Reşat yoldaş**, bu faaliyetlerini okuduğu yatılı okul çevresinde de sürdürdü. Bu faaliyetleri yürüten yer yer faşist gruplarla sirtürükten yerli Yürüttüğü çalışmalar sonucu okuldan ayrılmak zorunda kalırken, kısa bir süre de cezaevine girdi. Daha sonra yönetime gelen 12 Eylül faşist rejiminin baskı ortamında devrimcilerle olan ilişkisini kaybetti. Bu ilişki kopukluğu, o döneme hakim olan ve anlayış haline getirdiği "devrimin henay olduğu" mantığı, **Reşat yoldaş** bu durumu bir raporunda şöyle dile getirmekteydi: "Arkadaşlarla ilişkim kesildiği 1980'den 83'e kadar bizler gerçeksiz devrimciliği bitiriyor çalışıyoruz. Verilen devrimci, sanki 12 Eylül faşist rejiminle beraber doğmuş ve 1980'den evvel yaşarmış gibiydiler..." Böyle bir ortamda **Reşat yoldaş** göre, artık yapılacak tek şey;

Rüstem yoldaşın anısı ölümsüzdür

varolan toplumsal duruma zor da olsa uyum sağlamaktır. Çünkü bir topluma yaşayacakları ya onun yargılarına boyun eğecek ya da farklı bir alternatif geliştireceksin. **Reşat** yoldaş bu dönemde toplumsal yargılara boyun eğerek, düzenin sunduğu yaşam tarzını sürdürmeye çalıştı. Yine bu dönemde evlenen **Reşat** yoldaş, aynı zamanda açık öğretmen fakültesindeki eğitimine de devam etti. Diğer yandan maddi geçimini sağlamak için garsonluk, şöforlük vb. işlerle de uğraşıyordu.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin silahlı şekilde yeniden başlatıldığı 15 Ağustos 1984 yılında **Reşat** yoldaşın başlarında tasdiği özgürlüğe olan inanç ve yurt sevgisi; kişi mevsiminden sonra baharda açılan çiçekler gibi yeniden ve daha coşkulu bir şekilde yaşama isteğini ortaya çıkardı. Bu yaşama isteğinin güçlüğü uğruna, ölüme gidebilecek kadar kendini mücadeleye en kısa sürede ulaştırması çalışıyordu. Bunun için Partiyeye sürekli bir ilişki kurma arayışına geçti. Çünkü **Reşat** yoldaşın PKK'nın Kürdistan'ın kuruluşunu sağlayacak tek güç olduğu konusunda inancı kesindi. **Reşat** yoldaş bir raporunda bu inancını şu şekilde aktarıyordu: "HRK, devrimci birliklerin Kürdistan'dan bir daha atılmamacasına yerleştiklerini, Kür-

distan'da savaşın ancak Kürdistan'ın kurtuluşuyla son bulacağına müjdeleyordu..." 1986 yılında metropole Partiyeye ilişki sağladıktan sonra, yaklaşık bir yıl kadar bu metropol alanında (İzmir) faaliyet yürüten **Reşat** yoldaş, 1987 yılından itibaren büyük arzusu olan sıcak savaşımın içindeki yerini aldı. **Reşat** yoldaş mücadeleyle katılma gerekliliğini dile getirirken şöyle demekteydi: "... Kürdistan'da ulusal bağımsızlık savaşını verilmek, benim metropolede kalmam ve savuştan uzak durmam, bir nevi ulusal ihanetle özdeşdir."

Silahlı mücadele ortamına bu istekte atılan **Reşat** yoldaş, mücadele arkadaşlarına son derece bağlı, sürekli onların gelişmesine hizmet eden ve her zaman arkadaşlarını nesledeniren bir canlılığı sahipti. Her eylemde düşmana olan kinini en güçlü şekilde kumayma çalıştı. Her eylemde sürekli atılanıngirişin korudu. En son Mardin'in Ömerli kazasına bağlı Mistine köyü yakınlarında sömürgeci kolluk kuvvetleriyle giriştiği bir çatışmada şehitleri kervanına katıldı. **Reşat** yoldaşın mücadelesi ve son şehitlik eylemiyle de ispatladığı gibi, izlenmesi gereken bir mücadele pratiği sergiledi. Anısı mücadeleimizde bize ışık olan yoldaşımızı saygıyla anıyoruz. □

Şehitlerimiz; bağımsızlık ve özgürlük umudumuzu yeşerterek büyüten ve yaşatan en büyük değerlerimizdir

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmak için verilen ulusal kurtuluş savaşımızda, sömürgeci-faşist TC'nin soldağın güçlerine karşı 9 Ekim 1989 tarihinde Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Pınarbaşı köyü yakınlarında çatışmaya giren bir grup ARGK gerillası yoldaşın bulunan **Zinar** yoldaş, büyük bir kahramanlık ve destansı bir direniş sergileyerek dört yoldaşıyla birlikte vatan topraklarını kayıpla sulayarak ölümsüzleşti.

Nusaybin'in Çalılı köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1969 yılında doğan **Zinar** yoldaş, küçük yaşta babasını yitiren yaşam kavgasına erkenken atıldı. Köyde çobanlık, bağ ve bahçe işlerinde çalışarak yaşamını sürdürmeye çalıştı. Küçük yaşlardan beri sömürgeciere duyduğu kin ve nefret şairi 15 Ağustos atılımı ile doruğa çıktı.

Kürdistan'ın dörtbir tarafından, barbar sömürgeci güçlerden bir yılın intikamını almak ve baskın, işkençen, katliamların hesabını sormak için ayağa kalkın halkımız, direniş safımızı güçlendirdi ve mücadeleye çağırışını sesli olan şairi 15 Ağustos özgürlük atılımını cucakladı, "Kürtülüğü, Kürdistan'ın tarhiten sildim, yok ettim" diyen faşist-sömürgeci Türk devleti, yedinci derbinde etkisizleşti sersemleyen, halkımız dağların doruklarında özgürlük ve bağımsızlık meşalesini yakan öncülerine kavuşmanın sevincini, coşkusuunu yaşadı. Bu sevinç ve coşku bütün Kürdistan'da olduğu gibi Nusaybin'in Çalılı köyünde de yaşandı.

Küçümleğimiz gelişimi ve güçlenmesini karşısında neye uğradığını şaşırın sömürgeci halkımız üzerindeki terörünü boyutlandırması başlamak, halkımız da direnişin bir ruhla bağımsızlığı ve özgürlüğün ancak savaşarak kazanılacağına bilincine ulaştı. Sömürgeci "böl-yönet, birbirine kırdır" politikasını hayata geçirenler özet savaş yönlerini uygulamaya koyduklar. Bu politikayı bir gereği olarak, köy muhtarı olan **Zinar** yoldaşın amacı, sömürgeci tarafından korunulduğu kabul etmesi ve geliştirmesi için zordandı. Ancak o, yapılan baskılara

direndi. Daha sonra ise köyü terkederek doğuya, **Zinar** yoldaş köyde yalnız kaldı ve babasının ile kalıp direnişten yana tavirini sürdürdü. Gerillalara çeşitli düzeylerde yardım etti. İki kez ihbar sonucu yakalanarak işkencesine alındı, fakat direnerek sömürgeciere karşı vardi. Babasının ölümünde türmen yalnız kalan **Zinar** yoldaş, metropol kentlere aralıklı olarak inşaat ve garsonluk gibi işlerde çalıştı. Özgürlüğü ve bağımsızlığı olan tutkusunu O'nu metropollerde de arayışta idi. Yillardır özlendiği köyüne Partisine, metropolikale kaçan **Zinar** yoldaş, mücadele azmi ile yanıp tutuşurken, sömürgeci tarafından yitene özgürlüğe alındı. Bu tutuklanmada yine direndi. İlişkili kurduğu yoldaşların yakalanması üzerine ilişkisi bir ortama düştü. Bu dönemde sömürgeci tarafından askere alındı. Zin dönmeye Partisi ile yeniden ilişkili kurarak mücadeleye sahafına katıldı. **Zinar** yoldaş, daha önce de askerlikten firar etmiş ve fakat yakalanmıştır. Buna rağmen O, yılmadı ve sonuçta özlendiği köyüne halk ordusunun bir nefesi oldu. Artık O'nun için tek hedef vardı. Vatani özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşmak.

Zinar yoldaş, birliği içerisinde moral ve coşkunla kaynağı idi. Ona kadar üşün moral ve coşku son ana kadar yitilmedi. Hiçbir şeyi sorun yapmazdı; kolektif çalışıyordu ve üretmenin yetkin bir temsilcisi idi. Sömürgeciere verilen çatışmalarda, cesur ve atak yaşayıldı, yuz yılların intikamı hirsıyla on safalarda yer alındı. Silahıyla özdeşleşmiş sanki; köyü silahının, halkının özgürlük ve bağımsızlık umudu olduğunu biliyordu. Bu umut artı gerçeğe dönüşüyordu.

Zinar yoldaş, sömürgeciere karşı direnerek ölümsüzlüştüğü için, canıyla suladığı topraklarda bir vakan gibi halk ayaklanmalarının partlayacağı biliyordu. Bugün halkımız, en büyük şehitlerini şehitlerimizin öldüğünü öncüllüye ayağa kalkarak özgürlüğe koştuktadı. Yaşamı öldüme yaraşarak ölümsüzlüştüğü **Zinar** yoldaşın anısı, mücadelemizde yaşayacaktır. □

1990 hamesinin tüm hazırlıkları içerisinde yer alan **Rüstem (İbrahim BÜLBÜL)** yoldaş, "Bağımsız bir Kürdistan yaratmak için, önmüzmüzeki 10 yılın zafer tohumlarını 1 yıla sığdıralım" şiarı ile hareket etti ve bunun yolu sorumluluğunu duydu. Görev ve sorumluluklarının derin bilincinden hareket ederek, Partimizin sürdürdüğü harekati temelinde ülkeye dönüşü gerçekleştirildi. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitimini tamamladıktan sonra pratiğe yöneldi. Sömürgeci Türk devletinin geliştiren dayattığı, ulusal kimlikten uzaklaştırma, yabancılaştırma vb. politikaların şahsında yerle bir etmeyi başardı. Kürt insanının yurdundan sökölerek sürgüne tabi tutulması ve hatta giderek dünyanın dörtbir yanına savrulması karşısında büyük açtı duydu. Sömürgeciğin ulusal erime ve yok etme politikasına karşın kendi şahsında kaynağa dönüş hamesini gerçekleştirdi. Kaynağa

dönüşün en seçkin örneği ve çağırışı oldu.

Yoksul bir aileden gelen **İbrahim BÜLBÜL (Rüstem)** yoldaş, 1958 yılında Kayseri'nin Sarız ilçesine bağlı Tavla köyünde dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okuduktan sonra, yatılı bölge okulları sınavı sonucu Aydın ilinde ortaokula başladı. Eğitim kurullarının birinci sınıfında yatılı okuma hakkını yitirdi ve böylece okuldun ayrılmak zorunda kaldı.

Ailesinin yoksul oluşu nedeniyle küçük yaşlarda çalışmaya başlayan **Rüstem** yoldaş, böylelikle sömürgeci yaşam koşullarına erkenken tanıştı. Sömürgeci tarafından vatan topraklarından sürgüne uğrayan ailesi, sürgün içinde ulusal yarıncılığına uğradı. Üke topraklarında bile ulusal gerçekliğe yabancıları eremen olduğu ve bununla ancak Halkemizin ortaya çıkmasıyla birlikte mücadele edildiği hatırlarırsa, vatan toprakları dışında

yaşamak durumunda bırakılan Kürdistanının ulusuna yabancıllık düzeyini çıkarmak mümkün.

Geçimini sağlayabilme amacı ile Ankara'da çeşitli işlerde çalışan **Rüstem** yoldaş, bir süre sosyal-ve örgütlemeler içinde yer aldı. Ancak ilişkide olduğu örgütlerin mevcut anlayışlarıyla hiçbir zaman başını ulasamayacaklarını, bunların 12 Eylül faşizmi ardından içine girdikleri tavırlandırma daha iyi bilince çıkardı.

Evli ve bir çocuk babası olan **Rüstem** yoldaş, mücadeleye safılarına 1984'te işçi olarak gittiği Libya alanına katıldı. Eğitimde gösterdiği duyarlılığı kısa sürede ulusal gerçekliği kavramada önemli sonuçlar çıkarmasında belirleyici oldu. Ayrıca, küçük eğitim faaliyetlerinde görev ve sorumluluklar üstlenmesinin ardından, 1986 başlarında Partinin merkezi eğitim alanı olan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Bu eğitim sürecinde Partinin 3. Kongresi'ne katılma olanağını güçlü değerlendirebilmek için yoğun çalışmalar içine girdi. Kongre sonucunda alınan kararları hayata geçirmek üzere görevli olarak yeniden Libya alanına sorumluluk üstlendi.

1989 yılı sonlarında tekrar Akademi alanına gittiğinde, vatan topraklarına büyük özlem duyuyordu.

Yoldaşlarına büyük saygı ve sevgi içinde olan **Rüstem** yoldaşın göze çarpan özelliklerinden biri de, sınıfı anlayış ve eğitilmiş karşısında acımasız ve acımasız olduğu kadar da geliştirci olmasıydı.

Halk demokrasisini inşa etme ve kili kütüdarın temellendirme amaçla görevleri ile ülkeye dönüşü gerçekleştirilen ve mücadelemiz uğruna ağabeyi **Hasan Bülbül** de şahadet ulaşan **Rüstem** yoldaş, üke topraklarına ulaştığı kısa bir süre sonra, Nisan 1990 ortalarında barbar ve çapulcu geleceğin sahibi olan Türk ördü sürlüleriyle girmiş olduğu çatışmada son kurşunu kadar savaşarak şehit düştü. **Rüstem** yoldaş devrim adına bağlı kalarak, şahadet ile manevi komutanlarımız aramızda yerini aldı.

Rüstem yoldaş; sana söz veriyorduk: Vatanimizde tek bir sömürgeci ve uğak kalımayınca kadar, kanınla rengine kızılık kattığın bayrağımız dağıldırmız doruklarında özgürce dağılanıncaya dek silahlarımız ellerimizden düşmeyecektir.

Silah arkadaşları

Veysi GEZER (Lokman) yoldaşımızı, I-KDP'nin alçakça bir komplosu sonucu şehit verdik

Lokman yoldaş, 1968 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çok yoksul olan ailesinin geçimine küçük yaşlarda katkıda bulunmak zorunda kaldı. Bu nedenle, ilkököl öğrenimini bile görmek şansı edemedi. Çeşitli işlerde çalışarak onbes yaşına kadar, yaşamını Batman'da geçirdi.

12 Eylül cuntası öncesinde Batman şehri merkezi, ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok gelişme gösterdiği alanlardan biriydi. Silahlı mücadeleimiz, şehirde ve kırdan yan-proleter kesimlerin güçlü sempatisini kazanmış ve aynı zamanda halktan yüzlerce insanı safalara çekmişti.

Mücadelemiz bu şekilde Batman'da geliştiği bir dönemde Partiyeye sempati duyan **Lokman** yoldaş, bildiri dağıtma, pullama vb. propaganda çalışmalarıyla mücadeleye katkıda bulundu.

12 Eylül darbesi sonrasında, **Lokman** yoldaşın Partisi ile ilişkileri koptu. Bundan sonra, Partisi ile sürekli ilişki

aramakla birlikte metropol kentlere inşaat işçiliği yaptı. O'nun Partisi ile ilişkisi arzusu 1987 yılında gerçekleşti. 1987 Mayıs'ında Partisi ile yeniden ilişki kurma şansına kavuşan **Lokman** yoldaş, Haziran 1988'de İzmir'den Mardin Eyaleti'ne geldi ve ARGK'nın safına katılarak silahlı mücadeleye yer aldı. 1988'den şehit düştüğü ana kadar Mardin'in Savur ilçesinde ARGK'nın kahraman bir savaşçısı olarak devrimci faaliyet yürüttü. Bu sürede duyulanıngirişin kişisi çetelere, yerli işbirlikçi-ajan yapılarına ve Türk ördü güçlerine sürekli düzenlenen eylemlerde köyü direnişin sergiledi. 1989 Eylül'ünden itibaren, Eyalet Konseyi'nin kararı uyarınca II. ve III. bölgede arasında, illegal kuryelik görevini üstlendi. Silah ve savaşçılarının gerekli yerlere aktarmı görevine çokta ele katıldı.

Lokman yoldaş, 2 Kasım 1989 tarihinde, Kiziltepe'deki 1PMDG kampından safılarına gelen I-KDP zihniyetli bir peşmergeli Botan'a aktarma amacı ile beraberinde götür-

rülen, Ömerli'nin Xirbê Tûxûp köyü yakınlarında, uyuduğu bir sırada, nöbet tutan I-KDP'li unsur tarafından katledildi. Bu katli unsuru alçakça sergilediği için, I-KDP'nin komplosu geleceğinden ayrı düşünelimmez; ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir anlayışın kuruluşulmasıdır bu.

Lokman yoldaşın şehit ölümünden sonra yolcu duyan her Kürdistan insanı, I-KDP'nin alçakça komplosunu büyük bir nefretle kinamıştır.

Lokman yoldaşın, kendisine verilen bir görevi gerçekleştiren, I-KDP'li unsur tarafından katledildi. Bu unsur ve ona yön verenlerin kim ve ne için hizmet ettikleri artık çok iyi bilindiğinden, izah etmeye gerek yok. Komplo sonucu ölümsüzlüştüğü **Veysi GEZER** yoldaş, direniş mücadelemizin sürelci yanan meşalesinde, her türlü ihanete ölüm diyen intikam alevimizdir.

Silah arkadaşları

Şahadetlerinin 9. yılında Partimizin kahraman savaşçıları Ali ÇINKILIÇ ve Halil TOPTAN yoldaşlarımızı anıyoruz

Ali ÇINKILIÇ

Halil TOPTAN

Partimizin tarihinde 1980'lerin başı bir dönemdir. Bir yandan milyonlar ayağa kalkarken, diğer yandan ise Parti kadrolarının şahsında örgütsel bir kriz yaşanır. Tarih bu kritik evresinde Partimiz, saldırı sanatı kadar önemli büyük olan geriyeye çekilme taktiğini uygular. Bu doğru taktiğin sonucudur ki, halkımız bugün savaşan halk gerçekliğine doğru büyük adım atmış ve dolayısıyla dünya halkları nezdinde itibarlı bir yer kazanmıştır. Şüphesiz bu süreceğin başkanı, Partimizin ve onun şahsında halkımızın büyük fedakarlık sonucu gerçekleşmiştir.

Geriyeye çekilişin devam ettiği 1980-1981 süreci, Maraş'ta ve esas olarak da Pazarcık'ta Partimizin kitleselleştiği ve onlarca gencin özgürlük uğruna dağlara çekildiği bir dönemdir. Ne var ki, genelde olduğu gibi, Pazarcık'ta da kitelleri Parti çizgisi doğrultusunda harekete geçirme görevini yerine getirmeyen bir kadro yaklaşımı söz konusudur. 12 Eylül darbesiyle örgütlenmesini daha da yetkinleştiren ve saldırıya geçen faşist Türk sömürgeciliği, geçici de olsa bu yörede Parti örgütlenmesini dağıtmıştır. Ancak her şey karşın, yine genelde olduğu gibi Pazarcık'ta da elde edilen mevziler hemen düşmana teslim edilmemiş, PKK'nin direniş geleneği, şehitler şahsına kitellerin derinliğine kök salarak sürmüştür.

İşte Ali ÇINKILIÇ ve Halil TOPTAN yoldaşlarımız, kan dökmeksizin mevzilerin düşmana teslim edilmesinin kabul edilmezliğini bilen ve henüz ömrünün baharını bile yaşamayan gencecik arkadaşlar olmalarına karşın, direnerek kendilerini ulusal kurtuluş mücadelesine feda edenlerdendir. Görkemli kahramanlıkların yaşadığı bu dönemde, bir gelişme daha vardır ki, o da, tarihimizin karanlık sayfalarını teşkil eden ihanet ve teslimiyettir. Sınıf mücadelesinin gerici güçler lehine ağırılık kazandığı hemen her yerde, ihanet ve teslimiyet, halkların veya ezilen sınıfların yakasına yapışan illet olmuştur. Pazarcık yöresinde de karabasan gibi halkın üstüne çöktürmek istenen ihanete karşı, diğer direnişçi şehitlerimizle aynı yolu izleyerek ölüme yaşamı yaratan Halil ve Ali yoldaşlarını, bu tavır benimsemeleri tesadüfi değildir. Çünkü, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden en çok çıkarı olan yoksul ailelerden gelmekteydiler.

Her iki şehit yoldaşın; yaş ve yaşamları ve aynı zamanda gelişme tarzları aynıdır. Bu nedenle her iki şehit yoldaşın aynı ifadelerle izah

etmek daha doğrudur. Yoldaşlarımız, Pazarcık-Ortadeliç köyü-Bölükçam mezarında yoksul iki ailenin çocukları olarak dünyaya geldiler. Her ikisi de ilköğrenimlerine aynı köyde başladılar. Öğrenimle birlikte, ağır işlerde de çalıştılar. Öğrenim istemleri olmasına karşın, yoksulluk nedeniyle bunları gerçekleştiremediler. Henüz çocuk yaşta iken, ekonomik olarak ailelerinin yükünü hafifletmek için Türkiye metropollerinde, daha çok inşaat işçiliği yaparak yaşamlarını sürdürmüşlerdir.

Kısacası, zorluklarla boğuşarak yetişen Halil ve Ali yoldaşlar, ulusal ve toplumsal çelişkilerin yoğunca işlendiği 1979'lara doğru Partimizle tanışmışlardır. Bundan sonra Halil ve Ali yoldaşlar bir yandan ailelerinin mali yükünü hafifletmek için çeşitli işlerde çalışırken, diğer yandan asil kurtuluşun toplumun kurtuluşuna bağlı olduğunu görek, ulusal kurtuluş davasına daha yoğun çaba ile katılmışlardır. Ve 1981'in başında profesyonel devrimci yaşama atılmışlardır. Sömürgeciliğe duydukları soylu kinle, koşulların çok ağır olduğu 1981 yılında böyle bir karar vermeleri, onların halka olan bağlılıklarının bir sonucudur. Zira bölgenin Parti ile bağlantısı kesilmiş, yetkin kadrolar ya daha önce ayrılmış, ya da şehit olmuşlerdir. Örgütsel yapıdaki kriz derinlik kazanmıştır. 1980'in ortalarından başlayarak düşmanın yoğun baskıları kitelleri belli bir panik içine itmiştir. Kısacası; karanlık yıllar diyeceğimiz yıllar başlamıştır. İşte böyle bir ortamda yıl-ginlik göstermeyen Halil ve Ali yoldaşlar, değerli yaşamlarını halkın kurtuluş davasına adanmışlardır. Nitekim, profesyonel devrimci yaşama geçtikten yaklaşık bir ay gibi kısa bir süre sonra, Musolar (Payamlıbağ) köyü çevresinde çıkan bir çatışmada Besey ANUS yoldaşla birlikte Ali yoldaş şehit düşmüştür. 16 Mart 1981 günü, düşmanın yüzlerce askerle oluşturduğu çemberde kahramanca çatışarak şehit düşen bu yoldaşların elindeki bayrağı yere düşürmemek için, bu kez Halil yoldaş, bu çatışmadan bir ay sonra kendisi düşmeme çemberine düştüğünde soylu bir direniş sergileyerek şehit düşmüştür. 16 Nisan 1981 günü Kamkân (Yarbaşı) mıntıkasında çıkan çatışmada, Partimizin direniş geleneğini sürdüren Halil yoldaş, bağımsızlık ve özgürlük için yol gösteren şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşmiştir.

Biz devrim çalışanları olarak, tüm şehitlerimize olduğu gibi, Ali ve Halil yoldaşlara da sahip çıkmamız, onları

mücadelede yaşatmakla ve onları mücadeleye yaşattığımız ise Partinin önmüzdü koyduğumuz görevlere sonuna kadar sahip çıkmakla mümkün olduğunu biliyoruz.

-Anılarını mücadelemize önderdir.

ARGK-Sinan CEMGİL İntikam Birliği Savaşçıları

Sait (Yalçın) yoldaş, mücadelemizin yaşayanıdır

Sait yoldaş, 1962 yılında Nizip'in Gamli köyünde oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlk öğrenimini köyde bitirdikten sonra, orta öğrenimini Halifeti Lisesi'nde devam ettirir. Bir yandan okula giderken, diğer yandan ailesinin geçimini sağlamak amacıyla yazları irgat olarak Çukurova'ya çalışmaya gider. Ailesinin yoksul yaşamı; Sait yoldaş küçük yaşlarda olgun ve arayışlı bir kişiliğe ulaştırcağıdır.

Parti hareketimizin çalışmasının aydın geleceği içinde en büyük geliştiği, alanlardan birisi de Halifeti Lisesi'ydü. Bu alandaki mücadelede aktif rol alan Sait yoldaş Partimizi köy gençliğine taşıyarak olduğu kadar, köy halkına kavratmada da büyük fedakarlıkta çalıştı.

Cesaretti çalışmasıyla örnek olan Sait yoldaş, kısa sürede köyde ajan kesimlerin de korkulu rüyası durumuna geldi. Kısa aralıklarla soruşturmayla alınmasında bile, Partisine ve halkına bağlılığı hiçbir zaman unutmuyarak, her defasında örnek bir direniş sergiledi.

12 Eylül askeri-faşist diktatörlüğünün yönetime gelmesi sonucu, Hareketimizin alanlardan güçlerini geri çekmesi nedeniyle Sait yoldaşın Partisi ilişkisi kesildi. Düşman heman her gün O'nu ve tüm köy halkını yıldırmak için akla gelebilecek her türlü baskıcı yöntemlere başvuruyordu. Başta Sait yoldaş olmak

üzere, yüzlerce gözetililerde işkencelerden geçirdi. Düşmanın bu saldırılarına karşı kendisini ve köy gençliğini en iyi korumasını bilen Sait yoldaş, köy ve çevre halkının tümünün sevgi ve saygısını kazandı.

Tek başına işkenceler ortamında köy gençliğiyle yaptığı bir toplantıda, büyük bir inançla şunu haykırması: "Arkadaşlarımız mutlaka ölümlerdir. Partimiz güçlüdür, bizlere mutlaka ulaşacaktır. Yeter ki biz bağlılığımızda kararlı olalım."

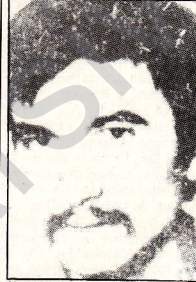
1980 baharında dağda tek başına gezerken, kendi aya tüfeğiyle bir kaza sonucu hayatını kaybeden Sait yoldaş, bir yandan tüm çevre ve köy halkını mateme boğarken, diğer yandan şehitler zincirine bir halka daha ekliyordu. Şehit düşüşüne, çevrede acı bir kayıp olarak bakılırken, düşman ise bu olaya çok sevinirdi. Yörenin karakol astsubayı, Sait yoldaşın cenazesini görünce alçakça, "Bir beladan kurtulduk" deyimi kullanır. Bu, düşmanın Sait yoldaşın cesareti karşısında ne kadar acizliğine inandığını gösteriyor.

Sait yoldaş ölmüdü; çevre ve köy gençliğinin simgesi olmaya devam ediyor. O'nun cesareti yolu göstericilik, çevre ve köy gençliği bugün daha emin adımlarla yürümeye devam ediyor.

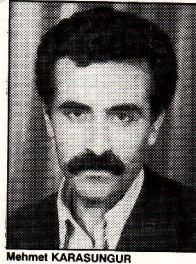
Cesareti ve fedakarlığı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Bir mücadele arkadaşısı

Kürdistan ve Türkiye halklarının Mayıs ayı şehitlerini, ölümsüzlüklerinin yeni yıldönümünde saygıyla anıyoruz

Haki KARER

Mehmet KARASUNGUR

Deniz GEZİŞ

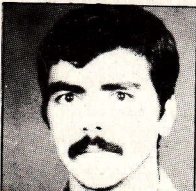
Ahmet KESİP

İbrahim KAYPAKAYA

Yusuf ASLAN

M. Emin ASLAN

Sinan CEMGİL

Hüseyin İNAN

Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadele birliği!

PKK DİRENEN İNSANLIĞIN KÜRDİSTAN'DAKİ TEMSİLCİSİDİR

Geçen sayımızda, F. Almanya-PKK Davası'nda yargılanan tüm Kürdistanlı politikacı adına Selahattin Erdem'in yaptığı ortak savunmadan bir bölüm yayınlanmıştır. Bu sayımızda tek politikacılarını savunmalarına getirilmez ve yargılanan Kürt politikacılarından Hasan Hüseyin Güler'in mahkemede yaptığı savunmasından bir bölümünü yayınıyoruz.

PKK'nin Orta çıkışı Kürt insanı ile Kürt halkını kendi kaderlerine sahip çıkarmak demektir

Acaba ben neden PKK safında yer aldım? Ben artık gökyüzünde yaşıyorum. Ben Kürdistan toprakları üzerinde, bir köyde dünyaya geldim ve (orada) yaşadım. Kürt insanların Kürdistan genelinde çekmiş oldukları zulüm ve zorbalığı babam, dedem ve ben de bu köyde çeşitli şekillerde çektik. 12 yaşına kadar köylümüz ile çevre köylerden başka bir yer görmedim ve hiçbir zaman şehir gidemedim. Köyümüzde yıl, elektrik, hastane, posta-hane, okul vb. hiçbir şey yoktu. Türk askerlerinden başka Türk devletinin varlığına tanık olmadım. Makina, telefon, radyo ve doktor nedir ne değildir tanımadık ve bilmezdim. Açıkçası köyümüzün ve çevremizdeki dinleme, aydınlatma, ulaşım vs. araçları yoktu. Kör ve sağır gibi yaşamaya mecbur kalmıştık. Bu şartlarda çok fakir, çipçik, bir gün aç ve bir gün tok bir şekilde yaşıyorduk. Bu yoksul, cahil ve hayvanca yaşantı içinde insanca yaşamının nasıl olduğunu bilmiyor ve dünyayı köyümüz gibi tasavvur ediyordum.

Yedi yaşında bize komşu olan bir köyde Türk okuluna başladım. Bana bu okula ilk önce bir Türk öğretmen şahsında Türklük aşılandı. Öğretmenimiz tarafından bize hem okula hem de evde Kürte konuşmak yasaklanmıştı. Biz o denli cahil ve geri kalmıştık ki, asimilasyon kurumu olan Türk okulları beynimizi rahatça yıkayabiliyordu. Fakat bize dil ve kültürümüzü kolayca unutturuyorlardı. Ben ilkokula bitirene kadar ancak çok az Türçe öğrenebildim.

Kasabamızda orta okul yoktu, bu nedenle herkesin büyük şehirlere gitmesi gerekirdi. Orta okula başlamak için 12 yaşında şehre gittim. Ancak şehir benim için yeni bir dünya gibi idi. Neden? Çünkü köyümde hiç görmediğim ve duymadığım şeyleri şehirden gördüm ve duydum. Makina sesini ilk defa şehirden duydum. Türk devletinin memurlarının varlığı da şehirden görüldü. İnsanların günlük yaşantılarında hizmet eden araçlar da şehirden mevcut idi. Evet, ben köyden yeni bir dünyaya gelmiş oluyordum. Fakat, insan beyninin şehirden kısa bir sürede kemalist fikirler ile yıkıldığını biliyordum. Kendime sürekli, insanlara hizmet eden araç ve gereçlerin neden köyümüzde bulunmadığından diller soruluyorlardı. Yine gördüğüm Türk şehirlerinde hayat çok yüksek bir düzeyde idi. Türk ile Kürt şehirleri arasında ve Kürdistan'ın şehir ve köyleri arasında dağlar kadar fark vardı. Kafamda yavaş yavaş çelişki oluşuyordu. Acaba Kürt halkı neden bu denli fakir ve yoksul bir hayat sürdürüyor ve baskı, zulüm ve zorbalığa maruz kalıyor? Ben bu soruların cevaplarını arıyordum.

Türk okulları beni günbegün asimile ediyor, bana Kürtlüğümü unut-

turuyor, kemalist ideoloji ile kemalist ahlakı ve Türklük ruhunu aşıyorlar. Ben artık kişisel yaşantımla uğraşmıyor ve Türk devletinin egemenliği altında bir Türk memuru olma amacını güdüyorum. Onlar beynimizi o denli yıkamışlardı ki, biz geçmiş yaşantımlarımıza ve Kürtlüğümüze sahip çıkmıyorduk. Gerçi Türk devleti yasanın değiştirilmediği, fakirliğin ve yoksulluğun eskisi gibi devam ediyordu, ama beynimi kendime bağlayıp kendi etkisi altına almıştı. Bundan dolayı da kendi varlığımıza artık sahip çıkıyordum.

Türk devletinin baskısına karşı ilericiler ve devrimci örgütlerine ortaya çıktığı dönemde okuyan gençler arasında devrimci ve ilerici düşünceler geliştirdi. Tabii ben de bu bilinç ve uyanımdan payımlı oldum.

1970 senesinden sonra Türk sisteminde karşı birkaç ilerici örgüt ortaya çıkmıştı. Tüm devrimci örgütleri ben de örgütleri etrafında ideolojik faaliyet yürütüyordum. PKK'nin ortaya çıkışından önce mevcut olan Türk sol grupları Kürdistan adını ağızlarına aldılar ve Kürt halkına inkar bir gözle bakıyorlardı. Her ne kadar Türkiye devrimi adına yola çıkıyorlardıysa da ideoloji ve politikaları ile sosyal sömencilerin çarçesinden dışarı çıkıyorlardı. Bunlar program ve faaliyetleri ile Kürt insanlarına güvene vermiyorlardı.

Yine PKK'nin ortaya çıkışından önce bazı Kürtler birkaç demek etrafında toplanmışlardı. Bunlar da Kürdistan adına sahip çıkmaya cesaret edemiyorlardı. Onları aynı sömürgeciler gibi Kürdistan'a "Doğu" diyorlardı. Amaçları da Doğu'ya yol, su ve elektrik getirmek idi. Bu gruplar daha sonra Türk devletinin ihlası ile birkaç dergi çıkardılar, onlar kendi iplerini Türk devletinin elinden hibet zaman kurtaradılar.

Bu dönemde ben de her Kürt talebesi gibi bu politik gelişmelerden etkilenmiş; ben de okuyorum, dinliyorum ve doğru yolu arıyordum. Ancak mevcut olan gruplar beni inka edemiyorlardı; onlar ulusal sorunla doğru bir tarzda bakıyorlardı.

1973'te bir Kürt öğrencisi grubu ortaya çıktı. Onların düşünceleri biz Kürt öğrencileri için etli. Doğru bir düşünce ile ulusal sorun, Kürt ve Kürdistan'ın ilk kez bu Kürdistan devrimcilerinin ağzından duyuyorduk. Onların ideolojisi bizi çok iyi aydınlatıyordu. Kürdistan tarihi, Kürt halkı ve Kürt insanlarının yaşamı, sömürgeci güçler, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi vb. hakkındaki ileri sürdüğü düşünceler beni her halukarada aydınlatıyordu. Kürdistan tarihinde bilimsel ve bağımsız ideoloji ile politikayı (ilk kez) bu Kürdistan devrimcilerinin ağzından duyuyorduk. Evet bu ideoloji ve politika A. ÖCALAN yolunda önderliğinde ortaya çıkmıştı; O kemalist zehir ile zehirlenmiş olan beyinlerimizi temizledi.

PKK'nin ideolojik ve politik çizgisi kısa bir sürede Kürt insanlarının beyinlerine yer edindi. Bu ideoloji ve politika Kürt halkına inanç ve güven veriyordu. Ben kendim de PKK'nin düşüncesi sayesinde ölüm duyusundan uyanımdım. Senelerce kanıksanmış yürüten bir insan aniden aydınlık ile karşılaşırsa, ne yapar acaba? Geniş adımlar ile bu aydınlığa doğru koşar.

PKK'nin ideolojik-politik çizgisinin ortaya çıkışı da Kürt halkı için bu anlama geliyor; o insanları kendine çekiyordu. PKK'nin ideolojik-politik çizgisi Kürt halkının ulusal bilinçlerine rehberlik ediyor ve Kürt halkının ulusal çıkarlarını temsil ediyordu.

Kürt halkının isteği, bağımsız ve özgür bir Kürdistan idi. PKK'nin ideolojik-politik çizgisi bu isteği yerine getiriyordu. Ben, kısa sürede birer insanın PKK'nin düşüncesi etrafında toplanmış tanık oldum ve bu durum beni de PKK'nin ideolojik-politik çizgisine çekiyordu.

PKK, kendi hedeflerini programında çok net bir şekilde ortaya koymuştur; bu program Kürt halkının arzularına yerine getiriyordu. Halkımız bu program sayesinde yerinin hangi cephede olduğu gerçekliğini biliyor ve dost ile düşmanlarının kimler olduğunu anlıyordu. Ben PKK'nin programını okuduğum zaman, bu senelerden beri kafamda mevcut olan çelişkilerin çözümüne deva oldu ve Kürt halkının bu program etrafında birliğini pekiştirinceye inandım. Ancak Kürt halkı sadece doğru sözlerle inanmıyor, bundan dolayı da bu programa göre PKK'nin adımı atmasını izleyip gözleyordu.

PKK programını Kürt halkına sunup halkın içinde örgütlenme faaliyetlerine başladığında, kısa bir süre içerisinde göyden küyüdü. Ülkemizin her tarafında binlerce Kürt insan; köylü, işçi, aydın, erkek, kadın vs. PKK'nin önderliğinde birleşiyorlardı. Evet, ben binlerce insanın PKK safına girer ve adıklarına tanık olduğunda, artık Kürt halkına bağımsız ve özgür bir Kürdistan yolunun açıldığını anımdım.

PKK insanlara nasıl değer veriyor? Yine PKK'nin bu durumunu da kendi gözlemlerim gördüm. PKK, senelerce sömürgeci güçlerin baskısı altında ezik, değişmiş ve onursuz şekilde yaşayan, kalp ve beyinleri karantımlı olan Kürt insanların ayacağı kaldirtı, yükseltti, onlara onur, değer ve bilinç verdi. PKK, Türk devletinin baskısı altında beş paralık değere düşürülmüş olan Kürt insanların kalbine insan ve ülke sevgisinin yerleştirdi. Türk sömürgecilerinin baskısı ve zulümü altında "ben Kürdüm, ben insanım" diyemeyen, ülkesi ve insanlığı sahip çıkmayan insanlar PKK safına dahi sahipli olacaklardı. Kürt insanlarının kurtuluşu için baş kaldırdılar. Ben, PKK'nin ezilen ve yoksul insanlara bu denli sahip çıkıyor olduğunu, kendimi inka etmeye daha sırt bir şekilde bağladım.

Ben, aynı şekilde PKK'nin teodal güçlerin düşünce ve otoritelerine karşı olan mücadelesine tanık oldum. PKK Kürt halkını ağılladı, asiretliğe, mezhapçılığa ve alleiciliğe karşı ulusal birlik temelinde birleştirdirip örgütüyordu. PKK, ülkemizi toprakları üzerinde bir parçaya ayırmış ve her parçası bir mezhap veya bir asiretin peşinde giden bir halkı ulusal birlik etrafında örgütüyordu. PKK, Kürt halkı içerisindeki feodal çelişkileri ortadan kaldırıp halkımızı kardeşlik, insanlık ve yurt-severlik bağları ile birbine bağladı. Düşman kardeşim kardeşim, komşuyu komşuya düşman etmiş ve birbirine karşı savayıyordu. Fakat PKK, Kürt insanlarının birleştirdirip aralarındaki anlamsız çatışmaları ortadan kaldırıyor. Çoğu kimsenin çok insan PKK'nin bu faaliyetlerinden dolayı safına geliyorlardı; feodal güçler ise PKK'ye karşı savayıyorlardı. PKK, halkımızın ulusal birliği ve ezilen halkların kardeşliği için mücadeleye ediyor. Ben de bu hizmetinden dolayı PKK safına da yer aldım.

Ben, binlerce Kürt kadınının aynı şekilde PKK safına da yer aldıklarına tanık oldum. Daha önceleri dört duvar arasında kalmayan ve kadınlar, PKK önderliğinde mücadeleye veriyorlardı. Kim çok ezilmiş ise, kim çok baskı ve zulüm görmüş ise PKK de en çok onlara sahip çıkıyordu. PKK özellikle Kürt kadınlarına değer veriyor, onların bilinçlenme ve örgütlenmeleri için özel bir faaliyet yürütüyordu. PKK kendi safını Kürt kadınlarına konuşma, propaganda ve örgütlenmeleri için sınırsız bir şekilde açıyordu. Kürt kadınları da herkesten fazla kendi kurtuluşlarına canı gönülden sahip çıkıyorlardı.

PKK feodalizme karşı verdiği mücadelesi ile, Kürt kadınları ve insan halklarına sahip çıkması ile doğru bir demokrasi için verilen mücadeleyi temsil ediyor. Ben de bu hizmetinden dolayı PKK safına katıldım.

PKK, sömürgeci güçler tarafından katledildiği için zulüm ve baskılara karşı, yakıplı yakılan şehir ve köyleri, dükkânları, halkı, halkımıza zindana çevrilmiş insanı, sömürgeci Türk devletinin katliam ve vahşetli tek tek ele alıyordu. Ben de PKK'nin bu hizmetinden dolayı safına girdim.

PKK Kürt halkının sesi, kalbi, beyni, gözü, ruhu, bilinci, direnişi ile Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük silahtı idi. PKK, Kürt halkının kurtuluşunu Kürt halkı ile tüm dünya halklarının kurtuluşunu bir parçası olarak gönen enternasyonalist bir hareket idi. Ben de kendisinin bu konumundan dolayı safına girdim.

PKK'nin kuruluşundan sonra yürütülen insan safına katıldı veya taraftarı oldu. Bu sayı bugün milyon bulmuş. Bu kadar insan yurt-severlik görevlerini yerine getiriyor. Bu PKK'nin halkımız ile milyonların göknü birliği temsil ettiği anlamına geliyor. Oysa bugün, halkımız senelerden beri baskı ve zulüm ile kendisine kul küle yapan kan emici bir düşmanın "PKK insanları zor ile kendi safına geliyor" dediğini duyuyordum. Sömürgeci Türk devleti bu vahşet ve kan emiciliği ile halkımıza ve insanlığa nasıl bir hizmete bulunmuştu ki, halkımız da ona hala kölelik yapmış?

Bir hareket, bir halka önderlik yapıyor ve bu halk da canı gönülden ulusal kurtuluş görevini yerine getiriyorsa, bu ne anlamla gelir acaba? Bu, partinin önderlik edip halkın kurtuluşuna sahip çıktığı ve halkın da bu partiye sahip çıktığı anlamına geliyor demektir.

Bizim dedelerimiz okuma yazma bilmiyorlar, ama PKK'ya canı gönülden destekliyorlar. Çünkü onlar sömürgeci güçlerin zulmünü kendi yaşantılarında yaşamışlardır. Bunlar, PKK'nin Kürt halkının kurtuluşuna hizmet ettiği gözleri ile görmek istiyorlar. Türk devleti Kürdistan toprakları üzerinde, doğmamış beleden Kürt insanlarını kemillerine kadar düşmanlık yapmıştır. Her Kürt insanı bu düşmanlıktan nasibini almıştır.

PKK sömürgeci güçlerin halkımıza uyguladıkları baskı ve zulmün tek tek hesabını soruyor. Halkımız da, PKK'nin bu görevini kahrmanlıkla yerine getirildiğini anlıyor. Ülkemizin toprakları üzerinde bu kadar zorluk çekmiş ve insanlık onurunu bu denli kırıldığı anlayan bir insanın görevi PKK önderliğini yerine almaktır. Evet, biz tüm devrimci ve yurtsever insanlar olarak A. ÖCALAN yolunda önderliği altında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile ilgili görevimizi yerine getirmekten gurur duyuyoruz.

PKK ile Türk devletinin oynadıkları roller değışiktir. Devrimci, ilerici, demokrat ve yurtsever insanın Türk devletinin oynadığı rol ve uyguladığı vahşetli iş tanyorlar. Empyalist ve sömürücü güçler de kardeşlerinin

veriyorlardı. Kim çok ezilmiş ise, kim çok baskı ve zulüm görmüş ise PKK de en çok onlara sahip çıkıyordu. PKK özellikle Kürt kadınlarına değer veriyor, onların bilinçlenme ve örgütlenmeleri için özel bir faaliyet yürütüyordu. PKK kendi safını Kürt kadınlarına konuşma, propaganda ve örgütlenmeleri için sınırsız bir şekilde açıyordu. Kürt kadınları da herkesten fazla kendi kurtuluşlarına canı gönülden sahip çıkıyorlardı.

PKK feodalizme karşı verdiği mücadelesi ile, Kürt kadınları ve insan halklarına sahip çıkması ile doğru bir demokrasi için verilen mücadeleyi temsil ediyor. Ben de bu hizmetinden dolayı PKK safına katıldım.

PKK, sömürgeci güçler tarafından katledildiği için zulüm ve baskılara karşı, yakıplı yakılan şehir ve köyleri, dükkânları, halkı, halkımıza zindana çevrilmiş insanı, sömürgeci Türk devletinin katliam ve vahşetli tek tek ele alıyordu. Ben de PKK'nin bu hizmetinden dolayı safına girdim.

PKK Kürt halkının sesi, kalbi, beyni, gözü, ruhu, bilinci, direnişi ile Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük silahtı idi. PKK, Kürt halkının kurtuluşunu Kürt halkı ile tüm dünya halklarının kurtuluşunu bir parçası olarak gönen enternasyonalist bir hareket idi. Ben de kendisinin bu konumundan dolayı safına girdim.

PKK'nin kuruluşundan sonra yürütülen insan safına katıldı veya taraftarı oldu. Bu sayı bugün milyon bulmuş. Bu kadar insan yurt-severlik görevlerini yerine getiriyor. Bu PKK'nin halkımız ile milyonların göknü birliği temsil ettiği anlamına geliyor. Oysa bugün, halkımız senelerden beri baskı ve zulüm ile kendisine kul küle yapan kan emici bir düşmanın "PKK insanları zor ile kendi safına geliyor" dediğini duyuyordum. Sömürgeci Türk devleti bu vahşet ve kan emiciliği ile halkımıza ve insanlığa nasıl bir hizmete bulunmuştu ki, halkımız da ona hala kölelik yapmış?

Bir hareket, bir halka önderlik yapıyor ve bu halk da canı gönülden ulusal kurtuluş görevini yerine getiriyorsa, bu ne anlamla gelir acaba? Bu, partinin önderlik edip halkın kurtuluşuna sahip çıktığı ve halkın da bu partiye sahip çıktığı anlamına geliyor demektir.

Bizim dedelerimiz okuma yazma bilmiyorlar, ama PKK'ya canı gönülden destekliyorlar. Çünkü onlar sömürgeci güçlerin zulmünü kendi yaşantılarında yaşamışlardır. Bunlar, PKK'nin Kürt halkının kurtuluşuna hizmet ettiği gözleri ile görmek istiyorlar. Türk devleti Kürdistan toprakları üzerinde, doğmamış beleden Kürt insanlarını kemillerine kadar düşmanlık yapmıştır. Her Kürt insanı bu düşmanlıktan nasibini almıştır.

PKK sömürgeci güçlerin halkımıza uyguladıkları baskı ve zulmün tek tek hesabını soruyor. Halkımız da, PKK'nin bu görevini kahrmanlıkla yerine getirildiğini anlıyor. Ülkemizin toprakları üzerinde bu kadar zorluk çekmiş ve insanlık onurunu bu denli kırıldığı anlayan bir insanın görevi PKK önderliğini yerine almaktır. Evet, biz tüm devrimci ve yurtsever insanlar olarak A. ÖCALAN yolunda önderliği altında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile ilgili görevimizi yerine getirmekten gurur duyuyoruz.

PKK ile Türk devletinin oynadıkları roller değışiktir. Devrimci, ilerici, demokrat ve yurtsever insanın Türk devletinin oynadığı rol ve uyguladığı vahşetli iş tanyorlar. Empyalist ve sömürücü güçler de kardeşlerinin

uyguladığı vahşetini iyice açığa çıkarması istemiyorlar. Çünkü emperyalist güçler iyi biliyorlar ki, Türk devleti onlardan aldığı destek ve dayanışma ile ülkemizde egemenliği sürdürüyor.

Açıklamamda Türk devletinin ülkemizde oynadığı rolü kısaca dile getirdim. Batı Alman emperyalistleri Türk devletini nasıl adlandırılarsa adlandırılarsın, ama Türk sömürgecilerinin vahşetini gözlemlemezler. Onlar PKK ve Kürt halkını birbirinden ayrı gösteremez ve kanlı elleriyle çelişikli açıklamalar ile gözlemlemezler. Onları uyguladıkları baskıları ile hiç kimseyi PKK'den soğutur ayıramazlar. Kürdistan toprakları üzerinde tek bir Kürt insanı kalsa dahi PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi devam ederdi. Hiçbir kuvvet beni, arkadaşlarımı ve tüm Kürt halkını PKK'ye bağlayan bağı koparamaz.

Ben Türk devletinin rolünü Türk şekli ile tanıdığım ve uyanıp kurtuluşu yolu gördükten sonra, artık hiçbir güç beni Türk devletinin egemenliği altında tutamazdı. Artık Türk devletinin egemenliği altında yaşamak kelleğile ve onursuz bir ölüme bilinci olarak boyun eğmek olurdu. Bu kadar düşük bir yaşamı ne beni de hiç kimsen kabullemeyez. Benim görevim artık PKK safına da yer almak idi. PKK kısa bir sürede, Türk okullarında senelerce paslanan beynimi temizleyip beni yeni bir aşamaya kavuşturdu.

Sömürgeci Türk devletinin egemenliği altında yaşamak Kürt halkının sokıyımını kabullenmek demektir

Sömürgeci buyunduruk altında yaşamak hiçbir zaman kabullenilemez. İnsanlık bağımsız ve özgür bir yaşam için savaşmış ve savaşmaktadır. Fakat sömürgeci Türk devleti PKK'nin doğuşundan önce kendi zulüm ve egemenliği Kürt halkına kabul ettirmişti. Halkımız öyle bir seviyeye gelmişti ki, sömürgecilerin silahtı ile kendi varlığına ve insanlığına karşı savayıyordu. Ne ad ve ne şekilde olursa olsun, köleğile devam ettirmesine hizmet etmek büyük bir suçtur. Sömürgeci güçlere boyun eğmek bir Kürt insanı için her zaman için ölüm demektir. Acaba, sömürgeci Türk devletinin hüküm altında böyle onursuz bir yaşamı sürdürürse idim, bu ne anlamla gelirdi? Ben Türk ordusunun bir askeri olsa idim, ne yapardım? Ben Türk devletinin bir askeri olsa idim, onun sömürgeci egemenliğini devam ettirmesi için kendi halkına ve insanlığı karşı savasıp insanlık silahtı ile Kürt halkını kanın aktarmam gerekirdi. Benim Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savasıp kendi halkına baskı, işkence, zulüm ve zorbalık uygulamam gerekirdi. Benim Kürdistan şehirlerine, köylerine, dağlarına, ovalarına, taş ve ağaçlarına zehirli bomba yağdırırdım, bu zehirli bombalar ile binlerce çocuk, erkek, kadın vs. imha etmem ve aynı şekilde yüzlerce Kürt şehir ve köylerini yıkamam gerekirdi.

Yine, eğer ben Türk askeri olsa idim, gece gündüz Kürdistan'ın şehir ve köylerine baskın düzenleyerek halkıma çok ağır işkenceler uygulamam ve (Kürt) evlerini talan etmem gerekirdi; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyenleri yakalayıp işkence ile öldürmem veya göç ettirmem gerekirdi.

Yine, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önder ve savasıpı-

gördük, bunlar tüccardan başka bir şey değillerdir. Komünizmün adına çok yaka çiklanlar da tüccardır. Ben, çok iyi biliyorum ki, doğru yolu değillerdir ve esas meselemize alakanı yoktur. 1980' de bu alanlara geldikmiş, diyebiliriz ki en büyük adımlarımız bunlarıdır. O dönemde burada bize ait üst üste iki taş bile yoktur. Şehit düşen bazı arkadaşlarımız, "Biz bundan sonra ülkeye de neceimize inanmıyorduk" diyorlardı. Ama hepsi de gittiler. Biz, o dönemde anlidik ki, tüm arkadaşlar, ülkenin kopuşu bir kader olarak görüyorlar ve "Dönüşümüz artık mümkün değil" diyorlar. Bunu kafasına koyan biri yürüyemez. Onun için dedi ki, "Yok, bu mümkün değildir. Bizim ülkenin çikışımız ne anlamla geliyor? Biraz nefes almak, eksikliklerimizi görmek ve daha güçlü bir şekilde kendimizi dağıtlarımıza yetiştirmek içindir. Bunun dışında hiçbir şeyi de kabul etmiyoruz. Her şeyi bizden isteyen ama bizim dönüşümüz önünde engel olmayın." Bazıları daha sonra arkadaşlık adı altında oyunlar çevirmek istediler.

1980-81 yılında biz düştükçe, dönüşümüz üzerinde düşüydük şimdi ülke kurtuluştu. Burada bizde yetmişler çıktı ortaya. Her dönemde insan nasıl kalkmışlar, mücadeleye nasıl geliştirmişler? Bunu açıklanabiliriz, açıkları hep sonradan başlarına yapılıyor. Arkadaşlarımız böyle geliyor, öylesi günlerimize vafizle nedir, usul nedir, mücadeleye nasıl yürütürler konuları üzerinde bazıları yeterince derinleşmiş. İnanc zayıflamış, kafaları karışmış, yürk geçişlerini yaşıyor, ülkeyi düşünmüyorlardı. Fakat bizim ülkeye dönüş için kesin kararımız vardı. Ve 1982-83 yılında bu dönümü gerçekleştirildik.

Biz, ülkeye döndüğümüz zaman kimsede kalacağımıza ve savası yüzleştirmeye inanmıyorduk. Ne diyorduk? "Bir ay ya dayanırız mı? Ya dayanmazsınız?" Bunu söyleyenler, yabancısı değildi, bizzatlerdi. Yağları ülkeye adına kafaleten başka yerdedi. Biz birçok mektup ve talmat gönderdik, dedi ki, "Kendinizi o eksikliklerden, hatalardan kurtarın. Siz böyle, tarihimize, devamla onaylıyorsunuz, böyle yaşıyoruz. Attığımız adımlar az değil. Her şeyden önce, biz iki kelimeyi aşırın çizdiktiğimizden onun üzerine yatmıyoruz, yine ufak bir adım attığımızda onunla yetinmeyin." Biz parti kurduk, yine yeteri gömmedik. Bu sahada yirmiördü saat onlar için çalıştı. İki yeteri gömmedik. Sitahlendik, ülkeye gönderdik, dağlara ulaştırdık. 1982' de bir yazı yetiştirdik onlara, ülkeye dönüşün anlamı üzerine yazılan bir yazıydı bu. Bu yazıda, "Eğer, o dağlara ulaşsınız, o dağlara kutsal bir tapınak gibi kıymet vereceksiniz. Böyle yaklaşacaksınız" dedim. "Aç da kalsanız, karda-kişta donsanız da, düşünmez de yine o dağların hakkını vereceksiniz. Bundan başkala yaşamayın. Elinize verdığımız silah, yanınıza verdığımız kadrolar az değildir. Birbirinize çok kıymet veririz, halkınızın kıymetini bilin, ve yaşamınıza bu biçimde sürdürün" dedim. Yine de anlamadılar, yine de "Kürt var" kendilerini oynadılar; kendilerini, ağalar, gerillerin kuynuğuna taktılar. Bir gözle deni süreki öldürdük. Döyebilirim ki, bu yillarda yüzleri badi kendisini savasa ya vermiş ya vermemiş.

Eğer, başlangıçta kendilerini canla başla veseñler, yüzde yüz den azından Botani kurtarırdık ve şimdiye kadar verdığımız şehitleri de vermezdik. Hem de bundan bin kat daha fazla olurduydik. Fakat, dedim ya, Kürdün bir özelliği var: Zamana dand kendisini olman işlere vermiyor, dürist olmayan işlerle çok uğraşılıyor. Ve yine tekrarıyorum,

dışarda yüzde yüz yaşam yoktur. Avrupa'da yaşam var mı? Yok. İnsan, dışardaki yaşamı yaşamaz demez. Ülkede kalmın insanlar olmaz. Ülkede müddete insan, buraldaki yaşamı hiçbir zaman tercih etmez. Tüm dünyayı da üzerimize tapulasları yine de, bizimidir demeyiz. Gerçekten de, burada bizim için yaşam yoktur. Bireysel yaşam hiçbir şeydir. Kendine ev yapmışın, yemek yap-

"...Bugün, bağımsızlık ve özgürlük yolunda, doğru temelerde, özgür bir Kürdistan'a doğru ilerliyoruz. Sadece gerillalar, partizanlar değil; Kürt halkı bile bugün artık ayağa kalkıyor. Bu yeni bir olaydır. Eskiden de halk kalkıyordu ama bugün kalktığı biçimiyle değil. Şimdi bu kalkış bütün Kürdistan genelinde yaşanıyor. Geçmişteki kısmi dar durumlar tamamen ortadan kalkmıştır. Halkın ayaklanmasıyla, denilebilir ki bin yıllık dark oldan kalkmıştır..."

mışsın, eşya yapmışsın; bu neyi kurtaracak? Hepsini bunun için Avrupa'ya kaçırsın. Yüzlerce de değil, binlerce, güneyden, kuzeyden kaçırsın. Buna karşı bir tek biz direndik, "Avrupa'nın size sunduğu bir oyundur. Belki size birkaç kurşun veriyor, size Kürdistan'da görmediğiniz yaşamı gösteriyor. Ama bu oyundur" dedi. Bu oyunu farketmedikleri için ve Avrupa yaşamına bağlandıkları için denisanzınlar. "Parti size ölüme gönderiyor, o koşullarda adam atmanız mümkün değil" çarğlarını yaptılar. Bunlar bizim çizimden çıktılar. Bizim onlara yaptığımız hizmet az değildir, omuzlarımızda taşıyarak sınırlardan geçiyorlardı. Bunlardan bazıları namussuz çıktı. Arkadaşlık adına badi arkadaşan hazırladılar. Kendilerini Avrupa'ya yerleştirdikleri emperyalistlerin adını oldular, "PKK'yi ortadan nasıl kaldırılabılırız" planları kurmaya başladılar. Elbette dürist arkadaşlarımız onlara karşı durdular ve, "Siz neyin uşaklığını yapıyorsunuz? Çok iyi biliyoruz ki, bu ölümlü-müz için yapılan bir çadır. Siz belki bir gün rahat yaşayabilirsiniz ama en kötü yaşarınız" dediler. Tabii ki zayıf olan bazıları da düştürdüler, bazıları gevseller, bir taraftan düşmanın korkusu, bir taraftan Vahabîkır zindanlarında uygulanan vahşet, bazıları satıldı edebildi.

Ancak, 1982 Newroz'da Mazlum yoldanış şahadet, boğaza kade dayanan ümmet zulmünü, teslimiyet çarğlarını, ihaneti etkisiz hale getirdi. Yoksa düştür, bir yandan yüzdeyüz ölümlü dayattı, bir yandan direniş ve ihaneti içice geçirmek istiyordu. Birçok kişi de düşmanın eylemi dışarı çıkıyor. Bunlar düştürmek eylemi, badi 1983'ten önce düştürmek istiyorlardı. Elbette ki bunların tümü, bir plan doğrultusunda, birbirine bağlı olarak, bize yönleiyorlardı.

Boyleleri, hem çizimimiz vardı, hem düştürdük. O dönemde bu çok yazı yazdık, "Kendinize gelin, biz bu mücadeleyi birkaç kişi için geliştirmişyiz. Eğer bu dönemi de, mücadelesiz geçirirsek bu halk ortadan kalkar, dünyada Kürt halkı diye bir halk kalmaz, tarihimize sonra kade kaybolur, bundan sonra kimseye yaşamaz, doğru olan budur" dedi. Eğer bu dönemde arkadaşların zindan direniş olmasaydı ve ihanet

sonuna kadar gitseydi, Kürdistan elden gitmişti. Biz, bu yıllarda ve her bakımdan burada, ülkede mücadeleyi yükseltmeseydik, ölüm tamdi. Yine söylüyoruz; insanın kendisini, dar anlarda tanıması gerekidir. Dar dönemlerde halkın kaderi üzerinde durmayan, kendisini düriste dayaya veremeyen, geliştirmeyen biri, gelecek için de hiçbir şey yapamaz. Gerçekten, o dönem öyle bir nedendi. 70'lerin başında ve 80'lerde de böyledir. 70'lerin başında iki doğru kelime söyleyemiz, "Kürdistan bir ülkedir ve sömürgeci" beliremelerinde bulunmaz, gelecekte ne yapacağımızın da ispatıydı. Yine 80'lerde yaşam, ihanet ve teslimiyeti dayatmak istiyordu, bu dönemde de "direniz" demek zorundaydı. Arkadaşlar bunun için zindanlarda "Direniz yaşamaktır" şiarını yükselttiler. Bu o dönem için çok doğru bir şiar. Bir kişi için değil, bir halk için direniş yaşamaktır.

Bu dönemde halkı kim temsil ediyor? Elbetteki zindanlardaki direniş temsil ediyor. Mazlum yoldaş, direnişin yaşamla bağını görüldü için ki, ölümlü üzerine yürüyor. Bunun için, o direniş, o yaşam, bu yılki Newroz'umuzda da halkımızın yaşamını temsil ediyor. Tarihimize budur, bundan başka tarih yoktur. Bir insanın yaşamı bir halkın tarihi oluyor. Çünkü o halkın yaşamını temsil ediyor. Mazlum dan sonra Kemal-Hayri-Ferhat grup grubu devam ettiriler. Belki sayı olarak azdılar ama, onlar yaşamı temsil ediyorlar. Onların anısına bağlılığın bir gereği olarak üyeli yapılan dönü de yaşamın kendisini temsil ediyor. O tarihi anın üzerine yürüyeneşer sayı olarak azdılar, fazla güçlü değillerdir, hazırlıkları tam değildir, ama yine de tarihe yüklenmiş isimlerdir. Diğerleri ne yapıyorlar? İçimizde, düştürme, "Bu ölümlü, doğru olan bizim kaçışımızdır, yaşam bizim teslim olmamızdır" diyorlardı. Şimdi tamamen açığı çıktı ki bunlar gerçekte halkın kaderi üzerinde büyük bir oyun oynamak istiyorlar. Eğer başarılı olsalardı, bir şeyimiz kalmazdı. Bu yıllarda büyük bir tehlikeyi, ölüm tehlikesini ortadan kaldırdık.

1984-85 yılında bir adım daha attık. Mücadelemizi bir üst aşamaya sıratma cesaretlini gösterdik. 15 Ağustos'ta patlayan silah iki defa Kürdistan tarihinde geçleştiler bir olaydı. Bu aynı zamanda oldukça zorlu bir dönemdir de. Düşman kendisini oldukça güçlü sayıyor ve "Her şeyi çare bulmuşuz, her şeyi halletmişiz, karışmazdıkların hepsini düştürmüşüz ve bundan böyle demokrasiyi geçecekiz" diyordu. Avrupa, Amerika ve hatta sosyalist devletler bile, "İyidi, yerinde yaptın" diyorlardı. Düşman ne kadar sahtekar varsa hepsiyeli itttik geliştirmişti. "Komünist Partisi" de alttan alta, "Bana da küçük bir yer ver, PKK'ye karşı ben de seninleim" diyorlardı. Biz bu dönemde mücadeleyi daha da yükselttik. Düşmanın, neredeye düştürmeye dayattığı çikıştı onun neydi? "Biz demokrasiyi temsil ediyoruz" diydük. Biz, eğer bu oyunu kabul etseydik, bizim ölümlümüzde. Sadece Kürt halkının ölümlü de değil, Türkiye ve Ortadoğu ülkelerini de bu oyun altında on yıl geriye gödecektik. Biz, zaten yok olacaktık. Onun için 84'te attığımız adım Kürt halkının tarihte atılan güçlü adımımdan biriydi. Bidiğinciği, bu bir adım devam ettirdik. Zorluklar oldu, hatalar oldu ama devam ettirdik. Üstelik dünyada iken sırada yer alan Türk ordusuna karşı -ki dünyamız onları onuladı ve biz yalnızız kendik ayaklarınız üzerinde durması imkansı.

Çizimde savasa gönulsüzce katılan yaygındı ve savası başlayanlar da çoktu. Diğer yandan

Güney Kürdistan'daki ilkel-milliyetçi önderlik bu tarihlere düşmanla güçlü bir birlik içerisinde girdi. 1985'te bunlar açtılar. "Bu savası dürdür, bu savasın zamanı geldir, bize zarar verecek, Amerika ve Türkiye ile ilişkilereyiz, biz otonomi alacağız" demeye başladılar. Ölümlü getiren bir yaklaşım da buydu. Ve bugün bu yaklaşımın, gerçekten ölümlüden başka bir şey getirmeyi ispatlanmıştı. O dönemde Kürdistan'ın ortasında, Botan'da üstten düşman, alttan bunlar birleştiler ve üzerimize geldiler. Bazı arkadaşlarımızı komple ile şehit ettiler. Ve en kötüsu de dostlarına, "Türkler dostur" düşüncesini kabul ettirdiler. Köy koraluğu adı altında yüzlerce arkadaşımızı şehit edenleri bunlar ödeytiler. Bunların tarihleri iyi bilmek zorundaydı. Kırk yıldır Kürtük adına Kürtüğe karşı savasıyorlar. Kendi şahısları, süleleleri, haneların için bunu yapıyorlar. Üzerlerindeki kıllı Kürtük adınaydı, ama kırılın altında geldikleriyi vucuttalar Kürt değildi, Kürtükle alakası yoktu. Bizim ortaya çıkışımızla birlikte bunların sahtekarlıklarını ispatlandı. Halkın çıkarları uğruna savasın gibi bir sorunun olmadığı tüm cabalarını yazmış bunlar. Partimiz bunu kabul etmediler. Ne yaptılar? Alttan alta kendilerini düşmana ulaştırdılar ve birlikte PKK'yi ortadan kaldırdılar dediler. Ama bunu güzeli ve alttan alta yaptılar. Açıklar yapsalardı, halk onları keşfediler, bunun için kapalı yapılar ve şimdiye kadar da yapıyorlar. Şimdi açığı meydana çıkardılar. Bunların karıştığı mücadelemize düşmüştür daha büyük zararlar vermişler. Eğer, bundan verdiğimiz zarar olmasaydı ve alttan alta kendilerini düşmana ulaştırıp düşmanla uzlaşmasalardı; şimdi Botan kurtuluştu, devlet inşa edilmiş. Biz 80'lerin başlarında ve ortalarında bunlara, "Gelin birlik olalım. Her acıdan bir olalım, birlikte bu savası götürelim. İnan-İrak fırsat davamızda büyük bir fırsat doğmuştur."

"...Bugün bazı bölgelerde ayaklanmalar oluyor, yarin bu ayaklanmalar daha da çoğalacaktır. Birçok şehide, dağlarda savası daha da boyutlanacaktır. Bunun için de; insan, her gün kendi üzerinde durmalıdır. Biz, artık düze geldik, işte kendimizi ispatladık, dünya-alem bizi tanıdı, halk birbirine yakınladı, PKK her gün çuğleniyor deyip, bununla yetinmeyiz. Eğer bununla yetinirsek, yine eksikliklere gireriz, işin içine yine 'Kürtvari girmiş oluruz. Niye? Bu sefer de, bolluk içinde kendimizi kaybederiz..."

onbin silahlı insanımız var. Bu dağlarda onbin silahlı insanımız üzerine sürerek devlet kurabiliriz" dedi. Bunlar kabul etmediler. Pekli neyi kabul ettiler? Bir yandan alttan alta TC ile ilişki geliştirdiler, bir yandan da İnan İslam Cumhuriyeti'ni dayandırdılar. Arkada da Amerika vardı, kendilerini pazarladılar. Para için Amerika'ya yamandırmaya çalıştılar. O zaman düştürme, Güney Kürdistan'a girmişti. Bunlar düşmanın üzerine gittiler. Hediye ettiyorduk ki; düşmana karşı savasmayı bırakıp, bizim üzerimize geldiler. Bize savası açtılar, alttan alta her gün topantılar yapıyorlar. Tabii savasın bitmesinden önce biz, yine bir kez

daha, "Gelin kaçmayın" dedi. 88 kaçışından önce bunlariya yine bir toplandı yapıtı, "Birlik oluşturalım" dedi. Ama buna yaşamadılar. Sonra kaçmaya başladıkları zaman bize haber gönderiler; "Savası dürdür, mücadelemini dürdür, bizim hatırmız için, bizim kaçışımız için" dediler. Bunlar bu kadar haindirler. "Bizim hatırmız için savası dürdür ve Turgut Özal'a da bir mektup gönderin" dediler bize. O, Kürtlerin kökü üzerinde duran, Kürtlerin kökünü kurutmak isteyen Turgut Özal'a bir mektup gönderiler ve dediler ki; "Bizi kabul ettğin için sana teşekkür ederiz!" Otuzbin kişi silah bıraktı. Namuslarını bunlara teslim ettiler. Bunlar da düşmandır. Hepsini cezaevi gibi yerlere yerleştirdiler, şimdi düşmanın eli altındadırlar. Otuzbin silahlı insan; belki de daha fazla! Bunlar güclerini birleştişeriyi, yani İnan'ı güdenler, şuraya buraya o kadar dağıtları dürdürüldü ve hepimiz birlik olsaydik, gerçekten halk da on kat daha fazla buna yanaşardı, o zaman yüzdeyüzün kırk bir ordu rahatlıkla kurulabilirdi. Burada insan yine ihaneti görüyor. Tarihini bilmeyen biri, ölümlü aydınlatılmaz ve yürüyemez. Bunları bu dönemde Kürt halkının kaderine darbe indirdikleri insan rahatlıkla görebilir, görüyor, ve hesap da sorulacaktır.

Şimdiye kadar ne olmuşa, kim ölümlü darbeyi vermişse süreki yanına kalmış. Niye? Halk yukarıdaydı da ondan. Dedim ya; herkes kendisini inkar ediyor, ülke yutur, isim yutur. Ve tabii bunlar her şeyi yapacakları, daha beterini yapacaklardı. Ama bizi "yeter" dedi. Şimdiye kadar yaptılar ama bundan sonra böyle olmaz. PKK'nin ortaya çıkışından sonra, "Böyle olmaz, o dedi. Belki gücümüz, tam dedim ki fakat yine de bizi, "Hesap soracağız" dedi. Bu, Kürdistan tarihinde iki defa yaşanan bir olaydır. Ve o zaman da söyledik; "Bizi ölüme götüren ihaneti ortadan kaldırmamız, kurultulması gerekir" dedi. "Bizim çikışımız, tammaran ihanete karşı bir çikıştı" dedi ve ihanete karşı dikdikler. Gerçekten bunlar ülkeyi terk etti. Onbin yüzleri üzerinde yaşanan toplakları yirmiördü saat içinde kıraktılar. Şimdi tek bir köy bırakılmıuş. Yine o topraklarda biz kaldık.

Düşman o zaman bizim üzerimize hangi politikayı yürütmek istiyordu? 88 yılında bizi tamamen ortadan kaldırmak istiyordu. O dönemde savasını kırık boyutlara ulaştırdı. Savası özel bir aşamaya vardırı, kendisine güç topladı. Muoyuna, "PKK teröristi" dediler. Avrupa'nın tümüne bunu kabul ettirdiler. Komünistlerle bile alttan alta onları görüştüler. Türkiye ile Sovyetler bu temelde anlaşmaya, yine komşu devletlerle ittifaka gitmek istedikler. Dişta bunları yaptılar, işte özel çuğlenili oluşturmaya başladılar ve bunlar da bu döneme teslim oldular, düşmanla birlikte aynı düğmede harekete geçtiler. Bunlar ki, kaç yildir, "Bizi önderiz" diyorlardı. Tüm düştürme birleştiler. O diğerleri; sosyalizma adına, yurteskerliğe adına, Kürdistan adına Avrupa'da boy gösteriler, Tevger ve diğerleri, dünyaya birleştiler.

Düşman, 88 yılında meseleyi kökten halletmeyi planlamıştı. "Meseleyi 88 yılında hallededeciz" diyordu. Ama bu amacına ulaşamadı. Burada bile başımız oura örmek istedikler. Düşman birçok ögeyi gönderdi buraya. Bunlar bizi tarihik etmek istedikler, ellerinden gelen herşeyi yaptılar. Avrupa'da da bunu yaptılar. "PKK'ye Avrupa'da bir erdikletirmeyacağız" dediler. Bunlar erdikletirmeli! (1) Avrupa'da gösterdiler. Buna karşı düşman, "Bizi ülke içinde gereken önlemlerimizi aldık. Orduyu daha da büyüteceğiz. Avrupa'da da meseleyi köklü hallededeciz" diyordu. Düş-

man umutlu, "İçte orduyla halledilecek, Avrupa'ya da adamlarımız gönderdik, meseleyi kökten halledilecek" diyor. Ama biz yine direniş güçlüğü, gücümüzü, Avrupa'da bize karşı kompolar oldu, arkadaşlarımız yakalandı, aylarca direniş yaşadılar. Dağlarda yine direniş güçlendirildi. Burada da mücadelelerimiz gücümüzü. Neticede; düşman, PKK'yi düşürme planını tersyüz ettik. Düşmanın PKK üzerinde yürütmek istediği savaşın önüne geçtik ve zorla kendimizi 89'a ulaştırdık.

89 yılında mücadelemiz daha güçlü ilerledi, daha da genişledi. Düşmanın her açılan savaşımı dar-madığını edildiyebiliriz. Cezaevlerinde, Avrupa'da, bu sahada ve her şeyden önce de ülkede, mücadelemiz güçlü, her alanda geniş bir nefes aldı. Yanlışlıklar da epey yandı. Fakat bunlar çok görülebilir. Çünkü ölmek-kalmak yıllardır, direniş güçleştirme, şehit vermezsek hiçbir şey alamayız, düşmandan hiçbir şey koparamayız. İnsan geniş düşünmeli, dar düşünmemeli. Bu yıllarda imkanlarımızı çoğaltmasaydık, binlerce şehit verecektik. Ama bu imkanları da, yüzlerce şehit vererek yaratmış ve direniş buğüne ulaştırdık. Bu kaç yılda oldu, kaç yerde oldu, ama yine de oldu. Ve sonunda biliyorsunuz, bu yıla girişimiz yerinde oldu.

Bugün, bağımsızlık ve özgürlük yolunda, doğru temellerde, özgül bir Kürdistan'a doğru ilerliyoruz. Sadece gerillalar, partizanlar değil; Kürt halkı bile bugün artık ayaga kalkıyor. Bu yeni bir olaydır. Eskiden de halk kalkıyordu ama bugün kalktığı biçimiyle değil. Şimdi bu kalkış bütün Kürdistan genelinde yaşanıyor. Geçmişteki kısmi dar durumlar tamamen ortadan kalkmıştır. Halkın ayaklanması, denilebilir ki bin yıllık darlık ortadan kalkmıştır. Bin yıllık kölelik, bin yıllık zulüm yıkılıyor. Geçmişte böyle değildi. Geçmişte; Kürtler ayaklanıyordu, insan da ediyorlardı; 25'lerde yaşanan Şeyh Salt isyanı, yine Seyit Rıza isyanı gibi. Binlerce şehit de verdiler. Fakat ancak bir-iki yıl devam edebilirdi. Sonunda düşman hepsini ezdi, kimisini öldürdü, kimisini astı, kimisini teslim aldı. Diğerlerini de, sonunda üzerlerine buldozer gibi geçti. Düşman, "Mezara gömdük, üzerini de betonladı, artık kalkamaz" diyor. Öyleydi de. Kemalizin hükmü öyledi. 70'lerde başkalarının da, "Başkalıracagız" dediği gibi, Güney Kürdistan'da da söylüyorlardı. "Biz de kalkacağız" diyorlardı. 1960'tan 90'a kadar otuz yıl, neyi ispatladı? Bunun için, şimdi Güney Kürdistan'da tek bir silahın insan kalmaması, köyler kalmaması, dönün köy ortadan kaldırıldı. Gidin görün, şimdi tek bir insan Güney Kürdistan'da dolamaz. Bu, neyi ispatlıyor? Bu, doğru yolda olmadıklarını ispatlıyor. Geçmişte gerçekleşen işyanlardan bir şey kalmadı. Şimdiye kadar sadece korku kaldı, düşünme kaldı, kendini inkar etme kaldı. Bugün bunları hatırlamamız az bir şey değildir. Sonuçta, 60'tan bugüne kadar otuz yılda Güney Kürdistan'da çok kan döktüldü Kürtük adına. Ama, şimdi geriyeye hiçbir şey kalmadı, köyler bile kalmadı. Bu, bir gerçekçidir.

Peki, buna karşılık bizim direnişimizi neyi ispatladı? Bu döneme ispatlanan nedir? Gerçekten Kürdistan genelinde ve yüzde yüz halk adına ne falan ağa, ne falan aşiret, ne de filan aile her aşiret ve kabilelerden yoksul insanlar, emekçiler. Partinin önderliği altında tüm Kürdistan ayağa kalktı. Şimdi düşman kendi ağzıyla, "Korku kalkmaması" diyor. Bu korku nasıl ortadan kalktı? Düşmanın yayınladığı okuyup dinlediyeniz eğer, kendi ağzıyla aynı şeyi söyledi çöçüklerin bile, "Yaşasın Kürdistan

tan" dediğini itiraf ediyorlar. Yetmiş yaşındaki insanlarımız bile artık "Yaşasın Kürdistan" diyor. Daha dün düşman, camiden çıkan insanlarımızın sloganlarıyla karşı karşıya kaldı. Düşman, artık halkın bu öfkesine yaşanamıyor. Kadın ve çocuklar, taşlarla polislere saldırdı, ve Kürdistan adına, PKK adına, PKK Önderliği adına düşmanın üzerine böyle yürüdü. Parti kendilerine cesaret verdiler, önlerini açıyor. Onlar inanlarına, inançlarına, cesaretlerine dayanarak ayaklandılar, düşmanın üzerine yürüdüler ve düşman korkudan gücünü konuşturamadı. Doğrudur, bu ayaklanmada dört-beş şehit verdik, birkaç yüz kişi yakalandı, ama insan buna takılmamalıdır. İnsan, burada şunu bilmelidir ki; bu, tamamen yeni ve tarihi bir olaydır.

Başlangıçta biz dedik ki, bizim önderliğimizde, PKK siyasetinde düşmanın yok edilmesi, sadece tahlile değildir. O diğerleri, etrafımızdaki bizden önce ne diyorlardı? "Siz düşmanın tek bir jandarmasını öldür-

gün itiraf ediyor; "Kürt vardır, Kürdistan vardır" diyor, hatta "Biz bazı şeyler vereceğiz" deyin, kendisini bunun için hazırlıyor. Dedim ya, her şeyden önce milleti kabul ediyor. Çünkü zoru çok denedi, öldü. "En büyük kuvvet benim kuvvetimdir, mesele haloldu" dedi, olmadı. Demek ki, bizim açımızdan atılması gereken en büyük adım atılmıştır. Bundan böyle, çağa yaklaşıyoruz. Çünkü dünya ve insanlık, bu çağa artık Kürdistan içerisindeki, bu ortaçağ geriliçini, zulmü ve sömürüyü kabul ediyor. Ne kapitalizm kabul ediyor, ne sosyalizm. Her bakımdan, faşist Türk rejimi artık kabul edilmeyen, insanlıkta oynayan faşist Türk rejimidir de ondan. Otuz milyon insanı kabul etmeyen, inkar eden, bu rejimdir. Onlara göre, "bu halk hayvandır!" Halka hakları vermen, onun düşmanıdır. Bunun için, kendi içine giridıkları çözümsüzlük, en büyük çözümsüzlüktür. İnsanlık bu kadar oyna, bir halkı bu kadar

"...Biz doğru yoldayız ve şimdi dünya da karşımızda dursa, yine hükümlümüz sürece, fakat en büyük korkum; yine kendimizle oynamamızdır. Zaten geçmişten beri bizimle oynamayanlar çöktür, bizimde geçişler çöktür, bir de biz kendimizle oynarsak, bu savaşta, kendi kendimizi nasıl geliştireceğiz? Böylesi günlerde önemli bir mesele daha var, o da insanın kendisini tam yetiştirmesi, mücadelelerini seviyesine ulaştırmasıdır..."

rürseniz ortadan kaldırılırsınız, yok edilirsiniz" diyorlardı; çevremizde durmadan, "Tanklara, toplara, uçaklara bakın" diyorlardı. Biz nereye gidiyordusak, bunu söylüyorlardı. Böylesine kendilerini teslim etmişler, zaten kendileri bu biçimde teslim eden, hiçbir şey yapamaz. Tank, top, uçak, insanı düşürmez. Biz kendimize, şunu şiar yaptık; "İnsan, tank ve topdan daha güçlüdür. İnsandan daha büyük hiçbir şey yoktur. Bir halkın gücünden daha büyük hiçbir güç yoktur." Biz şiarımızı bu temele dayandırdık ve sonuçta bir neticeye ulaştık. İspatladık ki; diğerlerinin söylediklerinin tümü yanlış, tümü düşürmeydi, öldürme, teslimiyetti. Bizim söylediklerimizin ise hepsi doğrudur, direniştir, şerhi, yaşamdı. Belki Kürt halkının kendisi, bu gerçekten tam bilincine ulaşmıştır. Ama bunlar gerçekçidir ve vardır. Ben kendim, bundan önce ne demişsem, şimdi de aynı şeyi söylüyorum. Yani bir yerde hakikatte oynayan varsa ve insan bunu görebir kabul etmişorsa, başından sonuna kadar böyle olmalıdır. Eğer bir güç temsil ediliyorsa, bunda yanlışlık yapılamaz; insan kendi eliyle kendisini düşürmemelidir. Böyle olmazsa, tüm dünya da o insanın o ana, hepsi tahli-toplu da olsa, o yine doğrudur. Bugün, bu gerçek belki tam ispatlanmıştır ama, hepimizden daha çok belli bir insanın olur. Halkımız zafere dar kaygılar taşıyoruz, tamamen inancı ile diyoruz. Bizim işimiz de halkı bu temsil üzerinde yürütmek, hedefe ulaştırmaktır. Bugün bizim açımızdan şu gerçek ispatlanmıştır ki; artık Kürt halkı için ölüm sözcüğü değildir ve düşman bunu her

oynama, dünyada ender rastlanan bir olaydır. Bunun içindir ki, faşist Türk rejimi her geçen gün daha da gerilemektedir. Tarihte halkımız başına ömek istediği oynalar, şimdi tersine dönmüştür; onun başına bir bela gibi musallat olmuştur. Bize uyguladığı zulmü, şimdi onu düşürmektedir. Şimdi den düşüşü ve korkuyu.

Düşman, daha ilk adımımızı attığımız anda korkuyordu ve halen e çok korkuyor. Çünkü tarihi buktur. Bütün korkusu bunun içindir. İu meselelerin içinde nasıl çıkacağını bilmiyor, biz ise yüz yüze hakikatı, doğruyu, yeniyi temsil ediyoruz. Çerçelik budur, bunun için de daha çok çalışmamız, çaba sarfetmemiz gerektir. Geçmişteki adımların laha büyük adımı atmamız gerektir. Güçlü bir usulle bu adımı atmak, imanı güçlendirmek deyişir. Bugün, düşman üzerinde Jürdüğümüz kadar arkadaşlarımız üzerinde de duruyoruz, sorumlu kadrolar üzerinde çok duruyoruz. Çünkü; iman vardır, ölüm her an göze alınıyor, fakat usul yoktur. "Nası savasılır, güçlü adimler nası atılır, savaş nasıl büyültür, halk nasıl ayaklanmaya kaldılır, şehirlerde savaş nasıl yükseltilir," tüm bunları oturtmak için, yapımız üzerinde duruyoruz. Dağlarda ne yapılmalıdır, nasıl yapılmalıdır? Unutmamız gerekir ki Kürt halkı savasımızı bilmiyor, savasmayı unutmuş. İki Kürd, öldürsen bir araya getiremezsin, bir saat içinde birbirleriyle dövürlür. Kaadik kardeşle dövürlür. Kendi çıkarları için aralarındaki birlik oluşturulması kadar insan patlıyor. Düşmana karşı savasımızda;

lünce yürünmüş olsaydı bu kadar şehit düşme olayı olmazdı. İnsan, sadece bir ay değil, yıllarca savaşabilir. Bunun için ellerine imkan verilmelidir, ama siccankanlıdır. Düşmanla göz kenar karşılaşıyor, çok erken kendinden açığı yapıyorlar ve tabii ki erikten diyalog ediyorlar. Benimki yirmi yıl oldu, ben de o arkadaşlar gibi yapaydım mı olurdu? Öyle yapmadığım için, tüm tehlikelere rağmen hiçbir şey olmadı, yani bu koruma yanlış benim için değil, bu koruma tüm arkadaşlarımız için. Böyle olmazsa biz birbirimizi idare edemeyiz. Tamam, siz önderliği istiyorsunuz, korunami istiyorsunuz ama bir tek kişiyi devrim yürütürüz. Tüm Partili arkadaşlar ve tüm Parti dostları kendilerini korumalıdır. Eğer böyle olursa, insan, "Bu mücadele yıllarca sürebilir" diyebilir.

Benim korkum düşman değildir. Biz doğru yoldayız ve şimdi dünya da karşımızda dursa yine hükümlümüz sürece, fakat en büyük korkum; yine kendimizle oynamamızdır. Zaten geçmişten beri bizimle oynamayanlar çöktür, bizimde geçişler çöktür, bir de biz kendimizle oynarsak bu savaşta, kendi kendimizi nasıl geliştireceğiz? Böylesi günlerde önemli bir mesele daha var, o da insanın kendisini tam yetiştirmesi, mücadelelerini seviyesine ulaştırmasıdır. PKK'nin önderliği, PKK'li yörelerinin önderliği büyüktür. Niye? Bizim önderliğimiz altında binlerce insan ölümüne üzerine yürüyor. Birer yanlılık yapılsa düşsün. Bizim yıllarca yaratmaya çalıştığımız bir insanı bir yanlılık bir dakikada düşürür. Biz de arkadaşın kıymeti nedir? Arkadaşını koruyacak, kendinden daha fazla arkadaşı koruyacakını ki yürütmelisiniz. Eğer böyle olmazsa, Kürdistan'da tek bir adım atamazsınız. Bir şehri ayaga kaldırıncaya kadar, ne kadar şehit verdi! Bunu öyle kolay düşürmeyeceksiniz. Diğerleri kalktıları ki ezildiler. Eğer biz de böyle olursak bizden kötüsü yoktur. Çünkü PKK'nin düşmesi, PKK önderliğinin düşmesi, Kürdistan halkının ölümüdür. Bunun için, Partiyi oynamamız. PKK'nin siyaseti yürütülmezse, kendi elimizde PKK'yi öldürmüş oluruz. Tarihiizide böyle örnekler yoktur. Eğer biraz dönüp tarlıne ve buğüne bakarsak, durum böyledir. Bunun için hiç kimse, "Ben kendim içinim; ben kendimi bir dakikada kendi edebilirim" diyemez. Hayır, kendimizi erikenden şehit etmeye hakkımız yoktur. Bazıları ölümünden öteyeye benden ne istiyorsunuz diyebilirler. Yok, istiyorum başka çok şey istiyorum. Her şeyi sadece benden istemeyin, kendinden de isteyin. Tüm arkadaşlar da kendilerinden istemelidirler. Ben, yirmi yıldır süreki kendimden katıyorum. Önderliğimizi böyle yarattık, yökten başlayarak buğüne kadar çok şey elde ettik. Genişleme vardır ve insan onu korumayı her yerde yapabilir. Sizlerin elinde çok imkan vardır ve çok şey yapmanız gerektir. Şimdi Kürdistan'da, yedi yaşından yetişmiş yavaşına kadar kadın, erkek, çocuk her kes savaşılabılır; öldürülebilir, yürüyebilir, örgütleylebilir. Camilere, düğünlere, köylere, şehirlere, her yere girip çıkabilirler. Birçoğu, taşlarla, sopalarla, silahlarla düşmanın üzerine yürümlü. Bunun için imkanlar her zamankinden daha çoktur. Onun için bugün, hepimize görev vardır. Yedi yaşındaki çocuklardan tutalım, yetmiş yaşındaki itihyarlara kadar herkesin görevi vardır. Görev sadece benim değildir. İçine girmiş olduğumuz dönemde, savaş kızışmıştır. Biz diyoruz ki, bu halk savasılır; halkın bağımsızlık ve özgürlük dönemidir. Herkes bunun için, kendine düşen işi yapacak, yaratıcı olacak, kafasını çalıştıracak,

bir şey olur.

Şimdi bazı güçler, düşmanın eliyle, emperyalistlerin eliyle bu siyaseti yürütmek istiyorlar. Nitekim, Altın alta düşmanla birleşmişler. Bunlar en büyük hainlerdir. Eskiden, Kürdistan'ı inkar ediyorlardı. Şimdi kabul edecekler, ama bunların eliyle, kendi egemenlikleri altında. Bu son oyunları, ama en kötü oyunlardır bunları de budur. Tam da yıllardır kır kırk yararcasına uğruştüğümüz mücadeleleri bir neticeye ulaştıracakken bunlar ortaya çıkıyor. Bunlara fırsat verilmemelidir. Bunlar yine bizim üzerimizde bazı oyunları oynamak istiyorlar ve kendi istedikleri biçimde oynamak istiyorlar. Hem de bizim adamıza, bizim kanımıza üzerinde. Bunlar çok pişman olacaklar. Bunlarla nerede karşılaşılırsa; "Siz ne kadar kan dökmüşsünüz, hangi yolda, nerde, şimdiye kadar nerdeydiniz, nerede geliyorsunuz?" soruları kesin sorulmalıdır. Cevaplandırılmadılar mı? "Yerinize oturun, dürüst olun, sizler büyük düşmanlıktır, en büyük kötlülüğü yapıyorsunuz" denilmelidir. Böyle gidilmelidir işlerimize. PKK üzerinde oynamak istedikleri oyunları, böyle boşa çıkarılabılır. Önemli bir aşamada birisi kalkıyor, bizimle oynuyor. Bizim içimizden de çıkıyorlar, PKK'de de böylelerin çıkması mümkündür. Dar anlımlara ve fırsatları kolluyorlar ve kendilerini alttan düşmana yetiştiriyorlar, düşmanla ilişkileri geçiyorlar. Şimdiye kadar böyleleri çok çıktı. Bundan sonra hem de önderlik adına çıkarılan oklarla.

Ben, her zaman söylemiş; önderlik, neye bağlı olarak geliyor? Önder-

"...Bu dönem, her dönemden daha çok cesaret istiyor. Şehitlerin üzerinde durun ama ağlamak geri bir olay. Buna da müsaade edilmemelidir. Bunu artık halk olarak bir gelenek haline getirmemiz şarttır. Başka türlü savaştan, bağımsızlıktan, özgürlükten söz edemeyiz. Başka türlü yaklaşımlar onların değerini düşürmektedir. Biz bundan sonra bu biçimde işimizi yürütelim. Ben, kendim yapabilirim. Eğer biz on yıl daha böylesi toplantılarda, halk karşısında hazır olabilirsek, Kürdistan kurtulabilecekler..."

lik, günbegün, adım-adım mücadeleyi geliştirmek mümkün olur. Eğer biz bugün, önderliğimizi kanıtlayamıyacak, ancak bu biçimde kanıtlayabilmiz. Şimdiye kadar yaptığımız önderliği ve bugünkü önderliğimizi onaylıyoruz, bu iyi ve arzulanan bir şeydir. Ben mücadeleyi bu kadar geliştiriyoruz, daha da geliştireceğiz. Önderliği kabul etmek her şeyden önce gelir ama, halk benim üzerinde de durmalıdır. Eksikliklerimizi ortaya çıkarabilmeyiz. Ben mücadeleyi geliştirmedim benden hesap sormalıdır. Buna hakkı vardır. Benden hesap sormalı, Partiden hesap sormalıdır, halkın kendisi sormalıdır. Mücadeleyi daha iyi geliştirebileceğimizi ortaya çıkarmalıdır da mümkündür. Mücadeleci, dürüst, her aşamada mücadeleyi geliştirebilen birinin çıkarın ortaya, önderlik sorununu, insan böyle halleder. Şimdi, iyi güzel bir şey; "önder" diyorsunuz, "Başkan söyle, Başkan böylesi" diyorsunuz. Fakat mesele ben değilim. Ben de, ortaya yeni önderler çıkarmayı istiyorum. Sadece bugün için de değil, yarın için. Şimdiye kadar yürüttüğümüz mücadeleye, nasil önderliği yaratacağız, önderlerin özellikleri nelerdir, onların yeni başını nasıldır, mücadelesini nasıldır, bunları çıkardık ortaya. Ben şimdi kendimi tam önder saymıyorum. Fakat önderlik özellikleri üzerinde duruyorum, önderlerin imkanları üzerinde duruyorum. Önderlik üzere nasil temsil ediyor; teoride, pratikte, nasil temsil etmelidir? Ben bunu ortaya çıkarıyorum ve yapıyorum

da, sınırsız yapıyorum. Bundan sonra kimsenin önderlikle oynamaması için yapıyorum bunu. Çünkü bu sorun, hepsinden önce gelir. Ben diyebilirim ki, şimdiye kadar Kürt halkının içinde önderlikle oynandığı kadar, hiçbir halkta oynamamıştır ve önderlikle oynamanın verdiği zararlar da az değildir. Bunun için, bundan böyle önderlik yapmak isteyen, PKK önderliğine baksın. Biz şimdiye kadar bu işi nasil yürüttük? Bu kadar gelişmeyi nasil yarattık, yotkan nasil bu kadar gelişme yarattık? Her şeyden önce şunu bilmelim ki, yoklukta yaratamayan biri, bolculukta yaratamaz. Belki yarın sen, devlet sahibi de olursun ama, böyle biri devlet sahibi de olsa devleti yine satar. Nasil satacak? Kendisini kaybedecek ve öylece satmış olacak. Eğer kişi kendisini kaybetmezse, halkı o dönemde kalkındırır, daha da geliştirir. Ama eğer kendisini kaybederse, kendi çıkarları üzerinde durur ve halkı satar. Çünkü Kürt halkı zayıf bir halktır, onu ucuca satabilecekler çıkar. Bu diğer önderlerin bir tek günlerini bile idare etmek milyonları gerektiriyor. Milyonları kim verecek ya da niye verecek? Bunlar, ülkeyi satıyorlar, siyasette satıyorlar, oyun ve entrikaları satıyorlar. Sadece satmakla da kalmayıp halkın kaderini oynuyorlar. Halkın kaderiyle bu kadar oynamanın karşısında durmalıdır. Ölüncüye kadar da kabul edilmemelidir ve oynamak istedikleri oyunları tüm yönleriyle ortaya çıkarılmalıdır.

Eskiden bir tek dostumuz yoktu. Ben şimdi düşünüyorum da; biz geldiklerimizde bu kadar dostlarımız, çokça çıkıyor. Bunlar önderlikle oynuyorlar. Bunlar sahte önderlerdir. İnsan böyle önderlere fırsat vermemelidir. Sen "önderim" diyorsun; peki yerinde ve zamanında bağımsızlık için ne kadar hizmet verdin? İkinci sata da budur; kendi huzmetine bak, amacımız uğruna, maneviyatımızı, insanımızı, insanımızı ne kadar geliştirdin? Birliğimizi ne kadar geliştirdin? Sen kiri ne kadar temizledin? Ve halkımızı ne kadar birleştirdin? Ben kadar silahlılandırın? O zaman önderlik derecen belli olur. İnsan meseleye böyle bakmalı, ondan sonra kendisine "önder" demelidir. Bizim şimdiye kadar arkadaşların geliştirmesi ve halkın birleşmesi için önderlik adına yaptığımız ve yapmak istediğimiz budur. İnsan bu bakış açısıyla PKK önderliğine bakarsa gereken sonucu rahat çıkarabilir.

Bundan sonra kendim olmasam da olmasam da, kalıca arkadaşlar olsa da bir tek kişi de olsa, on yıl bile kendisini yürütebilir. Yeter ki dürüst olsun, yapabilir. Bizim on yılda yaptığımız bunun ispatıdır. On yılda biz nasil yaptık? Bu kadar imkan olduktan sonra, bir kişi tek de kalsa yapabilir. Yerinde, bizim yaptığımız gibi yapar ve kendisiyle, Partyle, halkla oynamazsa, rahatsızlık yapabilir. Bunun için mesele, fanis şahıs, falan usul değildir. Yaratığımız değerlerin kıymetini bilirse, bir tek kişi de kalsa sununa kadar götürebilir. Bunun için ben diyorum ki, eğer biz, kendimizle oynamazsak, adamıza oynamazsak bu dava sununa kadar yürütülür, bağımsızlığa kadar bu biçimde yürür. Bunun yapmak için imanımız tamdır. Bunu söyleyen, ispatlıyor ve öyle söylüyor. Şimdiye kadar ne söylemiş hepisi ispatlanmıştır. Eskiden böyle ispatlayı yotku, onun için de kelimelerden tutuyorduk. Şimdi meydana çıkan şeylerin gücünü görüyoruz. Hepimizin de gözlerini önderinde. Yazmakla, pratikle, gerçeklerle her gün bu mücadeleyi geliştiriyoruz. Dünyaya yayılıyor, her gün biraz daha ispatlanıyor. Bundan sonra da yaşarız, bu biçimde ve bu yolda yaşayacağız. Eğer böyle olursa bu dava devam edecek. Eğer gerçekler yıkılırsa bu de yıkılır. Fakat sununa kadar böyle devam edecek, davamızda başarılanılamayacağı için hiçbir neden yoktur. İnsan bundan daha iyi bir şey yürütmek. Bundan daha iyi bir yol da yoktur. Biz bu yaşamdan daha iyi bir yaşam vardır diyemeyiz. Bunun için kendimizi, on yıl, yüz yıl öteye ulaştırmalı, toparlamalı ve bir

"...Önderliği kabul etmek her şeyden önce gelir ama, halk benim üzerinde de durmalıdır. Eksikliklerimizi ortaya çıkarabilmeyiz. Ben mücadeleyi geliştirmedim benden hesap sormalıdır. Buna hakkı vardır. Benden hesap sormalı, Partiden hesap sormalıdır, halkın kendisi sormalıdır..."

çokça çıkıyor. Bunlar önderlikle oynuyorlar. Bunlar sahte önderlerdir. İnsan böyle önderlere fırsat vermemelidir. Sen "önderim" diyorsun; peki yerinde ve zamanında bağımsızlık için ne kadar hizmet verdin? İkinci sata da budur; kendi huzmetine bak, amacımız uğruna, maneviyatımızı, insanımızı, insanımızı ne kadar geliştirdin? Birliğimizi ne kadar geliştirdin? Sen kiri ne kadar temizledin? Ve halkımızı ne kadar birleştirdin? Ben kadar silahlılandırın? O zaman önderlik derecen belli olur. İnsan meseleye böyle bakmalı, ondan sonra kendisine "önder" demelidir. Bizim şimdiye kadar arkadaşların geliştirmesi ve halkın birleşmesi için önderlik adına yaptığımız ve yapmak istediğimiz budur. İnsan bu bakış açısıyla PKK önderliğine bakarsa gereken sonucu rahat çıkarabilir.

Bundan sonra kendim olmasam da olmasam da, kalıca arkadaşlar olsa da bir tek kişi de olsa, on yıl bile kendisini yürütebilir. Yeter ki dürüst olsun, yapabilir. Bizim on yılda yaptığımız bunun ispatıdır. On yılda biz nasil yaptık? Bu kadar imkan olduktan sonra, bir kişi tek de kalsa yapabilir. Yerinde, bizim yaptığımız gibi yapar ve kendisiyle, Partyle, halkla oynamazsa, rahatsızlık yapabilir. Bunun için mesele, fanis şahıs, falan usul değildir. Yaratığımız değerlerin kıymetini bilirse, bir tek kişi de kalsa sununa kadar götürebilir. Bunun için ben diyorum ki, eğer biz, kendimizle oynamazsak, adamıza oynamazsak bu dava sununa kadar yürütülür, bağımsızlığa kadar bu biçimde yürür. Bunun yapmak için imanımız tamdır. Bunu söyleyen, ispatlıyor ve öyle söylüyor. Şimdiye kadar ne söylemiş hepisi ispatlanmıştır. Eskiden böyle ispatlayı yotku, onun için de kelimelerden tutuyorduk. Şimdi meydana çıkan şeylerin gücünü görüyoruz. Hepimizin de gözlerini önderinde. Yazmakla, pratikle, gerçeklerle her gün bu mücadeleyi geliştiriyoruz. Dünyaya yayılıyor, her gün biraz daha ispatlanıyor. Bundan sonra da yaşarız, bu biçimde ve bu yolda yaşayacağız. Eğer böyle olursa bu dava devam edecek. Eğer gerçekler yıkılırsa bu de yıkılır. Fakat sununa kadar böyle devam edecek, davamızda başarılanılamayacağı için hiçbir neden yoktur. İnsan bundan daha iyi bir şey yürütmek. Bundan daha iyi bir yol da yoktur. Biz bu yaşamdan daha iyi bir yaşam vardır diyemeyiz. Bunun için kendimizi, on yıl, yüz yıl öteye ulaştırmalı, toparlamalı ve bir

top haline getirmeyiz. Ancak böyle kendi yolunmuzu yürütebiliriz.

Eskiden biz, böyle söyleyenler nerededir diyorduk? Biz, ne zorlukları ve neyi nasil yaparık bugüne ulaştık? Şimdi Kürdistan'da bizden daha iyi kim var? Bizim sesimizden daha yüksek ses, bizim kahramanlığımızdan daha büyük kahramanlık kimde vardır? Bu ispatlanmıştır. Ben, yine eskiden böyle yürütüyordunuz veya niye böyle kaldınız diye soruyorum. Şimdiye kadar halk için sunu söylemiyordum, fakat bundan sonra artık söyleyebilirim: Madem ki siz kendi gözlemlerinizle bu kadar şeyi görüyorsunuz, bundan böyle kendinizi toparlayacaksınız ve yürüteceksiniz. Sizin buna mecbursunuz, çünkü artık yaşam buna istiyor ve bu yaşamdan başka bir yaşamla yürüyorsunuz. Gözlerinizi açıp berrinkini çalıştırın, düşünün; insanın her gün kendisini tanıması, kendisini görme, kendisi için yakalaması ve yapması şarttır. Yaşamı isteyen kimdir? Siz kendinizsiniz. Benden daha fazla siz yaşamı istiyorsunuz. Ben, kendim için yaşamı istiyordum. PKK için, sizler için, kişisel yaşamımı istiyordum. Benim yaşamım; PKK'li yoldaşların yaşamı, halkın yaşamıya biridir. Bir bütün olarak PKK'lilerin yaşamı, Kürdistan halkının yaşamıdır, onun içindir. Bu kadar büyük fedakarlık var. Siz de bundan sonra kendi fedakarlığınızı yapın. Madem ki siz doğru bir yaşamı istiyorsunuz, işte şereflil olan budur. Şerefsiz bir yaşam, yaşam değildir; kendinizi kırık kat yerin dibine sokun ama, "Yaşam budur" demek. En büyük ayıp budur. Ben inanıyorum ki, bizim halkımız için de şereflil bir yaşam gerektirir. Mümkün değil ki tek bir dürüst insanımız bile şerefsiz bir yaşamı kendisi için istesin ve "Bu kaderimizdir" desin. Ancak kötünün en kötüsü böyle bir şeyi isteyebilir, yaşı olsun genç olsun olsun hepimiz de güzel bir yaşam istiyorsunuz. İşte yaşam budur. Eğer ölüme de gerekiyorsa, bu bedeli vereceksiniz. Bundan kendinize bir yaşam yaratacaksınız, kötü bir yaşamı kabul etmeyeceksiniz. Ölümler kabul edilir fakat bu kabul edilmez. Eğer bundan böyle yaşamı böyle biçim vereceksiniz, kendi yerimizi, dünya özgür halkları arasındakilerimiz stabilizir. Ve bugün mücadelemiz bunu ispatlıyor.

Önderliğimiz altında bu aşamaya kadar getirdiğimiz mücadeleyi, ben inanıyorum ki bundan böyle de yürütebiliriz. Biz elimizden geleni yapı-

cağız, eskisinden daha çok derin ve geniş bir mücadeleye vereceğiz, eskisinden daha çok dostluklar kuracağız. Partinin içinde en büyük arkadaşlığı yapacağız ve halkla en iyi bağları kuracağız, zaten her şey halk içindir. Eskisinden daha çok halkla hizmet edeceğiz. Yine söylüyorum, ben kendim de her şeyden önce hizmetkarım, yani, işte "Kendini böyle koru, kendini böyle yaşat" diyorlar ama, esas olarak mücadeleyi için emelden geleni yapacağız. Ben de insanım, ben de emekçiyim ve bir savaşçıyım. Şimdi binlerce arkadaş var, milyonlarca çocuk yetişiyor, büyüyorlar. Bunlar benden daha çok iyi yapabilirler. Bu yolda bizim öğrendiklerimizi, bizim yaptıklarımızı kendileri öğrenmeye koyun, bizim gibi iş yapın. Tüm arkadaşlar bu işi yürütebilirler. Bunun için düşmanın oyunu şimdi bu noktadadır. "İşte falan yerdeki PKK'li söylemiş, böyle demiş" diye halkın umuduyula oynamak istiyorlar, arkadaşların cesaretine oynamak istiyorlar. Bu tür şeylere karşılık yanık durulmalıdır. Dedim ya, bizim için ölümler yoktur. Biz kendimizi özümşamayacağız, kim kalırsa sonunda, kalan tüm işi yürütebilir. Diğerleri hep düşmanın oyunlardır ve bizim geçmişteki mantığımızdır.

Çok ağlamak iyi bir şey değildir. Ağlamak ne için? Eskiden düşüğümüzü içinde, ama şimdi kalkış var. Onun için ağlamamız yerini gülmek almaldır. Günde onun şehidimiz de olsa yine gülmesini öğrendim. Şimdiye kadar bu işi yapmışız, bu da, bizden öğrenmeyen gereken bir şeydir. Bizim içimizde de çok arkadaş kendisini yere atıyor. Benim binlerce şehidim oldu ve bunları ben kendim emile yarattım, benden bir parçaydılar. Ancak şimdiye kadar gözümden tek bir damla yaş akmamıştır; eğer aksaydı, düşmanın oyununa gelmiş olurdu. Ben, sizden daha çok arkadaşlarınız düşünüyorum. Siz onların analarınızdı, babalarınızdı, ama onlar benim arkadaşlarımdır. Sizin daha iyi onları tanıdığınız, sizden daha çok biz onlardan soruluyoruz. Bunun için, ağlamak yok. Bu dönem her dönemden daha çok cesaret istiyor. Şehitlerin üzerinde durun ama ağlamak geri bir olay. Buna da müsaade edilmemelidir. Bunu artık halk olarak bir gelenek haline getirmemiz şarttır. Başka türlü savaştan, bağımsızlıktan, özgürlükten söz edemeyiz. Şehitlerin üzerinde durun. Başka türlü yaklaşımlar onların değerini düşürmektedir. Gerici bir şeydir. Onların üzerine ağlamak geri bir olaydır. İnsan buna iyi olmamalı. Biz bundan sonra bu biçimde işimizi yürütelim. Ben, kendim yapabilirim. Eğer biz on yıl daha böylesi toplantılarda, halk karşısında hazır olabilirsek, Kürdistan kurtulabilecekler. Bu düşman ülkemizden çekilirse, halk kendi kaderi üzerinde hakim olacaktır. Kürdistan böylece kurulmuş olacaktır. Ben buna kefilim. Mücadelele, önderliğimizle, hizmetimize bunu yapabiliriz. Eğer kalırsanız, yine başkaları da kalırsa bu biçimleye yapmalıdır. Eğer hazır olursanız ve bizim yönetimizde bu işi yürütürlerse, yapabilirler. Eğer doğru yolda gerekenler yapılsa, önmüzdeki on yıl dünyada Kürdistan'ın yılları olacaktır. Kürdistan'da halk, özgür ve eşit olacaktır. Bolgede komşu halklarla birlik ve kardeşlik sağlanabilecektir. Onlar ne kadar hak sahibi iseler, bu de o kadar hak sahibiz. Bunun için, dünyada böyle bir Kürdistan, Kürdistan'da da böyle bir halk yaratılabilir. Biz on yıl için halklarımız haline getirebiliriz. Elimizden ne geliyorsa yapabiliriz. Sonuna kadar büyük bir inanca hizmet eder, kendimize ve halkımıza bir yer yapabiliriz.

3 NİSAN KÜRDİSTAN'DA İHANETİ EZME GÜNÜ OLARAK ANILACAKTIR

1990 NEWROZ'uyla birlikte girdiği yeni mücadele yılında, Kürdistan en güzel, en yoğun ve en anlamlı günlerini yaşadı. Kürdistan toprakları en azından yakın tarihinde tank otlaklarında ölüme kapsamlı kitle ayaklanmalarına sahne oldu. 15 Ağustos 1984 tarihinde başlayan ve kararı bir hüküm sürdüren gerilla savaşı, başkimsi kabanar siyasal eylemliliğiyle bütünleşerek sözcüğün gerçek anlamında bir halk savaşına dönüştü. Faşist-sömürgeci düşman kamuşağını yaran yurtsever halk kitlelerinin doğrudan mücadele arenasına atılması, ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir döneme girdiğini haber verdi. İşte tam da böyle bir tarihsel döneme geçekleştiğinden bir devrimci intikam eylemi yeni dönem niteliğini yine pekiştirdi ve döneme yeni bir anlam kattı. Bu eylem, insanlık tarihinin yüzkarası ve çağımızın en büyük utancı olan Türk sömürgeçliğinin tanımını açan hain Şahin Dönmez'e karşı düzenlenen ve başarıyla sonuçlanan imha operasyonuydu. Sorununanin yedi-denize yitmiş başsızlık ve özgürlük değerlerine sımsıkı sarıldığı ve bu değerleri Kürdistan'a yerleştirmiştiğin ölümlü hiçe sayarak sömürgeci düşmana karşı başkaldırdığı bir dönemde, düşmanın büyük umutlar bağladığı ulusal ihanetin bu en önde gelen temsilcisinin cezalandırılması, 1990 Newroz'unu tarihinin karşılığını en güzel bir biçimde bulan PKK'ın zümre haline getirdi. Yıllardır Kürdistan'ın önderliğinde kesinleşmiş olarak devam eden devrimci direnişin geniş kitleleri boyutlara ulaşmasını bu eylemle imhalet indirilimsiz ölümlü bir darbenin eşlik etmesi, Kürdistan'ın fazla sonuç veremeyen klasik direniş geleceğinden kopuşunun açık bir göstergesi oldu.

Kuşkusuz direnme Kürdistan açısından yeni bir olgu değildir. Aynı biçimde toplumun direnme gücünü azaltan, zayıflatılan ve giderek çöken ihanet de Kürdistan için kökleri geçmişe uzanan korkunç bir toplumsal hastalık olarak karşımıza dikilmiştir. Dünyanın hiçbir ülkesinde ihanet olgusu Kürdistan'daki biçimi kadar sürükülük arzmetmiş ve bu denli tahripkâr olmamıştır. Geçmiş yıllarda (veya yüzyıllarda) ülkemizde ortaya çıkan direnme hareketlerini baktığımız zaman, bu hareketlerin hemen hepsinin bastırılmasını ve ezilmesini ihanetin son derece belirgin bir rol oynadığı görülmektedir. Özellikle sömürgeci Türk burjuvazisinin Kürdistan üzerinde egemenliğini kurup geliştirmeye çalıştığı dönem gerçekleştirildi. İhanete karşı gösterdiği şiddetli tepki ve duyduğu büyük öfkeye karşı, halkımız ihanete darbe vuramamış ve her defasından yabancu saldırganlarla yeni hainlerin ittifakı üstün gördü. Kuzey Kürdistan açısından yakın tarihinin başka bir önemli gerçeği de, hainleri cezalandıran günlerin yine Türk sömürgeçleri olmalarıdır. Sömürgeçler Kuzey Kürdistan'daki ulusal bütünlüğün yoksun direnişleri ve isyanları ezdikten sonra, bu cezalandırıldıkları hainleri de cezalandırdığı ve çoğunlukla imha etmişlerdir. Halkımız bir türlü ihanete karşı savaşma ve hainleri cezalandırma olanağı bulunamamış; direnişin ruhundan sonra, sömürgeci güçlerin ve giderek kurumsallaştıran ihanetin basını altında soluk alamaz duruma düşmüştü.

Çağdaş ikteler temeline gelişen ve sağlam bir devrimci önderliğe kavuşan ulusal kurtuluş savaşımızın ayrırdığı özelliklerinden ve başlıca

güç kaynaklarından biri işte bu noktada yatmaktadır. Kürdistan gerçekliğini somut çözümlemesinde yola çıkan PKK hareketi, henüz politik bir akın olarak biçimlendiği dönemde, açılmaşmış hain güçlere ve kurumlara karşı savaşımı öne çıkarmış; ulusal kurtuluş mücadelesine halkı götürme ve kitlelere malteminin böyle bir savaşının yoğunlaştırılmasından geçtiğini ortaya koymuştur. Buna karşılık, sömürgeci Türk burjuvazisi de, PKK hareketinin ideolojik bir grup dönemini yaşadığı andaşlayarak günümüzde genceye dek geçen süreçte, devrimci gelişmeye karşı ihanetle vazgeçemeyeceği bir silah olarak kullanmıştır. Devrimci direnişin karşısına ulusal ihanetin çıkarılması, en ağır ve en çalınca uygulamasını, tezgahlanan 12 Eylül askerî-faşist darbesi ile birlikte cezalandırıldı. Toplumumuzun en dinamik güçleriyle halkımızın seçkin önderlerinin tutulduğu zindanlarda ihanet biricik yaşam yolu olarak dayatılmış, bunun için her türlü zulüm ve zorbalık sergilenmiş, bütün bu güçler Türkiye'den ayrı atesli savunculular haline getirilmemişlerdir. Zindanlarda başlayanlar bütün Kürdistan toplumuna yeniden egemen kılınmaya çalışılan bu ihanet ettirme ve ajantlaşma operasyonunda, ünlü dönem Şahin Dönmez'in büyük rolü ve tartışılmaz katkısı mevcuttur. Bu yüzden "Genç Kemalistler Birliği" adındaki ihanet temsilcinin başını çeken ve ulusumuz için hazırlanan yürütülge konan yekeme planında başa soyunan bu hainin cezalandırılması görkemli bir eylemdir; bu hainin kişiliğinde en üst düzeyde temsili ve uygulamasını bulan ihanet geleceğinin paramparça edilmesidir. Bu eylemin gerçek anlamı budur.

Burada bir gerçeğin ısrarla vurgulanması gerekir. Hayvanlaşmanın zincirlerinden bosalması anlamına gelen 12 Eylül faşizmi, Diyarbakır Cezaevi başta olmak üzere, Kürdistan'daki zindanlarda dünyada eşine ender tanık bulan bir zulüm sergiledi. Savaş tutsakları üzerinde görülmüş işkence yöntemleri dendi. Zindan yaşamının her saniyesi işkenceyle doldurdu. Bu korkunç zulüm ve zorbalık temeline tutsakları insanlıklarını kumşaya, içinde yere aldıkları tarihin en insanlık dışı sahip davasına inanat etmeye zorladı ve kendi davalarna karşı savaşmaya çalıştı. Bunun sonucu olarak zulüm ve zorbalığın çeci başlatır kazandırdığı kısa süren dönemler oldu. Tutsak kitlelerinin bir kesimi cezaevi yönetiminin kuyduğu kurallara uydu. İçlerinden bir bölümü "İtiraf"larda bulundu. Ne var ki bu teslimiyet dönemi kısa sürdü. Kürdistan halkının en değerli evlatları tutsaklara dayatılan ölüm silahlını düşmanın elinden alarak düşmana karşı kullandılar. Düşmanın kendileri şahsında Kürt ulusunu yoktme planlarını boşa çıkarmak için kendi yaşamalarını ortaya koydular. Direnişin teslimiyete galebe çalması için açık grevlerinde ve ölüm oruçlarında can verdiler. Killenen direniş atesini yeniden tutuşturup alevidemirlik amacıyla kendi bedenlerini çira gibi yakttılar. Bu süreçte sadece Diyarbakır zindanlarında sayılan otuz bir kişi ölmüştür; PKK kadrosunun şehit düşmesi, zindanların devrimci direnişini yitkilmaz kalelerine dönüştürdü. Tutsak kitleleri topyekün direniş çizgisinde birleşti.

Devrimci mücadele hiçbir yerde ve hiçbir zaman da bu rol izalemez. Mücadele süreci boyunca çok çeşitli

savaşım biçimleri bulmuş ugulanır. Bu zindanlarda da böyle oldu. Zindan direnişinin önderleri en yüce değer insanırd ikesinden hareket ettiler. Düşman, insanları insanlığını kumşaya ve hayvanlaşmayı dayattı. Onlar, insanlık onurlarını yücttüler, yükseklerde tuturdu. İnsanlık uğruna savaşımı zafer götürmek için olağanüstü bir çaba harcadılar. Teslimiyet günlerinde düşman uygulamalarına buyn eğişmiş tutsakları yeniden direniş kazandırdılar. Öyle ki, faşizmin en karanlık günlerinde ölüşüz düşman uygulamaları karşısında boyun eğmiş, hatta televizyon programlarına konuk edilerek düşman propagandasına alet edilmiş tutsaklar bile yeniden direniş saflarına çekildiler. Kısacası zindan direnişinin önderleri, düşmanın yoktme politikasını yeniliğe uğratmak için yaşamalarını insanlık davasına katkı ettiler, bilinç ürettiler, değerleri netleştirdiler ve insanları kanla yuğurdular insanlık değerleri etrafında birleştirdiler.

Ancak Şahin Dönmez haini faşizmin bu karanlık günlerinde düşmana teslim olmuş bir değildi. O daha 1979 yılında Elazığ'da tutulduğunda zaman, polis bir tek işkencesi bile yemedi, ruhunu ve bedenini Türk sömürgeçlerine sattı. Tutulduğundan çok kısa bir süre sonra düşman polistyle birlikte çalışmaya başladı. Ülke çapında bildiği bütün örgütsel ilişkileri ve Parti çalışanlarını adlarını düşmana sundu. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yakalanması için özel bir çaba harcadı; kalibaleceği olan yerler hakkında düşmana kapsamlı bilgi verdi. Bu hain için ÖCALAN yoldaşın yakalanması veya imha edilmesi esas alınmadıkça, PKK'nin varlığını son vermek olanağızıdır. Hain Rayber'in ardılı, tutuklama operasyonunu yöneten MIT yetkilerine, "PKK'yi yok etmek istiyorsanız APO'yu ortadan kaldırmalısınız; çünkü APO yaşadıkça, PKK'yi yok etmeniz bile, yine kırk tane PKK yaratır" diyor.

Şahin Dönmez'in faşist-sömürgeci düşmanın hizmetindeki asil faaliyetleri, 12 Eylül darbesinden sonra Elazığ'dan Diyarbakır Cezaevi'ne aktırılmasıyla birlikte başladı. Askerî-faşist darbenin ardından Diyarbakır zindanları PKK'nin önder kadroları ve militanlarının teksif edildiği bir toplama kampına dönüştürüldü. En üst düzeyde hazırlanan planların hızla uygulanması ve yakından denetlenmesi için, kampın yönetimini doğrudan Genelkurmay Başkanlığı'na ve Özel Harp Dairesi'ne karşı sorumlu olan özel bir ekibe devredildi. Ekipler başına da Nazi kasaplarına rahat okutturan Türk faşist kasabası Esat Oktay Yıldırım getirildi. Faşist yekünbunun komutasındaki ekibi zindanların ilki işi savaş tutsaklarına dünyada benzeri görülmek bir işkenceyi dayattık oldu. Her dakikası ölüme bedel bir işkenceye yarılan bütün tutsaklara tek bir çıkış yolu gösterilmedi: Kendi ulusal kimliğini reddederdek "Türüküm" demek! Aralık tutulan biricik yaşam yolu buydu.

Şahin Dönmez Elazığ Cezaevi'nden Diyarbakır cezaevine adım atar atmaz, özel işkence ekibinin bütün istemlerine olumlu karşılık verdi. Bu bedeliyle ve korkunç zulüm makinasının hizmetine girdi. Ama hain sadece makının pasif bir diğlisi olmakla yetinmedi; sadece makının istemlerine göre davran ve emrile iş gören bir öge olarak kaldı; daha ilerine gitti. Zulüm ve işkence makinasının en aktif ögele-

lerinden biri oldu. Savaş tutsaklarının kimlikleri, konular ve fonksiyonları hakkında enfendilerine kapsamlı bilgiler sundu. Tutsaklara diç çöretmek daha etkin işkence yöntemleri konusunda goritlere yö gösterdi. Onlarla birlikte tutsaklara uygulanan işkence seanslarına katıldı. Bu tutu-muyla kısa zamanda faşist Yüzbaş Esat Oktay Yıldırım'ın yönettiği işkence ekibinin en gözde elemanı haline geldi. Yararlamak istenen ihanet zincirine daha sonra yeni halkalar kattıldı. Yıldırım Merkit, Ali Gündüz ve Erol Değirmenci gibi hainler de Şahin Dönmez'in yanında yer aldılar. Hiçbir ölüğü tanımayan usaklıkları, bu hainleri kendiler aralarında yarıştıttı. Şahin Dönmez-Ali Gündüz bir ekibe, Yıldırım Merkit-Erol Değirmenci başka bir ekibi oluşturdu. Tam bir köpek sadakata iyafendilerine bağlı oldukları göstermek için tutsaklara daha hayvanca saldırı-maya, daha çok insanı "İtiraf" zorlamaya başladılar. Öyle ki, bütün bu konularda meslekten işkencecileri dahi geride bıraktılar.

12 Eylül faşizminin bu ihanet çetesi "Genç Kemalistler Birliği" adı verilen bir örgütlenme etrafında birleştirdiğini biliyoruz. Aynı şekilde bu ihanet örgütlenmesinin bir kolununda dışarda oluşturulmuş istendiyi ve başını Semir provokatorünün çektiği animsanacaaktı. Düşmanın planları çok netti. Düşman PKK'yi sadece yoktlemeyi tasarlamakla kalmıyordu, aynı zamanda kendi karşısına dönüştürmeye çalışıyordu. İşkence, zulüm ve zorbalığın esas hedefi buydu. Hedefe ulaşmak için işe ilkin cezalandırılan başlanıyordu. Zindanlar tutsakların direnmek bilmeyen bir işkence ve terörle Türkleştirilmek istendiyi birer "okul"du. Şahin Yıldırım çetesi, enfendilerine sundukları yazılı değerlendirmelerde, zindanlara "okul" adını veriyorlardı. Faşist yekünbunun komutasındaki işkence ekibi "öğretmenler topluluğu", kendileri de Türklük suhruna varmış "öğrenciler"di. 12 Eylül faşizminde işkence hayvanlaşmadan medet umuyordu. Yıldırım Merkit ve ötekiler gibi birkaç zindanin içinde yekün bir parça insanlığı da öldürüyor; ilkin bunları köpek gibi havlatıyor, eşek gibi anıyor ve "ben hayvanım" ediriyor; insanlığını kusup havanlaşan bu yaratıkları "özbeöz öldürdük" olduklarını söyleyiyor ve Türkün kendilerini "şahlanan Türklüğün" hizmetine koşuyor. "Özbeöz Türk" ünvanına sahip olmanın yolu, kendi benliğini öldürmekten ve bütün insani değerlerden arınmaktan geçiyordu. İşte "Genç Kemalistler Birliği" adındaki ihanet çetesi bu yolla "gerçekçi bulmuş" yaratıklandırma oluşuyordu.

Sonuçta başarısızlığa uğratıldığı ve yeniliğe mahkum edildiği için, bu politikanın içkendi tehlikelerini küçümsemesi ve başını Şahin Dönmez'in çektiği çetenin sergilediği ihanetin korkunçluğunu görmezlikten gelinmesi kesinlikle doğru değildir. Şahin Dönmez, 12 Eylül faşizminin biçimlendirip bütün Kürdistan'a egemen kılmağı istediği tipin ta kendisidir. Gerçekte bir dönem Kürdistan politikası pratik ifadesini Şahin Dönmez'in ve "Genç Kemalistler Birliği"nin şahsında bulmuştur. 12 Eylül faşizminin Kürdistan için öngörülüğü gelecek, başlangıcı bu hain ve ihanet örgütlenmesinin özüğünde dale gelmiştir. Faşizm, toplumun öncü güçleri üzerinde sürdürdüğü bu uygulamaların başarısızlanı yola çıkararak, aynı uygulama-yı Kürdistan halkına dayatmış ve kendisini bu işi başaracağına inan-

dırmiştir. Zindanlardaki dizginsiz zulüm uygulamasının amacı bellidir: Devrimci kişiliğini ve ulusal benliğini korumakta sonuna değin kararlı davranışların "kelleten koparılacak", kimi işkencelerle katledilecek ve darıcağına gönderilecektir. Önderlerinin koparılan geniş tutsaklar kitleisi ise, kesinleşmiş devam eden işkence uygulamalarına boyun eğerek, "Genç Kemalistler Birliği"nin bünyesinde toplanacaktır. Bu konuda başarı sağlandığı ölüde halkın canlanan kurtuluş umutları da kırılacak ve daha kolay olacaktır.

Kemalizmin karşılarını kendisine benzetmede ve bir dönem savundukları davaya karşı savatırmada deneyim birikimine sahip olduğuna kabul etmek gerekir. Aslında bu genelle Türk burjuvazisinin belirli özelliklerinden biridir. Eski bir Türkçü olan Ziya Gökalp, sonradan Türk milliyetçiliğinin babası olarak anılmıştır. Yaşam suyunu burjuvazinin kucağında bulan "TKP Pismanları", Kadro dergisinin etrafında örgütlenen kemalizmin bir ideoloji olarak sistemleştirilmesinde en

"...Bu görkemli eylemle Kürdistan'ın direniş günleri, tarihimizde ilk kez ihanetle cesazsız bırakmamış; halkın davasına karşı çıkarılan ihanete direniş süreci içinde ölümcül bir darbe indirilmiştir. PKK hareketi, bu eylemiyle Mazlum, Hayri, Kemal ve Ferhat yoldaşlar başta olmak üzere ölümsüz zindan direnişçilerine karşı taşıdığı sorumluluğunun gereklerini yerine getirmiş; devrimci tutsaklara çektiler derin acıların hesabını ödemiştir..."

büyük rolü oynamışlardır. Türkiye solunun bir türlü düzünün sınırları dışına çıkarmamasında, bu olgunun büyük etkisi vardır. Türkiye solu, kendi bağrından çıkan güçler eliyle geliştirilen kemalist ideolojinin ka-buğu içine hopmuş ve "Kadro" çizgisinden fazla uzaklaşmamıştır. Zamanla bazı olumsuz çıkışlar görüle bile, sol'un geneldeki durumu buydudur. Şahin Dönmez'in başını çektiği "Genç Kemalistler Birliği" hem "Kadro" çevresinin işlevini, hem de Ziya Gökalp'ın misyonunu üstlenmiş; buradan yola çıkarak PKK'yi ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini taşıyıcı eyleme ve dönüşüme uğratmaya çalışmıştır. 12 Eylül faşizminin bir içreç hesapları boşa çıkarılması ve planları kağıt üzerinde bırakılması, bu kentiğinden gerek-leşmiştir. Bunun temelinde faşizmin bir ulus tümden yoktlemeyi amaçlayan planlarını bozguna uğratmak için yaşamlarını feda eden halkımızın en değerli önderlerinin ölümsüz şahadeti, savaş tutsaklarının kahramanca direnişleri ve insanlık bayağıları her koşul altında yük-seklerde tutan PKK'nin hacradığı eylem çabalar vardır.

Kürdistan'da tanık olduğumuz ihanet geçişinin uzun bir tarihsel geçmiş ve sosyal dayanakları bulunmadığı. Esas olarak 16'ncı yüzyıldan itibaren Bittlis'in Kürdistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'na peşkes kesilmesi derinleşti köklegen haline geldiği, TC egemenliği döneminde Kürdistan ve Kürtler geçişini TC içinde eritilmesine öncülük etme noktasına varılmıştır. Denilebilir ki, ihanet olduğu düşünün hayır ilkesinde Kürdistan'daki kadar yoğun boyutları kazanmamış ve uzun bir tarihsel süreçte yayılacak toplumu götürten ve dağıtan bir güç haline gelmemiştir. Gezegeniğimiz hiçbir yerinde ve tarihin hiçbir döneminde, bir ulusun dokunulmaz, devredilemez ve vazgeçilmez hakları ve değerleri Kürdistan'da görüldüğü kadar pervasız bir biçimde çiğnenmemiştir. Proletarya devrimleri ve ulusal kurtuluş hareketleri çağı olan çağımızın temel gerekleri içinde yaklaşıldığında, Kürdistan'daki durum vahim ve ihanet boyutları daha iyi görülecektir. Günümüzde sömürge durumundaki ülkelerin sayısını alabildiğine azalmış ve sömürgecilik sistemi dağılmıştır. Henüz kabile döneminde yaşayan Afrika halkları da içinde olmak üzere, bütün sömürge uluslar yabancı egemenliğe karşı ayaklanarak kendi ulusal devletlerini kurmuşlardır. Buna karşılık, en azından 30 milyon nüfusa ve ortalama 550 bin kilometre kareye, Iraq'a, Kürdistan haka adını almıştı, Iraq'a bile izin verilmeyen ve parçalanmış bir sömürge ülke statüsünde tutulmaktadır. Bir ulus ve onun bütün bireyleri için, bu dayanılmaz bir utançtır. Kürt halkının uzun yıllar boyunca bu utançı günah gibi omuzlarında taşımış olan baş sorunu, yabancı egemenlere karşı ve ajantlığı bir meslek haline getiren Kürt egemen sınıflardır. Bu sınıflar ve yakın döneminde kendileri adına politika yapan güçler, ulusumuzun temel değerlerine ihanet etmiş adeta tek geçer akçe saymışlardır.

Öyle bir ülke düşünün ki, günümüzde bir vahşi sömürgeci egemenlik altında tutulmaktadır. Öyle bir halk düşünün ki, 500 bin kişilik saldırgan bir orduya karşı direşip direşip varlığını ve direniş mücadelesinin içinde. Yaşamın her saniyesi korkunç bir zulüm ve zorbalık altında geçmektedir. Ve öyle örgütler düşünün ki, adları ulusal kurtuluşçuya çiktiği halden, kendi topraklarında birlerce kilometre uzakta bulunmaktadırlar; kendi ülkelerinde gelişen ulusal kurtuluş savaşının dışında, vebadan kaçır gibi sıcağı mücadele ortamında yaşamaktadırlar. Bununla da yetinmez; bir yandan kendi ulusunun

cellatları'na uzlaşabilmek için ihanetin en alçağa biçimine yeşil ışık yakarken, öbür yandan en aşağılık yöntemlerle halkın varoluş mücadelesinin başında bulunan güçlere karşı savaşır. Emperyalizme tutuşmuş düşmüş devrimcilerin cezalandırılması için, emperyalist devletlerin polisiye işbirliği yapar. Emperyalist metropollerde siyaset tüccarlığı soyunur. Hayvanlaşmış bir faşist sömürgeci saldırganlığı karşı yükselen direniş savaşının ortaya çıkardığı kania yoğunluğu deriye ulusulararası karşı-devrim güzerine peşkes çekmeye geçirir. Gezegeniğimiz başka bir yerinde işbirlikçi Kürt milliyetçileri dışında kendilerini yurtsever, sosyalist ve hatta komünist adını yakıştıran, ancak basitçe yönlendirilen emperyalist metropollerde kendilerinin ulusal değerlerini pazarlamak adına başka bir güce tanık olmak mümkün değildir. İlerici insanlığın ilkeratöründe, bu utanç verici pratiğin teslimiyet ve ihanetinden başka bir adı yoktur.

Kürdistan'da ihanetin köklerinin uzun bir tarihsel geçişine dayanması, egemen sınıfların hemen her dönemi halkın temel değerlerine karşı tam bir ihanet içinde bulunmaları ve hailerini cesazsız kalması, uzun yıllar geçerek yetersizlikte ulusun temel değerlerine düşmanlık arasında keskin ayrımı öne sürdüğüde bulmaklaştırmıştır. Başka halkların teslimiyet ve ihanete özdeş saydığı ve yaşam hakkı tanımadığı işbirlikçi politikalar, Kürdistan somutu sözkonusu olunca, kitleselene yurtsavrilik ve yurtsavir politikaları sunulmuştur. Başka sömürgeci ilkeratelerde sömürgeci işbirlikçi halindeki yerli egemen sınıfların temsil ettiler ve ulusal kurtuluş hareketleri tarafından düşman ilan edilen politikalar, Kürdistan'da devrimci politika olarak lanse edilmiştir. Bir yarı politikalar yakıştıran bir tek addın söz edilebilir. O da şerhizlilik politikasıdır. Bu korkunç çarpıklığın temelinde, Kürt egemen sınıflarının ulusal değerlerine ihanet etmeyi bir gelenek haline getirmeleri ve milliyetçilik savıyla ortaya çıkan güçlerin gerekçesi bu gelenekçi sürdürmeleri kadar. Türk sömürgeciğinin özgül karakterinden de büyük pay vardır. Türk sömürgeciğinin Kürt ulusunun varlığını tamamen yadsımada ve Kürdistan gerçekliğini tarihsel silmeye çalışması, onların başında Kürt sözcüğü'nün yeraltında ısrar eden güçlerle Türk ulusal yapısı eden etimesi seçmiş görünür ihanet arasında sınırlı olduğu ciddi bir farklılığı bulunmaktadırlar. Kürtlerin hizmet etmeleri, Kürdistan zamanında ulusal inkar ve imha politikasının terketmesi, bir sömürgeci egemenliği hedeflemenin ötesine geçmeyen, Türk sömürgeciğinden

kendi etnik kimlikleriyle kabul edilmesini isteyen ve öbür sömürgeciğindeki işbirlikçilere benzer bir işbirlikçiliğe razı olan güçlerdir halkı safından değerlendirmeleri burada kaynaklanmaktadır.

Kürdistan'da devrimci hala varlığını sürdüren Türk sömürgeci egemenliğinin bu farklılığı kavranılması olması, sadece Kürt milliyetçileri olarak adlandırılan yapılmamış işbirlikçi ve uşak karakterlerini gizlemesine hizmet etmesi kalmamaktadır; bunun yanısıra Türkiye solumunda bir türlü sağlam devrimci güçlere ulaşamamasının en önemli nedenlerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Türk sömürgeciğinin dünyada bir benzeri daha olmayan inkarı ve soykırım karakteri ile Kürt egemen sınıfların tarihsel ihanet geleceğini birleşmesi, Türkiye'de toplumun bilincini köreltilmiş ve devrimci bilinci alabilirdiği çarpıtmıştır. Dünyanın en ilgerici sömürgeciğinin rasmi ideolojisi olan kemalizm'in Türkiye solu tarafından ilericilik adına fayda görülmüş, bu temelde Hitler faşizmini bile katbecek geride bırakan bir soykırım mantığına dayanan böyle bir ideolojinin etkisini ve etkilerini sürdürmesi, Türk burjuvazisinin en büyük aşansıdır, Türkiye solumu ise en ağır utançtır. Kürdistan üzerinde hüküm süren Türk sömürgeci egemenliğinin gömmeye ve bu egemenlikçi özgül karakterini tanıyıp kavramaya çalışılmamış, buna bağ olarak yurtsavirlik dışında kemalizm'in değişik nitelikler atfemek, koca bir ulus tarihsel silmiş isteyen Türk sömürgeciğinin soykırım suçuna ortak olmak demektir.

Ağır ve acı da olsa geçişin kendisi budur. Denilebilir ki, "başka bir ulus ezen bir ulus kendi zincirlerini harizlamaktadır" sözü, en çok Türkiye-Kürdistan ilişkisinde geçerlidir. İnce bulunduguğumuz koşullarda bu geçişin en çapak bir biçimde duyuluyor, görüyor ve yaşıyoruz.

Emperyalist çevreler bakımından, Kürdistan adına politika yapmak üzere yola çıkan (estki ve yeni) çeşitli çevrelerin ikisindirli pratiğine bakarak, Kürtleri "herkesi askerler" biçiminde değerdendirtilmek; Kürt ulusunu başa patronlar için çarpışan bir ulus" olarak adlandırmaktadırlar. Ulusumuz için bu müthiş aşşşşşşşş, ancak önemli ölçüde gerekçeleri yazıtan bir olgudur. Herşeyden önce emperyalist devlet, ulusal kurtuluş mücadelemizin yükseldiği bir dönemde, bu değerdendirtilmen hareket eden kendisine bağlı işbirlikçi bir çevre oluşturuyordu ve böylece kendi politikasını uygulamaya çalışmaktadırlar. Kendi egemen sınıfların ölü tanımayan ihaneti yüzünden, Kürt nüfusu sömürgeci devletler tarafından tam bir cephanelik olarak kullanılmıştır. Geçmiş dönemlerde ve

yakın tarihte buna kanıt teşkil eden pek çok örnek vardır. Türk burjuvazisinin 1915-25 yılları arasında gerçekleştirdiği Ermeni soykırımında, Kürt fedailerinin komuta ettiği Barı Müdriyesi Aşiret Alayları büyük bir rol oynamışlardır. Yine Güney ve Doğu Kürdistan parçalanmadaki ikel milliyetçi önderlikleri halkımız sömürgeci devletler arasındaki savaşın yedek gücü durumuna düşürmüştür. Kürt halkını katletmişlerdir. Sömürgeci devletler atkesken ilan ettikleri zaman, yıllarca devam eden "savaşın mağlupları" Kürtler olmuşlardır. Aynı şekilde bugün halkımız ulusal kurtuluş mücadelesinden uzak tutmak isteyen Türk sömürgeciği, yaptıkları propagandalarda "Kıbrıs'ta Rumlara karşı sızine birlikte savaşın, Kıbrıs'ı birlikte aldık" demektedirler.

Bütün bunlar emperyalist devletlerin sözkonusu değerdendirtilmeleri pekiştiriyor gerekçelerdir. Kuşkusuz sömürgeci devletler Kürtleri sadece kendi sınırların ötesindeki "düşmanlarına" karşı kullanmak kalmamaktadır; bizzat Kürdi Kürdi kırdırtmaya çalışmaktadırlar. Faşist Saddam yönetiminin Güney Kürdistan'da sayıları yüzünü aşan bir silahlı milis örgütlenmesine yarattığı, Doğu Kürdistan'da benzer bir oluşumun örgütlenmesi ve Kuzey Kürdistan'da örgütlenildiği "köy koruculuğu" bunun en açık göstergeleridir. Sömürgeci devletlerin Kürt işbirlikçilerini silahlandırmakla hiçbir sakınca görmemeleri, Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi "köy koruculuğu"nu toplumun bütün kesimlerine yaymaya çalışmaları ve "iti ile kırdırma" taktiklerine önem bağlamaları, Kürt milliyetçiliğinin işbirlikçi karakterine doğrudan bağlıdır.

PKK hareketinin doğuşu, aynı zamanda Kürdistan somutunda görülmüş boyutlarda çarpıtılan ve tersyüz edilmiş gerçeklerin yerini örtütürmüş sürecinden de başlamasındır. PKK hareketi ihanet işbirçiyetveriliktir, teslimiyet iş direniş, özgürlük iş kolektif arasma net ve keskin sınıf çizgileri çekmiş; birincisi karşı amansız bir savaşın varlığını, ikincisini yüceltmiş ve egemen ölgü düzeyine yükseltmiştir. Abdullah ÖCALAN yoldaşın da belirttiği gibi, PKK hareketi, "tarihimizin neydeyse bir yazgısı haline gelen ihanete ve işbirlikçiliğe kesin set çeken ve bundan sonra yasaktır hükümlü veren bir harekettir". PKK hareketinin Kürdistan halkını savasına ve kazanma kararlılığıyla dopdolu bir halk düzeyine çıkararak, buna karşılık açığı ve da maskeli her türlü ihanet akımının öfkesini üzerine çeken en temel ve en özelliği budur.

"Hiçbir hainin hesabı görülmeden dışıktı despotları karşı başarı kazanı-

larmayacağını çok iyi bilen PKK, ihanet ve ceza iklemini artık başbaşa koşturan bir harekettir. (PKK hareketi) Nerde ihanet varsa orada ceza da vardır gerçekçileri yaşıtmaya, o büyük Kürt ihanetini yerlebir etmeye kararı onların hareketidir. Ve bütün bunları da en hayati özelliği haline getirmenin, büyük bir kin ve öfkeyi ulusal üzerine boşaltmanın gereğini inanan bir güçtür. Bu aynı zamanda Kürt halkının yurtsavir görevlerinin de başında gelmektedir. Halkımızın dinlenme hakkı nasıl meşrusu, kendisini savması hakkı da meşru ve kaçınılmazdır. Hiç kimse, hangi nedene dayandırılmak istenirse istensin, halkımızdan istenemez özgürlük tanımını istenemez. Tarhimizde derin kökleri bulunan ve halkımızın kolektifliğininin baş sorumlusu olan ihanetin işbirçiyetini, ajan(taşman) ve işbirlikçiliğini üzerine acımasızca gidilecek çok açık olarak söylüyoruz." (Abdullah ÖCALAN, Partı Gerçekleşti Devrimin Zateni Görmek, Seçme Yazılar, Cilt-II, sayfa 112).

Evvel, İdris-i Bittlis'in ve Rayber'in ardılı Şahin Dönmözün cezalandırılması yalnızca soluk alıp verelen bir kadavranın toprağa vadesini değil, en üst ve en tehlikeli ilkeratide "Genç Kemalistler Birliği" çetesinde bulunan Kürdistan'daki tarihsel ihanet geleceğinin de toprağa gömülmesidir. Kuşkusuz bundan sonra da ihanete ve hailerine tam olarak kaçınabilir bir kadavranın çevresine saçtığı mikropaların etkilerini bir süre daha sürdürmesinden başka bir anlam taşımayacaktır. Hainin cezalandırılması eylemi bu denli güçlü, köktü ve anlamlı bir içeriğe sahiptir. Bu görkemli eylemle Kürdistan'ın direniş güçleri tarihimizde ilk kez ihanet cesazız bırakılmış; halkın davasına karşı çıkarılan ihanete direniş süreci içinde ölümlü bir darbe indirilmiştir. PKK hareketi bu eylemiyle Mazlum, Hayatı, Kemal ve Ferhat yoldaşlar başta olmak üzere ölümsüz zindan direnişçilerine karşı taşıdığı sorumluluğun gereklerini yerine getirmiş; devrimci tutusuklara çektilerin derin acılarının hesabını ödemmiştir.

Bu eylem, Kürdistanı kimliğinin taşımaya hak kazanmış isteyen herkese yapmıştır; Türk sömürgeciğinin, işbirlikçiliğine ve ihanete karşı sonuna kadar savaş çağırıştır. İnsanalik değerlerine sahip çikandır ve bu değerlerin yüceltilmesinden yana olan herkesi bu savasna katılmaya ve omuz vermeye çağırıyor.

3 Nisan Kürdistan tarihinde ihanet etme günü olarak ilanacaktır!

Düzeltilme: Daha önceki sayımda Ş. Dönmözün cezalandırılması eyleminin tarihi 4 Nisan olarak yazılmıştır. Doğrusu 3 Nisandır.

PKK, direnen insanlığın Kürdistan'daki...

Baştarafı 13. sayfa da jir parçasıdır. Dünyanın bir parçasında halkımız şahsında kölelik, zulüm ve zorbalık tüm yönleri ile devam ediyor ve halkımız yüz olma aşamasına getirilmiştir.

Nasıl ki bağımsız ve özgür bir yaşam, halkların ve insanların hakkı ise, aynı şekilde böyle bir hayat Kürt halkının da hakkıdır. İçinde bulunduğumuz asrda hiçbir halk Kürt halkı kadar, bu denli ezilmiştir. Dünya halklarının ki gibi Kürt halkının da kurtuluş hakkı asla inkar edilemez ve engellenemez.

Ben de Kürdistan toprakları üzerinde Türk sömürgeciğinin baskı ve zulmünü görüp yaşadım. Bağımsızlık ve özgürlüğün ne anlama geldiğini çok iyi anlıyorum. Ve her şeyden önce de insanlık görevinin

ne olduğunu ve ne anlama geldiğini iyi biliyorum. Kürdistan'daki insanlık görevi Kürt halkının kurtuluşu için sömürgeciğe karşı mücadeleye etmektedir. Ben de PKK önderliği altında ve insanlık görevini yerine getiriyor ve Kürt halkının kurtuluşuna hizmet ediyorum. Ben, PKK önderliği altında sömürgeciğe, sömürçüye, zulüm ve zorbalığa karşı savaşayorum. Bu da her devrimci, demokrat, yurtsavir ve ilerici insanın görevidir. Evet, Dünya demokratları hayvan haklarına sahip çıkarken biz de Kürt halkının haklarına sahip çıkıyoruz; bu da bizim vazifemizdir. Hiç kimse ve hiçbir güç bize bu görevi çok göremez. Ülkemizde tüm insan hakları sömürgeci güçler tarafından ortadan kaldırılmıştır. Fakat PKK insan haklarına hizmet ediyor ve biz de buna

ilişkin vazifemizi yerine getiriyoruz.

Biz Kürt halkının dünya insanlığının gözleri önünde eritilip imha edilmesine göz yumamazdık. Dünyayı tanıyan bir insanın en başta gelen görevi Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlüğüne sahip çıkmaktır.

Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlüğüne sahip çıkarak tarihi görevimizdir, hatta bu tarihi görevimizi geç bile yerine getirdik. Sayet bu görevimizi yerine getirmeseydik o zaman insanlık tarihi karşısında suçlu duruma düşerdik.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile bu mücadelemizin temsilcisini ve taraftarlarını yargılayan güçler kendilerini yargılamaktan kurtarabilir mi acaba?

Batı Alman emperyalistleri, bu dava ile PKK ve Partimizin üye ve taraftarları olan bizlerin şahsında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ve insanlık tarihini yargılamak istiyorlar. Nasıl ki faşist Türk mahke-

meleri PKK ile Kürt ve Kürtlüğün kafasının ezilmesi için faşist görevlerini yerine getiriyorlarsa, Batı Alman emperyalizmi de Kürt ile Kürtlüğün, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kafasını ezme amacı ile bu davayı açmıştır. Aslında hepsinin amacı birdir.

Bu davanın sahipleri hiçbir zaman unutmamışlar ki, bugünün Kürt ve Kürdistan'ın işi geçmiş Kürt ve Kürdistan'ın birbiri ile kıyaslanamaz. Günümüz Kürdistan'ındaki Kürtler PKK önderliği altında uyanmış ve özgürlükleri için savaşaya yalıyorlar. Hiçbir güç ve hiçbir kuvvet PKK şahsında Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük talebini hiçbir zaman yargılamayaz. PKK'nın yargılanması insanlık tarihini yargılaması demektir. İnsanalik tarihini yargılayanları kendilerini hiçbir zaman yargılamaktan kurtaramazlar.

Bu mahkeme, önüne Kürdistan

ulusal kurtuluş mücadelesini engellemeye görevini koymuştur, fakat PKK ve Kürt halkını yargılama hakkına sahip değildir. Onlar insanlık kanunlarını ayakta tutulmadık ezerek gelecek kararla verebilirler, fakat ben onların hiçbir kararını tanımayorum. Doğru karar insanlık tarihinin kararıdır ve benim taşıyacağım karar da bu karardır.

-Emperyalist mahkemeler halkımız yargılamazlar!
-Yaşamın direnişin önderi Başkan APO!

-Yaşamın insanlığın Kürdistan'daki temsilcisi PKK!
-Yaşamın ezilen halkların ve tüm dünya emekçilerinin birliği ve kardeşliği!

-Kahrolsun emperyalist ve sömürgeci güçler!

-Kahrolsun faşist Türk devleti!

ISMAİL BEŞİKÇİ GERÇEĞİNİN ÖĞRETTİKLERİ

İsmail Beşikçi

Arastırma-yazar ve sosyolog İsmail Beşikçi, 1939'da Çorum-İskilipe'de doğdu. 1962'de AY Sıyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Bilgiye askerlik yaptı. 1964'te Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde sosyoloji asistanı olarak çalışmaya başladı. Kürdistan' ve Kür toplumu nu yıllarca yakından tanıma alanına bu yönüyle 1967'de yapılan "Doğu Mühterem"ine katıldı ve burunla ilgili, "Doğu Mühteremlerin Anlatıları" adlı bir çalışma yaptı. 1969'da "Doğu Anadolu'nun Düzenti, Sosyo-Ekonomik ve Etnik Temelleri" adlı kitabı yayımlandı. Hem kitabı "sakıncalı" ilan edildi, hem de, bu kitabı yazdığı için Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde görevine son verildi.

1971'de Sıyasal Bilgiler Fakültesi'nde çalışmaya başladı. Ancak aynı yıl tutuklandı. 1974'e kadar cezalandırıldı. 1974'ten itibaren yarızanalak tahliye oldu. Fakat bir daha Türkiye'nin hiçbir üniversitesine kabul edilmedi. Resmî ideolojye karşı geldiği için "afazof edimliği".

Sonrakı yılları serbest araştırmaç olarak geçti. Bütün konularını, Kemalizm Kürdistan'daki uygulamalarından seçti. Bu çalışmaları nedeniyle 1979'da tekrar hapse kondu. 1980'de cezaevinden, işvirge yazarları Birliği Başkan'ına yazdığı mektup nedeniyle ve ayrıca diğer kitapları yüzünden 12 Eylül döneminde yeniden yargılandı. 1987'ye kadar toplam 6 yıl daha cezaevinde kaldı. Son kitabı "Devletlerarası Sömürge: Kürdistan" nedeniyle 1990 Mart'ında tekrar tutuklandı, şimdiki cezaevinde bulunuyor. Tutuklandıktan sonra, "Devletlerarası Sömürge: Kürdistan"ın ikinci cildi "Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrat ve Kürt Sorunu" ve "Bir Aydın, Bir Örgüt ve Kürt Sorunu/Belgeler" adı kitapları da çıktı. Bu iki kitap da yasaklanarak toplatıldı.

İsmail Beşikçi'nin yukarıda yazdıklarımızın dışında yayınlanmış yapıtları şunlardır:

Doğu Anadolu'da Göçebe Kürt Aşiretlerinde Değişime, (1969)

Bilim Yöntemi, (1976)

Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama I, Kürterin Mecburi İskanı, (1977)

Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama II, Türk Tarih Tezi Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu, (1978)

Bilim Yöntemi Türkiye'deki Uygulama III, Cumhuriyet Halk Fırkası Tüzüğü ve Kürt Sorunu, (1978)

İsmail Beşikçi'nin "Bir Aydın, Bir Örgüt ve Kürt Sorunu" adlı kitabının 57 ve 58. sayfalarından şunlar yazılı:

"Aziz Nesin (...) Bu Doğu meselesinin arkasında daima İngiliz parmağı, emperyalizmin çıkarları vardır. Ben hep böyle düşünmüşümdür. Eski Birinci Dünya Savaşınında Ermeniler kıranlar kimlerdir? Kürt Kürt dediginiz yerlerde Ermeniler yaşamıyor mu?"

"İsmail Beşikçi: Ermenistan da vardır. Kürdistan da. Bunlar birbirine komşu ülkelerdir. Sorunun arkasında İngiliz parmağı, emperyalizmin çıkarları olduğu doğrudur. Fakat bunu 1919 yılından itibaren, en az 1919 yılından itibaren ele almak gerekir. Kürdistan 1923'e varan yıllarda İngiliz emperyalizmi ve işbirlikçileri tarafından bölünmüştür. Kürt ulusuna bölün-yönet politikası uygulanmıştır. Bu süreç içinde kemalistler İngiliz emperyalizmi ile işbirliği yapmışlardır."

"Tahsin Savaş-Doğu, süphesiz ki Türkiye'nin ayrılmaz bir parçasıdır."

"Aziz Nesin-Ben senden kuşku lanıyorum, arkadaş. Şu sırada herkes ten kuşlanıyor, senden de kuşlanıyorum. Hem Türk olacaksın, hem de Kürt meselesinin ısrarla üzerine gideceksin. Bu kuşquyue getir. Kürtlerin kendileri bu kadar ilgili lenmiyler. Hatta yerli yersiz çıkışları yok. Sen ne karışıyorusun?"

"İsmail Beşikçi: (...) Bu işlerle uğraşmaya gelince Devlet bu konu ile ilgilenenlere olağanüstü baskılar uyguluyor diye geri çekilmek olmaz. Bilim her türlü konu üzerinde açıklama yapabilir. Kürt sorunu da bunlardan biridir. Devletin baskıları karşısında sinmek, geri çekilmek bilmese gelişmeye durdurur. Devletin baskılarını kölece boyun eğmek, sinmek geri çekilmek devrimi ve demokrat kişilere ve kurumlara yakışı bir davranış değildir. İnsan doğrudan bildiğini aksi ispat edilmeyece kadar her zaman ve her yerde savunmalıdır..."

1978 yılının son ayında Türkiye Yazarlar Sendikası (TYS) üyeleri arasında böyle tartışmalar oluyor. "Bir Türk olduğu halde ısrarla Kürt meselesi üzerine gitmesi" nedeniyle, YYS üyesi sosyolog İsmail Beşikçi, YYS başkanı A. Nesin tarafından "kuşku lu kişi olmak" itham ediliyor. Tabii, "Doğu meselesinin arkasında daima İngiliz parmağının varlığı" da eklenebilir. Aynı dönemde böyle bir ithama karşılama kuşkusuz sadece İ. Beşikçi değildir. Örneğin, bir de Kemal PİR var. Kemal PİR de, aynı gerekçe nedeniyle, Türkiye ve Kürdistan'ın sol hareketi denen yapı içindeki birçok kişi, grup ve örgüt tarafından benzer şeylerle ve hem de daha yayın bir biçimde itham edilmiştir. Demek ki, İ. Beşikçi'nin maruz kaldığı suçlamalar bir istisna veya tesadüf değildir.

Türkiye'de "Kürt meselesi'nin arkasında İngiliz parmağı olduğu ve bu meseleye ilgilenenlerden kuşku duyulması gerektiği tezi, kemalizmin tezidir. Hatta daha genel anlamda diğer halkları da kapsayan tezi Osmanlı'dan kalma bir görüştür. Kemalizm ve onun politik kurumsallaşması olan TC, başından beri Kürdistan üzerindeki politikaları ordu ve istihbarat güçleriyle oluşturmuş, devletin ve toplumun tüm kurulları ve kişileri bu inkar ve imha politikasının uygulamasına hizmet ettirmiştir. Türkiye'de yasal kurum ve kişi olabilmek, böyle bir hizmet yerine getirmeye bağlı kılınmıştır. Bu durum öyle devletin ve toplumun ileri bir noktaya vardırılmıştır ki Kürdistan ve Kürd halkı konusunda inkar ve imha dışında

bir politik yaklaşım geliştirme "emperyalizmin parmağı" veya "polis olayı" olarak herkeşee algılanır olmuştur. Çünkü, devlet tüm gücünü buna harcama, ordu ve polis dışında herkesi bu konuda politika geliştirme dışında bırakmıştır. Bu durum, PKK gerçeği karşısında çok daha net olarak görülebilmektedir. Kendisi tepeden tırnağa kadar emperyalizme bağımlı olan, emperyalizmin beslemesi durumunda bulunan, emperyalizmin verdiği sokunuma yaşamaya çalışan TC, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin "dis güçlerin oyunu doğu" iddiasını hala ıleri sürebilmektedir. Elbette onun bu iddiası fazla önemli değildir. Önemli olan, bir yandan TC'nin her şeyiyle emperyalizme bağımlı olduğunu söyleyenlerin, öte yandan Kürdistan sorunu karşısında TC'nin bu iddialarını olduğu gibi kabul etmeleri ve bu iddiaları doğrultusunda görev yapmaya çalışmaları. Bütün yasal kurum ve kişilerin durumu budur. Bu konuda, PKY'ya daha yakından tanımak isteyen sosyalist, ilerici güçlerin sergilediği tutum bile oldukça ilginçtir. Bunların en çok üzerinde durdukları husus, PKK'nın dış ilişkileri olmaktadır. Öyle ya, ABD'den Sovyetler'e, Çin'de kadar herkesle ilişki kurmak TC'nin hakkıdır, ama Kürtlerin, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin siyasal ilişkileri asla olamaz ve olmamalıdır, eğer olursa, bu emperyalizmin veya revizyonizmin ya da bölge güçlerinin parmağı demektir. Türkiye'nin sol güçleri, Filistinlilerin övüğü dizelemek bitiremezler, fakat PKK'nın Filistinlilerle ilişkileri bile onlar için kuşku verici bir husus olabilmektedir. İşte bütün bunlar, kemalizm, Kürdistan sorunu karşısında Türkiye toplumuyla yarattığı etkiyi göstermektedir. Demek ki, Aziz Nesin'in söyledikleri kişiye öyle, niyete bağlı ve tesadüflü sonuçları verir.

Tahsin Savaş örneğinde görüldüğü gibi, Kürdistan'dan gelip Türkiye'ye, TC politikalarını savunmakta ve Beşikçi'yi suçlamaktadır. A. Nesin' bile geride bırakmaktadır. Benzer durum Kemal PİR örneğinde çok daha açık ve yaygın olarak yaşanmıştır. Sosyal-söven sol, bu işte özellikle zömmensmiş, ulusal inkarcı kesimleri kulmuştu. Hatta, bunlardan daha fazla, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine paralel olarak Kürt milliyetçisi yanlırını da işte üstlenmişlerdi. ÖY, DDKD, KUK gibi güçler, hem yazılı ve hem de sözlü propaganda ile Kemal PİR'in "ajanlığı" üzerine söyledikleri söz bırakmamışlardır. PKK'nin ideolojik-politik çizgisi karşısında tutunamayan bu güçler, PKY'ye karşı mücadeleiy tamamen böyle bir yönetime oturtmuşlardır. Bu durum, kemalizmin Kürdistan'da sağladığı etkiyi, yarattığı yapıyı, Kürdistan'da ortaya çıkan sözümüne aydınlaşmanın ne denli bir dönüşümlüçlüğü olduğunu göstermesi bakımından önemlidir. İşte buna dayandığı içindir ki, A. Nesin, Beşikçi'ye "sen ne karışıyorusun?" diye bilimektedir.

İnsanların "ajanlıkta", "kuşku lu kişi olmak" itham edilmeleri son derece ciddi ve önemli bir olaydır. Kişiliklerde etkisi her zaman duyulan denli bir etki bırakmaktadır. Nitekim İ. Beşikçi, oniki yıl çok uzun bir süre sonra bile, (ki yaklaşık dokuz yıl zindanlarda geçmiştir.) bu durumu gündeme getirmekte, sorumlularını ispata davet etmektedir. Kemal PİR, Diyarbakır zindanında duyduğu öz güvenimmiş bir zulme

karşı direnmiş en ön saflarında yıllarca direndiği ve savunulacak çok şeyin bulunduğu bir ortamda bile, faşist-sömürgeci mahkemelerde "Benim için dışarıda böyle şeyler söylenirdi, tarih karşısında sorumluluğumun bir gereği olarak bunları da belirlime istiyorum" diyerek, hakında söylenilen üzerinde ne denli derin bir etki bıraktığını göstermiştir. Bunlara karşın, bu sözlerin sahipleri, kemalizmin bir düdük gibi öttüğü güçler, yıllardır hala susmaktadırlar. Susmaktan da öte, mesleklerini olduğu gibi hala icra etmeye çalışmaktadırlar. Fakat A. Nesin susuyor, 1986 yılında yayınladığı bir yazıda, "...İsmail Beşikçi söz alarak, gündem ve konu dışı ve ne yazık ki, aynı zamanda yasa dışı bir konuşma girişiminde bulunmuş..." (aynı kitap sayfa 65) diyor, kendini savunmak istiyor. "Özürü kabahatinin büyük" diye, işte buna denir. Savunmak isterken de, kendi gerçeğini daha açık ortaya koyuyor. TC'nin ırkı, sömürgeci ve faşist yasalının bekleliğini yapanlar, söz ve eylemleriy bu yasalrın dışına çıkarılarak, bekleğili görevlerinin gereği olarak, "kuşku lu kişi olmak" itham ediyorlar. Bütün bunlar son derece açık değil mi? Gerçekte kimlerin, neyin ajanları olduklarını göstermiyor mu?

Haki KARER ve Kemal PİR, düşünce ve eylemleriy Türk ve Kürd halklarının ölümsüz önderleri olduklarını kanıtlanmıştır. Buradaki amacımız bu kişilerle dile gelen derin anlamları açıklamaya çalışmak değildir. Yine Beşikçi'nin durumu kısım benzediği için örnek olarak Kemal PİR'i aldık. Burada, Haki KARER'in cenzası başında Kemal PİR'in söylediği "Bu adam Türkiye'nin geleceğidir, önder ve yol açıcıdır, bunun anlamını iyi bilme gerektir" biçimindeki söylevini de belirtmek, tarihi açıdan gerektirir. Ayrıca amacımız, İ. Beşikçi ile Kemal PİR'i aynı göstermek veya karşılaştırmak da değildir. Kuşkusuz onları anlamaları olduğu gibi, çok önemli ayrıntıları da vardır. İ. Beşikçi, Kürdistan sorununda gerçekleri ortaya koymaya çalışsın, mevcut durumu bu temelde değerlendirebilir. Bu konudaki düşüncelerini her türlü beklentisiz görüşleriyle ısrarla savunan ve gelişlerin birer bir aydın, kararı ve dürüst bir biçim adanmıştır. Haki KARER ve Kemal PİR, bu düşünceleri politika alanına aktaran, sadece doğru düşüncelerini hayatta gerçeklik kazanmasını istemekle kalmayıp bunları gerçekleştirmeye çalışan, bunun için örgüt ve eylem yaratan devrimci militanlardır. Buna rağmen, ısrarla benzer önemli ortaklıklar vardır ve bu nedenle İ. Beşikçi gerçeğini dile gettirirken, bu kapsamda Haki KARER ve Kemal PİR'e de yer vermek hatalı değildir.

Bildiği doğru düşüncelerinin ısrarla savunucusu olan İ. Beşikçi, bugün Türkiye siyasal ortamının güncel ve önemli bir olay haline gelmiştir. Yazdığı üç kitap (1-Devletlerarası Sömürge Kürdistan, 2-Bilim-Resmî İdeoloji, Devlet-Demokrasi ve Kürt sorunu, 3-Bir Aydın, Bir Örgüt ve Kürt sorunu) anında toplatılmış ve kendisi de üç kez tutulanmıştır. Şimdi, bu temelde bir yargılama olayı sürmektedir. Faşist-sömürgeci TC, Beşikçi şahsında Kürdistan gerçeğini, Türk aydınının ve devrimciğinin ısrarla savunma yargılama istemektedir. İsmail Beşikçi de, kitaplarında yaptığı sorgulamayı mahkemelerde de sürdürmektedir. Kürdistan gerçeği karşısında Türkiye'deki egemen du-

tumunu, TC'den başlamak üzere toplum içinde bu tutuma ortak olan tüm yapıları, bunları Kürdistan'da tanımayan işbirlikçiyli ve ihanetli sorulamak ve tarihi meşruiyet önünde yargılanmaktadır. Bu konuda yayınlanan kitapları, mahkemelerdeki savunmaları ve yaptığı söyleşileri oldukça özetledir ve dergelere açıklanmasıyla da olur. Burada bunları aktarmak hem mümkün değildir, hem de gerekir. Fakat Beşikçi'nin eserlerini her devrimci ve yurtseverin tutuma okuması ve yaygın olarak okutulması gerektirir. Biz sadece kıs bir kaç örnek aktarmakla yetinelim.

İ. Beşikçi, 18 Nisan 1990 tarihli savunmasında, TC'nin ırkı, sömürgeci gerçeğini, inkar ve imha politikasını savunan Türk kurum ve kişileri için şöyle diyor:

"Türkiye'de profesörler, yazarlar, diplomatlar hem yoğun bir ırkçılık yapmakta, hem de yazılanlar Türkiye ırkçılık gütmeye diye başlamakta dırlar. Türkler 'Ben Türküm' diyeni kendinden saymazsın... Sorun burada değil. Sorun, 'Kürdüm' denildiği zaman ortaya çıkarmaktadır. İşte devlet terörü burada kullanılmakta, amaç da Kürtleri 'Türke benzetmek' olmaktadır."

"Bu ırkı ve çifte standartlı yaklaşım sadece bu profesörlere, bu yazarlara has bir düşünce, tavır ve davranış değildir. Türk üniversitesinin bütünü tarafından, Türk basınının çok büyük bir çoğunluğu tarafından savunulmuştur. Bunların dışında Türk siyasal partileri, Türk işçi kurumları, Barolar Birliği gibi Türk hukuk kurumları, Diyanet İşleri Başkanlığı, Türk spor kuruluşları hep bu düşüncede, bu tavır ve davranış içinde olmaktadır." (sayfa 10)

Öteden beri, Türk sömürgeçliğinin Kürdistan'da yarattığı yapı üzerine PKK'nın geliştirdiği değerlendirmeye ve eleştirir, reformist-

teslimiyetçi Kürt çevreleri tarafından yanlış görülmektedir. Bu güçler, PKK'nın değerlendirmelerini, kendilerinin Türk sömürgeçliğini uzatılmasını olma durumlarını açığa çıkardığı için Kürd halkına yapılan bir hakaret olarak görmeye çalışmaktadırlar.

İ. Beşikçi, son dönemlerde kendisi-

yaşın yapılan bir röportajda, tutuklanmasını gerektiren ok kitaplarının içeriğini açıklarken, bu konuda da şunları belirtmektedir:

"...Kürtler ise geniş bir ölkeye ve büyük bir nüfusa sahip olmalarına rağmen sonsuz derecede aşağılanmış, horlanmış, küçümşenmiş, kendi kendine ihanet etmesi sağlanmış bir ulustur. Türkiye'de Kürtlerin Türkiye'de eşitliği ulusal kimlikleri, yani özbenliklerini, Kürd benliklerini inkar koşuluyla bağlanmıştır. Kürd dili, Kürd kültürü olağanüstü derecede horlanmakta aşağılanmaktadır."

Kürt insanı, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın çeşitli vesilelerle sık sık vurguladığı gibi düşürülmüş bir insandır. Kürd halkı düşürülmüş bir halktır. Fakat Kürdistan'da, özellikle Kuzey Kürdistan'da Kürtlerin kendilerine dayatılan, kendilerine layık görülün bu süreci benimsediklerini, aşağılanmaları, onursuzluklara, katliandklarına da görüyoruz. İşte konunun Kürdistan cephesiyte ilgili olarak belirtilmesi gereken yönü de budur. Direnme ve başkaldırı ruhunun yok edilmesi ve dağıtılması... Onursuz yaşamaya katılmaması... Aşağılanmış, düşürülmüş bir toplum olma durumunun sindirilmesi... İşte son kitaplarında bu ilişkileri açıklamaya hizmet eden bazı sorular sorulmaya çalışılmış. Bilimsel ideolojik ilişkilerin incelenmeye gayret edilmiş. Kürd sorunu ilişkin düşüncelerinden, tarihin ve davranışlarından dolayı bir Türk üniversitesinin, profesörleri, Türk basını, yazarları, anayasal kurumları eleştirmeye çalışılmış. 15 Ağustos 1984'ten

sonra Kürdistan'daki siyasal ve toplumsal değişmeyi belirtmeye de özen gösterdim." (sayfa 9)

Direnme ve başkaldırı ruhunu yitirmiş olan, onursuz, aşağılanmış ve düşküncü yaşamı kendilerine mesleklerini reformist-teslimiyetçi Kürt çevreleri, dirençi geliştirdiği için, bugün hala PKK'ye karşı azgınca saldırıya çalışıyorlar. Legal partilerde bulunabilen için faşist-sömürgeci rejimden izin istiyorlar. TBKK seferi bu konuda kendilerine öncülük yapıyor, bunlar da onların peşinden yürümeye hazırlanıyorlar. TC'nin PKK'yi tecrit etme planı bunların hepsini içine alarak yürütülmeye çalışıyor, bunun için sözümona TKP haklarını da kollayan yeni partiler kurulmaya çaba harcıyor. Çok açık ki bunların hepsi gerilay tasfiye amacı güdüyor ve sömürgeci sınıf savaş çerçevesinde başvurulan taktikler oluyor. PKK'yi inkar eden, PKK çizimi dışında olan tüm girişimlerin anlamı ve durumu budur. Adı geçen şöyleşle I. Beşikçi de, bu durumu çeşitli yönleriyle değerlendirenler. Şöyle diyor!

"Dikkat ederseniz olayın kökeninde Kürt kökenli milletvekillerinin vardı, Kürt sorunu vardır. Buna rağmen, bu milletvekillerini yeni oluşumların, yeni girişimlerin figüranları gibidirler. Örneğin yeni bir girişim başlatmak, yeni örgütlenmelerin öncülüğünü yapmak, sorumluluk almak, vs. milletvekillerinde görülmemektedir. Bu, Kürdistan'ın sömürge yapıyla işgalini, Sömürge ilişkilerinin Kürt insanının ruhsal yapısının nasıl şekillendiği ile ilgili bir konudur. Çünkü, Kürtler her yöneltmişlerdir. Bu süreçte Kürdistan'ın iç dinamikleri parçalanmış, iç güçler ezilmiş, insanlarda, kitlelerde derinlik forksiyonlarının gelişmesine engel olmak için her türlü önlem alınmıştır. İnsanlar kendilerine, ailelerine, uluslarına güvenmez bir hale gelmişlerdir. Bugün Kürdistan da kendine güvenen, halka güvenen, bağımsız programı olan, siyasal istekleri olan, Türk siyasal sistemine temel çekişimini belleyen, bu çekişimi çözüme ulaştırabilecek kuvvetleri saptayan ve bunları ortaya çıkarmaya çalışan an önemli güç PKK'dir. Türk devleti, şimdiye kadar Ortadoğu'da 30 milyondan fazla nüfusa olan Kürt ulusunu nasıl inkar ettilse, PKK gerçeğini de inkar etmektedir. PKK'yı, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini, kendi sömürgeci konumunu anlamazlıkta görmektedir. Fakat, PKK kendini artık ifade dayatmıştır." (sayfa 6)

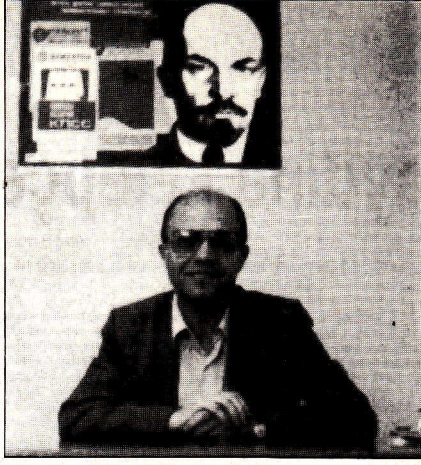
Evet, Azad Nesin'in Aralık 1978'de Beşikçi'ye sorduğu "Sen ne karişorsun" sorusunu, şimdi de yeni den TC soruyor. Beşikçi, "Yirmüç yıldır benim düşüncelerimin gelişti, değisti, devinleşti, fakat haklımdaki iddianemelerin sözcükleri bile değışmedi" diyor. Yalana dayalı ve düşüncesinin yasaklanması üzerinde şekillenen kemalizm ve TC'de ne değışiklik olabilir ki? Sadece bir A. Nesin yaşıyor yok olur, yerine ikinci A. Nesin gelir, o kadar.

Faşist Türk sömürgeçliği, I. Beşikçi'nin kitaplarında olduğu gibi, mahkemede de tartışılıyor. Beşikçi, Türk toplumunun bütün kesimlerini sınımsız olarak, sömürgeci ve soykırımcı anlayış ve davranışları sorgulamaya ve yargılamaya devam ediyor. Beşikçi olayı Türkiye ve dünya kamuyunun gündeminde önemli olaylardan biri haline geçmiş bulunuyor. Kuşkusuz burada Kürdistan'da gelişen mücadelelerin belirleyici düzeyde etkisi vardır. Zaten bunu bildiği için, Beşikçi de, mücadeleye geçtiği üzerinde daha çok açıklıyor. Yirmüç yıldır araştırıyor, inceliyor, düşünüyor ve gereklerine daha çok ulaşıyor, gerekçelere ulaşığa da doğru bildiklerini daha bir kararlılık ve cesaretle savunuyor.

Bu gerçek bir aydının başını ve çalışma tarzıdır. Beşikçi bugün temsil ediyor ve Türkiye'de aydın örneğini yaratıyor. Böyle bir süreç girenken A. Nesin'le tartışma ve mücadele içinde olması kuşkusuz tesadüf değildir. A. Nesin, bir kişi değil, bir kurumdur; Osmanlı'dan beri Türk toplumuna egemen olan ve kemalizmde "aydın" diyerek piyasaya sürdüğü yapının temsilcisidir. Beşikçi-Nesin tartışması, tarihten beri gelen bir çatışmanın günümüzde ulaştığı düzey ve aldığı biçimdir. Sahte ile gerçeğin, gerici ile ilerlinin tartışması ve mücadelesidir bu.

I. Beşikçi, Türk toplumuna sindirilmiş ve egemen kılınmış gericiyi sadece kendisi sorgulamıyor. Beşikçi olayı da, başta sosyalist ve ilerici kesimler olmak üzere herkesi kendi kendini sorgulamak zorunda bırakıyor. Türkiye'de ve dünyada çok çeşitli çevreler Beşikçi olayı üzerine yazıp çiziyor, değerlendirme yapmaya çalışıyor. Sorgulamaya yapmaya yönelenler, değerlendirmelerini genişletiyorlar, bundan uzak durmak istemeyenlere günah savma biçiminde birkaç paragrafa işi geçiştirme çalışıyorlar. Ne var ki, ikinci durumun daha yaygın olduğu görülüyor. Türkiye'de Beşikçi olayı üzerine yazılanların içeriği iki noktada toplanıyor: **Onurlu aydın, Beşikçi yanlış değildir.** Sanki ağır birletmiş sine herkesin aynı sözcükleri kullanması elbette ilginç ve anlamlıdır. Bu durum, bir kez, halk fazla bir şey söyleyebilecek durumda olmadıkları gösteriyor sahiplerinin; ikinci olarak da Kürdistan sorunu ve Beşikçi olayı karşısında gerçek durumlarının itirafı oluyor. Kürdistan sorunu karşısında Türkiye insanı onurlu ve ahlaki davranmamıştır; kemalizm ve TC, topluma ağır bir leke olan onursuzluğu yaşatmıştır. Beşikçi ise dünyada eşiz az görülen bir yalnızlıkla yüzyüze kalmıştır yıllardır. Hala da bu yalnızlığın gerek anlamda asıldığı söyleyemiyor, onları çok çöğnükla göstermeliktir, öz ve içkeriken yoksunur.

"Onurlu aydın" ne demektir? Peki onursuz aydın olur mu? Beşikçi onurlu aydın ise, Beşikçi gibi düşünün davranmayanlar, Beşikçi'nin de yoğun olarak eleştirirdikleri onursuz mudur? Yoksa aydın bile değil midir? Aydın, içinde yaşadığı toplumun onurudur. Kendi onurunu bile koruyamayamayan toplumun onuru otabilemez mümkün müdür? Türkiye toplumu yüz yıllardır ciddi bir gelişme katımademisesi, emperyalizm buyondurduğundan kurtulamaz, başta Ermeniler ve Kürtler olmak üzere halklar karşısında anlamlı leke taşıyan bir onursuzluk durumuna düşmüştü, bütün bunlarda "aydın" sıfatıyla geçinenlerin sorumluluğu esastır. "Kürt aydını" denilen ise, Türkiye'deki bu yapının daha düşün bir izdüşümü durumundadır. Elbette genel ve egemen yapıları vardır, bunlar karşısında istisna durumunda olanlar, her iki toplumda da hemen her dönemde vardır. Türkiye ve Kürdistan'da aydın kavramı çok uzatılmıştır. Her yaz ve gizere, yazıp ve çizdiklerinin niteliğine bakılmaksızın "aydın" denilmektedir. Gericiyi savunanlar, sosyalizm ve ilerlilik adına mevcut düzeni savunanların aydın olarak görülmüş ve gösterilmiştir. Mevcut düzenin propaganda takımına "aydın" denilmiş, bunun dışına çıkmak istemeyenler ezilmişler. Elbette bunu yaratmış Osmanlı ve TC'nin yapısı, topluma egemen kılınan devletçilikler. Fakat bunun aynı zamanda emperyalizm ve reel sosyalizme de yakın bağı vardır. Ekim Devrimi'nin etkisi, Fransız Devrimi'nin etkisi bütün dünyada aydın yaratıyor, toplumların gelişimini müthiş bir şekilde hızlandırıyor. Emperyalizm düşünce ve aydın katliamı demektir, her şeyin emperyalizmi çıkarılmasına hizmet et-

tilmesini öngörür. Ekim'in ruhundan ve ilkelinden uzaklaşıkça sosyalizme aydın yerine memurluğu, propagandacılığı esas almıştır. Sosyalizmin günümüzde yaşadığı sorunları ve gelişmelerde bu durum etkisi belirleyicidir. Türkiye'nin sözde en ileri beyinleri, çok büyük bir çöğnükla işle böyle bir yapının ancak siki bir uzantısı olabilirler. Kürdistan ise uzantının zabastısı olma durumuna yaşımıştır.

Aydın, içinde yaşadığı toplumda ekonomiden siyasete kadar egemen düzenin toplumsal gelişmeyi engelleyen yanlarını eleştiren, toplumsal gelişmeye hizmet etmeyen düşünce kalıplarını parçalayan, toplumsal yaşamdaki çekişmeleri açığa çıkaran, toplumsal gelişmeye ve verlen yeni düşünceler üretme ve toplumun temelde eğitip ilerleten kişi demektir. Peki, Türkiye'de aydın denen kişiler durumu böyle midir? Sayıları çok kabarcık olan bu kesim araştırılınca böyle kaç kişi bulunabilir? Aydın, çalışma ve yaşamında sadece tarihsel gelişmenin meşruyetini kendine esas alır, yoksa A. Nesin gibi egemen düzenin yasalarını ve onlarla uyumu değil. Beşikçi'nin de belirttiği gibi, toplumsal gelişmeye ters düşen, gelişmeyi engelleyen yasal mevzuatın bir aydın için hiçbir meşruyeti yoktur. O halde, Türkiye ortamına bakıldığında görülen nedir? Egemen düzenin yasalarına, hatta hiçbir yasa tanımayan askerfaşist diktatörlüklere boyun eğiyor. Bundan da öne mevcut rejime hizmet ediyor, bir nevi memuru gibi propaganda görevlerini yürütüyor. Geçmişten beri "aydın kesim" diye toplama lanse edilen bu güçlerin gerçek yüzü, Kürdistan sorunu karşısında, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı tutumda iyice açığa çıkmış ve teşhir olmuştur. Bu güçler, söze düzünden aksaklıklarını eleştirir, emperyalizme bağımlı olduğunu söylerler, fakat böyle halk düşmanı bir düzenin yıkılması ve değiştirilmesi durumu ortaya çıkınca her birden düzenin pašaları gibi egemen yapıya sahip çıkarlar. Sözde dünyanın her tarafındaki ulusal kurtuluş hareketlerinin destekleyicisidirler, gerilla için övüğü düzmelekitirizler, fakat bunlar Kürdistan'da olunca ve Türk devletine karşı gelişince bütün sözlerini bir çırpıda yalar geçerler, irki, sömürgeci yaklaşımı, devlet terörü ve soykırım propaganda görevlerini üstlenmekte asla sakınca görmezler. Sağıcsından solcusuna kadar bu kesimin bütünü böyledir. Bu birlik, PKK karşısında kim net ortaya çıkmıştır. Yazılarının kime ait olduğu bile artık ayrılamaz, anlaşılamaz hale gelmiştir. I. Beşikçi, çok doğru

ve haklı olarak, basından yazılarak sendikasına ve üniversitelere kadar hepsinin birer MİT bürosu gibi çalıştığını söylemektedir. O halde, aydın ile devletin propaganda görevliliği, devlet memurluğunun birbirinden kesin olarak ayırmak gerekir. Türkiye'de aydın adına olan memurluğu, kemalizm bilimsel bilim, roman, hikaye, inceleme, tarih, vb. ad altında propaganda edilmektedir. Bunların üreticileri bir bir düşünce oluyor. Bir şeyi tekrar tekrar propaganda etmek hiçbir zaman yeni bir düşünce üretmek değildir. Bir propa-

"...Beşikçi'nin ortaya koyduğu yaklaşım, Türk sömürgeçliğinden ve onun her türlü maskelenmiş biçiminden uzaklaşıkça, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğinde canlı bir köprüdür. Türk halkının ileri yürümesi ve tarihi utançından kurtulması için yol açıcı bir öncüdür. Bazen, halklar kendi iradelerini ortaya koyamadıkları bir durumda yaşadıklarında, halkların iradeleri kışkırlarda, aydınlarda, öncülerde somutlaşıyor..."

gandacı ise, bir memur olabilir, fakat asla aydın olmaz.

Türkiye'de aydın kesim denen şey tarih boyunca böyledir. Osmanlı toplumunda pasalılarla, ulema takımıyla, saray elyendircileriyle hepsi devletin ve düzenin en önde gelen savunucuları ve koruyucuları olmuştur. İraa ettiler meslek devlet memurluğu, egemen düzenin, sınıfa, devlete uşaklık, hizmetçilik, dalkavukluk. Egemen sınıf ve devlet, toplumu ve halkları ezmiş, bunlar da onun propagandasını yaparak kitleleri itaat etmeye ve katlanmaya çalışmışlardır. Bunlar dışındaki istisna olarak halkı işaya çağırın, yeni düşünceler üretmeye çalışan kişiler çıkmış, bu tür kişiler de devletin halki egemenliğine birlikte eğitmişler. Osmanlı tarihinde bu durum çok nettir ve tarih bir de böyle bir mücadele olarak işlemiştir. Devlet dalkavukluğunun en ileri düzeyde düşüncesini ise meşruyet ve kemalizm olaylarıdır; bunların özü de devleti koruma, ele geçirme ve isten baz biçimsel değışiklikler yapmadr.

Türkiye'de köklü toplumsal ve siyasal devrimlerinin yaşanmadığını da bu durumun rolü belirler. Bu gelecekte, Türkiye'de sosyalizmin de gücü bir devrim hareketi haline gelemez, sosyalizm temel nedenlerinden biridir. Sosyalizm iddiasıyla ortaya çıkanlar, meşruyet ve kemalizm benzeri düşünüm durumunu nitelik olarak aşmamaktadırlar.

TC egemenliği altındaki tarih, bu açıdan diğer bakımlarda olduğu kadar çok daha fazla Osmanlı'nın devamı niteliğindedir. Bu tarihi dönemde aydın denen kesimin taşıdığı sınıfa yaklaşması değil, ondan daha fazla uzaklaşması, devlette daha fazla bütünleşip iyice dalkavuklaşması yaşanmıştır. Bu durum, devletin düzümüne paralel olarak askerfaşist diktatörlüğün ve özel savaşın parçası olma noktasına varmıştır. Kemalizm, işçi sınıfının ve Kürt halkının inkarı, bu alanlarda düşünme, düşünce ve politika üretmenin yasaklanması ideolojisidir. İrki, sömürgeci, soykırımcı ve anti-demokratik ideoloji ve politikandır. Komple ve terörlü, sahte TKP'lerle işçi sınıfı hareketi tasfiye edilmiş, **Kadro dergisi** hareketiyle sosyalist aydınlar, **Köy Enstitüleri** ile de kırsal kesimde aydın potansiyeli kemalizm, devlette, düşünce iyice bütüleştirilerek topluma aydın gelişiminin önü tamamen tıkanmaya çalışılmıştır. Kürdistan ise zaten soykırımlarla ezilmiş, toplumun her türlü varlığı en katı bir yasak kurşatması altına alınmıştır. İşte Cumhuriyet aydını denen kesim böyle bir yapının ürünüdür ve buna hizmet etmeye görevli yükümlüdür. Bu görevi aşmaya yönelenler en çeşitli yöntemlerle ezilmişler, cumhuriyet aydını denen bu dalkavuk takımında yazılarla taşlatılmışlardır. Örneğin Hikmet Kivılcımlı gibi istisna kişiler, zaman zaman bu çerçeveye aşmaya yöneldiklerinde başlarına nelerin geldiği bilinmektedir. Yine bir Nazım Hikmet, Yılmaz Güney örnekleri vardır. Politik alanda da değil, şiir, sinema gibi kültür ve sanat alanında bile bu çerçeveye biraz aşanların, halkta kalıcı etki bırakanların, kemalizm propagandasına olmanların ölümlerine daha Türkiye toprakları yasaklanmıştır. Neden Nazım ve Yılmaz gibileri bu yasak uygulanırken, örneğin Behice Boran'a uygulanmamaktadır? İşte burada kemalizm bağımlılığı aramak ve görmek gerekir. Bugün bazıları, sosyalist ve komünist adıyla parti kurmaya hak kazandıklarını, büyük bir demokrasi kazanmış olduklarını söylemektedirler. Bunlar toplumun sözünü içine baka baka yalan söyleyen sahtekarlardır. Sen işçi sınıfını ve işçi sınıfı ittidarını, sınıf mücadelesini reddettikten sonra, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı savaşmayı, sömürgeci özel savaşın bir kolu haline gelmeye kabul ettikten sonra, senin lafından başka sosyalistlikle, komünistlikle ne ilişkin kalır? SHP den, DYP den, ANAP tan farkın nedir? Onların da adları birbirinden farklı, seninki de sadece onlardan böyle bir fark oluyor mu? Kemalizm gerekçe bu değil mi? Ve sen, kemalist-faşist düzenin bir figüranı olmayan başka ne özellik taşıyorsun?

Görünüşte birbirlerine karşı olduklarını söyleyen, birbirleriyle aydınlık mücadelesi veren, hatta birbirine karşı diğerleriyle zaman zaman ittifak yapan üç isim alalım: K. Evren, S. Demirel, A. Nesin'i. Bunlar pasalılar, siyasetçileri ve bilimyum yazacılar cumhuriyet temsilci emelleri bakımından cumhuriyet aydınından toplamdır. Peki, Türkiye toplumunun bugünkü yaşam içinde tutulmasında bunları birbirlerinden ne fark vardır? Her de değışik alanlarda aynı görevi icra eden bir bütünün parçaları değil midirler? Hepside buğünkü devlet, düzeni koruyamı ve halkı bu dev-

menlik altında, böyle bir yaşam içinde tutmayı kendilerine görev edinmişler midir? Biri baskıyı, ezilme, diğer bunu politika yapıyor sahtekarlığı ile halkı adanıyor, üçüncüsü ise bunun propagandasını yapıyor, birbir türlü yalanla halkı uyutarak buna katılması sağlanmaya çalışıyor. Hiç kuşku olmasın, A. Nesin'in böyle bir güldürü ustası haline gelmesi ne bir tesadüftür, ne de kendisi yeteneğinin ürünüdür. Bu durum, tamamen Türkiye toplumu-nun yaşadığı koşullarla, TC egemenliğindeki yaşamla ilgilidir. Bastırılan, ezilen, adaltılan, düşürülen bir kişi ve toplum, bir noktadan itibaren aktif herşeyi gülerken karşılar, her şeyi çocukları için. Yaşanan acımın ve acıklı durumun bir dışı vuruş biçimidir, bu gülmek. Türkiye'de hi-kayve, fıkrayı, bu yazarlının, günlük basının dünyada eşi bulunmaz bir hale gelmesinin, bilim adına yalan şeylerin tekrarının bu denli gelişmesi, tamamen bu duruma bağlıdır. Kendilerine aydın denen bu yazar-çizer takımı, paşaları ve politikacıları gibi, belli de onlardan daha fazla mevcut düzenin koruyucu memurları durumundadır. Aldatıcıdır, yatan ve yanlış şeyleri propaganda ederek halkı adlatır, insanın beynini zehirler, düşünme yetilerini köreltirler, bu nedenle çok daha tehlikeli ve zararlıdır. İşte İ. Beşiği, bu yapıya karşı savaş açan, kemalizmin propaganda takımı- na karşı gerçek halk aydın olma- nın örneğini veren, bir alternatif olarak gelişen, dürüst, inancı, kararlı aydın yapısının seçkin ve değerli bir temsilcisi olarak ortaya çıkmaktadır. Devlete dalkavukluğu değil, topluma ve halka hizmeti esas alan, her gerçek aydın gibi yaşamını bu yola koyan bir kişilik çıkmaktadır.

Beşiği gerçeği, kemalizmin ve mevcut düzenden kopuşun en canlı örneklerinden biridir. Zaten onu Kürdistan sorunuyla bu denli ilgilendiren, Kürdistan sorununa bu denli bağlayan da budur. Çünkü, mevcut düzen en fazla Kürdistan sorununda yalancı, sahtekar, hilebaz, vahşi ve haksızdır, en çok burada çadırsı, meşruiyet dışıdır. Düzenin gerçeklerini anlamak, onun yalanlarına karşı gerçekleri geliştirmek olanığı en fazla Kürdistan sorununda vardır. Bunun tersi de doğrudur. Yani Kürdistan sorunundaki tutum, aydın ve demokrat olmadık tam bir mihenk taşıdır. Herkesin rengi bugün bu sorun karşısındaki tutumıyla çok net görülebilmektedir. İster Türk, isterse Kürt çevrelisi olsun, herkesin kemalizmin ne kadar kopmuş olduğunu, ne kadar kemalizme bağlı bulunduğunu burada görmek mümkündür. **Haki KARER ve Kemal PİR** Türkiye'de bu kopuşun en erkenden ve tam olarak yapan öncü devrimci militanlardır. İsmail Beşiği de, bunun değerli bir örneğini vermektedir. 1970'lerin ilk yıllarındaki direnişler de, pratik bakımdan belli bir kopuşu yaşamışlardı, fakat düşüncede bu tam olmamıştı. Zaten bu açıdan ziyafiktir, onların bu denli kolay yenilmelerinin ve hata yapmalarının temel nedenlerinden biri oldu. Daha sonra, devrimci siyasal hareketler, merkezi olarak daha da geri duruma düştüler. 12 Mart terörünün etkisiyle sağa savrulduklarına ve düzene yaklaşılar. 12 Eylül bunı tamamlamayı hedeflemişti ve başarılı da oldu, eğer PKK ve Kürdistan direnişi olmasaydı Türkiye'de devrimcilik adına eski yapıları ele tutulmuş hiçbir şey kalmayacaktı.

Yanlış anlaşılmalarda, Türkiye'de her devrimcinin **Kemal PİR** gibi, her aydınını İ. Beşiği gibi davranmasını tamamen Kürdistan sorunu- na kendisi vermesi gerektiğini söyleyebiliriz. Beşiği'nin de belirttiği gibi bu bir ahkalsal sorun ve kişisel tutumdur. Fakat, Kürdistan ulusal

kurtuluş mücadelesini meşru ve haklı görmek, onunla dayanışma içinde olmak, çalınmaları ifade Kürdistan üzerindeki ırkçı, söven, sömürgeci uygulamalara, sömürgeci savaşa ve soykırma karşı çıkmak, bunlara karşı mücadele etmek her Türk aydınının, gerçekten aydın olma vassı ve aydınlık görevidir. Türkiye'de sosyalist ve devrimci olmak ise; bu tutum Kürdistan ulusal kurtuluş hareketiyle en sıkı dayanışma ve ittifaka vardır, kemalizmin ve burjuva düzene karşı her alanda savaşmayı gerektirir. Kemalizmin ve düzenden kopuş, gerçek anlamda ancak böyle sağlanmıştır. Bu olay ve Kürdistan sorununda doğru tutum almak, öyle çok bilginliği gerektiren bir husus da değildir. Kemalizmin ruhen ve düşüncede olarak tam kopuşu gerçekleştirilen herkes, Kürdistan sorununda doğru tutuma ulaşabilir. Çünkü, durum son derece açıktır, bir ulusun parçalanıp yok edilmesinin, ona bağımsız ve özgür olma hakkının tanınmamasının hiçbir düşünce kabul etmez. Türk insanına bu açıklığı kapatan kemalizmdir, onun ırkı, sömürgeci ve soykırma yapıdır Türkiye'de burjuva düzene gerçekten karşı olan, ondan kopan, onun işi ve emeği halkın çıkarına düşün- man gören ve onu yıkmak, halkın çıkarlarını emgen kılacak isteyen herkes Kürdistan sorununda doğru tutum alabilir. Çünkü, Kürdistan'ın sömürgeci egemenlik altında tutulmasında Türk halkının hiçbir çıkarı yoktur, tersine büyük zararları var, halkın sınıf düşmanları, burjuvazi,

Türkiye devrimci hareketi içinde Kürdistan sorununa doğru yaklaşım konusunda belli bir gelişme var. Doğru yaklaşım giderek daha çok gelişiyor. Ancak bu, hem genel içinde henüz çok zayıf, hem de Kürdistan'da geliştirilen mücadele düzeye cevap vermekle çok uzaktır. Faşist-sömürgeci TC ile PKK önder-

argahı bu propagandayı yapıyor, bazı ilerici güçlerin, insanlarını da buna kulak baktığını, olumladığını görüyoruz. Peki, TC, her gün kallettiği, soykırma uğratığı insanları, çok sevdiği ve daha iyi beslemek istediği gibi mi sömürgeci egemenliği yaş- tırmak istiyor? Bunun için mi bunca savaş ve katliam yapıyor? Madem öyleyse bırakın insanları kendi hal- lerine, bakalım Kürdistan kendini yaşatabilecek mi, yaşatamayacak mı? Madem öyleyse, neden Kürtleri "Türk yapmacı" için her şeyini ortaya koyuyor? "Kürdüm" diyen herkes üzerinde neden katliam uygulanıyor? Herhalde nüfusu 15-20 milyon daha artırmak için değil. Zira bir yandan da nüfus planlaması uygulanıyor. Demek ki her şeyin temel ekonomik sömürüdür. Bu sömürü- yün sonuçları için Kürt ulusal varlığını yok etmek istiyor. Kürdistan öyle zengin bir ülke ki, kaybetmek istemiyor, yüz yıllardır emperyalist güçler, Ortadoğu'nun emgenleri mi ülkeden pay kapabileceğin işi savaş yürütüyor. Türk sömürgeciliği ve onun propaganda memurları, yani cumhuriyet aydınları, işte bu kadar açık olan bir gerçeği bile her türlü yalanla gizlemeye, ters göstermeye çalışıyorlar.

Türkiye devrimci hareketi içinde Kürdistan sorununa doğru yaklaşım konusunda belli bir gelişme var. Doğru yaklaşım giderek daha çok gelişiyor. Ancak bu, hem genel içinde henüz çok zayıf, hem de Kürdistan'da geliştirilen mücadele düzeye cevap vermekle çok uzaktır. Faşist-sömürgeci TC ile PKK önder-

mi? İnsanı doğru tutum ve sonuçlara götürülebilir mi? Kürdistan'da işçi sınıfı partisinin ve halk kitlelerinin örgüt- lülüğü geliştiğe, Kürdistan ulusal kul- turuluş mücadelesi kendini daha çok dayattıkça, Türkiye'de kendine so- yyalist grup da bu örgüt dyenler biribir türlü yöntem bulmaya, birleş- yalmaya çalışıyorlar. Bazıları adını değiştirip bir de Kürdistan kelimesi ekliyorlar. Fakat gelişmeler karşıl- maya bu yetmiyor. Bazıları örgütleri içinde "Kürdistan seksiyonları" olu- şturuyorlar, bu da yetmiyor. Bazıları ise, bütün iyinleriyle, hala, PKK'nin de kendini dağıtarak onunla birlikte bir "Türkiye proletaryası" örgütleyeceklerini, birliğin böyle sağlanacağını umut ve hayal ediyorlar. Bütün bunlar ne için yapılıyor? Kürdistan işçi sınıfının bağımsız par- tisinin örgütlenmesini engellemek için. Peki, böyle bir örgütlenme olursa, ne olur? Ne bilelim, herhalde "bölcülük" olur. Bunun, Türkiye burjuvazisinin, kemalizmin, TC'nin yak- laşımından ciddi bir farkı var mı? Peki, neden sorun örgütlenmede yoğunlaşıyor? Sınıflar, uluslar kendi bağımsız idarelerini siyasal örgüt- leriye ortaya koyuyorlar da ondan. Sınıfların ve ulusların bağımsız irade ortaya koymaları örgütülüklü du- rumlarıyla ortaya çıkıyor da ondan. Demek ki, Kürdistan işçi sınıfı ve Kürt ulusu kendi kimliğiyle örgütlen- mesini demek, onları idarelerini ortaya koymasını demek aynı anlamda ge- liyor. Peki, bu, gerçekte sömürgeci bir yaklaşım değil midir? Kürtlerin söz söylemeye, idarelerini ortaya koymaya hakları yok mu? Türkiye'de

herkesin devleti demiyor mu? Böylesi güçleri, biraz daha sıkınca partilerinin "Kürdistan seksiyonu" ol- duğunu söylüyorlar. "İşçi sınıfının vatanı yoktur" diyorlar. Kürdistan işçi sınıfını da kendilerinin örgütlediğini iddia ediyorlar. Madem vatani yoksa, neden Türkiye adına parti örgüt- lüyorlar? Kendilerini de başka bir partinin uzantısı veya "seksiyonu" olması gerekmez mi? Neden Kürdistan Türkiye'nin "seksiyonu" oluyor? Diyelim ki, Türkiye Kürdistan'ın "sek- siyonu" olsun? Kaldı ki, mücadelenin gelişmiş düzeye bu daha uygundur. Fakat, bunun gerçekleş- meyi ve gerçekleşme olanacağı var mıdır? "Kürdistan seksiyonu", "bütün milliyetlerden proletaryası partisi", "ortak parti", "Kürdistan işçi sınıfının da partisi" vs. Ne demektir bütün bunlar? Bütün bunlar, Kürtler kendileri yönetmezler, Kürtleri ancak Türklər yönetir, sosyalizm de olsa, işçi sınıfı partisi ve iktidar da olsa bu böyledir, demektir. Bu anlayış ve tutumun, Türk emgenlerinin, kemalizmin anlayış ve tutumu olduğu, onun sola yansımada olduğu, sosyaliz- mi işçi sınıfı sözleriyle cialanmış halk olduğu açık değil midir? Bu anlayış ve fikir eğilimi onların, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkından yana olduklarını söyle- meleri, tam bir iktidarlılıkla ve adlatma değil midir? İşte Türk sosyal- govenizminin günümüzde ulaştığı en demagogik, en altüstü ve en inceltmiş görünürlü böyledir. Bütün bunlar, kemalizmin ve burjuva dü- zenden kopmamak, onun inceltiilmiş

sömürgeciliğin önemli güç kazanıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mu- cadeseli ise, burjuva düzene ölü- rücü darbeler vuruyordu, yani Türk halkının kurtuluş mücadelesini de geliştiriyor, gerçekleştirmeye, başarı kazanmasına hizmet ediyor. Ger- çeklerin bu denli net olmasına rağmen, Türkiye'de sosyalist ve dev- rimci olduklarını söyleyenler, Kürdistan sorununda doğru tutum almayıyorlar, bu konuda şeytanın ak- lına gelmeyecek anlayış ve davranış- ı bulup çıkıyorlar. Neden? Kemal- izmin ve burjuva düzenden gerçek anlamda ve tam olarak kopama- dıkları için. Sözle ne kadar karşı olduklarını söyleyenler, ruhen ve düşüncede kemalizmin etki- sinin yaşıyorlar, politika ve pratik tu- tumlarına da bu yön yeriyor. Türkiye'deki kadar sosyal-sove- nizmin inceltildiği başka bir ülke bulamaz zordur. Bu da, kemalizmin beynine nasıl indirilmiş olduğunu ve küçük-burjuvazinin etkiniğini gösterir.

Son dönemlerde yaygın olarak propaganda ediyorlar ki, "Kürdistan bağımsız bir devlet olursa kendisi yaşatamaz, her tarafı dağıtıyor" in- sanların kendini doyuramaz. Türklere Kürtler karışmıştır, bu şekilde sorun çözülemez." Türk özel savaş ka-

lınında Kürt halkı arasında ki vur- ruşma adeta kenardan seyredilecek isteniyor. Bu seyircilik tutumu da sosyal-sovenizmin bir biçimi ve mu- cadesle kaçıklığı oluyor. 1978 yılında A. Nesin, "Doğu halkı eziliyor, fakat sömürge değil" diyor. İ. Beşiği ise, Kürdistan gerçeğinin kavranma- sında sömürge tezinin çok önemli ve temel bir kavram olduğunu belirtiyor. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş da, "Kürdistan sömürgeci ve ulusal kurtuluş savaşını gerektirir" diyebilmenin, 1970'lerin ilk yarısının en devrimci tutumu ve bir savaş kazanmaya bedel olduğunu söy- lüyor. Türkiye devrimci, sosyalist hareketi içinde sayılan grup ve örgütlerin çok büyük bir kesimi ise, Kürdistan'ın sömürge olmadığı id- diasında ısrar ediyor. Tıpkı A. Nesin gibi. Bu kadar ısrarlı davranmalarına yol açan temel kuşku ise, sömürge derlerse Kürdistan işçi sınıfının ba-ğımsız partisini kurması gerekimsi, sömürge denmezse böyle olmaz- mıysa, onlara "ayrı örgütlenme" de- dikleri bu şeye karşımıyşlardı. Bundan daha öngörüli ve kuşkulu bir tutum olabilir mi? Bir oligunun iteliliği be- rilirlemeden ondan elde edilecek ist- enen sonuç, belirleniyor ve oğu bu sonuca göre tarif edilmeye çalışılıyor. Böyle bir yaklaşım, marksist olabilir

kendine sosyalist ve devrimci diyen bütün güçler, bugün hiç durmadan Kürt ulusundan sözediyorlar ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunduklarını söylüyorlar, fakat he- men kendilerini ayırmaktan yana olmadıklarını, özgür ve eşit birlikten yana bu hakkı sıkı kullanıyorlar. Türkiye'de kendine sosyalist ve dev- rimci diyen bütün güçler, Kürt ulusu- nun kendi kaderini tayin hakkından yana olduklarını söylüyorlar, fakat Kürdistan işçi sınıfının (ve diğer sınıf ve tabakalarının) siyasal partilerini kurmalarına karşı çıkıyorlar. Peki, bu ulus kendi kaderini nasıl tayin eder- gek? Kürdistan işçi sınıfının ba-ğımsız iradesini ortaya koymasını bile istemeyenlerin, Kürt ulusunun kade- rini tayin hakkından yana olduklarını söylemelerinin bir anlamı ve ciddiyeti var mı? Buna karşı, "partimiz, bütün milliyetlerden Türkiye proletaryası- nın partisidir" diyorlar. Peki, bu "Türkiye" denen yer neresi? Kürdistan bunun neresinde kalıyor? Devlet ne- dir, ülke nedir? "Misak-ı Milli"ye Tür- kiye demek, Osmanlı kalıntısı ve kemalizmi kabul etmek oluyormu? TC'de, kendine, Misak-ı Olmuyor mu?

"...Beşiği'nin son eserleri ve mahkeme-deki savunmaları, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında yaşadığı coşkunluğu, hıslarını çok açık bir tarzda yansıtır. Adeta yaptığı deneyle başarılı sonuç alan bir bilim adamının duygularını yaşadığı anlaşılıyor. Olaylara bakış, yorum tarzı, olayları bağlayış ve her olaydan çıkarıldığı sonuçlar, hep büyük gelişmeyi ve ileriyi gösteriyor. Bu nedenle, Beşiği olayı, herkes açısından sonuç çıkarılması gereken bir olaydır..."

ve maskelenmiş hal, sosyalizm için- deki uzantısı olmak demektir.

Türk burjuvazisi ve faşist-sömürgeci rejim, bu işte artırı- lıkta olsa olmuştur, zaten anlayışlardaki sosyal-sovenizmin izleni çok iyi seçi- yorlar. Böylesi özerimden bazı basıklar- ı uygulasada da, örneğin PKK önder- liğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında bunlardan yararlanmak istiyor, bu doğrultudaki propa- ganda zaman veriyor. Örneğin, za- manın izni toplantılsa da, böyle der- geler yayınlanıyorlar. Fakat, İ. Be- şiği'nin kitapları daha maabaaddan çıkmadan hemen toplantıları. Neden? Bu nedenle, işte taşınan an- lıyışlarda, yazılanların içeriğinde anlam gerektiriyor. İ. Beşiği, kitap- rında, sadece ırkı, sömürgeci, so- ven yaklaşımı eleştiriyor, gerçekleri görülebilirdi kadar ortaya koymaya çalışıyor. Örneğin, bunları politika alanına aktarmıyor, politik program- lar, açık çözüm yolları önermiyor. Fakat, birçok dergi hep politik durum üzerine yazıyor, programları ve çö- zümleri ileri sürüyor. Buna rağmen,

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KARŞI TKP TESLİMİYETÇİLİĞİ ELİYLE YENİ BİR KOMPLO HAZIRLANIYOR

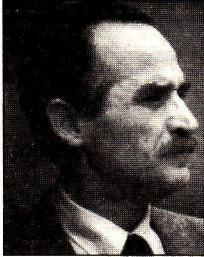
Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni ve güçlü atılımına faşist Türk sömürgeciliğinin bir cevabi olarak gündeme gelen 413 sayılı kararname'nin en yoğun biçimde tartışıldığı günlerde, ikibuçuk yıl önce faşizme teslim olmak üzere yurdusından Ankara'ya döndüklerinde tutuklanan Haydar Kutlu ile Nihat Sargın'ın ölüm orucuna başladıkları haberi duyuldu. Daha sonra haberin beklenen devamı da geçtikçe, 4 Mayıs 1990 tarihinde, adı geçen iki zatın salıverildikleri açıklandı. Hem de, Türkiye'de şimdiye dek hiç görülmemiş son derece ilginç bir gerekçeyle; henüz tasarı halindeki bir yasa değişikliğine dayanılarak. Yani faşist rejimin bir "özel af"ıyla tahliye edilidir.

Tabii aklı başında ve ruhu faşizme teslim etmemiş olan herkesin kafasında hemen bir soru işareti belirdi: Ne oluyor? Faşist rejimin, özül savaşı yönetimi eliyale örtülü kasıp kavurduğu bir dönemde, yalnız Kürdistan'da değil Türkiye'de de en kati yasakların uygulamaya konduğu, işçi grevlerinin engellenendiği, 1 Mayıs'ın kana bulandığı, getirilen yeni sansür uygulamasıyla neredeyse Kürt ve sosyalizm sözcüklerinin yazmının bile yasaklandığı, matbaa kapatma tedbirlerinin savrulduğu ve tüm bunların bir kararnameyle hükmü bağlandı bir ortamda, "komünist" liderler nasıl oluyordur tahliye ediliyorlar? Yöne böyle bir ortamda, yasal "komünist" veya "marksist" partilerin kurulmasına faşist rejim kendisi için bir tehlike olarak görmüyor ve saymıyor? İki bakışta inanılacak gibi görünmese de, aslında ortada hiç de şaşılacak ve yadınacak bir durum olmadığını, bu ayrıncılık sahiplerinin mikimleri hakkında biraz bilgiler olan, özellikle TKP teslimiyetçiliğini ve özelliklerini biraz olsun tanıyanlar iyi bilirler. Faşist rejim ortadaki ne denli bulandırıyorsa çıkarışın, ne denli kavram karşılığı yaratırsa yaratırsa, bellekleri sağlıklı olanlar bundan asla etkilenmezler, etkilenmemelidir. Adlarını başındaki sıfırlar ne olursa olsun TKP teslimiyetçilerinin yeni temsil ettiği ve korumaya çalıştığı çok açıktır. PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş, TKP teslimiyetçiliğinin tarihsel ve güncel temellerini konu alan bir değerlendirmesinde bunu şöyle ifade ediyor:

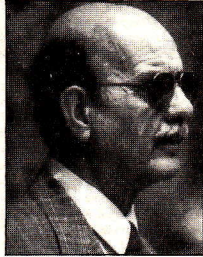
"Adı komünist, gerçekte ise burjuvazinin resmi komünist partisi olan TKP'nin korumak istediği çıkarlar, son tahliye, şoven Türk burjuva milliyetçiliği tarafından yönlenmiştir. Türk kapitalizminin en gerici, tekelci ve işbirlikçi çevrelerinin çıkarlarıdır." (Seçme Yazılar, Cilt III, s. 26)

Böyle olunca, bu çıkarların ulusal kurtuluş hareketimiz tarafından tehdit edildiği tahliye üzerine bırakıldığı bir süreyle, TKP teslimiyetçisi, sömürgeci özel savasın yönetiminin "soft"tan destekçileri olarak karşımıza dikilmeye çalışmasına hiç şaşmamak gerekir.

TKP teslimiyetçiliğinin bir ucu kemalizme dayanırken, bir ucu da kapitalist sosyalizm içindeki "komünist olmayan yol" gibi sapkın tezler ile günümüzde her türlü sosyalizm ve insanlık değerlerini emperyalizmin ayakları altına sermekte sınır tanımayan -hem de bunu sosyalizm adına yapan- politikalara dayanmaktadır. Yine TKP teslimiyetçiliğinin, Kürdistan halkının haklı ulusal talepleri ve bu uğradaki mücadelesi ile Türkiye devrimi-demokratik hareketine karşı, Türk burjuvazinin bir silahlı olarak kullanılması olayı da eskilere, ta 1925'lere dek uzanmak-

Haydar Kutlu

Nihat Sargın

tedir. Hatta bu olumsuzluğun etkileri sadece Türkiye ve Kürdistan ile de sınırlı değildir, TKP'nin teslimiyetçiliği üni ve etkisi uluslararası alanda da yansımış, Mısır ve Irak başta olmak üzere birçok klasik komünist partileri, teslimiyetçiliği TKP'yi örnek almış ve oru izlemişlerdir. Bugün yeniden karşımıza çıkan olayın boyutları, görüldüğü gibi oldukça kapsamlıdır. Fakat biz burada sadece Kürdistan ve Türkiye'deki güncel gelişmelere bağlı yönü üzerinde duracağız.

Kürdistan'daki halk ayaklanmalarına karşı seferberlik ilan eden TC, bütün "ihiyat kuvvetlerini" harekete geçiriyor

Parti ve ulusal kurtuluş hareketimizin her yeni gelişme ve atılımı gibi, Orta Kürdistan'daki bahar ayaklanmalarıyla birlikte kaydedilen son devrimi atılımımız da sömürgeci Türk burjuvazisini yeni arayışlara zorladı. Bu arayışın bir sonucu olarak son birkaç aylık süre içerisinde siyasal, askeri ve ekonomik tüm alanlarda önemli ve ilginç gelişmeler ve dalgalanmalar yaşandı, yaşanmaktadır. Benzer bir hareketlilik ve bocalama TC'nin dış ilişkileri alanında da sözkonusudur. PKK önderliğindeki Kürdistan devrimi giderek büyüyor bir irmeyle geliştigi için, her yeni atılımımız öncüklerden daha netel gerekse nicel açıdan daha etkin ve gelişkin olmakta, bunun doğal bir sonucu olarak da düşman cepheye çok daha büyük çalkantılar ve dalgalanmalar yolu açmaktadır. Bu anlamda, TC'nin resmen ilan etmemiş de olsa, pratikte etkisiz uyguladığı genel seferberlik olayı yadınacak bir durum değildir. Ve işte TKP teslimiyetçiliğinin bir ihiyat kuvveti olarak harekete geçirilmesini de bu çerçevede ele almak gerekir.

Sözkonusu seferberlik kapsamında değinilebilecek somut gelişmeler nelerdir? Her şeyden önce serhildanların vermiş olduğu büyük korku ve telaşın etkisiyle bilinen o 413 sayılı kararname gündeme geldi. Genelkurmaylık ve özel savas yönetiminin istem ve direktifleri üzere birçok çevreler tarafından çeşitli biçimlerde tartışılan bu karname gerçek anlamda bir terör ve katliam planı niteliğindedir. Bunun için gerekli olan tüm hususlar ihiva etmektedir ve son derece kapsamlıdır. Kürdistan halkı kitlelerine yönelik her türlü şiddet ve vahşet yasa maddesi hane getirip "meşru"lastrıldığı gibi, bu vahşetleri hukuki, devrimci-demokratik kamuyu ile dünya lerici insanlığından dikkatinden uzak tutmak amacıyla da, basın üzerinde Abdül-

hamid dönemini aratacak cinsten sansür uygulamalarına elveren düzenlemeler getirmişti. Daha da önemlisi, faşist yönetici ve elebaşlarının gelecekinden kaygı duymaksızın "gönül rahatlığıyla" katliamlara girişmelerini sağlamak amacıyla, bunlar hakkında gelecekte daha herhangi bir biçimde dava açılmayacağı, hesap sorulmayacağı hususunda maddeler konmuştu. Tüm bunlar sadece işin görünen kesimidir ve tartışılmalı da hep bu kesim üzerinde olmaktadır. Nedense karname'nin görünmeyen, karanlıktaki tutulmak istenen kesimine pek dokunulmamaktadır. Oysa asıl önemli olan da, faşist rejimin özenle gizli tutmaya veya başka türlü göstermeye çalıştığı yanlıdır. Yalnız ulusal kurtuluş hareketimize karşı değil, Türkiye devrimi-demokratik hareketine karşı da kemalizmin vazgeçilmez yöntemi olan en kırı komplo ve oyunlar, bu gizli tutulmak istenen alanda tezgahlanmaya çalışılmaktadır.

Nitekim, özel savas yönetiminin sivil görünümü söz konusu niteliğindeki Özal'ın, TÜSİAD yöneticilerine hitaben sarfettiği, "Önlemler sadece karname ile sınırlı değil, hepsini burada açıklaymam" tarzındaki sözleri de faşist rejimin daha başka çabaları olduğunu göstermektedir. Aynı konuşmasında Özal ayrıca herkesin kendilerine -yani özel savas yönetimine- tartışmasız destek olmasını isterken, işin önemini şu sözlerle anlatmaya çalışıyordu: "Bu mücadele kısa bir mücadele değildir. Bir yanlış yaparsak hepimiz kaybederiz."

Özal'ın "açıklaymam" dediği kırı oyunlar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlıyor. Her kuşkusuz, Haydar Kutlu ve Nihat Sargın unsurlarının göstermelik bir açlık greviden sonra salıverilmesi olayı da doğrultuda bir adımıdır. Olay sadece TKP ile de sınırlı değil tabii, başka boyutları da var ve önümüzdeki süreçte benzer yeni adımlara da tanık olacağız açıktır. Kürdistan'daki halk ayaklanmalarından sonra hazırlıkları daha da hızlandırılan bir sözde marksist parti kurma girişimi var ki, bu da aynı bitüdünlü farklı bir parçasıdır. Ayrıca Kürdistan cephesinde de bunlara paralel gaba ve girişimler olduğu muhakkaktır. Öleden beri Partimiz önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine karşı en tehlikeli katliamlarla ilişki ve uzlaşma işlerine girişmekte bir sıkınca gözleyen ilkel-milliyetçilik, TC'nin sözkonusu komplo ve oyunlarını Kürdistan aydınları pekalı oluşturabilir. Diğer yandan, bugün birçoğu TEVGEDER altında bir araya geliş bulunan, TKP'nin Sol Birlik içindeki hampaları işbirlikçi reformistler de, sömürgecilerin bu amaçla rahatlıkla kullanabi-

"...TKP teslimiyetçiliğinin bir ucu kemalizme dayanırken, bir ucu da geçmişte sosyalizm içindeki 'kapitalist olmayan yol' gibi sapkın tezler ile günümüzde her türlü sosyalizm ve insanlık değerlerini emperyalizmin ayakları altına sermekte sınır tanımayan -hem de bunu sosyalizm adına yapan politikalara dayanmaktadır. Yine TKP teslimiyetçiliğinin, Kürdistan halkının haklı ulusal talepleri ve bu uğradaki mücadelesi ile Türkiye devrimi-demokratik hareketine karşı, Türk burjuvazisinin bir silahlı olarak kullanılması olayı da eskilere, ta 1925'lere dek uzanmaktadır..."

leceği kesimler arasındadır. Özal'ın açıklamaları sakınca görüldü "önlemler" arasında, bu tür çevrelere ilişki ve görüşmeler olabilmeye ihtimal de yok değildir.

Demek ki, TC'nin ilan edilmiş genel seferberliği kapsamında şimdi daha çok harekete geçirilmesi istenen ve asıl üzerinde durulması gereken kesim budur. Yoksa ordu, polis, özel tim ve milisleriyle sömürgecilerin silahlı güçleri zaten boş-altı yıldıran beri seferber olmuş durumdadır. Hükümeti, muhalefeti ve burjuva basını ile rejimin diğer kurumları da son karname ile birlikte tam tekmil seferber edilmiş oldular. Şimdi hep birlikte, Kürdistan'a, "halhi PKK'nın etkisinden kurtarma seferleri" düzenlemekteler. Bunlar binler ve açtıkları yürütülen faaliyetler olduğu için, burada yeniden üzerinde durmaya gerek kalmıyor.

Fakat bunların "soft"dan bir uzantısı olarak, TKP önderliğinde geliştirilen yeni teslimiyet dalgasının girdisatına bakmak gerekiyor. Çünkü bu çerçevede ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik çok insi ve kırı oyunların tezgahlanmaya çalışıldığı anlaşılıyor. H. Kutlu ve N. Sargın'ın salıverilmesiyle bu gididat naslı bir seyir izleyebilir? Ortak hedef silahlı direniş mücadelemizi tasfiye etmek olduğuna göre, bu tür kırı oyunlarla sonuç alma şansları olabilir mi? Bu ve benzeri sorulara yanıt verebilmek için TC'nin mücadelemize yönelik ulusal vadedi planlarının özü ve kapsamının ne olduğu, günümüzde de bu doğrultuda ne tür somut adımlar atıldığı hususunda, çok kısa bir özet biçiminde de olsa bazı hatırlatmalar yapmak gerekiyor. Zira bugünkü savasla ilgili olayın bu durum çerçevesinde dönem gelişmeler, genel plannın bir parçası niteliğindedir.

TC'nin ulusal vadedi Kürdistan planı neydi? Hesasplar nasıl bozuldu?

Partimizin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik faşist Türk sömürgecilerinin ulusal vadedi planlarının, bu doğrultuda birtakım arayış ve hazırlıklarının 1986 yılı ile birlikte gündeme geldiğini söylemek yanlış olmayacaktır. Hatırlanacak olarak 15 Ağustos Atılımının hemen ardından yaptıkları açıklamalarda faşist rejim yetkilileri direniş mücadelemize yönelik ve ayık ömürler biçiyordular. Fakat 15 Ağustos'un üzerinden şaş-

ğı-yukan bir yılı aşkın bir süre geçtikten ve rejim sözcüklerinin ilk günüklerinde o pervasızca aptı tutmalarının, ömür biçimlerinin ne denli saçma ve gerçeklerden uzak olduğu bizzat kendilerince de anlaşılacaktır sonra işin uzun vadedi boyutları üzerinde durulmaya başlandı. "PKK ile uzun süre birlikte yaşamaya alışmıyoruz" tarzındaki ifadeler, o dönemde askeri ya da sivil bazı sömürgeci yetkililerin açıklamalarında yer almaya başladı. Başka'nın birçok değerlendirmelerinde de dikkat çekildiği üzere, 1985 yılı bir öüm-kalim yılı niteliğindedir. TC, 1985 yılını, gereklili ve silahlı mücadeleyi imha etmeye iliaz etmek almış ve bu amaçla muazzam bir güççe yüklenerek sonuç almaya çalışmıştı. 85 kişinin ağır doğa koşullarından da yararlanarak bazı alanlarda birliklerini birtakım darbelerle vurmaı bağırdıysa da, esas amaca ulaşamadı. Daha sonra büyük komutan Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşın pratik önderliğinde, Partı taktiklerini hayata geçirme doğrultusunda sarfedilen çabalar sonucu gerçekleştirilen 1986 Bahar Atılımı, düşmanın imha hayallerinin tümüyle suya düşürdü. İşte bu dönemde TC, denielibirlik ilk kez, uzun vadedi planları üzerinde ciddi olarak durmaya başladı. Ve bazı sömürgeci yetkililer yine o dönemde ilk kez, İRA ve BASK gibi bazı örneker alanlar, İngiltere ve İspanya bunlarla nasıl uzun sürelerden beri yapıyorsa, TC'nin de PKK ile işi böyle fazla tehlikeli boyutlara varmadan idare edebileceği tarzında açıklamalar yaptılar. Yani mücadelemizin tümden imhasının olmaksızın olgunluğa kavranması sömürgeci, artık imha yene, silahlı mücadelemizin büyümesini engellemeyi ve belli sınırlarda tutabilmeyi esas alan uzun vadedi politikaları yönelmek zorunda kaldı.

O günden bu güne geçen süreç içerisinde birçok şey değişti, fakat TC'nin bu politikası esasata aynı kaldı. Öncelikle mücadelemizin hem askeri ve hem de siyasal açıdan, düşman planlarını ve beklentilerini boşa çıkarmak çok daha geniş boyutlara yayıldı. Yine süre geçişi içerisinde ulusal kurtuluş mücadelemizin seyirine bağlı olarak sömürgecilerin pek çok yeni uygulamaları sözkonusu oldu. Özel savas, gün geçtikçe hayatın her alanında egemen kılınarak üzeş genişletildi. Kürdistan'da her şey özel savas yönetimine bağlı kılındı, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği adıyla sömürge valiliği oluşturuldu; askeri alanda ÖZEL Okulru teşkiline gidildi. Ayrıca özel timler ve çok koruculuğu sistemi yetkinleştirilmeye çalışıldı. Bütün bunlar süre geçişi içerisinde yaşanan belli başlı gelişmeler oldu.

Bu arada sömürgeci, her ne kadar sınırlarımdan esas alınsa da, mücadelemizi tasfiye ve imha sevdasından da tümden vazgeçemedi. Özellikle özel savas kurullarını oluşturdu ve pek çok güvencikleri genel valilik uygulamasına geçildikten sonra, yani 1987'nin ikinci yarısı ve ardından da bu beklentileri oldu. Dişta, NATO ve Pentagon karargahlarından verilen işaret ve emirle Alman emperyalistlerinin saldırtıya geçişi, buna paralel olarak içte de bazı provokatörlerin girişimleri sömürgecileri hayli umutlandırdı. Ne var ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin 1989 yılına kaydedtiği atılım bu umutları da boşa çıkardı. Dolayısıyla 1990 yılına girerken TC'nin planlarının esaslı yeni silahlı mücadelemizin ilerletilmesinde dayanmaktadır. Bir değerlendirilmesinde faşist rejimin 1990'daki olaıı yönellerine değil-

nirken Parti Önderliği, sömürgecilerin, gerillayı derinliğine ve genişliğine yamamızı engellemeye çalışacaklarını söylüyor ve şunları ilavde ediyor:

"...Yani PKK'yi tam tasfiye edemeyiz, o da bunu biliyor. Silahlı mücadeleyi de tamamen tasfiye edemeyiz. Mesela bir BASK gibi zaman zaman elimizi yapabileceğiz, yine İrlanda'daki gibi, Peru'daki, kısmen Kolombiya'daki ve hatta Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gibi tasfiye edilmiş bir silahlı mücadele örneğine niza gösterilebilir. Yani iktidarı zorlamayan, özel savaş uygulaması gerektirmeyen, nitelikçe ve nicelikçe oldukça düşürülmüş bir silahlı mücadeleyi kabul edebilir."

(1989 Kasım Konuşmaları)

Silahlı mücadeleyi tasarımları biçimde güdüklettiklerini ve geliştirme yeteneğinden yoksun, dolayısıyla da rejim için ciddi bir tehlike olmaksızın uzak bir hale getirdiklerini sonra, planın ikinci bölümünün uygulama alanına geçilecek, yani adına kültürel özellik dediğimiz bazı aldatmacaları, silahlı direnişin tasfiyesi daha da derinleştirilecek ve böylece sonuç alınmış olacaktır. Kültürel özellik teliminde bir "çözüm", aynı zamanda TC'nin koruyucuları olan ABD ile diğer Avrupa emperyalistlerinin de istediği, AT kapılarının aşındırılan TC'ye, ancak bu takdirde kabul edilebilecek her vesileyle hatırlanmaktadır. Ayrıca Fransa, Federal Almanya, İsveç ve İngiltere gibi her bir emperyalist ükaten bir reformist Kürt grubunu kanıtına altına olarak beslemesi ve ilerleye dönük hazırlama da aynı amaçla yöneliktir. Yine aynı amaçla Fransa'nın "madamı" ile ABD ve İngiltere'nin bazı senatörlerinin öncülüğü ve inisiyatifinde Paris'te "Kürt Konferansı" düzenlendi. Reformist takımın ile bir emperyalist ilçe başkentinde "Kürtlerin kültürel hakları" konuşulurken, aynı günlerde diğer bir emperyalist ülkede, F. Almanya-Düsseldorf'ta da PKK'yi "terörüst" ilan etmek amacıyla dava başlatılıyordu. Ve kuşkusuz bunlar aynı bütünü parçaları olarak birbirine sımsıkı bağli olgular. Kıscasi planın özü; bir yandan şiddet, provokasyon ve komplojar yoluyla silahlı direniş hareketini tasfiye etmek, diğer yandan kültürel özellik teliminde bu tasfiyeyi derinleştirip sonuçlandırmaktır. Böylece hem emperyalistlerin, hem Türk sömürgecilerinin ve hem de işbirlikçi reformistlerin öngördükleri çözüm gerçekleşmiş olacaktır.

Bir de, bu planını uygulama geçirirken TC'nin dayandığı ve kullandığı çok çeşitli güçler var. Duruma ve koşullara göre bunlardan bazılarında daha önemli rol atfedilebilecek, bugün TKP teslimiyetlerinin yeniden ön sürülmesi gibi, zaman zaman bu unsurlardan kimileri öne çıkarılarak bazısı önemi yitirmekte, ya da gerektirildiği bir diktirgeni yine devreye sokulabilecektir. Neler ve kimlerdir bunlar, hangi unsurlardır? En başta bugün ipleri tamamen özel savaş yönetime in elinde bulunan ordu, polisi, basını, ikmal, muhalefeti ile resmi ve sivil tüm devlet kurumlarını. Devletin çeşitli kademelelerinde görev verilen ve kraldan daha kralcı işbirlikçi üşaklardır. Köy koruculuğu adıyla Hamidiye Alayları biçiminde örgütlenmiş millis ve aşiret güçleridir. TKP ve benzeri sosyal sovenlerdir. Kürt ilkel-milletçiliği ile köktürbular reformist teslimiyetçilerdir. Her türden ve her soydan provokatörler ve ajanlardır. Ve tüm bunları ilerleyen dışta da NATO'su, AT'siyse emperyalistlerdir.

Görüldüğü gibi sömürgecilerin ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik planlarını hayata geçirmede dayandığı güçler, ayrı ayrı rolleri ve işlevleri olmakla beraber, öleden beri

değişmeyen, aynı güçlerdir.

TC'nin planını başarıya ulaştırması, yani silahlı mücadeleden önce belirli sınırlarda tutulması, gelişiminde durdurulması ve giderek geliştirilmesini için en önemli koşul gerillanın halk kitleleriyle bütünleşmesini engellemektir ki, özel savaş yönetiminin başlangıçtan beri üzerinde en çok yoğunlaştığı nokta da burasıdır. Bunun için başvurulmadık yöntem, denenmedik yol kalmadı. Zor kullanılmaktan sirt sıvazlamaya; çeşitli biçimlerde tehdit etmekten satın alma; Kuran ayetlerine başvuru halkın dini inançlarını istismar etmekten Ermeni, gavar, maskof uşaki, namus düşmanı vb. halkın kötü belediği ve halk değerlerine ters düşen ne kadar sıfat varsa hepsini yaykıştırmaya kadar kullanılmadık yöntem kalmadı. Yeter ki, halkın gözünde PKK'yi karalamaya yarasan, halkı PKK'den nefret ettirmeye hizmet etsin. Eğer bu doğrultuda işe yarayacaksa, varsın hukuk ve ahlak kurallarına istediği kadar ters düşsün, böyle yöntemlerin kullanılmasında hiç bir sakınca görülmüzdü. Zaten adı üzerinde, özel savaş en kırılı ve kural tanımaz savaş demektir, en girkeç yöntemlerin kullanılmasına demektir.

Yukarıda saymaya çalıştığımızın dışında, faşist rejimin, Kürdistan kitlelerine hareketimiz arandığı anlaşılan sabotaj etmekle kullandığı önemli bir öğe de, reformist güçler oldu. Denilebilir ki, reformist unsurların en önemli görev ve faaliyetleri yılları yıllı bu oldu. Tek tek güçleri az geldiyse üçü-beş-altısı-sekizi bir araya gelecek, dünün UDG'S'i, Sol Birlik'i ve bugünün TEVGEBİ gibi birlikler kurarak -ki bunların çoğunda teslimiyetçiliğinin tipi TKP'nin belirleyici roli oldu- güçlerini ve etkilerini arttırmak sardırmayı denediler. Bunların "solculuk" ve "ulusal kurtuluşçuluk" adına PKK'ye yöneltilen saldırın, karalama ve iftiraların Partimiz'yi yitiracak, kitleleri üzerindeki etkinliğini kıracağı sanıldı. Ancak bütün çabalar gerillanın halkla bütünleşmesini engelleyemedi; silahlı mücadeleye gelişmeye ve büyümeye devam etti ve 1990 yılına netice ve nicei açılan çok daha yetkinleşmiş olarak geldi. Bu durum aynı zamanda sömürgecilerin şimdiki tek uyguladığı yöntemlerin başıbaşı olduğu ugratıldığı yön ve boşa çıkardığından da somut kanıtı olmaktadır.

İşte bu noktada rejim açısından yeni bir boşluk ve kaçınılmaz olarak yeni arayış sözkonusu oldu. Partimizin iletile bağı ve kesmek amacıyla başvurulan yöntemlerin önemli rol aldığı kitalerise, PKK'yi kitlelerden tecrit etmeye çalışan reformist teslimiyetçilerin kendilerini bu sona uğramaktan kurtulmaması ve düzen parçalarını işlevlerini büyük oranda yitirmesi sonucunda oluşan bu boşluk, sömürgeciler açısından son derece ürktütücüydü ve gidilmemesi doldurulması gerekiyordu. Silahlı direnişin sürdürüğü bir ortamda, faşist rejimin böyle bir boşluğa tahammül etmesi daha da olaksızlaşsıyordu.

1990'a girerken ve bu yılın ilk aylarında TC yetkililerinin bu doğrultuda, bazı çabalar içerisinde girdiği gözde çarpıyaktadı. Örneğin bu dönemde gündeme gelen yasal bir "Kürt partisi" kurma çabaları, bu tür girişimlerden biri olarak belirtilmiştir. SHP'den ayrılan ya da ihraç edilen bazı "Doğulu milletvekilleri" ve muhtemelen birtakım reformist çevrelerin de bu şa ya da bu şekilde katılmaya oluşturtulacak yeni bir partinin, hele bir de "Kürt partisi" olacağını, kitleleri bir süre daha faşist rejimin yedeğinde tutabileceği ve böylece mevcut boşluğa da kısmen doldurabileceği unutulmaktadı. Bu amaçla dışarıda TEVGEBİ vb. reformist çevrelerle birtakım ilişki ve temaslar olduğu,

ileride de hazırlıkların epey ilerletildiği bilinemektedir.

Aynı doğrultuda çaba ve arayışların başka bir örneği de, Genelkurmay Başkanı da dahil bazı üst düzey TC yetkililerinin İspanya'ya yaptığı seyahatleridir. Bu seyahatler için bazı göstermelik nedenler öne sürüldü de, kuşkusuz esas neden İspanya-BASK mücadelesini yakından incelemek, yıllardır sürmekte olan BASK mücadelesinde İspanya'nın edindiği deneyimlerden yararlanmak ve buradan Kürdistan için kendilerine bazı dersler ve taktikler çıkarmaktır. Nitekim Özal başta olmak üzere sömürgeci yetkililer açıkla- marlarında sık sık oradaki durumu örnek gösteriyor ve benzer bir çözüm düşündüklerini belirtiyorlar. Bu, hem birtakım kültürel hakların tanınması hem de silahlı mücadeleden belli dar sınırlar içerisinde ve bir tehlike arzımayacak biçimde tutulması açısından uygun bir örnek olarak görülmektedir.

Nev ar ki, 1990 Nevroz'u ile birlikte yaşanan gerekmi serhildan gerçeği, TC'nin hesaplarını bir kez daha bozarak alt-üst etti. Halk ayaklanmalarımızdan büyük bir korkuya

"...Haydar Kutlu ile Nihat Sargın'ın salverime olayının bir sürpriz olmadığını, aksine bu kadar süre içinde tutulmalarını bir anlamda sürpriz sayılabileceğini belirtmek gerekiyor. Çünkü eğer bugün ortam faşist rejim açısından, kemalizin 1920'lerden kalma Takrir-i Sükun ve sansür gibi yasaların yeniden yürürlüğe konmasını gerektiriyorsa, o halde bu yasaların bir tamamınıncisi niteliğindeki M. Kemal'in resmi komünist partisine de iltihacı var demektir..."

kapılan faşist rejim, böylece, PKK'nin arkasındaki artık milyonlarca ifade edilebilecek kitle desteğinin boyutlarını daha açık görülebileceği olduğu bulduğu gibi, şimdiki tek uygulanan yöntemlerle bu desteği kesmenin olanaksızlığını da daha iyi anladı. O nedenle şimdiki, "millet birliği ve bütünlük" çağrılarını ve adeta bir ölüm-kalım mücadelesine soyunurcasına, bütün yöntemleri tal plana iterek şiddet unsuru bağı alması bulunuyor ve katliamlarla çok kazımaktan sözeüyor. Yani kitleleri şiddet yoluyla PKK'den koparmak istiyor. Dikkat edilirse, 413 sayılı kararnama, sansüre ilişkin bölümü dışında, bütünüyle halk kitlelerine yönelik şiddet uygulaması içermektedir. Gerillaya karşı zaten altı yıldan benidir bütün gücünü ve tekniğini ortaya koyarak -kimyasal silahlar da dahil- savaşan ve başınız kalan TC'nin, son kararnameye yürürlüğe koyduğu uygulamalarıyla, doğrudan doğruya yürütmek kitleleri hedef aldığı açıktır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin yana yutsevser kitleler sınıfına, cezalarını iki katına çıkarmasıyla, daha da olmaksız kitellesi katliamlarına sındırılmak, mücadeleye sunuğları destekten kaldırılmak ve genllile bir bakıma koparılacak isteniyor. Bu şekilde PKK'nin, bir türlü kırılmadıkları, kitleler üzerinde giderek güçlenen etkisini kırılacak ve silahlı mücadelesinde umdukların biçimde sınırlandırılması ve geriletilmesi olacaktır.

Şimdi bütün ipleri eline almış bulunan özel savaş yönetiminin, bir yandan böyle dört elle kör şiddete

sarılarak bununla sonuç almayı planladığı, diğer yandan dil yasasının kaldırılması, bazı kültürel hakların tanınması doğrultusunda da hazırlıkları yaptığı anlaşılmalıdır. Bu durum, Özal'ın "zirve"ye katılan Demirel ve İnönü'nün çeşitli açıklamalarından da anlaşılıyor. Demirel, "Zirvede 'döl mesalesi'nin söylediği Özal, bunu kabul etti" güydü. O zirve de- mireliler toplantıda gündeme getirildiği görüşlerin Milli Güvenlik Kurulu'ndan çıkan kararlar, aynı özel savaş yönetiminin direktifleri olduğunu Özal'ın kendisi de itiraf ediyor zaten. İnönü ise, Türkiye'de Türkiye halkına ve kamuoyuna o kadar net açıklamalar yapmıyor, ama Brüksel'de enfedilerinde sunduğu raporda durumu netice ortaya koyuyor, şöyle diyor:

"Hükümet, terörizm bitmeden başka önem düşünmüyoruz, zira ödürlü olur" diyor. Biz ise güvenciklenmelerle birlikte örneğin Kürdistan serbest bırakılması gibi başka önerilerin de getirilmesinden yanaız."

Yani hükümet, daha doğrusu özel savaş yönetimi, Pentagonu esasla yöre davranmayı, CIA taktiklerini esas almayı teroh ediyor. Çünkü istinasız hepsi CIA okullarından mezun TC Genelkurmaylığı ile özel savaş yöneticileri pozisyonunda bulunarak, "silahlı direniş durdurulması"ndan taviz verilirse bu direniş daha da azaldır" diye düşünmektedirler.

Görüldüğü gibi, faşist Türk sömürgecilerinin uzun ya da kısa vadeli plan dediği, dönüp dönelip başvurduğu yöntemler öteden beri değişmişken il temel oğluya dayanıyor: Şiddet ve bazı kültürel hakların tanınması. Zaten çürümüşlük ve çözümlüğü giradında kırınmak olan faşist rejim, daha değişik seçenekler, farklı çözüm yolları ve politikalar üretilebilecek durumda da değil. Benzer biçimde, uygulamada devreye soktuğu güçler de değişmiyor, önceden saydıklarımız aynıları oluyor. Değişen tek şey, yeni duruma ve koşullara göre bu unsurlardan hangisinin ne şekilde kullanılacağı, hangisine ne tür roller atfedileceğinden ibaret kalıyor.

Şimdi bir yandan 413 sayılı kararnameye şiddet doğruğ tramlarının diğer yandan TKP teslimiyetçilerinin öncülüğüde tüm reformist ve döküntü çevrelerin harekete geçirilmesi istemesi olayı da bu kararnamenin aksi yüzü, bir tamamlayıcı unsuru olarak karşımıza çıkmaktadır.

TC'nin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye devrimci hareketine dayatıldığı bu komplo yeniliğe mahkumdur

Bu hatırlatmalar ışığında baktığımızda, her şeyden önce, Haydar Kutlu ile Nihat Sargın'ın salverime olayının bir sürpriz olmadığını, aksine bu kadar süre içinde tutulmalarının bir anlamda sürpriz sayılabileceğini belirtmek gerekiyor. Çünkü eğer bugün ortam faşist rejim açısından, kemalizin 1920'lerden kalma Takrir-i Sükun ve sansür gibi yasaların bir tamamınıncisi niteliğindeki M. Kemal'in resmi komünist partisine de iltihacı var demektir. Burada anlaşılmasıacak bir yan yok. Fakat hangi "tarichte bir olayın ilk ortaya çıkışı" trajedi işe tekrerrü komedi olur" gibi bir deyim kullanılıyor ya, TKP teslimiyetçileri açısından, bu, kimbilir kaçınıcı tekrerrü olduğundan artık komedi sözcüğü de hafif kalıyor. Özal'ın ayayına kanpanmaları ve göstermelik açıklar grevleriyle bugünkü durum olsa olsa ilkel bir "orta oyunu" olarak tanımlanabilir

belki.

Gerçekten bugün etkinliği serhildan yaratacak ölçüde büyüyen silahlı direniş mücadelemizin, Türkiye işçi sınıfı ile devrimci, sosyalist kesimlerinin de önemli rolunda etkilediği ve hareketlendirdiği bir ortamda, TKP'ye oynatılmak istenen rol, tamamen M. Kemal'in kurduktuzu resmi TKP'ye atfedilen rolleri aynıdır. Ve bu aylar 1987 sonunda daha teslim olmak üzere döndüğü zaman durumun bu noktaya varacağı açıktır. Nitekim Parti Önderliği, daha iki yıl öncesinde işine nereye varacağı şu sözlerle ortaya koymuştur:

"Bunun sonuçları ne olacak? Halk direnmeleri adına ne varsa, sosyalizm adına ne varsa hepsini çeşkecek ondan sonra dört başlı mamur bir karşı-devrim güruhu olarak örgütlenileceklerdir. Bunlar demokrasiz, sosyalizm maskesi ile yönün bir tasfiyeyi daha çok bizim önderliğimizde geliştirilen ulusal direniş karşı ve Türkiye devrimci-demokratik gelişimine dayatacak ve bunu da bir karşı-devrimci savaş tarzında yapacaklardır..." PKK'ye karşı savaş açtıklarını ve ona karşı çıktıklarını Paris'te basın toplantısı ile açıkladılar. Ve Türkiye'deki bütün direniş öğelerine terörizm damgası vurarak lanetlediler. Bunlar, aynı zamanda Özal'a, demokratik açılımı sağladı diye imzayı basanlardır. Şimdi ise, ehlişletiriyor, görevlerini yürütecek provokatörler haline getiriliyorlar. Sağlam iş yürütecek konumla getirildikten sonra bunlara örgüt de kurduracaklar. (abc.) Yalnız bunların yetimiyorlar. Dev-Yol'ü kibretiler bazılarında da böyle örgüt kurducularıdır. Bunlar dışarı çıkarılmazcazelli parti kuracak ve daha sonra bizim esas doğrultumuzda, sayemizde, önderliğimizde gelişecek olan veye müteflikliğinde ortaya çıkan Türkiye devrimci hareketine saldıracaklardır." (agy, s. 47-48)

Bugün Haydar Kutlu'ların serbest bırakılması, eski Dev-Yol'ü çevresinden Murat Belge gibiilerinin de katılımıyla "marksist" parti kurulmaya çalışılmasından anlaşılabilir ki bu budur. O bakımdan şimdiki, "nasıl oldu da birtakımlar" sorusundan ziyade, neden döndüklerinde hemen bırakılmıyor da, bir süre içinde tutuldular, sorusu akla geliyor. Başkan'ın değerlendirmesinden yularıya aldığımız satırlarda bir yönüyle bu soruya da açıklığı getiriyor; lıyce ehlişletirmek ve görevlerini daha iyi yürütecek provokatörler haline getirmek, nedenlerden başlıca sebepleri oluyor. Başka nedenler de belirtiliyor. Bunların dönüş tarihi 1987 sonlarıdır. Bu süreç, bir önceki başlık altında gördüğümüz gibi, TC'nin, Kürdistan'da özel savaş kurulumlaştırdığı ve buna paralel olarak dışta da emperyalist saldırılarla -özellikle FAC'daki saldırılar- ile provokasyon hazırlıkların tamamlanmak üzere olduğu bir süreçtir. Bu, Partimize yönelik bir imha planıydı ve TC bu planına son derece düşülmekteydi. O nedenle, TKP'siz de bu işi halledecekse, bunun için ayrıca onlara parti vermenin ne gereği kalıyordu? Ancak planın böyle çıktığı işe anlaşılıktan sonra, bir de bunlarla kaldıkları yerden sürdürüyorlar, o gün kurduktuzlardan öğütü. Haydar Kutlu ve benzerlerine bugün kurduyorlar. Ayrıca, TKP başlangıcında beni Türk burjuvazisinin emrinde olmasına ve ona büyük hizmet sunmasına rağmen, olmayı perde arkasını pek kavramayan Türkiye'deki sağ kesimler nezdinde TKP adı komünizmin bir nevi simgesi gibi algılanmaktadır. Tabii bu yanlış bir durumda ama bir bakıma doğaldır. Hem bu açı potansiyeli sağ kesim açısından hoş görülmediğinden, hem de zaman zaman "Bizim Radyo'nun yayılmaması da İsa Evren gibiilerinin canını sıktığından

ötürü, biraz "burunların sürtülmesi" de uygun görülmüş olabilir.

Peki o açık grevi daha ölümcül olma olayını neydi, diye sorulabilir. Oyle sanıyoruz ki, bazı aydın böhuntçuları, Milliyet ve özellikle Cumhuriyet gibi "yalnız bizim takım işi demokrasî" diyenlerle, "başlaştılar ama - bir kaç gün için niyeti aydın ve sanatçı dışında bu olay fazla ciddiye alınmadı. Hatta günün bu yarısından önce bile, bunun bir "düşüncü ölümsü" olduğunu yazanlar çıktı. Ancak onun bilincinde olanlar, örneğin Ecevit, İnönü gibileri övgülerini yüksek sesle belirttiler. Oyle bir hava varılmek istendi ki, işte TKP şeffaflığı ile bu hükümetle anlaşarak değil de, sözümlere direnenler çok oldular. Açık grev ve ölümcül olma gibi anlamı devrimci eylemleri bölünmüş güncün biçimde bağlayışlar bu kepezlerin hesapları farklıydı. Böyle "canlı ceset" durumunda çıkışlar faşist rejime de bir faydalar oluyacaktı. İşte sözcük açık grev ve direniş, bu "ceset"leri canlandırma, bir olgun prestij kazandırma oyunundan başka bir şey değildi. Üstelik za- manlama açısından bir de gündemi saptırma anlamında rejime hizmet etmiş oldu. Hem Hasan Celal ile Hande olayı gibi, kamuoyunu dikat etmek için muhtıra ve 413 sayılı kararnameyle getirilen yeni baskı yasalarını yazarak zağlaklaşmış oldu; hem de, gerçekleştirilen tahliye ile faşist rejime, Avrupa'da dostlarına karşı bir "demokrasî göstergisi" yapma olanağı sundu.

Yazının girişinde, mevcut darbe ortamında Kürt ve sosyalizmin adına yayın bile yapılamazken, "komünist"lerin nasıl olup da serbest bırakıldığını dikkat çekmiştik. Fakat bu olay çerçevesinde gariplikler bu kadar da değil, daha ilginç durumlar da yaşanıyor. Örneğin Demirel, bir anti-komünist olduğunu üstüne basa basa vurguluyarak, "Eğer ben ve adamlar serbest bırakılmıyorsa, komünistleri yakarak öldürülmüştür" diyor. Salıverilme olayından üç gün önce yaptığı açıklamada ise, Haydar Kutlu ile Nihat Sarğın'ın hala serbest bırakılmalarını büyük hiszaklık olduğunu söylüyor ve bu hiszaklığı işyan ettirgini ilave ediyor. Aynı günlerde TÜSİAD adına yapılan çağrıda da, bu kişilerin derhal serbest bırakılması isteniyor. Ayrıca daha birkaç ay öncesinde ANAP genel başkanı yardımcılarında Metin Gürdere, "TBKP'nin görüşleri bizimize çok yakın. Liderleri neden hala cezaevinde tutuluyor, anlayamıyoruz" tartarında sözlerle şaşkınlığı belirtiyor. Benzer örnekler daha da sayılabilir, ama hiç gerekli değil. Çünkü Evren ve Özal'a kadar bütün azılı devrim düşmanlarının benzer açıklamalar yaptıkları biliniyor.

Peki bütün bunlar ne anlama geliyor, neyin göstergesi oluyor? İşçi sınıfı ve halk düşmanı çevreleri, işveren örgütü yöneticileri ile Demirel gibilerini "seviyor" niye? Herhalde halkın işyansı, adalet, demokrasî ve sosyalizmi açık olmasa gerek. Durum çok açık, herkes kendi adınımlı kendi işi tanıyor. İşçi sınıfının, halkı olarak, hiç umrunda değiken; TKP şeffaflığı Demirel ve TÜSİAD savunuyorsa, hararetle salıverilmelerini istiyorsa bu sadece ve sadece sözkonusu kişilerin sosyalizm ve komünizm gibi kavramlarla hiçbir ilgileri kalmayan halis birer burjuva ajanı, faşizm uşağı olduklarını gösterir. Bir de bu olayın, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine Türkiye devrimci-demokratik güçlerine karşı faşist rejim tarafından terleplenmiş bir komplo olduğunu...

TKP teslimiyetçilerinin bundan sonraki rolüne ne olacak? Ortada örgüt diye bir varlıkta pek kalmadığına göre, sosyalizim, demokrasî gibi bir amaçları baştan beri bulunmadığına ve onyıllardır peşinden koştu-

lanı icazetli bir yasal komünist parti kurabileceği hülyaları da terkediği, teslimiyetçi cepheye "komünist" adından da vazgeçme düşünceleri ayrı başlığına göre, şimdiki nasıl bir işlevleri olacak?

Burada hemen belirtmek gerekir ki, sözkonusu kompilon buyutları sadece TKP ile sınırlı değil, çok daha geniş. Garak Kürdistan'da gerekse Türkiye'de dayandırtığı farklı ayaklar var. TKP'nin rolü, burada bir kez daha teslimiyetçilikle önümlük yapmak, diğer Kürt ve Türk teslimiyetçi çevreleri harekete geçirmek ve faşist rejimin istem ve planları doğrultusunda yönlendirmek oluyor. Yani teslimiyetçi kırıfı bayağı yine TKP'nin omuzlarında, başı o çene

Sömürgeci Türk burjuvazisi, 4 Mayıs tarihli bültenlere Haydar Kutlu ile Nihat Sarğın'ın serbest bırakıldıkları haberini yanna iki "özel haber" daha koyarak mesajını veriyor. Bu "özel haber"lerde, bir. Olağanüstü Hal Bölge Valiliğine dayatılmaları varken "Şimakta 17 PKK'lı öldürüldü" haberini, bunun bir yudurma haberi olduğu belliydi, nitekim daha sonra BBC radyosu da bu haberi yayın olduğunu duyurdu. İkinci ise, TKP'nin yurtdışında iki merkez komite üyesinin yurda dönceği yoruldukları haberi. Mesaj açık, PKK'lı olanlara, direnişten yana olanlara yazgın hakkı tanımak istemediğini gösteriyor; faşist rejim. Bunlara karşı övdüklerini kanıtlayana ise, ayrı serbestçe çalışmaya olanağı var, diyor. TKP teslimiyetçilerinin ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik nasil bir kompilonun başını çekmekle olduğunu, bir de kendi üyelerinin ağzından dinlemek yara var. Sekiz TBKP üyesinin yaptığı, "TBKP merkez komitesine açık sesleniş" başlıklı açıklamada şu satırları yer alıyor:

"Bugün ortaya çıkan Kürt ulusal direniş hareketi burjuvazi açısından ciddi bir sorundur. Bu yaygın sızdırma işlemi işleri, bir dizi ulusal direniş için askeri yöntemler yerine, burjuvazinin politik çözümler de üretmesi gerekiyor. Kürt sorununu devrimci yolun çözümüne siddetle karşı olan burjuvazi devrimci çözümleri isteyen, destekleyen her siyasi harekete de siddetle karşı olacağız. Her şeyini legal çalışmaya başlamış olan TBKP, yeni hazırlayacağı kısa programında Kürt sorununu ve çözümünü, burjuvazinin kabul edebileceği şekilde yeniden düzenleyecektir."

"Güncel politikalarımızda da, legal alana sığınarak Kürt hareketlerini, bu alana sığınabilmek için, kendisini örnek almaları istiyor. Burjuvazinin kabul ettiği sınırları aşmayan tutumunu kamuoyuna daha açık göstermektedir." (10 Eylül bildirisi, Şubat 1990, sayı: 6)

Üyeleri, şeffaflığı yeni rolünü, bir yönüyle aslında hayli de isabetli biçimde ortaya koymışlardır. Evet, TBKP reformistlerinin her zaman olduğu gibi yine "kendisini örnek almaları" istemekte ve bu işe dünden hazır reformistlerin de, şimdiki, sinavdan başarıya çıkmayan yoğun bacasında oldukları gözlemekte. İkel-milliyetçiler Sosyalist Enternasyonal toplantılarında, şurda burda TC temsilcilerine görüşmeler yapıyorlar. TEVGER denen güruh Tahir ağa gibi çetebaşları ve Nurrettin Yılmaz türünden işbirlikçilerle, ya da "Kürt partisi" kurma hazırlığındaki grupla benzer işleri sürdürüyor. Tabii bunlar et atından yurtdışı işlevler oluyor. Ayrıca TKP izinden dö- nüş için "vize" gerekiyor, bunun yolu da sinavı başarmaktır oluyor. Re- formist takımının sinavı geçmek için bir de açık çaba ve faaliyetleri sözkonusu.

Denilebilir ki buca yıldır PKK'ye ve direniş mücadelesine karşı faşist yürüten bu güçler hala kendilerini kanıtlamamışlar mı, böyelerinin yeni bir sinavdan geçirilmesine ge-

rek var mı? Var. Sömürgeci burjuvazi gerek görüyor, erim olmak istiyor. Çünkü temelzi zayıf ve kendine fazla güveni yok. TKP için bile bunu yapıyor. Örneğin, bütün hazırlık ve görüşmeler ve açık grev denen onun tamamınımlık da teslimiyetçi şeffaflı salıverilmek üzereyken bile, burjuvazi son bir sinavda daha irkerek görüyor. 2 Mayıs günü Ankara DGM'de yapılan bu sinavın haberi basına şöyle yansdı:

"88 sanıklı yeni TBKP davasının ilk duruşması 2 Mayıs günü Ankara DGM'de yapıldı. Mahkeme başkanı sorgu sırasında sanıklara tek tek, 'Kürt sorununa yaklaşımlarını sordu.' (2000'e Doğru, 6 Mayıs 1990)

Herhalde bu bir "mezuniyet sinavı" olarak kabul ediliyor ve iki zatın tahliyesi 4 Mayıs'ta gerçekleştiriliyor. Görüldüğü gibi burjuvazi tedbir elden bırakmıyor, en has adamlarını bile tekrar sınavdan geçirme gereği duyluyor.

İşte geçmiş. Sol Birlik gibi olu- şumları altında TKP'nin pesine takılan Kürt reformistleri, yine onu iz- leyerek yürümek üzere şimdiki boye bir sinavdan geçiriyorlar. Fakat bu kez

"...TKP'nin teslimiyetçi liderleri, faşist rejime mülkilek yapacak, diğer teslimiyetçi güçler de peşinden aynı yola sürüklemeye çalışacaklar. Fakat bu tür komplo ve oyunların dev gibi gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında artık hiçbir şansı yoktur. TKP ve hampalanının PKK hareketi karşısında eğer yapabilecekleri bir şey olsa, bir etkinlikleri bulmasıyla bu, belki birkaç yıl önce, 1985-86 yıllarında sözkonusu olabılırdı..."

İşleri çok daha zor. Çünkü Kürdistan'da serhildan yaşanırken PKK'ye "terörist" demek eskisi kadar kolay olmuyor; milyonla fade edilen Kürdistanlı kitleler, hem de beş ya- şındaki çocukundan ak sakallı ih- tyatlarına kadar, "Biji PKK" sloga- nıyla ayaktaırken, "birkaç maceracı çocuk-çocuk" diyebilmek de mümkün olmuyor. Bu nedenle işleri zor, ama, sinavı geçmeleri için de mutlaka bir şeyler yapmaları gerekiyor. Onun için çirpinyorlar ve çirpindikçe da faşist rejim sözcüklerini daha gü- lünce durumlarla duyuyorlar.

Bilindiği gibi, PKK'nin gücü ve etkinliği duyulmasın ve yaygınlaşmasın diye, özel savaş yönemi sansür uygulamasına başşur- mak zorunda kaldı. Halk ayak- lanmalarını gerçek anlamını örtbas etmek isteyen sömürgeçi yöneticiler, kargaları bile güdürecek iddiaları ortaya attılar. Örneğin, TC ilçeleri Bakan "Dağlarda sıkıştık, barmıyorlar, o nedenle kentlere indiler" türünden aptalca iddialarda bile bulundu. Reformistlerin iddiaları da bunlardan daha ciddi ve tutarlı değil. Rızgarlıkların TEVGER'ine kadar bütün reformist takım, getirilen yıllar sürer çabası ve öncülü- ğüyle gerçekleştirilen halk ayaklanma- larının kendiliğinden gelişen olaylar olduğunu iddia edebiliyorlar. Kemal Buray gibileri hala İnönü ve Demirel'in demokrat olup olmadıkları tartışıyorlar. Böyle kağıt ve mü- rekkep tüketip yurtdışına hiç gerek yok. Bunu, "Biji PKK, Biji Kürdistan" sloganlarıyla Demirel ve İnönüleri taşılayan beş-on yaşlarındaki Cizrelî çocuklardan rahattıkla öğrenebilirler.

Bu aşağılık şarlatanların demokrasî- ğini tartışacakları kendilerinin geli- şmelerine hakkındaki karptımlarını ila örneğin Demirel'in tirafınımları yan- yana koyup yayılasınlar. Kendileri, bilnirice şehit kanıyla yatırlan serhildan için "kendiliğinden oluyor" deyip, bir kalemde PKK'yı silip atacak kadar gözükür bir inancılık sergilerken, bakın Demirel nerde tiraf ediyor, Ufay'a giderken uçakta ga- zetecilere şunları söylüyor:

"Güneydoğuda olayların olduğu yerlerde, partiler kaldırıyor. PKK tesiri- nin olduğu yerde politika yapmak kolay değil. Cizre gördü. Bu olay partileri süpürüyor." (Milliyet, 7 Mayıs 1990)

"Evet, sormak gerekir, kim daha "dürüst", Demirel mi, sizler mi? İn- karlılıkla ve çarpıtımla Demirel demagoguunu bile geride bırakıyor musunuz? Fakat çok da yadırganma- mak gerek, böyle yayınasalar sınavdan nasıl geçecekler?"

Son derece ilginç bir duruma daha burada değinmek yarar var. Özel savaş yönetimini öteden beri en çok rahatsız eden konulardan bir tanesinin de, gerek burjuvazi, gerekse ilenici basında PKK üzerine tarafsız bir haber çıkması veya yayılması ya da herhangi bir yayın organının PKK'nin görüşlerini çarpıtmadan yansıtmada olduğu biliniyor. Bundan müthiş bir rahatsızlık duymaktadırlar, sömürgeçler. Onlara göre PKK'ın izleni yazılan her şey karalama ve küfür olandır. Bu işin ne kadar çok yapıldığı da biliniyor: Zaman zaman tek tek tarafsız haberler oldu mu desthal müdahale edilip, yapılarına hasap soruluyor. Örneğin, 1988'de PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşla yaptığı bir röportaj yayınlama- yıca kalkışın Milliyet'in yayını Özal'ın emriyle durduruldu. Ulusal- arası basın çevreleri ve kamu- oyunu tepkilerle örtalık çalkalanırken nedeni şimdiki dek hala anlatılmıyan daha doğrusu devlet tara- fından aydınlatılmıyan engellenen bir Özal suikastı olayı yaşandı ve gün- dem bir anda değişti. 1989 yılında benzer bir girişimde bulunan Toplumsal Kurtuluş dergisinin yayını yöneticileri hakkında da dava açıldı. Tabii Toplumsal Kurtuluşçular Milliyet ve M. Ali Bırand'ın tutulup- çüründen yoksun olduklarından, gün-lerce DAL hücrelerinde ayrıcalıkla tutulmalarından da geçtiler. Aynı nedenle libkine Doğru dergisi de Kozakçoğlu'nun hedefleri arasında gün ve şimdiki matbaa bulmaktak güç- lük oluyor.

Değil bu tür yayınlar, Kürdistan'a ilişkin sızdardı haberele bile artık tahammülü kalmayan faşist rejim, sonunda 413 sayılı kararnameyle sansür uygulaması getirmek peşin- den ve toptan yasaklama yoluna girdi. Sömürgeçlerin bu ta- hammülsüzlüğü ve hassasiyetlerini anlayılamayacak bir yarı yoktur. Ya peki özel savaş yönetimini tüm bu yaptıklarıyla yetinmeye de aynı konuda bir de kendileri saldıraya geçen şu reformistlere ne oluyor? Onları bu denli hiçraştıran ne? ABD emperyalistlerinin raporta- rında, Türk Genelkurmaylığı'nın ve MIT'in kitap, broşür, ve afişlerine; en büyüğünden en küçüğüne dek tüm burjuva basınından kendi reformist yayınılarına kadar herkesin PKK'ye ve ulusal kurtuluş mücadelemize veriyen ettiği bir ortamda, Toplum- sal Kurtuluş ve libkine Doğru gibi bir-kiki derginin bu, haçli seferini ar- zından küfür kampanyasına katılma- sıyla bu bayları neden o kadar ra- hatsız ediyor?

Gelisimleri az çok izleyenler far- ketmişlerdir, libkine Doğru dergisi- nde PKK Genel Sekreteri ile yapı- lan röportaj yayınılandığında da Kozakçoğlu'nun özel tim ele- manları, Mardin, Batman, Van gibi alanlardan sızdardı Kürt insanların adınımları kullanarak adı geçen dergiyi küfür yüklü mektup yağmuruna tutmuşlardı. Milliyet yayınımları durdu- ruldugu günlerde yaşanan Özal su- kastı gibi, bu kez de İlyıkaya köyü katliamına tanık olduk. Faşist rejim rahatsızlığı bu kadar açıldı. İli- ğinçler, ayı rahatsızlık ve tepki bir de Kürdistan Press ve TEVGER gibile- rinde görüldü. Ankara emmilyetinin işlenecilerle ünü DAL grubu, Top- lumsal Kurtuluş dergisinin sahibi Yalçın Küçük'ü sorgularken işleri şunu soruyor: "Neden PKK'nin israrını myorsunuzuz da her destekleyici ve övücü yazılar yayıyorsunuz?"

Adı geçen dergilerin yaptığını sadece sızdardı ve Türkiye'de pek yapılmayan düstür bir gazetecilik olayı olduğu ortada iken, reformist grupların hemen hepsinin DAL grubu işlenecileri ve Kozakçoğlu'nun timlerinin matkaplığına olaya yaklaşı- larını ve tebliği duyularıyla gerçekten de döşündürdüler. Ve her düstür insanı, bu ibret verici durum karşın- da ne kadar düşünse yeridir.

İşte reformist takımının TKP'nin pesine takılıp yürütmenin vizesini alabilmek için işine düştüğü içer acısı durum bu. Belli ki tüm bu çirpinyorlar, TKP teslimiyetçileri ön- cülüğünde geliştirilmek istenen kompilonun Kürdistan ayaklarının örülmesi çabaları oluyor.

Eteyandan olayın bir de Türkiye ayağı var ve bunun da salt TKP ile sınırlı tutulmadığı görülmektedir. Çünkü TKP'nin Türkiye halkına ve işçi sınıfına söyleyelebilecek pek bir sözcük kalmadığı gibi, örgütsel ana- larda da bir etkinliğinden sözdele- me. O nedenle bu alandaki zayıflığı gidermek amacıyla, ortaklık ne ka- dar TKP, TIP, TSIP, AP'ın saduca bir- araya getirilip M. Ali Aybar, Sadun Aren, Aziz Nesin, Halit Çelenk gibi- lerinin yönetimine bunlarla "yasal marksist parti" denilen yeni bir oluş- tumu yaratılmak isteniyor. Ayrıca 141- ve 142. maddelerin teslimiyetçileri için bir "özal af" biçiminde de- ğis- tirildiği düşünülürse, İhtiyaz duyuldu- ğuna, cezaevlerinden, bu işe uygun başkalarının da salıverilmesi pekala mümkün. Bu, mevcut olumsuzları güçlendirmeye yönelik olabileceği gibi, benzer yeni örgütler oluşturma yoluna da gidilebilir.

Sözkonusu yeni partinin ünderli- ğine soyunularından bir tek Aziz Nesin'in kimliği bile, bu tür çabaların altında yatan asıl neden anlamak için yeterlidir. Aziz Nesin, hangi konuda olursa olsun faşizmin çidiği kırılmasın, kettüye aşmamaya adeta yemindir. Oyu biraz tanyanlar, dün- yanın neresinde olursa olsun fa- şizmin kuyduğuna sınırları zorlayan bir soruyla karşılaşıldığında hep aynı ya- nıtı verdiğini bilirler: "Benden yanıt beklerken, Türkiye'nin yasalarını çöğmeyecek bir yanıt beklemeyin" der her zaman. Bu yasalar halktan yana midir, ne kadar mesrur? Üç- beş darbeci generalin cesetini midir? Bu tür sorular onun pek ilginçdir. İşte Kenan Evren'e pek aydınlar konu- sunda tartışılmıyan çok sevilen Aziz Nesin'in tartışıldığı da bu kadardır. O kırvak ve mizahçı zekasıyla hiç dü- şünmüyor mu acaba, अगर তার bilim boyunca bütün aydınlar ve bilim adamları mecut düstür yasalarına bu denli körece tadel etseledir, hala ilkel çağlarda yaşayıcı olacaktıymız? A. Nesin'in Kürdistan sorunu- na başlıca da faşist rejimin sinavından başarıyla geçmesini elvermektedir. Çünkü bu konuda öngördüğü çö- zümü, emperyalizim ve Türk sö- mürgeci burjuvazisinin çözümlerinden fazla farkı değildir. Misak-ı Milli si- nifları içerisinde Kürdistan kölleri- zerklik biçiminde de TC'nin uzun vadeli çözümü de budur zaten. Sa- duce İnönü ile Özal arasında "bu hakları şimdiki mi tanyanlar, yoksa

İ. Beşikçi gerçeğinin öğrettikleri...

Başaralı 23. sayfada

faşist-sömürgeci rejim, en azgın bir biçimde Beşikçi'nin üzerine diyor. Devlet, tek kişiliğine üzerine çıktığını yansı kadar dergi faaliyetlerinin üzerine gitmiyor. Örneğin, PKK'yı eleştirmek koşuluyla Kürçe yazan dergilerin yayımlanmasına bile izin veriyorlar, fakat Beşikçi'nin inceleme kitaplarını ilk günden toplatıyor. Bu durum, yazıların içeriklerinden ileri geliyor. Burjuva düzen, yukarıda belirttiğimiz türden politik anlayışlarda ve onların yazımında kendine bir yakınlık görüyor, kendisiyle ortak bir bağın varlığını sapıyor. Fakat, Beşikçi'nin düşüncelerinde işte böyle bir yakınlık ve bağ yok, köprüler tümen uçurulmuş. Beşikçi, Kürdistan ve Kürt ulusu gerçeğinin olduğu gibi, başmısız olarak ele alıyor ve bütün görüşlerini bu temel üzerine oturüyor. Bilimsel ahlaka sonuna kadar bağlı kalıyor. Ve gerçekleri açıkça ifade ediyor. Kürt tarihini, bugünkü durumu en iyi Kürtler de değerlendirebilirler ve değerlendirebilirler diyor. Kürtlerin durumunda olan dünyada başka bir ulus yoktur, bundan kurtulmadıklarıdır diye. Ve ancak kendi güçleriyle, kendi mücadeleleriyle kurtulabileceklerini söylüyor. Beşikçi'nin ortaya koyduğu yaklaşımlar, Türk sömürgeciliğinden ve onun her türlü maskelenmiş biçiminden tam kopuşu sağlayan bir yaklaşım oluyor.

İsmail Beşikçi, Kürt ve Türk halklarının kardeşliğinde canlı bir köprüdür. Türk halkının ileri yürümesi ve tarihi utançından kurtulması için yol açıcı bir öncüdür. Bazen, halklar kendi iradelerini ortaya koymadıkları bir durumda yaşadıklarında, halkların iradeleri kişilerde, aydınlarda, öncülerde somutlaşır. Kemalizm altında Türk halkının gerçek yaşama da böyledir. Kemalizm, Türk egemen sınıfı, özellikle Ermeni ve Kürt halklarına karşı insanlık suçu işlemiş bir güç ve böyle bir gücün devamıdır. Kendi yaptıklarını da kalmamış, bu utanç toplumları tüm kesimlerine ulaştırılmak için elinden gelen her türlü çabaya harcamıştır. Türk toplumu, Türk halkı yaşama kültürüyle böyle bir irki şoven yapının zehirlenye kilitlenmiştir. Bugün de, bu kilitlenmiş ve utançtan arınmasını için her türlü vahşet ve barbarlık, çirkinlik ölçüsünde yapılmaktadır. Türk halkı, iradesini ortaya koymamakta, bu vahşet uygulamalarından kendini kurtaramamaktadır. İşte böyle bir ortamda, kişilerin tutumu çok önemli, anlamlı ve değerli olmaktadır. **HAKİ KAREER** ve **KEMAL PİR**, Türk halkının bu utançtan kurtuluşunun eşsiz değerleri olmuşlar, Türk ve Kürt halklarının kardeşliğinde temel köşe taşları olarak yer etmişlerdir. İ. Beşikçi de tutum ve çalışmalarıyla böyle önemli bir değer haline gelmiştir. Bunlar, Türk halkının yüzakları olarak, halkın onur kaynakları ve gericiğini üzerine yürütüşüne sönmüş meşaleleridir. Türk insanlarını, Türk halkının önünde bu meşalelere siki sıkıya sarılma ve tarihi utançtan kurtuluşu sağlama görevi vardır. Kürt halkı, zaten her şeyiyle yoksul düzenden birliktir. Kendine uzanan her dost ele sınıksı sarılmakta, onu olduğundan da fazla bir değer haline getirmektedir. Beşikçi olayı, bu bakımdan da gözetirdi. Cumhuriyet aydınlarının yalnız bırakmasına ve Türk halkının duyarsızlığına karşın, Kürt halkı "Sarı Hoca" diyerek Beşikçi'yi başına basmıştır, zindanda ve mahkemede bile yalnız bırakmamaktadır. TC'nin vahşeti ve sosyal-sövenizmin aldat-

mücadele içindeki birçok güçte, çoğumuzdu yoktur. Demek ki, bir bilim adamının durumundam, en önce biz mücadele içindeki güçlerin öğreneceği çok şey vardır. Beşikçi'nin ortaya koyduğu görüşler, Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan herkes için bir sorgulama arenasına olma özelliği taşımaktadır.

Türkiye'nin ve Türk toplumunun Kürdistan karşısındaki durumu, **HAKİ KAREER** ve **KEMAL PİR** gerçeği temelinde, İ. Beşikçi'nin anlayış ve tutumunu temelinde değerlendirilecek ve sorgulanacaktır. Geleşin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, her aşamada bu sorgulamayı derinleştirerek yapacaktır. Bu mücadelede dayanarak ve bundan güç alarak İ.

1 Mayıs, sosyalizme ve...

Başaralı 4. sayfada

ralanırken, Gülay Beceren adlı İTÜ öğrencisi de aldığı kurşun yaralanıya feleç oldu. İstanbul 1 Mayıs gösterilerine bastırılmak için, 24 bin üzerinde özel eğitim polis ve çevik kuvvet Alman kurt köpekleriyle birlikte saldırdılar diye aldı.

Öte yandan Kürdistan ve Türkiye'deki büyük şehirler başta olmak üzere, hemen tüm kentlerde 1 Mayıs kutlamaları oldu. Bu kutlamalar, işyerlerinde yapılan toplantılarda bildirilerin okunması ve yine bir saatle tam bir arasında değişen sürelerle içinde iş bırakma, çeşitli gösteriler yapmak tarzında oldu. Batman'daki bütün işyerlerinde yarım gün iş bırakma eylemi yapıldı. Diyarbakır'da

Beşikçi yapacaktır, yeni Beşikçiler ortaya çıkacak ve onlar yapacaktır. İşleri günün olan bu süreç gelişerek devam edecektir. Doğruyla yanlış, haklıyla haksız, meşru olanlar gayrimişru olan bu sorgulama ile ayrışacak, ortaya çıkacaktır. Türkiye'de herkes, her şey bu sorgulamanın içinde olacaktır. Halk kitlelerinin umursamazlığı, duyarsızlığı ve taşkınlığı kırılır olacaktır. Sosyalizmi adına nasıl sövenimize sarıldığı görülecektir. Cumhuriyet aydınlarının devlet dalkavukluğu ve memurluğu ortaya serilecektir. Ege- men sınıfın ve egemen rejimin söykürücü baskıcı niteliği herkeşce görülüp kabul edilecektir. Türkiye toplumunda ileri doğru bir gelişme

serhıldan coşkusunu yaşadı. Kürdistanlı yurtseverler böylece, mücadelemizin görkemliliğini bir kez daha Avrupa proletaryasına taşımış oldu- lar.

1990 1 Mayıs'ı, dünyada sosyalizmin en fazla saldırdıya maruz kaldığı bir ortamda gerçekleştire. Ephemeralizm bütün cephelemlerinde sosyalizme saldırdı, insanlığı geliştirmeye çalışmaktadı. Böylece halkların kurtuluşu içinleri koret- rek, sömürgeci emellerini gerçekleştiriyor. Bölgesi bir ortamda ve TC'nin bütün komposu saldırılarına rağmen, halklarımızın 1 Mayıs'ı gökemli kutlaması, sosyalizme öncem canlınılığı ortaya koymuştur. Ayrıca halklarımızı, ortak mücadele ve kurtuluşu birz daha yaklaştırmıştır. Açık ki, bunda PKK'nin önderlik ettiği kurtuluş savaşımızın rolü belirleyici olmuştur.

Ulusal kurtuluş mücadelemize...

Başaralı 26. sayfada

PKK'nin kökünü kuruttuktan sonra mı?" gibi bir zamanlama farkı ve tartışması kalmıştır ki, A. Nesin'in yaklaşımı herhalde İno'nunüye daha yakın düşüyor.

Yaşamı boyunca herhalde tanıdığı tek örgüt Türkiye Yazalar Sendikası olan Aziz Nesin'in böyle bir girişime önyak olmaya kalkışması ister istemez akla şu soruyu getiriyor: Türkiye gibi gelişmiş bolluğa siyasal parti ve örgütlerin kurulup dağıldığı bir ülkede, vebadan kaçan gibi örgütlerden uzak duran sayın Nesin'e ne oldu da, hem de bu darbe ortamında "marksist" parti kurmak üzere kolları sardı? Anlaşılan özel savaş yönetimini herkeşce birlik ve beraberlik çağırısı yaptığı şu günlerde, sayın Nesin, "Bu vatanın bana da ihtiyacı var" diyerek çağırısı bu daha fazla karşılıksız bırakmak istemedi. Türkiye aydını adına gerçekten yüzü bir durum, faşizme bu kadar da alet olunmaması gerektiğini düşünüyorum. Gerçekte sayın Aziz Nesin'in de kuruluşuna önyak olduğu "yasal marksist parti" ile amaçlanan, kitleleri yanlış yönlere kanalizale eden, faşist rejimin ömrünü biraz daha uzatabilmektir, başka bir şey değil. Diğer bir deyişle Kürdistan ve Türkiye devrimlerine karşı tezgahlanan ve TKP'nin başını çektiği komploya hayat vermektir.

Görüldüğü gibi, TKP teslimiyetçilerine böyle bir süreçte atfedilen rol hayli kapsamlıdır. En azından faşist rejim biraz daha manevra yapma olanağı bulmuş olacaktır; içerden ve özellikle düzensiz rejime yöneltilen yoğun eleştirilerin bir kısmı bu teslimiyetçiler aracılığıyla savuşturulmaya çalışılacaktır. Özel savaş yönetimi Kürdistan halkına yönelik katiellere girişirken arkasına TKP'ye de almış olacaktır. 1925 ve

ise, Petrol-İşe bağlı işyerlerinde bir saat, Yol-İşe bağlı işyerlerinde de birçok saat ücret durduruldu. Türkiye ve Kürdistan genelinde yapılan gösteriler onbinlerce işçi, emekçi ve öğrenci katıldı. Çıkan çatışmalarda göstericiler, polis karşı taş ve molotok koyleti kullandılar. Polis saldırılarında çok sayıda kişi yaralandı, sadece İstanbul'da 2000' aşkın işçi, emekçi ve öğrenci gözaltına alındı. Ayrıca Türkiye ve Kürdistan'da yarım milyon işçi üretimi durdurdu.

Avrupa'daki Kürdistanlı ve Türkiye- li emekçiler de 1 Mayıs gösterilerine kitlesele olarak katıldılar. Bu gösterilerde özellikle YKKW Kürdistanlı birleşen birlerce Kürdistanlı

Evren gibi halk düşmanlarının kufletile salıverilen ve piyasaya serü- len bir TKP'nin Türkiye halkı ve işçi sınıfı üzerinde herhangi bir etkinliğini önlemeye de düşünülmez. K. Kasası TKP'nin önderliğinde geliştirilen bu yeni teslimiyet fuyası ile tezgahlanan oyun da, sahnelerine pek yarar sağlayamayam bir ölü doğum olacaktır.

Halk ayaklanmalarımız karşısında sömürgecilerin alması olduğu yeni önelemler ve son kararname için Derimel, "Bunlar hükümetin son çirpmi- şir" nitelemesi yaptı. Bu niteleme, politik hasret ve çekişmelerden dolayı yapılmış olsa da, önemli bir itiraz niteliğindedir. Daha birkaç yıl önce sömürgeci hem de şu anda başbakan bulunan dönenim içişleri Bakanı Akbulut'un ağzından sık sık, "PKK'nin son çirpmi-ş"ndan söz ederlerdi. Oysa bugün kendili son çirpmişliği olduğunu kendileri ilan ediyorlar. Buna aslında hükümetin değil, kemalist TC'nin; TKP'li teslimiyetçileri, işbirlikçi reformistleri, sosyal sövenleri ve diğer tüm payandarıyla faşist Türk sömürgeciliğinin son çirpmişliği demek daha doğru olacaktır.

SERXWEBÜN Abone fişi

Adı, Soyadı:

Adres:

<p>6 Aylık Almanya için: DM 18 ☐</p> <p>Almanya dışı: DM 20 ☐</p>	<p>1 yıllık Almanya için: DM 36 ☐</p> <p>Almanya dışı: DM 40 ☐</p>
---	--

Abone hesap numarası:
Stadsparkasse - Köln
Konto Nr.: 174 21 96
BLZ: 570 501 98

Yazışma adresi:
SERXWEBÜN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme mabuzunu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

1 Maýs kutlu olsun!

Dünya halkı 1990'da yeni bir 1 Maýs'ı odukaç ağır koşullarda kar-şalamaktadırlar. Gerilicililer ağır bir saldıryla proletaryanın, ezilen halkların üstüne üstüne yürütmektedir. Emperyalizm belki de bu kadar yoğun ve bir o kadar da kolay bir saldıryı hiçbir zaman gerçekleştirmedi. Buna mu-kaabil devrim güçleri; yani proletaryası, yani ezilen halklar hiçbir zaman bu kadar zayıf düşmediler.

Proletaryanın tarihi, yükselen mü-cadeleler ve kazanılan zaferler, mevziler tarihidir. Bu, emekle, kanla burjuvaziden parça-parça "irnakiya sökülürcesine" kazanılan bir tarihdir. Ve bu tarih, bugün, uluslararası burjuvazinin ve onun her türden uzantı-larının, truva atlarının saldırılarını altında geri alınmak isteniyor. Son on yılı duraklamış olarak geçiren proletaryası önümüzdeki yıllar için de elin-dekini kaybeden proletaryaya dö-nüşürülme istenmektedir.

Emperyalizmin bir önceki başlıca Reagan, "Benim yönetimim altında komünizm bir karşı toprak bile kaza-namadı" diyerek, kendi tarihine mu-zaffer bir komutan olarak geçmeyi başardı. Emperyalizmin yeni başları ise, "Benim dönemimde komünizmin şu kadar toprak kazandı" diye-rek tarihe geçmenin hazinliklerini yapmakta ve görünen olur ki, daha şimdiden bunu önemli oranda becerdiler.

Devrim cephesi dıştan ve içten ağır kıskaç hareketi uğramıştır. Burjuvazi, kudurgan emperyalizm açık cepheden saldırırken, onun proletaryanın safındaki müttefikleri reformistler, her türden sağ teslimiyetçiler arkadan bir sarmada bulunmuşlardır. Öyle ki, bugün "so-syalizm öldü" diyenler burjuvaziden ziyade sözcük sosyalistlerdir. Düne kadar sosyalist maske ile işleri idare etmeye çalışıyorlardı ve bu şekilde sosyalizme ölümcül darbeleri içten vurarak, kendilerini için elverişli ortamı yaratırken sonra maskelerini çı-karmaya başladılar. Proletaryanın mevzilerini açık atışa geçtiler.

Ve proletaryası, 1910'ların dünyasına olduğu gibi bir kez daha en saldırgan burjuvazisinden en dö-nek "komünist"ine kadar uzanan büyük bir düşman cephe karşısında kaderini eline almak zorunda kal-mıştır. Ancak, proletaryası zamanın en umutsuz olduğu anlarda zaferler çıkarabileceğini göstermiştir. Karşı-devrimci cephenin en güçlü gibi görüldüğü anlar, proletaryanın en büyük zaferleri kıradığı alanlar ol-muştur hep. 1910'ların dünyasına, birleşik dünya burjuvazisine karşı 17 Ekim devrimi zaferini yaretan proletaryası; ve yine, dünya geriliciliğinin faşist çingirlikli halklara saldırdığı 1940'ların insanlık adına zaferle ka-nımasız sağlayan yine proletar-yadı.

Şüphesiz bu tarihin ne bir şakası, ne de bir oynudur. Hayır, burjuvazi en zorlandığı anda gücünü doğu-ğa çiktartarak saldırganlar ve gerçek-ten, en saldırgan olduğu anı en zayıf anıdır. Ve bugün, proletaryanın, ezilen halkların boğazına dişlerini çar-parak burjuvazi dişlerini sıkıtıkça kafayılaştırmaya, yumaşadıkça yu-muşayan ve patlamaya yüz tutan karnı sömürge ve bağımlı ülkeleri.

20. yılın son on yılına girdiğimiz bu dönemde, dünyanın siyasi harı-tası değişmeye yüz tutmuştur. Emperyalizm kazanıyor gözüküyor; dünyanın sosyalist parçası olarak bilinen Dünya Üçümleri birbiri ardı sıra bayraklarındaki kızıl yıldız-ları söküp atıyorlar; ulusal renk-

adı altında burjuvazinin renkleri ile süsleniyor ve bu, tarihe "sosyalizm iflasi" olarak geçirmek istenmekte-dir.

Gerçek olan şu ki, bayraklardan sökülüp atılan kızıl yıldızlar proletar-yanın kaybı olmakla birlikte, hiç de sosyalizmin iflasi değil, aksine burjuvaziden alınan bürokrasinin, her tür-den burjuva hastalığının iflasi-dir. Ve bu bağlamda kaybeden sosyalizm olmayor, kaybeden burjuvazidir. Proletaryanın bugün kaybetmediği mev-ziler gerçekte işlerize duruma düş-müş olan hastalıklı yanları oluyor. Kazanıyor gözükür burjuvazi, sa-dece ve sadece sağlığını bir ge-lişimle kafasını büyütmekte, şı-şirmektedir. Dünyanın dörtte üçünü teşkil eden sömürge-bağımlı yüz güdöşenin üstüne oturulmuş istef-ten bu kocaman sağlıksız kafanın taşınacak bir yanı kalmamıştır.

Büyüyen kafa gövdeye yüklen-dikçe yükleniyor. Dünyanın ku-zeyindeki bu yüklenme karşı-dev-rimin rugzarlarını estirikten, sömür-ge-bağımlı halklar aç orduların yürüyüşünü hazırlayarak, devrimin ateşini gülererek, dipten gelen bir dalga misal 1 Maýs'ı karşıyorlar. Hiç şüphe yok ki, sermaye dünya-sına karşı savaşımı 1 Maýs'larla varan proletaryanın ruhu bugün ser-maye dünyasının en ağır baskılarını altında inim inimesi dünyaya halk-larının ulusal ve ırnsal kinine yaka-maktadır. Ve emperyalizm kendini güçlendirmeye çalıştığı halklara yükleniyor, yüklenirken de, yaşamak için, halklara başkaldıran başka bir yol bırakmıyor.

Emperyalizmin bugün en fazla yüklenildiği alanlardan biri de Ortadoğudur. Öteden beri Ortadoğ'da hüküm süren emperyalist baskı ve sindirme politikası günümüzde doğ-ruya çıkmış bulunmaktadır. Emper-yalizm, faşist TC, siyozizm ve gerici Arap itidarkanları tuturtmuş olduğu saldırgan politikasıyla bölge halkla-rının buyunduruk altında tutmakla i-yenmemekte, buna karşı direnme içinde bulunan anti-emperyalist güç-lerin dirençlerini de kırıp, egemenlik alanlarını genişletmeye çalışmakta-dır. Avrupa da ulusal halkların savu-nuculuğuna soyunarak, ta Sovyetler ebed-muebbet bir buyundurucu ya-şatmanın en aşşılıklı tezgahlarını kurmaktadır. İsrail, Filistin halkının bağımsızlık ve özgürlük talepleri ile adeta alay ediyor, işgal altındaki Filistin topraklarına yeni Yahudi yerleşim alanları kurmakla meşğuldür. İlerici anti-emperyalist Arap iki-

darları tam bir teccirte alınarak çö-kertilmeye çalışılmaktadır. Emper-yalizm teccavüzarı tavı o kadar aşırı boyutlarda konuşturmuştur ki, siyozizm en yetkin nükleer silahlarla besliyen, kendini savunma dünu-munda olan güçlerin sanayi tesisle-rine askeri tesisler adı altında saldı-rmaktadır.

Emperyalizm bunca ağır bir saldı-ryı geliştirirken, halklarımız ise bir başına ama onurlu bir şekilde di-renmenin yolunu tutuyorlar. İşte tüm bu çabalarına rağmen, siyozizmin engellemeyeceği Filistin halkının di-renişi intifada gün geçtikçe daha kararlı ve döğüşken bir tarzda yük-selıyor. Filistin halkı kararı direniş-likle, halk olarak kaderni ele aların-ı, yaşamak için ölmekten başka yolu kalmayanlarını netir yapabile-ceğini göstermektedir. Yine emper-yalizm, Ortadoğ'du halklarının direni-şini kırmada, en önemli saldıırı hedeflerinden biri haline getirdiği İlerici Suriye iktidarı ve halkının ka-rarlı ve bir o kadar onurlu direngen tutumu karşısında, istediği gibi hare-ket edememeleri karşesizliği içinde kıvrınmakta ve bundan dolayı da arzuldığı statükoları istikrar ka-zandıramamaları acizliğine mahkum olmuş bulunmaktadır. Emperyalizm, aralı sıfıra doğru giden sosyalist sistemin desteğini deşşen bu Ortadoğ halklarına yaptığı yüklenim-leri de arzuldığı sonuçları vermedi-gini göstermektedir.

İşte bu noktada, 90'lara girdiğimiz bu dönemde, Partimizin öncülüğünde yükselen ulusal kurtuluş sa-vaşımız ayaklanmalar düzeyine vararak, emperyalizmi, bölge geriliciliğini en zayıf noktasında, her geçen gün artan bir şiddette vurmaktadır.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI VE ORTADOĞ HALKLARI!

Kürdistan proletaryasının öncü gücü PKK, günümüzde gerici saldı-ryıyla yok edilmek, döneklikle özün-den boşaltılmak istenen sosyalizmin militan direnişçilerinin kendinde temsil etmenin onur ve gururu içindedir, Kürdistan'da yükseltilmiş olduğu ulusal kurtuluş savaşımızla, sadece halk-ımızın bağımsızlık ve özgürlük kav-gası olarak değil, başta bölge olmak üzere, tüm dünya halklarının onur ve namusu sorunu olarak yaklaşımın bilinciyile 1 Maýs'larla selam dur-makta, 1 Maýs'ların gerçek özünü, yani direniş ve savaşın alanlarını daha yakıcı bir tarzda kavramaktadır. Partimiz, 1 Maýs'ın günümüzde, halklar için anlam ve öneminin geç-mişe nazaran çok daha yüce oldu-

ğunu görmektedir. Sermaye dünya-sı başıcı, zincirlerinden başka kalybedecek hiçbir şeyi olmayanlar yükselişleriyle saldıran proletaryası, kendenin başka, emek ve bin-lincinden başka hiçbir olanağa sahip olmadıktan zaferden zaferle yürüyerek, köhnemiş dünyayı delik-deşik et-miştir. Bu, yaşamının direnirken başka bir şey olmadığının ispatıdır ve salt proletaryası için değil, tüm ezilenlerin yaşam yolunun direnme olduğu pratiğidir. 20. yıl, proletaryanın safaş ruhıyla yüklenen ezilenlerin zafer yürüyüşüne sahne oldu adeta.

İşte, emperyalizm duvarlarını örerken, esas olarak proletaryanın bu ruhuna yüklenerek zaferini ga-rantilemek istemektedir. Direnme ru-hundan yoksun kılımlış sınıf ve halklara istediği her türlü biçimi kabul ettirebileceğinin bilinciyile hareket etmektedir. Partimiz PKK, dünya in-sanlığı karşısında, dünya ezilenleri karşısında yerine getirilecek en büyük görevin, geriliciliğin bu hevesini kursağında birmakak olduğunun sa-vasına dönüştürür.

Emperyalist saldıırı, "dünyanın tüm proletarieleri birleşiniz" şiarıyla gö-ğürmüşü zamanıdır. Bu şiar zaferle döşenmiştir. Günümüzün şiarı, hiç kuşkusuz "dünyanın tüm ezilenleri birleşin ve saldıryası karşı direnin, savaşınız" dır.

* Bu, kendi gücünden başka hiçbir güce yaslanmamın olanaklı olmadığı ezilen halklar için günümüzde daha bir anlamlıdır ve hele Ortadoğ halk-ların için daha bir net, daha bir gerçek-tir. Partimiz bu gerçeğin namuslu sorumluluğuna, emperyalizmin bölge-deki en gerici mevzilerinden biri olan TC faşizmine, sömürgeçiliğine karşı savaşımını sürdürürken, gün-den güne zorlanan düşmanını bey-ninde bir karşesizlik içinde saplandığını ve karşesizliği mahkum olan geriliciliğinin kendini kurtarmak için, alabildi-gine yükselen bir kudurganlıkta hal-kimizle saldırdığını, bölge halklarını tehdit ettiğini göstermektedir.

Bu, direnmeyle, savaşla elde edil-en başarılar karşısında, ezilenlerin tipik tavırdır ve ölümlü öncesi son çirpikliğidir. Bunun deren bilinci içinde olan Partimiz, artan saldıryı bertaraf etmenin ve oğ etmenin tek yolunun safaşında daha da yükseltmekten geçtiğini doğuyor. Proletaryası tarihte zaferlerini çirpindıkça çirpan durumda karşısında safaş yükselte-rek, kazanıyordu. Bu pratik ezilenlerin zafer bilincidir.

Partimiz, emperyalizm ve bölge geriliciliği karşı Kürdistan'da yük-seltilmiş olduğu safaşta bölge halk-larının direnişinin temsiliyi yaparken, anti-emperyalist Arap dünyasının siyozizme ve emperyalizme karşı savaşında da kendi temsiliyi gör-mektedir.

Saldırgan emperyalizm, faşizm, siyozizm ve her türden bölge gerilic-iği, halklarımızın dirençlenen direniş ve birlik, dayanışma bilincini ve bu bilincle yüklenen savasını karşı-sında eninde sonunda kalkarmak bir yenilgenin yakasını kurtarmayaca-ktır. Ve yine halklarımız, destekle-rini demoklesin kılıcı gibi başımızda sallayanlara karşı, emperyalizme, faşizme, siyozizme verilecek hiçbir tavizleri olmadığının tamamen kend-i göçlerine dayanarak yürüttükleri direniş savaşında gösteriyorlar, gös-tereceklerdir.

Yaşamı kazanmadaki kararlı olan-ların en büyük gücü, zafer için olan-meren ellerinde bulunan savas ve ölümlü haklarıdır. Bu haklarını bilincle ele alıp uygulayanları zaferinden ali-

koyacak hiçbir güç yoktur. Partimiz, bu bilincle yükselen direniş sahiplerinin 1 Maýs'ını safaş ve zafer şiarlarıyla karışılmasının anlamlı onu-runu yaşıyoruz.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Halkımızın öncü gücü PKK, 1 Maýs'ların her zamankinden çok daha anlamlı olduğu 90'lı yıllara girerken, ordu yürüyüşümüzün baş-komutanı Abdullâh ÖCALAN yoldaş, "Savaşımız her ne kadar bir ulusal kurtuluş ölayı ise de, bir o kadar da enternasyonalist özelliği vardır. Ve devrimimizin enternasyonalist yanı, bugünkü uluslararası durumda, her-hangi bir devrim enternasyonalist yanından çok daha belirgin ve önemlidir. Tarih, günümüzde, Kür-distan devrimine, bir dönemlerin Fransız Devrimi, 17 Büyük Ekim Devrimi rolünü yüklemiştir" diyerek, Kürdistan halkının, insanlığın gid-işine yapacağı müdahalenin anlamını dile getirmektedir.

Proletaryası cephesinde gerileme-nin görüldü gibi olduğu 90'lı yıllara, 2000'e doğru ulaşıncın, "tam bağımsız ve özgür Kürdistan'a ulaşma" hedefini sıldırma şiarıyla başlangıç yapan Partimiz PKK, bahar aylarında birliğe, bu şiarın altında yürümün ispatını yapmıştır.

Gerilla güçlerimiz açık safaş alanlarında düşmana darbe üstüne darbe vururken, onur, zaferi Kürdistan'ın Botan bölgesinde si-nirlenmesi planlarını işlemeç kılarken, aynı zamanda safaş ölge geneline yayımda ve önemli başarılar elde etmektedir. Öyle ki, bugün gerillanın etmek çikamadığı tek bir bölge dahi kalmamıştır.

"Yine 90'lara girerken, "halk ayaklanmasına doğru ilerli" şiarını yükselen Partimizin bayrağı altında, Kür-distan halkı "serhildan jiyane" sloganı altında bütün ülkede ayaklanarak, gerillanın yükseltilmiş olduğu safaş anımları bir cevap vererek, tarihimize ilk defa, tam birik, daya-nışma ve ulusal ruhla döşünmüş karşı dikildi.

Nusaybin'den, Cizre'den başlayan ve Dersim'e kadar uzanarak, dalga dalga düşmanın üstüne yürüyüşüne başlı, yaşamak için, bağımsız ve özgür bir yaşam için ölmekten başka bir seçeneğinin olmadığı bilincini kifatesel olarak yükselttikler, öncü gücü PKK'nın proleter kızı bayrağını köhnemiş geriliciliğin, sömürgeçiliğinin üstünde sallandıranak safaş yürüyüşüne, ordu yürüyüşüne geçmiştir.

"90'lı yıllara başımız Kürdistan'ı sıldırılm" buyruğunu veren Abdullâ ÖCALAN yoldaşın komutan-lığındaki Partimiz, 1 Maýs'ı karışıl-masının en onurlu ve anlamlı tavırları olarak, Kürdistan'da devrime ulaş-mamın savasın çabasıyla, proletar-yanın burjuvaziyeye karşı açılmış bay-rağ'ı daha da yükselttiklerdir. 1 Maýs'ta somutlaşan proleter sa-vasçılıkla yüklenen halkımız, Parti-mizin öncülüğünde, dünya devrimindeki bayrak koşusunda her gün daha da artan bir tempoyla sürdü-re-rek zaferi daha da yakınlaştırmakta-dır.

**-Kahrolsun emperyalizm, faşizm, siyozizm ve bölge geriliciliği!
-Yükselen ezilenlerin safaş ve direniş sembolü 1 Maýs!
-Yaşamın halkların enternasyonalist dayanışması!
-Yaşamın PKK!**

PKK-Ortadoğ Temsilcileri
1 Maýs 1990